

தெய்வயாசை யம்மை
திருமணப்படலம்

— உரையுடன் —

1049

புரீலபுரீ. ஆறுமுகநாவலர்
விலை ரூபாய் 1 4 0

University of Jaffna

894.81113

KAC

201562(S; Main)

பிரகடனப்

கந்தபுராணம் செய்யுள்—(2 - ...காடகன) விலை ரூ. 8.

சிலபுராணங்களிற் சிறந்தது. இச்சுவை அளிப்பது. பக்தியை விளைவிப்பது தினந்தோறும் பாராயணத்திற் குரியது. இந்நூலை ஒருவர் முறையாகப் படித்தால் எல்லா விஷயங்களையும் அறிந்த பண்டிதராயர். இது முதன்முதல் காவலரால் அச்சிடப்பட்டது.

கந்தபுராண வசனம் விலை ரூ. 5.

இதன் ஒரு சிறு பகுதியே காவலரால் எழுதப்பட்டது. மற்றப் பகுதிகளெல்லாம் அவர் மாணவர்வழி வந்தவர்களால் பூர்த்திசெய்யப்பட்டன.

பெரியபுராண சூசனம் விலை ரூ. 0 12.

பெரிய புராணத்திலுள்ள சாத்திரக் கருத்துகளை விளக்குவது. இது முடிவுபெறாமற்போனது வருத்தத்தக்கதே.

பெரியபுராண வசனம் விலை ரூ. 2 12.

இவ்வசனம்தான் முதலில் உண்டாயது. தமிழ் வசனகடைக்கு இது வழிகாட்டியாயுள்ளது. இவ்வகையிலுள்ள தமிழ்ப் பாடசாலைகளில் பாடபுத்தகங்களுள் ஒன்றாக நிலியுவது. பின்னால் பலவசனம் வந்தும் இதற்குள்ள மதிப்பு அலாதி யானது.

திருவிளையாடற்புராண வசனம் விலை ரூ. 2.

வசன கடையில் சிறந்தது. திருவாலவா புடையாரின் 64 - திருவிளையாடல்களையும் கூறுவது.

சேதுபுராணம் விலை ரூ. 2.

இராமேசுவரத்தின் மகிமைகளைக் கூறுவது. நிரம்பவழிகிய முனிவர் பாடியது. சைவசித்தாந்தக் கருத்துகளை உடையது; பண்டிதர்களுக்கு உற்றது. இராமராதபுர சமஸ்தான அதிபராயிருந்த பொன்னுச்சாயி தேவர் வேண்டியபடி காவலர் அச்சிட்டது.

புரீலபூர் ஆயமுகநாவலரவர்கள்

வித்தியாநுபாலனயந்திரசாலை,

நெ. 300, தங்க... சென்னை.

சிவமயம்

சிவமயம்.

4/7/86

தெய்வயானையம்மை
திருமணப்படலம்

894.81113
KAC
5

1049

உரையுடன்

S. BALASUNTHARAM, B.A. (Hons)
NO. 20, CROSSETTE LANE,
CHUNDIKULU,
JAFFNA

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

ஆறுமுக நாவலரவர்கள்

சிதம்பர சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலைத்
தருமபரிபாலகர்

ச. பொன்னுஸ்வாமி அவர்களால்

சென்னை :

வித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்

அச்சிடப்பட்டது.

201562

201562

STACKS

மன்மத, ஆவணி.

ஆகஸ்டு, 1955.

Donated
to

the Library, University of Jaffna

by

Thiru / Thirumathi ச. பாலசுந்தரம்... சிண்பித்தினி

வித்தியாதுபாலையந்திரசாலை,
நா. 300, தங்கசாலைத் தெரு, சென்னை.

சென்னை

பதிப்புரை

முவிருமுகங்கள்போற்றி முகம்பொழிகருணைபோற்றி
ஏவரும்துதிக்கநின்ற இராறுதோள்போற்றிகாஞ்சி
மாவடிவைகுஞ்செவ்வேள் மலரடிபோற்றியன்னுள்
சேவனும்யினும்போற்றி திருக்கைவேல்போற்றிபோற்றி.

சிவபுராணங்களுள் தமிழிற் சிறந்தவை சிவபிரானது முக்கண்ணாகத் துலங்கும் பெரிய புராணம், கந்த புராணம், திருவிளையாடற் புராணம் என்பவையாம். இம்முன்றனுள் மிகவும் பரந்து பெருங்காப்பியக்கடலாய் நிலவுவது தமிழ்க் கந்தபுராணமே. இதன் செய்யுட்கள் 10000 - க்கு மேலனவாம். இது பொருளாலும் அகலத்தாலும் தமிழ் நூல்களிற் சிறந்தது. பெருங்காப்பிய இலக்கணங்கள் உவமாலங்காரங்கள் பொருந்தியது. அறம் பொருள் இன்பம் வீடாகிய நான்கையும் விளக்கி அவற்றை அடையும் வழியையும் சாதனத்தையும் காட்டுவது. பெரிய புராணத்தைப்போல சிவபிரானது திருவருட்சிறப்பையும் சிவனடியாரது திருவருட் சிறப்பையும் சிவனடியாரது அன்புத்திறத்தையும் கூறுவது. தேவாரம், திருவாசகம்போல் பக்தி விளைவிக்கும் தோத்திரப்பாக்கள் நிரம்பப்பெற்றது. திருக்கோவையார்போல பொருளிலக்கணத்திற்கு இலக்கியமாக ஆன்ம சூட்சுமமுறையை ஒருங்கே கூறுவது. சாத்திர நூலாகிய சிவஞானசித்தியாரைப்போல் சைவசமய உண்மையை நாட்டிப் புறச்சமயங்களைக் கண்டிப்பது. ஆயினும் சிவோபாசனையின் பெருமையையும் சிவநிந்தையின் கொடுமையையும் உயிர்கள் முத்தி அடையும் முறைமையையும் விளக்குதலே நோக்கமாகக்கொண்டது.

இத்தகையச் சிறந்த தமிழ்ப்புராணம் திருக்கலியாணப் படலம், தெய்வயாணையம்மை திருமணப்படலம், திருமணப்

University of Jaffna

201562

Library

படலம், வள்ளியம்மை திருமணப்படலம் என்னும் நான்கு மணப்படலங்களை முதலிலும் இடையிலும் கடையிலும் கொண்டிருப்பது மங்களகரத்தைப் போற்றியதெனலாம். கந்தசட்டி விரதமுடிவில் வள்ளியம்மை திருமணப்படலத்தை எல்லோரும் படனஞ்செய்வது தொன்றுதொட்டுளவழக்கம். தெய்வயானையம்மையாரும் வள்ளியம்மையாரைப் போல் பிறிதோர்சத்தி (கிரியா) யாதலால் அவரது திருமணப்படலமும் படனத்துக்கு உரியதே. அதுவும் 268 விருத்தங்களைக்கொண்டு மற்றையதைப்போல் சிறப்புள்ளதைப் படித்தறியலாம். இத்திருமணப்படலத்திற்கும் யாழ்ப்பாணத்து வல்லுவெட்டித்துறை ச. வயித்தியலிங்க பிள்ளை விரிவுரை எழுதியுளார். அது பல ஆண்டுகளுக்கு முன் யாழ்ப்பாணம் சைவாபிமாஸிப் பத்திராதிபர் பொ. ஞானசபாபதிப்பிள்ளையால் அச்சிடப்பட்டது. அப்பிரதிகள் இப்போது கிடைப்பது அருமையானதால் உரைநூலை மறையாதபடி காப்பாற்றவேண்டுமென்னும் ஆசையே அதனை இப்போது அச்சிடச்செய்தது. இதை நாவலர் அச்சுக்கூடப்பிரசுரமாக ஏற்று உதவிபுரிந்த சிதம்பர சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலைத் தருமபரிபாலகராகத்திகழும் எனது நண்பர் ச. பொன்னுஸ்வாமி அவர்களுக்கு மிகவும் கடப்பாடுடையேன், சுகநாசர்கள் அச்சிவ தொண்டரை வாழ்த்தி இந்நூலை வாசித்துப் பலன் அடைவார்களாக.

கையிலார் கைகள் பெற்று மூலிலார் கால்கள் பெற்று மொய்யிலார் மொய்கள் பெற்று மூங்கைகள் மொழியைப் பெற்ற மையல்சேர் குகுடராஜேர் வாள்விரி பெற்றுஞ்சென்ற ஐயன்மேலுள்ளம் வைத்தார்க்கு அனையதே அறிதுமாதே.

திருமயிலை,
மன்மத
ஆவணிமூலம்.

சே. வெ. ஜம்புலிங்கம்.

நூலாசிரியர் சரித்திரக் குறிப்பு.

கந்தபுராணத் தமிழாசிரியராகிய கச்சியப்பாசீவா சாரியர் காஞ்சிபுரத்தில் ஆதிசைவகுலத்தில் 800 ஆண்டு களுக்குமுன் விளங்கியவரென்ப. இவர் வடமொழி தென் மொழி ஆகிய இருமொழியுங் கற்றுச் சிறந்தவர். வேத சிவாகமங்கள் சமயசாத்திரங்கள் இலக்கண இலக்கியங்கள் திரிபற உணர்ந்தவர். இவருடைய பாடல்கள் இனிமை பயப்பன. குமரவேள் அருள்பெற்றவராதலால் இவரது புராணத்தைக் கிரமமாக அன்போடு படிப்பவர் கேட்பவர் குமார்க்கடவுளின் பத்தியும், விரும்பிய வரசித்தியும் பரமுத்தியும் பெறுவரென்பது உண்மை. இவரது சரித்திர விரிவை கந்தபுராணத்தில் (நாவலர் பதிப்பு) காணலாம்.

கந்தபுராணம் முதலில் அச்சிடப்பட்டது ஆறுமுக நாவலரவர்களாலேதான். அது நிகழ்ந்தது 1869 - ம் ஆண்டில். 10,346 பாடல்களை ஏட்டுச் சுவடியிலிருந்து எடுத்துச் சரிப்படுத்தி வசதி சிறிதும் இல்லாத 90 ஆண்டு களுக்கு முன் நாவலர் தனிமையாகப் பிரசுரித்தது முருகப் பெருமான் திருவருளாலேயாம். இக்காலத்தில் புராணங் களைச் சிலர் புறச்சணிக்கின்றனர். புராணத்தைப்பற்றி நாவலர் கூறியிருப்பதை அவர்கள் சிந்திப்பார்களாக:—

“பாமசிவன் உலகத்தைப் படைத்தல் அழித்தல் முதலியவைகளைக் கூறும் வேதவாக்கியப் பொருள்களை வலியுறுத்தி விரித்து அறிவிப்பது. உலகத்தினது தோற்ற மும், ஒடுக்கமும், பாரம்பரியங்களும், மனுவந்தரங்களும், பாரம்பரியக் கதைகளுமாகிய இவ்வைந்தையும் கூறுதலால் புராணம் பஞ்சலக்கணம் எனவும் பெயர் பெறும். இதிகாச மும் புராணத்துள் அடங்கும்.”

உரையாசிரியர் சரித்திரக்குறிப்பு

இயற்றமிழ்ப் போதகாசிரியர் ச. வயிந்தியலிங்கபிள்ளை 1843 - ம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாணம் வல்லுவெட்டித்துறையில் பிறந்தவர். தந்தையார் சங்கரர் என்பார். இவர் உடுப்பிட்டிச் சிவசம்புப் புலவரிடம் தமிழ் நூல்களைக் கற்றறிந்தவர். தமிழிலும் சமஸ்கிருதத்திலும் பாண்டித்தியமுடையவர். சைவசமய சாத்திரங்களில் பயிற்சியுடையவர். சைவப்பிரசாரத்தின் பொருட்டு “சைவாபிமானி” என்னும் பத்திரிகையை நடாத்தியவர். சென்னையில் சிலகாலம் தங்கியிருந்தபோது தொல்காப்பியம் முதலிய இலக்கண நூல்களை அச்சிட்ட சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையவர்களின் மதிப்பைப்பெற்றவர். எனது நண்பராயிருந்த மட்டக்களப்பு வித்துவான் ச. பூபாலபிள்ளையின் ஆசிரியரூள் ஒருவராயிருந்தவர். பூபாலபிள்ளை பாடிய சோமவாரவிரத மகிமையைக்கூறும் சீமந்தனி புராணம் இவரது பார்வையிலேயே சென்னையில் 1894-ம் ஆண்டில் அச்சிடப்பட்டது.

இவ்வுரையாசிரியர் இயற்றிய வேறு நூல்களாவன:—
கந்தரலங்காரவுரை, கல்வனையந்தாதியுரை, வள்ளியம்மை திருமணப்படலவுரை முதலியன.

இவர் 1900 - ம் ஆண்டில் இறந்தனர் என்ப.

பிறையணி சடைமுடிப் பிரான்தன் காதைகள்
இறையுமோர் மறுவில் யாவு மேன்மையே
மறைபல சான்றுள வாய்மையே யவை
அறிஞர்க ணுடியே யவற்றைக் காண்கவே

கந்தபுராணத்திலுள்ள சில தோத்திரப் பாசுரங்கள்

அருவமும் உருவுமாகி அநாதியாய்ப் பலவாய் ஒன்றாய்ப்
பிரமமாய் நின்றசோதிப் பிழம்ப்தோர் மேனியாகக்
கருணைகூர்முகங்களாறுங் கரங்கள்பன்னிரண்டுங்கொண்டே
ஒருதிரு முருகன்வந்தாங் குதித்தனன் உலகமுய்ய.

ஏவர்தம் பாலுமின்றி எல்லைதீ ராமலற்குள்ள
மூவிருகுணனுஞ் செய்க்கு முகங்களாய் வந்ததென்னப்
பூவியல் சரவணத்தண் பொய்கையில் வைகும்ஐயன்
ஆவிகளருளு மாற்று லறுமுகங் கொண்டானன்றே.

மறைகளின் முடிவால்வாக்கால் மனத்தினு ளளக்கொணாமல்
நிறைவுடன் யாண்டுமாகி நின்றிடும் நிமலமூர்த்தி
அறுமுக உருவாய்த்தோன்றி அருளொடு சரவணத்தின்
வெறிகமழ் கமலப்போதின் வீற்றிருந் தருளிணனே.

எல்வார் குழலிறைவிக்கும் எம்பிரான் தனக்கும்
பாலனாகிய குமரவேள் நடுவுறும் பான்மை
ஞாலமேலுறு மிரவொடு பகலுக்கு நடுவாய்
மாலையான தொன்றழிவின்றி வைகு மாறொக்கும்.

ஆதவி னமதுசத்தி யறுமுக னவனும் யாமும்
பேதக மன்றால் நம்போற் பிரிவிலன் யாண்டும் நின்றான்
ஏதயில் குழவி போல்வான் யாவையு முணர்ந்தான் சீரும்
போதமும் அழிவில் வீடும் போற்றினர்க் கருளவல்லான்.

கந்தநம ஐந்துமுகர் தந்த முருசேசநம கங்கையுமைதன்
மைந்தநம பன்னிரு புயத்தநம நீபமலர் மாலைபுனையும்
தந்தைநம ஆறுமுக ஆதிநம சோதிநம தற்பரமதாம்
எந்தைநம என்றுமினையோய்நமகுமாரநமஎன்றுதொழுதார்.

முழுமதியன்னவாறு முகங்களு முந்நான்காகும்
விழிகளினருளும் வேலும் வேலுள் படையின்சீரும்
அழகிய கரயீராறும் அணிமணித் தண்டையார்க்கும்
செழுமல ரடியுங்கண்டான் அவன்தவஞ் செப்பற்பாற்றே.

வீறுகேதனம் வச்சிரமங்குசம் விசிகம்
மாறிலாதவே லபயமே வலமிடம்வரதம்
ஏறுபங்கய மணிமழத் தண்டுவில்விசைந்த
ஆறிரண்டுகை யறுமுகங்கொண்டு வேளடைந்தான்.

ஈசனே யவனாடலான் மதலையாயினன்காண்
ஆசிலாவவன் அறுமுகத்துண்மையா லறிநீ
பேசிலாங்கவன் பரனாடு பேதகனல்லன்
தேசலா வகன்மணியிடைக் கதிர்வருதிறம்போல்.

தியவை புரிந்தாரேனும் குமரவேள் திருமுனுற்றல்
தூயவராகி மேலைத்தொல்கதி யடைவரென்கை
ஆயவும் வேண்டுங் கொல்லோ அநிசமர் இந்நாட்செய்த
மாயையின் மகனுமன்றோவரம்பிலா அருள்பெற்றுய்ந்தான்.

ஆறிரு தடந்தோள் வாழ்க அறுமுகம் வாழ்க வெற்பைக்
கூறுசெய் தனிவேல் வாழ்க குக்குடம் வாழ்க செவ்வேள்
ஏறிய மஞ்ஞை வாழ்க யானைதன் னணங்கு வாழ்க
மாறிலா வள்ளி வாழ்க வாழ்கசி ரடியா ரெல்லாம்.

கணபதிதுணை

கந்தபுராணம்

தெய்வயானையம்மை

திருமணப்படலம்

மூலமும் உரையும்

—o:350—

காப்பு

திகட சக்கரம் செம்முக மைந்துளான்
சகட சக்கரத் தாமரை நாயக
னகட சக்கர விம்மணி யாவுறை
விகட சக்கரன் மெய்ப்பதம் போற்றுவரன்.

துல்

காய்ந்திடு தம்பகை கடந்து பொன்னகர்
வேந்தியன் முறையருள் வேற்கை வீரர்க்கு
கந்தலஞ் சிறுபுறக் குஞ்சரத் தனை
யீத்திட மகபதி யீதயத் தெண்ணினன்.

இதன்பொருள். மகபதி - இந்திரனானவன், காய்ந்திடு
தம் பகை கடந்து பொன்னகர் வேந்து இயல்முறை அருள்
வேல் கை வீரர்க்கு - (தம்மை) வெகுண்ட தம் பகைவ
நாகிய சூரமன்மலையிவவசாரரை யழிந்தித் (நனக்குப்)
பொன்னகரத்து அரகியன்முறைபைத் தந்தருளிய வேலா

யுதத்தைத்தரித்த திருக்கரத்தினையுடைய வீரராகிய சுப்பிரமணியப்பெருமானுக்கு, கூந்தலம் சிறுபுறக் குஞ்சரர்தனை ஈந்திட இதயத்து எண்ணினான் - அளகத்தைக் கொண்ட எருத்தத்தையுடைய தெய்வயானையம்மையாரைக் (கன்னிகாதானமாகக்) கொடுக்கத் (தன்) மனத்தில்தினைத்தான். என்றவாறு.

தம்மையென்னுஞ் செயப்படுபொருள் அவாய்லீயால் வருவிக்கப்பட்டது. தேவர்க்கு அசுரர் குலப்பகைவரென்பது தொனிக்கத் தம்பகையெனப்பட்டது. பகை, குணவாகுபெயர். கடத்தல், தாண்டுதல்; ஈண்டு அழித்தல். கூந்தல் ஈண்டுசுருகா முடித்த கூந்தல். அம் சாரியை. அழகெனினுமமையும். ஐரா வதயானை வளர்த்தமைபற்றி அம்மையார் தெய்வயானை யென்னுந் திருநாமம் பெற்றாரென்க. (1)

விருத்தம தாகுமிவ் விழவை யிந்திரன்
 றிருத்தரு மாலயன் தேவர் தேர்வுற
 வுரைத்தனன் வினவலு முவகை பெற்றுநீள்
 கருத்துநன் ருலெனக் கழறன் மேயினார்.

இ - ள். இந்திரன் விருத்தமது ஆகும் இவ்விழவை திருத்தரு மால் அயல் தேவர் தேர்வுற உரைத்தனன் வினவலும் - அவ்வீந்திரனானவன் நூதனமாகிய இவ்வெண்ணத்தை அழகுதகுந்த திருமாலும் பிரமதேவருந் தேவர்களும் உணர்தலுறவுரைத்து (இவ்வெண்ணம் நன்றே அன்றே உரைமினென) வினாவுதலும், உவகை பெற்று நின்கருத்து நன்றால் எனக்கழறன் மேயினார் - (அவர்கள் அவ்வார்த்தையைக் கேட்டவுடன்) மகிழ்ச்சிபெற்று நினதெண்ணம் நன்று என்று சொல்லுதலுற்றார். எ - று.

அது பகுதிப்பொருள் விசுதி. விழவு, ஆசைப்பெருக்கம்; ஈண்டு அதனை வினாவித்த எண்ணம்; இது காரியத்தைக் காரண

யாக உபசரித்ததென்க. உரைத்தனன் என்னும் வினையுடைய
வினையெச்சப் பொருளானது. ஆல் அசை. (2)

பன்னிரு மொய்ப்புடைப் பகவன்பாற் படப்
பின்னலஞ் சரிசூழற் பிடியும்பொய் கைவாய்
முன்னுற வருந்தவ முயன்று வைத்தன
வின்னுழி யதன்பய நெய்திற்பே கொலாம்.

இ - ள் பின்னலஞ்சரிசூழல் பிடியும் - பின்ன
லாகிய சரித்த கூந்தலினையுடைய தெய்வயானையம்மையும்,
பன்னிரு மொய்ப்புடைப் பகவன் பால் பட முன்னுற
அரும் தவம் பொய்கை வாய் முயன்று வைத்தனன்-பன்னீ
ரண்டாகிய திருப்புயங்கையுடைய சுப்பிரமணியப்பெரு
மான்பாற் சேரும்படி முன்னே அருமையாகிய தவத்தைச்
சரவணதடாகத்தின்கண்ணே செய்துவைத்தான், இன்னுழி
அதன் பயன் ஏ எய்திற்று கொலாம் - இங்ஙனம் அத்தவப்
பயனே யடைந்ததுபோலும். ஏ - று.

ஆம் சாரியை. பிடியும் என்பதிலும்மை உயர்வு சிறப்போடு
சுப்பிரமணியப்பெருமானுக்கு நீ கன்னிகாதானஞ் செய்யத்தக்க
கல்வினையை முன்னேமுயன்று வைத்தனையன்றி யென்று
பொருள்படுதலான் எச்சவும்மையென்க. பகம் என்பதற்கு, ஐசு
வரியம் வீரியம் புகழ் திரு ஞானம் வைராக்கியம் என்னும் ஆறு
பொருளுமுண்மையால் பகவன் அவ்வாறு குணங்களையு
முடையோனெனத் தொனித்தலுணர்க. இன்னுழி இவ்வுழி
யென்பதன்மரூஉ. ஏகாரம் பிரித்துக்கூட்டப்பட்டது. கொல்
கொலாம் என நறு விகாரப்பட்டது. (3)

கயலுறழ் விழியுடைக் கடவுள் யானையை
வியல்வரை யெறிந்திடு வேற்கை யண்ணலுக்
கியல்புளி வதுவையா லீதற் கிவ்விடை
முயலுதி கடிதென மொழிந்து வைகினார்.

இ - ன். வியல் வரை எறிந்திடு வேல் கை அண்ணா லுக்கு - பெரிய கிரவுஞ்சுகிரியைக் கிழித்த வேற்படையைச் சரித்த திருக்கரத்தினையுடைய பெருமையிற் சிறந்த சுப்பிரமணியப்பெருமானுக்கு, இவ்விடை - இங்ஙனம், கயல் உறழ்விழியுடைக் கடவுள் யானையை இயல்புளி வது வையால் ஈதற்கு - கயன்மீன்போலும் கண்ணினையுடைய தெய்வயானையம்மையை இயல்பாகிய விவாகமுறையாற் கொடுத்தற்கு, கடிது முயலுதி என மொழிந்து வைகினார் - விரைவின் முயல்வாயென்று சொல்லியிருந்தார்கள். எ-று.

கயல் பிறழ்ச்சித்தொழிலாலும் வடிவுப்பண்பாலும் விழிக் குவமையானதென்க. இயல்புளி வதுவை, இயல்பின்கணுள்ள தாகிய வதுவை; அது பிரமமன்றல்; பிரமசாரியாய்த் தக்கானு மாயிருப்பவனுக்கே கண்ணிகையைக் கொடுப்பது இயன்முறையாதலினென்க. ஈண்டு இயல்பு பெருவழக்கு. எண்வகை மன்றல்களுள் பிரசாபத்தியம் ஆரிடம் தெய்வம் என்னு மூன்றுக் கண்ணிகையை மற்றோர் கோட்பாடுபற்றிக் கொடுக்குமன்றல்க னாதலினாலும், காந்தருவம் ஆசரம் இராக்கதம் பைசாசம் அன்னும் நான்குக் கண்ணிகையைக் குரவர்கொடுத்தலின்றி நிகழு மன்றல்களாதலினாலும், அவை சிறுபான்மையவாய் இயற்கைக்கு மாறான மன்றல்களாயின வென்பது. வதுவை ஆகுபெயர். (4)

மற்றது போழ்தினின் மகத்தின் செம்மலோ
ரொற்றனை நோக்கியே யொல்லீ மேருவாம்
பொற்றையின் மனைவியைப் புதல்வி தன்னுட
ன்றறையில் விளித்தனை யேகு நீயென்றான்.

இ - ன். மற்றது போழ்தினின் மகத்தின் செம்மல் ஓர் ஒற்றனை நோக்கியே - அச்சமயத்தில் வேள்விக்கு வேந்தனாகிய இந்திரன் ஒரு தூதுவனைப் பார்த்து, நீ மேரு ஆம்பொற்றையில் மனைவியைப் புதல்வி தன்னுடன் இற்றை யில் ஒல்லீ விளித்தனை யேகு என்றான் - நீ மேருவாகிய

மலையிலிருக்கின்ற (எனது) மனைவியைப் புத்திரியோடு இன்றைக்கு விராவில் அழைத்துவருவாயென்று சொன்னான். எ - று.

மற்று அசை. போழ்து பொழுதின்மருஉ. அது ஈண்டு அகரச்சட்டுப்பொருடந்து நின்றது. ஏ அசை. விளித்தனை யென்னும் வினைமுற்று வினையெச்சமானது. (5)

என்றலுந் தூதுவ விசைந்து மேருவிற்
சேன்றனன் புலோமசைத் தெரிவை முன்புபோய்
நின்றனன் வணங்கின வினது சிந்தையோ
லொன்றிய கேளென வுரைத்தன் மேயினான்.

இ - ள். என்றலும் தூதுவன் இசைந்து - என்று (இந்திரன்) சொல்லவும் அத்தூதுவனிசைந்து, மேருவில் சென்றனன்-மேருகிரியிற் சென்று, புலோமசைத் தெரிவை முன்பு போய் நின்றனன் - இந்திராணியாகிய மகடேஉவுக்கு முன்னர்ப்போய் நின்று, வணங்கினன் - வணங்கி, நினது சிந்தை போல் ஒன்றிய கேள் என உரைத்தல் மேயினான் - (எங்களரசியே) நின்னுடை எண்ணம்போல நிகழ்ந்தன வற்றைக் கேளாயென்று சொல்லுற்றான். எ - று.

என்றல் சொல்லென்னுஞ் சொலெஞ்சியசொல்லெச்சம். சின்றனனாகிய மூன்று வினைமுற்றுக்கள் வினையெச்சங்களாயின. சிந்தை ஆகுபெயர். (6)

மாண்டனன் வெய்யசூர் மதலை தன்னொடு
சேண்டொட ரமரருஞ் சிறையி வீங்கின
ராண்டலை யுயர்த்தவ னனிகந் தன்னொடு
மீண்டனன் நீருப்பரங் குன்ற மேயினான்.

இ - ள். வெய்ய சூர் மாண்டனன்-கொடிய சூரபன்ம ணழிந்தான், மதலைதன்னொடு சேண் தொடர் அமரரும்

சிறையின் நீங்கினார் - (நின்னுடைய) புத்திரனாகிய சயந்த-
 லேடு உயர்ச்சிபொருந்திய தேவர்களுஞ் சிறையினின்றும்
 நீங்கினார்கள், ஆண்டலை உயர்த்தவன் அணிகந்தன்னெடு
 மீண்டனன் திருப்பரங்குன்றம் மேயினான் - கோழிக்-
 கொடியை யுயர்த்திய சுப்பிரமணியப்பெருமான் சேனை
 யோடு (மகேந்திரபுரியைவிட்டு) மீண்டு திருப்பரங்குன்றம்
 திற் சேர்ந்தருளினார். எ - று.

ஆண்டலை ஆகுபெயர். மீண்டனன் என்னும் வினைமுற்ற
 வினையெச்சமானது. (7)

**நின்றிட வனையது நினது நாயக
 னுன்றனை மகளொடு மொல்லை யிற்பரங்
 குன்றிடை யிருக்கையிற் கொண்டு செல்கென
 வின்றனை விடுத்தன னேகு நீயென்றுள்.**

இ - ள். அனையது நின்றிட - அது நிற்க, நினது
 நாயகன் மகளொடும் உன்றனை பரங்குன்றிடை இருக்கை
 யில் ஒல்லையில் கொண்டு செல்கெனா எனை இன்று விடுத்த
 னன் - நின்னுடைய நாயகனாகிய இந்திரன் மகளாகிய
 தெய்வயானையம்மையாரோடு நின்னைத் திருப்பரங்குன்றம்
 ளுள்ள (தனது) கோயிலில் விரைவில் (அழைத்துக்)
 கொண்டு வருவாயென்று என்னை இன்று விடுத்தான்.
 (ஆதலால்) நீ ஏகு என்றான் - நீ செல்லுவாயென்று சொன்-
 னான் (அத்தூதுவன்). எ - று.

அனையது அது என்னுஞ் சுட்டுப்பெயர்ச் சொல்லின்மருஉ-
 செல்க என்னும் வியங்கோள்வினையின் இறுதியகரங்கெட்டது.

**அம்மொழி வினவலு மணங்கீ னல்லவள்
 விம்மித முற்றனள் விழும நீக்கி
 ளெம்மையு யில்லதோ ரின்ப மெய்தினள்
 கோம்மென ளெழுந்தனள் குமரி தன்னெடும்.**

இ - ள். அம்மொழி வினவலும்-(அத்து துவன்குறிய) அவ்வார்த்தையைக் கேட்டலும், அணங்கின் நல்லவள் விம்மிதம் உற்றனள் - தெய்வப்பெண்களுள் நல்லவளாகிய இந்திராணி அற்புதமடைந்தாள், விழுமம் நீங்கினாள் - துன்பமும் நீங்கினாள், எம்மையும் இல்லது ஓர் இன்பம் எய்தினாள் - எப்பிறப்பிலும் (அடைதல்) இலதாகிய ஓரின் பழுமடைந்தாள், (அங்ஙனமாயவள்) குமரிதன்னொடும் கொம்மென எழுந்தனள் - மகளாகிய தெய்வயானையம்மையாரோடும் விரைவிலெழுந்தாள். எ - று.

அழியாமையும் வச்சிரயாக்கையும் பெற்ற சூரீனச் சுப்பிரமணியப்பெருமான் அழித்ததுபற்றி விம்மிதமும் தனது புத்திராதிதியர்கள் சிறையினின்று நீங்கியதுபற்றி விழுமநீங்கலும் பல புகங்களினுஞ் சிறிதுமொழியாத துன்பநீங்கியதாலும் தாம் இனி ஒருகாலுமரசியலைப் பெறுதலில்லையென்றெண்ணியதற்கு மாறாய் அரசியலைப்பெற்றமையாலும் எம்மையும் இல்லதோரின்படும் எய்தினுளென்க. (9)

புடையுற வணங்கினர் போற்றி மேருவி
விடையுற புலோமசை யேம மாகியே
யடலயி ராவத வாளை மேற்கொடு
மடமக டன்னொடும் வானத் தேகினாள்.

இ - ள். அணங்கினர் போற்றி புடை உற - தெய்வமகளிர் துதித்துப் பக்கத்திற்பொருந்த, மேருவினிடையுற புலோமசை - மேருகிரியினிடத்துப் பொருந்திய இந்திராணி, மடமகள் தன்னொடும் அடல் ஐராவதவாளை மேற்கொடு ஏமம் ஆகி வானத்து ஏகினாள் - மடமையை புடைய மகளாகிய தெய்வயானையம்மையாரோடும் வலியை புடைய ஐராவதயானையின்மீதிவரந்து இன்பமாகி ஆகாய வழியிற்சென்றாள். எ - று.

மடம், பேதைமை, அது மகனீர்க்குரிய நாகுணத்தொன்று. உபலக்கணத்தான் ஒழிந்த குணங்களால் கொள்ளப்படும். வானம் ஆகுபெயர். (10)

பொருப்பினுண் மேலதாய்ப் புவியிற் பேர்பெறுந்
 திருப்பரங் குன்றிடைச் சென்று தேவர்கோ
 னிருப்பதோர் மந்திரத் தெய்தி வைகினுண்
 மருப்பிரண் டுடையதோர் வாரணத் துடன்.

இ - ள். மருப்பு இரண்டு உடையது ஓர் வாரணத் துடன் - தனங்களாகிய கொம்பிரண் டுடையதொரு யானையோடு, (இந்திராணியானவள்) பொருப்பினுள் மேலதாய்ப் புவியில் பேர் பெறும் திருப்பரங்குன்றிடைச் சென்று - மலைகளுண் மேலதாகிப் பூமியிற் புகழ்பெற்ற திருப்பரங் குன்றத்தின்கட் சென்று, தேவர்கோன் இருப்பதோர் மந்திரத்து எய்தி வைகினுள் - தேவேந்திர னிருப்பதாகிய கோயிலைச் சார்ந்திருந்தாள். எ - று.

முக்காலத்தினும் நிகழ்வதை எதிர்காலத்தாற் கூறுவது தமிழ்வழக்காதலின் இருப்பதோர் மந்திரமெனப்பட்டதென்க. ஓர் அசை. தனமாகிய உபமேயத்தைச் சொல்லாமல் அதனை மருப்பாகிய உபமானச்சொல்லால் உரைத்தமையின் உருவக வ்யர்வு நவீற்சியணி. அங்ஙனம் அலங்காரப்படுத்தியதற் கேற்ப அம்மையாரை மருப்பிரண் டுடையதோர் வாரணமென்றென்க.

உறையும் வெல்லையி லுயர்ம கேந்திரச்
 சிறையினு மகன்றிடு தெய்வத் தையலா
 ரிறைவியைப் பெற்றன மியாமுயந் தோமென
 முறைமுறை வணங்கினுர் முகிழ்த்த கையினர்.

இ - ள். உறையும் அவ்வெல்லையில் - (இந்திராணியானவள் அங்ஙனம்) இருக்கின்ற அச்சமயத்தில், உயர்மகேந்திரச் சிறையினும் அகன்றிடு தெய்வத் தையலார்

உயர்வாகிய மகேந்திரபுரியிற் சிறையினின்றும் நீங்கிய தெய்வமகனீர்கள், இறைவியைப் பெற்றனம் யாம் உய்ந்தோம் என முகிழ்த்த கையினார் முறை முறை வணங்கினர் - (எங்கள்) அரசியைப்பெற்றேம் (ஆதலின்) யாம் உய்ந்தே மென்று கூப்பிய கரத்தினராய் முறை முறையே வணங்கினார்கள். எ - று.

சிறை, ஈண்டுச்சிறைச்சாலையன்று; மகேந்திரபுரியில் அரசர் மாளிகைகளில் எவற்றொழில் செய்துகொண்டிருந்தமையின் சிறைப்பட்டிருத்தலென்க. முறை முறை வணங்கல், முன் வணங்குதல்கவர்சு முன்னும் பின் வணங்குதல்கவர்சு பின்னுமாய் வணங்குமுறைப்படி வணங்கல்; இங்கனம் வருவது அடுக்கு மொழியன்று. (12)

சேணுறு மெழிவிவாய் திறந்த மின்னுவைக்
காணுறு கின்றதோர் கலாப மஞ்சைபோன்
மாணுறு புலோமசை வரலு மாதரா
ரேணுறு கின்றன ரேமம் பெற்றுளார்.

இ - ள். சேண் உறும் எழிவி வாய் திறந்த மின்னுவைக் காணுகின்றதோர் கலாபம் மஞ்சை போல் - வானத்திற்பொருந்திய மேகம் வாய்திறந்த மின்னலைக் காணுகின்றதாகிய தோகையையுடைய மயில்போல, மாண் உறு புலோமசை வரலும் - மாட்சிமை மிகுந்த இந்திராணி வருதலும், மாதரார் ஏமம் பெற்றுளார் ஏண் உறுகின்றனர் - அத்தேவஸ்திரீகள் இன்பம் பெற்றுள்ளாராகி நிலைமையைப் பொருந்துகின்றார்கள். எ - று.

மேகம் வாய்திறத்தலால் உண்டாகுமின்னலை வினைமுதலுக்கும் வினைக்குமுள்ள ஒற்றுமைகருதி வாய்திறந்த மின்னெனப்பட்டது. ஓர் அசை, மின்னலைக் காண்கின்ற மயில் இன்பமடைந்து இரைகவர்தலாகிய தொழில்களிற் செல்லாது

அதனையே நோக்கி நின்றாடுதல்போல இந்திராணியைக்கண்ட தேவஸ்திரீகளும் இன்பம்பெற்றுளராய்ப் பிறதொழிலிற்செல்வாது அவனையே நோக்கி நின்றவின் ஏணுகின்றனரென்பட்டது. இச்செய்யுள் உபமானமும் உபமேயமும் பொதுத் தன்மையும் உவமையுருபும் விரிக்கப்பெற்றமையின் விரியுவமையணி.

(13)

கண்டனண் மதலையைக் கருணை யாற்றழீஇக்
கொண்டனண் மகிழ்ந்தனள் கொங்கை பாலுக
விண்டனள் கவற்சியை வெறுமை யுற்றுளோர்
பண்டுள பெருநீதி படைத்த பான்மைபோல்.

இ - ள். வெறுமை உற்றுளோர் பண்டு உள பெருநீதி படைத்த பான்மைபோல் - (இடையிற் றமது செல்வத்தையிழந்து) இலம்பாட்டைப் பொருந்தினவர்கள் முற்காலத்தில் (தமதாகி)யுள்ள அப்பெருநீதியைப் (பிற்காலத்துப்) பெற்றதன்மைபோல, மதலையைக் கண்டனள் - (பன்னெடுங் காலமாகச் சிறைப்பட்டிருந்தமையாற் காணப்படாதிருந்த) தனது புத்திரானுகிய சயந்தனைக்கண்டு, கருணையால் தழீஇக்கொண்டனள் - கருணையினாலே தழுவிக்கொண்டு, மகிழ்ந்தனள் - உவகையுற்று, கொங்கை பால் உக கவற்சியை விண்டனள் - (தன்) தனங்களிநின்றும் பால் சொரியக் கவற்சியை (உள்ளத்தினின்றும்) நீங்கினாள். எ - று.

கண்டனளாதிய மூன்றுவினமுற்றுக்கள் வினையெச்சங்களாயின. கருணை, ஈண்டுப் பேரன்பு. இதுவும் விரியுவமையணி.

ஆடுறு பசியினோ ராக்கங் கண்டுழி
நீடுறு முவகையா னிறைவு பெற்றென
மாடுறு புலோமசை வடிவங் காண்டலுங்
கூடினர் தன்மையுங் குரிசி லெய்தினான்.

இ - ள். ஆடுறு பசியினோர் ஆக்கம் கண்டுழி நீடுறும் உவகையால் நிறைவு பெற்றென - (இரந்துண்டற்காக எங்கும்) அலைதலுறுகின்ற பசியினையுடையோர் (தமக்கே யுரியதாகத் தக்க) செல்வத்தைக் கண்டவிடத்தே மிகுத லுறுகின்ற மகிழ்வினாலே திருப்தியடைந்தாற்போல, சூரிசில் மாடு உறு புலோமசை வடிவம் காண்டலும் கூடினர் தன்மையும் எய்தினான் - இந்திரனானவன் அவ் விடத்திற் பொருந்திய இந்திராணியினுடைய வடிவத்தைக் காண்டலும் புணர்ந்தவர் தன்மையை மடைந்தான். ள - று.

கண்டவுழி எனற்பாலது கண்டுழி என்றும் பெற்றாலென எனற்பாலது பெற்றென என்றுந் தொகுக்கும்வழித் தொகுக்கப் பட்டன. பசிவருத்தத்தால் மிக வருந்தியலைந்து திரிகின்றவர்கள் தமக்கே யுரியதாகத் தக்க புதையற் பொன்னாகிய செல்வத்தைக் கண்டபொழுதே அச்செல்வத்தை அனுபவித்தலாலாகிய இன்பம் போலு மின்பத்தையு மடையுமாறுபோல நெடுநாளாக இந்திராணியைப் புணரும் போகயின்றி மிக வருந்தியிருந்த இந்திரன் அவனைக் கண்டவுடனே புணர்ச்சியால் வரும் பெரும்போகம் போலும் இன்பத்தையுமடைந்தானென்றவாறு. உம்மை காட்சி யாலாகுமின்பமேயன்றி என்று பொருள்படுதலின் எச்சவும்மை.

கே று

அப்போது வானோர் குழுவோடயி ராணி கேள்வன்
செப்போது கொங்கை மகடுஉமணஞ் செப்பன் முன்வி
யொப்போது நீர்மை யிலதாமொரு வன்க ழற்கே
கைப்போது தூவிப் பணிந்தேத்திக் கழற லுற்றான்.

இ - ள். அப்போது வானோர் குழுவோடு அயிராணி கேள்வன் செப்பு ஓது கொங்கை மகடுஉ மணம் செப்பன் முன்னி - அப்பொழுது தேவர் கூட்டத்தோடு இந்திராணி

கணவனாகிய இந்திரனாவன் செப்பை (உபமானமாகச்) சொல்லுகின்ற தனங்கனையுடைய (தன்) மகளாகிய தெய்வயானையம்மையாரின் திருமணத்தைக் (குறித்துச்) சொல்லுதற்கு முற்பட்டு, ஒப்பு ஒதும் நீர்மை இலதாம் ஒருவன் கழற்கே கைப் போது தூவிப் பணிந்து ஏத்திக் கழறல் உற்றான் - உவமைசொல்லுந் தன்மையில்லையாகிய சுப்பிரமணியப்பெருமானுடைய திருவடியிற் கையிற்பொருந்திய மலர்களைத் தூவி வணங்கித் துதித்துக் கூறலுற்றான். எ - று.

ஐராணிகேள்வன் என்றதற்கு, இந்திரன் (சென்று) என் றெருசொல் வருவித்துரைத்து முன்னி என்பதற்கு, நினைத்த எனப் பொருள்கொள்ளினுமமையும். மணத்தைக் குறித்துச் சொல்லல் சுப்பிரமணியப்பெருமானைத் திருமணஞ் செய்தருளும் படி சொல்லுதல். (16)

கன்னிற்ற மொய்ம்பி னவுணக்களை கட்டல் செய்தா யிந்நின்ற தேவர் சிறைமீட்டனை யென்ற னக்கு முன்னின்ற தொல்சீர் புரிந்தாயது முற்று நாடிச் செய்ந்நன்றி யாகச் சிறியேன்செயத் தக்க துண்டோ.

இ - ள். கல் நின்ற மொய்ம்பின் அவுணக்களை கட்டல் செய்தாம் - (தேவராகிய நெற்பயிரை வளர்த்தற்கு) மலை போல உயர்ந்திருக்கின்ற புயத்தினையுடைய அசுரராகிய களைகளைக் கட்டல் செய்தருளினீர், நின்ற இ தேவர் சிறை மீட்டனை - (இங்ஙனம்) நிற்கின்ற இத்தேவர்களைச் சிறைச் சாலையினின்றும் நீக்கியருளினீர், என்றனக்கு முன் நின்ற தொல் சீர் புரிந்தாய்-எனக்குப் பண்டுநிலைபெற்ற பெருமை யாகிய செல்வத்தைத் தந்தருளினீர், அது முற்றும் நாடிச் சிறியேன் செய்ந்நன்றி ஆகச் செய்தத்தக்கது உண்டோ - அச்செயன் முழுவதையும் ஆராய்ந்து (தேவரீருக்குச்)

சிறியேன் செய்ந்நன்றியாகச் செயத்தக்கதுமுண்டோ.
எ - று.

கன்னின்ற என்றதற்கு, மலையின்றன்மை நிலைபெற்றவென் றுரைப்பினுமமையும், ஈண்டுக் கல் ஆகுபெயர். கட்டல், பிடுங் கல். அசுரக்களைகட்டல்செய்தாய் என்றதனால் தேவராகிய நெற் பயிரை வளர்த்தற்கு என்பது வருவிக்கப்பட்டது. அசுரரைக் களையாக உருவகித்தது ஏகதேசவுருவாத் தின்பாற்படும். சிறை ஆகுபெயர். தொல், பழமை; ஈண்டுப்பெருமை. ஓசாரம் எதிர் மறைப்பொருட்டு. (17)

முந்தே தமிழேன் பெறுமங்கையிம் மொய்வ ரைக்கண்
வந்தே யமர்வா ளவடன்னை வதுவை செய்து
கந்தே புரைநின் பெருந்தோளிற் கலத்தி யாங்க
ளுய்ந்தே பிறவிப் பயன்பெற்றன மோங்க வென்றுள்.

இ - ள். முந்தே தமிழேன் பெறு மங்கை மொய் இ வரைக்கண் வந்தே அமர்வாள் - முன்னேதமிழேன்பெற்ற புத்திரியானவள் பெருமையாகிய இம்மலையின்கண்வந் திருக்கின்றாள், யாங்கள் உய்ந்தே பிறவிப் பயன் பெற்றனம் ஓங்க - யாங்கள் உய்தலடைந்து இப்பிறவியாலாகியபயனைப் பெற்று உயர்ச்சியுற, அவள்தன்னை வதுவை செய்து நின் கந்தே புரை பெருந் தோளிற் கலத்தி என்றான் - அவளைத் திருமணஞ் செய்தருளித்தேவரீருடையதூணையே நிகர்த்த பெருமையாகிய புயத்திற் கலந்தருள்வீரென்றுள் (இந் திரன்.) எ - று.

ஏகாரங்களில் முன்னையவிரண்டும் பின்னையதும் அசைநிலை. எனையது பிரிநிலை. அமர்வாள் என்றது இயல்பினின்வருங் காலவழுமமைதி. தன்னையும் அத்திருமணத்தைக்காலும் எனையரையுமடக்கி யாங்கள் என்றனென்பது; அத்திருமணத் தைக் காண்பார்யாவரும் பேரின்பம்பெறுதல் உண்மையாதலி னென்க. (18)

என்னுந் துணையி லமரேசனை யெந்தை நோக்கி
யந்நங்கை தானுமிக நோற்றன ளாத லானீ
முன்னும் படியே மணநாளை முடித்து மென்னத்
தன்னுங் கடந்த மகிழ்வெய்தித் தருக்கி நின்றான்.

இ - ள். என்னுந் துணையில் அமரேசனை எந்தை
நோக்கி - என்று சொல்லியகாலையில் அவ்விந்திரனை
எந்தையாகிய சுப்பிரமணியப்பெருமான் பார்த்து, அந்
நங்கைதானும் மிக நோற்றனள் ஆதலால் - அந்நங்கையும்
(எம்மை மணம் புரியவேண்டிப் பண்டு) மிகவுந் தவஞ்
செய்தனளாதலினாலே, நீ முன்னும்படியே நாளை மணம்
முடித்தும் என்ன-நீ எண்ணியபடியே நாளைக்கு (அவளைத்)
திருமணஞ்செய்வோ மென்று திருவாய் மலர்ந்தருள,
தன்னுங் கடந்த மகிழ்வு எய்தித் தருக்கி நின்றான் -
தன்னிலுங் கடந்த மகிழ்வடைந்து மதர்ப்புற்று நின்றான்
(இந்திரன்.) எ - று.

எந்தை எமதுதந்தையென்றதன் மரூஉ. உம்மை நீ எம்மை
வேண்டிக்கொள்வதன்றி என்றுபொருள்படுதலின் எச்சவும்மை.
தன்னிலுங்கடந்தமகிழ்வு தன்னுடையமனத்தை அவசமாக்கு
மகிழ்வு. (19)

வடிக்கொண்ட வொள்வேற் படைநம்பிதன் வார்க முற்கான்
முடிக்கொண் டடியேஞ் சிறந்தேங்கண் முதல்வ வென்குக்
கடிக்கொண்ட வாய்தற் புடைவந்து கணிப்பில் காத
நொடிக்கொண்ட போழ்திற் படர்துதரை நோக்கி னுஹல்.

இ - ள். வடிக் கொண்ட ஒள் வேற்படை நம்பிதன்
வார் கழல் கால் முடிக்கொண்டு - கூர்மையைக்கொண்ட
ஒள்ளியவேலாயுதத்தைத்தரித்த சுப்பிரமணியப்பெருமா
னுடைய நெடிய கழலையணிந்த திருவடிகளைச் சிரசினமீது

கொண்டு, முதல்வ அடியேங்கள் சிறந்தேம் என்னு -
 (யாவார்க்கும்) முதலானவரே (தேவரீர் திருவருளைப் புரிந்
 தமையால்) அடியேமாகிய யாங்கள் உயர்ச்சியுற்றேமென்று
 கூறி, கழிக் கொண்ட வாய்தல் புடை வந்து கணிப்பு இல்
 காதம் நொடிக் கொண்ட போழ்தில் படர் தூதரை
 நோக்கினாலை - காவலைக் கொண்ட வாயினின்கண் வந்து
 அளவில்லாத காதவழியை நொடிப்பொழுதிற் செல்லவல்ல
 தூதுவர்களைப் பார்த்தான் (அவ்விர்திரன்). எ - று.

கள் விருதிபிரித்துக்கூட்டப்பட்டது. நொடிக்கொண்ட
 போழ்து, நொடித்தலினனவைக்கொண்டபொழுது. நொடி ஆகு
 பெயர். ஆல் அசை. (20)

முன்னாகி யுள்ள பலதுநர் முகத்தை நோக்க
 வன்னு ரெவருந் தொழுதேபொன் னடிவ னாங்கி
 யெந்நா யகனே தமிழேஞ்செய்வ தென்கொ லென்னப்
 பொன்னு டுடையா விஃதொன்று புகல லுற்றான்.

இ - ள். முன் ஆகி உள்ள பல தூநர் முகத்தை
 நோக்க - (தன்) முன்னாகி நிற்கின்ற பல தூதுவருடைய
 முகங்களைப் பார்க்க, அன்றார் எவருந் தொழுதே பொன்
 அடி வணங்கி எம் நாயகனே தமிழேம் செய்வது என்கொல்
 என்ன - அவர்கள் யாவருங்கும்பிட்டுப் பொன்போலும்
 பாதங்களை வணங்கி எங்களரசனே தமிழேமாகிய யாங்கள்
 செய்வதியாது என்றுகேட்க, பொன் நாடு உடையான்
 இஃது ஒன்று புகலல் உற்றான் - பொன்னகரத்தைமுடைய
 னாகிய இர்திரன் ஈதொன்று சொல்லலுற்றான். எ - று.

அன்றார் அவரென்பதன்மூல. தொழுதல், சும்பிடுதல்;
 அது கைகூப்பல். தமிழேம் என்றது ஈண்டு நின்னையன்றி வேறு
 பற்றுக்கோடில்லெமென்னும் பொருட்டு. கொல் அசை. (21)

மூவர்க்குண் மேலோன் கிரிசேர் முசுருந்த ஓதிக்
காவற் கடவுட் டலைவர்க்குங் ககன மேவுந்
தேவர்க்கு மேனைத் திசையோர்க்கு முனிவ ராயோ
ரேவர்க்கு மேந்தை மணநாளை யெனச்சொல் வீரால்.

இ - ள். மூவர்க்குள் மேலோன் கிரி தேர் முசுருந்தன் ஆதிக் கடவுள் காவல் தலைவர்க்கும் - மும்மூர்த்திகளுக்குள் மேலவராகிய சிவபெருமானுடைய கைலாயகிரியைச்சேர்ந்த முசுருந்தன் முதலாகிய தெய்வத்தன்மையை யுடைய (பூலோக) பரிபாலனஞ்செய்யும் அரசர்களுக்கும், ககனம் மேவும் தேவர்க்கும் - ஆகாயலோகங்களிற் பொருந்துந் தேவர்களுக்கும், ஏனைத் திசையோர்க்கும் - மற் றைத்திக்குகளி லுள்ளவர்களுக்கும், முனிவராயோர் ஏவர்க்கும் - முனிவ ரானவர்கள் யாவருக்கும், நாளை எந்தை மணம் எனச் சொல்லீ ரால் - நாளைக்கு எந்தையாகிய சுப்பிரமணியப் பெருமானுக் குத் திருக்கல்யாணமென்று சொல்லுவீர். எ - று.

மும்மூர்த்திகள் அயன் அரி அான். முற்சனைத்திற் கைலாயகிரியிலே முசுவாயிருந்ததுபற்றி மூவர்க்குண்மேலோன் கிரிசேர் முசுருந்தனென்றார். காவற்றலைவரது நற்குண நற் செய்கைகள் உலகபாலருருவாய்நின்று உலகத்தைக்காத்தலின் காவற்கடவுட்டலைவர்க்கும் என்றார். ககனம் ஆகுபெயர். தேவர், ஈண்டுத்தேவகதியைச்சார்ந்தவரயாவருமென்க. திசையோரும் அத்தேவகதியினரேயாம். ஆல் அசை. (22)

கந்தக் கடவுண் மணத்தன்மை கழறி வல்லே
யிந்தப் பொருப்பி விடையாவநு மீண்டும் வண்ணம்
தந்தீட் டிடுங்க ளெனவாசவன் சாற்ற லோடு
மந்தக் கணத்திற் ருெழுதொற்ற ரகன்று போனார்.

இ - ள். கந்தக் கடவுள் மணத் தன்மை கழறி வல்லே இந்தப் பொருப்பினிடை யாவரும் ஈண்டும் வண்ணம்

தந்திட்டிடுங்கள் எனவாசவன் சாற்ற லோடும் - சுப்பிரமணியப்பெருமானுடைய திருக்கல்யாணத்தின் தன்மையைச் சொல்லி விரைவில் இத்திருப்பெருங்குன்றத்தின்கண் யாவருஞ்சாரும்படி (அவர்களைக்) கொணர்ந்திடுவீரென்று இந்திரன் சொல்லுதலும், ஒற்றர் அந்தக்கணத்தில் தொழுது அகன்று போனார் - அத்தூதுவர்கள் அப்பொழுதே (அவ்விர்திரனை) வணங்கி (அவ்விடத்தை) நீங்கிச் சென்றார்கள். எ - று.

கந்தக்கடவுள் இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை; கந்தன் சிறப்புப்பெயர். கடவுள் பொதுப்பெயர். யாவரும் மேலே சொல்லிய அரசராதியோர் யாவரையுமென்க. (23)

வேறு

போனபொழு திற்புலவர் செம்மல்புலன் மிக்க
வானவர்கள் கம்மியனை வல்லையில் விளிந்துக்
கானம் கடம்புபுனை காளைதன் மணத்துக்
கானசெயல் முற்றுற வமைத்தியிவ னென்றான்.

இ - ள். போன பொழுதில் - (அத்தூதுவர்கள்) சென்றகாலையில், புலவர் செம்மல் புலன் மிக்க வானவர்கள் கம்மியனை வல்லையில் விளிந்து - தேவர்க்கு அரசனாகிய இந்திரன் அறிவின்கிருந்த தேவதட்சணாகிய விசுவகன்மாவை விரைவில் அழைத்து, கான் அமர் கடம்பு புனை காளைதன் மணத்துக்கு ஆன செயல் முற்றுற இவண் அமைத்தி என்றான் - நறுமணம் பொருந்திய கடப்பமலர் மாலையையணிகின்ற காளையாகிய சுப்பிரமணியப்பெருமானுடைய திருமணத்துக்கு (வேண்டுவ) தான காரியங்கள் யாவற்றையும் இங்ஙனம் இயற்றுவாயென்றான். எ - று.

கடம்பு ஆகுபெயர். காளை இளமையையுடைய என்பதைக் குறித்துகின்றது. செயல் செயலாலாகுந் காரியம். (24)

புலவன துளங்கொடு பொருப்பினொரு சாரி
 விலமிசை வரைப்பக விதிக்கொடு விதித்துக்
 குலமணி குயிற்றிநனி கோலம தியற்றி
 வலனுயர் சிறப்பினொரு மண்டப மமைத்தான்.

இ - ள். புலவனது உளங் கொடு பொருப்பின் ஒரு சாரில் மிசை நிலம் வரைப்பு அகல் நிதிக்கொடு விதித்து - இந்திரனுடைய எண்ணப்படி அத்திருப்பரங்குன்றின் ஒரு சார்பிலே மேலாகிய இடத்தில் எல்லை நீங்கிய பொன் கொண்டியற்றி, குலம் மணி குயிற்றி நனி கோலமது இயற்றி - (நல்ல) சாதியாகிய அரதனங்கனையழுத்தி மிக அழகைச்செய்து, வலன் உயர் சிறப்பின் ஒரு மண்டபம் அமைத்தான் - மேலாகவுயர்ந்த சிறப்பினையுடைய ஒரு மண்டபத்தைச் செய்தான் (அத்தேவகம்பியன்). எ - று.

உளம் ஆகுபெயர். மண்டபத்தை இயற்றுமிடத்து ஒரு பொருளால் ஒருவாறு செய்துமுடித்து அதன்மீது ஒப்பனை செய்வதே முறைமையாதலின் முன்னர் நிதிக்கொடுவிதித்து எனப் பட்டது. குலமணி உதயகிரியிற் சிந்தூரவருவியாரோட்ப் பெற்றுப் பதினாறுபுகம்வரையி லொளியேறி அவ்வொளியா லிருளையோட்டவல்ல மாணிக்கம் இந்திரநீலம் சூரியகாந்தம் ஆதியன. (25)

மேலைநில முற்றுற விதானவகை போக்கி
 மாலையொடு பல்சுவரி வான்றுகில்க டூக்கி
 யாலய நனந்தலையி லாறுமுகன் வகை
 தூவின்முறை நாடியொரு நோன்றவி சமைத்தான்.

இ - ள். மேலை நிலம் முற்றுற விதான வகை போக்கி - மேலிடமுழுதும் மேற்கட்டி வகையைச்செய்து, மாலையொடு பல் சுவரி வாள் தூகில்கள் தூக்கி - மாலையுடும் பல

வாகிய சாமரங்களும் பெருமையாகிய கொடிகளுந் தூக்கி, ஆலயம் நனந்தலையில் ஆறுமுகன் வைக தூலின் முறை நாடி ஒரு நோன் தவிசு அமைத்தான் - அக்கோயிலின் நடுவே ஆறுதிருவதனங்கனையுடைய சுப்பிரமணியப்பெருமான் இருந்தருளுதற்குச் சிற்பநூலின்முறையே ஆராய்ந்து ஒரு பெருமையாகிய ஆசனத்தை இயற்றினான் (அத்தேவகம்மியன்). எ - று.

விதானவகை, பலநிறமும் பலசெயலுமுடையமேற்கட்டி. மேற்கட்டியை நீளவிரித்துக்கட்டுதலாற் போக்கி என்றார். ஒடு எண்ணெடு. வைக என்னுஞ் செயவெனெச்சம் ஈண்டு காரியம் பொருட்டு. (26)

**வேதநெறி தந்திடு விசாகனயல் வந்த
மாதவன் விரிஞ்சன்முதல் வானவர்கள் யாரு
மேதிலரும் வைகவியல் கின்றவிடை தோறு
மாதனம் வரம்பில வமைத்தன நிமைப்பில்.**

இ - ள். வேத நெறி தந்திடு விசாகன் அயல் வந்த மாதவன் விரிஞ்சன் முதல் வானவர்கள் யாரும் ஏதிலரும் வைக - (உலகத்தில்) வேதநெறியைத் தந்தருளிய சுப்பிரமணியப்பெருமானுக்குப் பக்கத்தில் வரும் அரியும் அயலுமுதலாகிய தேவர்கள் யாவரும் மற்றையோரும் இருத்தற்கு, இயல் கின்ற இடை தோறும் வரம்பு இல ஆதனம் இமைப்பில் அமைத்தனன் - ஏற்ற இடந்தோறும் அளவில்லாதனவாகிய ஆசனங்களையும் இமைப்பொழுதிவியற்றினான் (அத்தேவகம்மியன்). எ - று.

அகத்தியமுனிவருக்கு உணர்த்தி அவர் வாயிலாக உலகில் அந்நெறியைப் பரப்பியருளியதால் வேதநெறிதந்திடு விசாகனென்றார். சூரனாதியவசூரர்களாலே திரம்பியவேதநெறியை அவர்களையழித்துத் திறம்பா திருத்தியதுபற்றிக் கூறினாரெனினு

மமை உம். வந்த இயல்பினின் வருங்கால வழுவமைதிக்கிளவி. இங்ஙனம் வருவனவற்றையெல்லா முய்த்துணர்க. ஏதிலர், வீரவாகுதேவராநியோரும் முனிவரும் முசுகுந்தனாதியவரசரும் பிறருமென்க. இயல்கின்றவிடம், அவாவரிருத்தற்குத் தக்கதக்க விடம். (27)

மன்றல்பயில் சிற்றவது வைக்களன் மருங்கிற்
குன்றுபுரை பல்சிகர கோபுரம் வகுத்தா
னன்றிமனி மண்டப மளப்பில் வமைத்தா
வின்றியமை யாப்பொதுவு மெண்ணில விழைத்தான்.

இ - ள். மன்றல் பயில்கின்ற வதுவைக் களன் மருங்கில் குன்று புரை பல் சிகர கோபுரம் வகுத்தான் - திருக்கல்யாணஞ் செய்கின்ற திருமணச்சாலையின்பக்கத்தே மலையைநிகர்த்த பலவாகிய முடிக்கையுடைய கோபுரத்தையுரியற்றினான், அன்றி அளப்பு இல மணி மண்டபம் அமைத்தான் - (அஃது) அன்றி அளவிடுதலில்லாதனவாகிய அரதனமண்டபங்களையும் இயற்றினான், இன்றியமையாத எண் இல பொதுவும் இழைத்தான் - இன்றியமையாத எண்ணில்லாதனவாகிய அம்பலங்களையும் இயற்றினான் (அத்தேவகம்மியன்). எ - று.

இன்றியமையாத என்னும் எதிர்மறைப்பெயரெச்சத் திறுதி கெட்டது. உம்மை உயர்வுசிறப்போடு எண்ணப்பொருளையும் வச்சப்பொருளையும் தந்துகின்றது. (28)

காலம்வரை யாதுகரு துற்றபொழு தெல்லாங்
காலவெவர் கண்ணுநனி தம்பயன் வழங்குஞ்
சோலைமலர் வானிகள் சுனைத்தொகை தொகுத்தா
னேலும்வது வைக்குரிய வேனவு மளித்தான்.

இ - ள். காலம் வரையாது கருதுற்ற பொழுது எல்லாம் - காலம் வரையாமல் எண்ணியபொழுதெல்லாம்,

எவர்கண்ணும் தம் பயன் சால நனி வழங்குஞ் சோலை மலர்
வாடிகள் சனைத் தொகை தொகுத்தான் - எவர்க்குந் தம்
பயனை அதிகந்தருஞ் சோலைகளையும் மலர்வாடிகளையுஞ்
சனைக் கூட்டத் தையும் இயற்றினான், ஏலும் வதுவைக்கு
உரிய எனவும் அளித்தான் - (ஆண்டுப்) பொருந்தூந் திரு
மணத்துக்குரிய மற்றைப்பொருள்களையும் இயற்றினான்
(அத்தேவகம்மியன்). எ - று.

உலகத்திலுள்ள மரங்கள் கொடிகள் புதல்களாகியவை கார்
காலமாதிய பெரும்பொழுதுகளிலும் காலையாதிய சிறுபொழுது
களிலும் ஒவ்வொருகாலத்திற் றத்தம் பயனைக்கொடுப்பன. அவை
போலாது எக்காலத்துந் தம்பயனைக் கொடுக்கவல்லன் என்பார்
காலம்வரையாது கருதுற்றபொழுதெல்லாந் தம்பயன் வழங்கும்
என்றும் உலகத்திலுள்ள மரங்களாதியவை தம்பயனைக் கொடுக்
கக்குறைவுறும். அவை அங்ஙனங் குறைவுறவென்பார் எவர்
கண்ணுஞ் சாலநனிவழங்கும் என்றுங் கூறினாரென்க. சாலநனி
ஒருபொருட்பன்மொழி. பயன்வழங்கல், தளிர் பூ காய் பழங்
களிற்றத்தமக்கேற்பது கொடுத்தல். மலரைச் சனைக்குங்கூட்டுக.
வாவி பெருநீர்நிலை. சனை சிறுநீர்நிலை. தொகுத்தல், சுண்டு
அதிகமாக வியற்றல். வதுவைக்குரிய எனவும் என்றது அட்ட
மங்கலம் ஆதியன. (21)

அவ்வகை யெலாம்புலவ னங்ஙனம் வகுப்பச்
செவ்விது தெரிந்துவகை செய்தமர் செம்மல்
மெய்வதுவை யாற்றும்வழி வேண்டுநக ணங்க
ளெவ்வெவையு மங்கனெ ரிமைப்பில்வரு வித்தான்.

இ - ள். புலவன் அவ்வகை எலாம் அங்ஙனம் வகுப்ப-
அத்தேவகம்மியன் அவ்வகையே (வேண்டுவன) எல்லா
வற்றையும் அவ்வாறியற்ற, அமரர் செம்மல் செவ்விது
தெரிந்து உவகை செய்து - தேவர்க்கரசனாகிய இந்திரன்
(அவற்றைச்) செவ்விதாகக்கண்டு மகிழ்ச்சிகொண்டு, மெய்க்

வதுவை ஆற்றும்வழி வேண்டு கரணங்கள் எவ்வெவையும் ஓர் இமைப்பில் அங்கண் வருவித்தான் - மெய்ம்மையாகிய திருமணஞ்செய்யுமிடத்துவேண்டும் உபகரணங்கள் எவற்றையும் ஓரிமைப்பொழுதில் அங்ஙனம் வருவித்தான். எ-று.

வதுவையாற்றும்வழி வேண்டுமுபகரணங்கள் பால் செய்தேன் பழமாதியவும் தருப்பை சமித்து ஆதியவும் என்க. (30)

தேவ்முதல் வன்றனது செய்கையிது நிற்க
வேவல ரிசைத்திடலு மிவ்வதுவை காண்க
கோவியல் புரிந்தழக குந்தனெனு நேயிக்
காவலன் வரும்பரிசு கட்டுரைசெய் கிற்பாம்.

இ - ள். தேவர் முதல்வன்றனது இது செய்கை கிற்க-தேவர்களுக்கு முதல்வனாகிய இந்திரனது இச்செயல் கிற்க, ஏவலர் இசைத்திடலும் கோ இயல்புரிந்த முசுருந்தன் எனும் நேயிக் காவலன் - (அவ்விர்திரனுடைய) தூதுவர்கள் (சுப்பிரமணியப் பெருமானுடைய திருமணத்தன்மையைக்) கூறுதலும் அரசியலைச் செய்கின்ற முசுருந்தனென்னும் பூமிக்கரசனாவன், இவ் வதுவை காண வரும் பரிசு கட்டுரைசெய்கிற்பாம் - இத்திருக்கல்யாணத்தைத் தரிசிக்கும்படி வருந்தன்மையைக் கூறுவாம். எ - று.

இது என்பது ஈண்டுச் சுட்டுமாத்திரையாக நின்றது. செய்கையாகிய இதுவெனினுமமையும். அரசியலைப் புரிதலாவது கல்விகேள்விகளாயை அறிவுடையனாகியும் அமைச்ச நாடு அரசன் பொருள் படை நட்பு என்னும் அங்கங்கனையுடையனாகியிருந்து பகைவரையழித்தலுந் திறைகோடலுந் தன்னாடுதலையளித்தலும் ஆதியவற்றாற் பொருள்கலைமேன்மேலு முளவாக்கி அவற்றை ஒருவழித்தொகுத்துப் பகைவர் கள்வர் சுற்றத்தார் வினைசெய்வார் ஆதியர் கொள்ளாமற்காத்து அங்ஙனங் காத்தபொருளை அறம் பொருள் இன்பங்களின்பொருட்டு விடுத்தலாகிய செயலைப் புரிதலென்க, நேயிக்காவலன் சக்கரவர்த்தி யெனினுமமையும். ()

கல்லருவி தூங்குகயீ லைப்பொழிவின் மேனா
 னல்லுறழ் மிடற்றவனு மம்பிகையு மாக
 வெல்லையின் மகிழ்ச்சியோ டிருப்பமுசு வீட்டம்
 வில்லுவ மரந்தொறும் வியன்சினையீ லுற்ற.

இ - ள். மேல் நாள் - முன்னை நாளிலே, கல் அருவி தூங்கு கயிலைப் பொழிவில் அல் உறழ் மிடற்றவனும் அம்பிகையும் ஆக எல்லை இல் மகிழ்ச்சியோடு இருப்ப - கல்லென்னும் ஒலியையுடைய அருவி பொழிகின்ற கைலாய கிரியிலுள்ள சோலையிலே இருளைநிகர்த்த திருமிடற்றினை யுடைய சிவபெருமானும் உமாதேவியாருமாக முடிவில்லாத களிப்புடனிருக்க, முசு ஈட்டம் வில்லுவ மரந்தொறும் வியன் சினையில் உற்ற - முசுக்கூட்டங்கள் (ஆண்டிள்ள) வில்வமரந்தொறும் பெரிய கொம்பர்களிலிருந்தன. 6 - று.

கல், ஒலிக்குறிப்பு. ஆக என்றது மற்றொருவருமின்றி என்னும் பொருளைத்தந்தது; இது ஓரிடைச்சொல். ஓடு அடைமொழிப் பொருளினின்றது. (32)

முற்றுணர் கருத்தின்முனி வோர்களென முள்காந்
 துற்றிடு முசுக்கலையு னொன்றிருவர் மீது
 மற்றொருவில் வத்திலை வரம்பில பறித்துத்
 துற்றிடுவ தென்னநனி தூர்த்துலதை யன்றே.

இ - ள். முற்று உணர் கருத்தின் முனிவோர்கள் என முள்காந்து உற்றிடு முசுக்கலையுள் ஒன்று - முற்றுணர்ந்த மனத்தினையுடைய முனிவர்களைப்போல மௌன முற்று (அங்கனம்) இருக்கின்ற முசுவினாண்களுளென்று, மற்றொரு வில்வத்து இலை வரம்பு இல பறித்துத் துற்றிடுவது என்ன - ஒரு வில்வமாத்தினிலைகளளவில்லாதனவற்றைப் பறித்துக் குவிப்பதுபோல, இருவர்மீதும்கனி தூர்த்து

துளது - உமாமகேசுவரராகிய அவ்விருவர்மீது மிகவுந்
தூர்த்தது. ஏ - று.

முற்றும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. முற்றுணர்தல், நாத
முதற் பிருதிலியீருன தத்துவங்களின்றன்மைகள் யாவற்றையு
முணர்தல். தத்துவஞானமுடையவர் அறிவினாலே சிவத்தைத்
தரிசித்துப் பேரின்பமடைந்து மௌனமுற்றிருப்பதுபோல
அம்முசுக்கலைகளும் அவர்களைத் தரிசித்து இன்பமுற்று மௌன
மாயிருந்தன என்றவாறு. மற்றும் ஐ அன்று ஏ அசைகள். தூர்த்தல்,
கிரப்புதல். (33)

தூர்த்ததொரு காலேதனிற் சுந்தரி பொருளாய்ச்
சீர்த்திடலு மாங்கவள் செயற்கைதனை யண்ணல்
பார்த்துநமை யீண்டுவழி பட்டுளது தன்னை
வேர்த்திடுவ தென்னிது விடுத்தியினி யென்றான்.

இ - ள். தூர்த்ததொரு காலேதனிற் சுந்தரி பொரு
ளாய் சீர்த்திடலும் - (அம்முசுக்கலை அங்கனம்) தூர்த்த
லான காலையில் உமாதேவியார் பொருதவராய் வெகுளவும்,
ஆங்கவள் செயற்கைதனை அண்ணல் பார்த்து - அவருடைய
செயலைச் சிவபெருமானோக்கி, ஈண்டு நமை வழிபட்டுளது
தன்னை வேர்த்திடுவது என் இனி இது விடுத்தி என்றான் -
இங்கனம் எங்களை வழிபாடு செய்துகொண்டிருப்பதாகிய
முசுக்கலையை (நீ) வெகுளுவதென்னை? இனி இவ்வெகுட்
சியை விடுவாயென்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார். ஏ - று.

தூர்த்தது தொழிற்பெயர். ஒரு அசை; ஓர் என்பதன்றிரிபு.
ஆங்கவள் ஒரு சொல். (34)

என்றிடலு மம்பிகை இகற்சின மிலாளாய்
நன்றருள் புரிந்திடலு ஞானவடி வானோன்
வன்றிறன் முசுக்கலை மனத்திரு ளகற்றி
யொன்றியமர் வாலுணர் வொருங்குதவி னுறல்.

இ - ள். என்றிடலும் அம்பிகை இகல் சினம் இலா
ளாய் நன்று அருள் புரிந்திடலும் - என்று (சிவபெருமான்)
திருவாய் மலர்ந்தருளவும் அவ்வுமாதேவியார் கோபமில்லா
தவராய் நன்மையாகிய திருவருளைச் செய்யவும், ஞானவடிவு
ஆனான் வல் திறல் முசுக்கலை மனத்து இருள் அகற்றி
ஒன்றி அமர் வால் உணர்வு ஒருங்கு உதவினான் - ஞான
வடிவாகிய சிவபெருமான் வலிய அம்முசுக்கலையினது
மனத்திலுள்ள அவிச்சையை நீக்கி (அதனிடத்துப்)
பொருந்தியிருக்கும் மெய்யறிவை ஒரு சேரக்கொடுத்
தருளினார். எ - று.

வன்றிறல் ஒரு பொருட்பன்மொழி. இன்னதன்மைத்தென
ஒருவராலுங் கூறப்படாமையின் அவிச்சையை இருளென்றார்.
அனாதியே ஆன்மாவிடத்துள்ள வாலறிவு மலத்தான் மறைக்கப்
பட்டு நீங்காதிருத்தல்பற்றி ஒன்றியமர்வாலுணர் வென்றார் உதவு
தல், ஈண்டு மலமறைப்பை நீக்கித் தன்னியல்பை விளக்கல். ஆல்
அசை. ஞானவடிவானானென்னும் விசேஷியம்மனத்திருளகற்றி
வாலுணர்வொருங்குதவ வல்லனென்பதை உட்கொண்டிருத்த
லால் இது கருத்துடையடைகொளியணி. (35)

மெய்யுணர்வு சேர்தலும் வியன்சினையி னின்ற
மொய்யென விழிந்துமுசு வுட்குவர லெய்தி
ஐயனையு மாய்தனையு மார்வமொடு தாழ்ந்து
பொய்யடியு னென்பிறை பொறுத்திரென லோடும்.

இ - ள். முசு - அம்முசுக்கலையானது, மெய் உணர்வு
சேர்தலும் உட்கு வரல் எய்தி - (தனக்கு) மெய்யறிவு வரு
தலும் அஞ்சுதல் வருதலைப்பெற்று, வியன் சினையில் நின்
றும் ஒய்யென விழிந்து - பெருமையாகிய (அவ்வில்வ மாந்
தின்) கொம்பரினின்றும் விரைவிவிறங்கி, ஐயனையும் ஆய்த
னையும் ஆர்வமொடு தாழ்ந்து - பரமபிதாவும் மாதாவுமாகிய
சிவபெருமானையும் உமாதேவியாரையும் அன்போடு

வணங்கி, பொய் அடியனேன் பிழை பொறுத்தீர் எனலோ
டும் - பொய்ம்மையாகிய அடியேனது பிழையைப் பொறுத்
தருள்வீரென்று கூறுதலும். எ - று.

ஓய்யென விரைவுக்குறிப்பு.

(36)

பிழையிதேன வச்சமொடு பேசலெமை யீண்டே
விழுமியதோர் கூவினாயின் மெல்லிலைக விட்டு
வழிபடல் புரிந்தனை மனுக்குல முதித்து
முழுதுலகை யாளுகென முன்னவன் மொழிந்தான்.

இ - ள். இது பிழை என அச்சமொடு பேசல் - இது
பிழையென்று அச்சத்தோடு கூறாதே, ஈண்டே விழுமிய
தொர் கூவினாயின் மெல் இலைகள் இட்டு எமை வழிபடல்
புரிந்தனை - இங்கனஞ் சிறந்த வில்வத்தினது மென்மையா
கிய இலைகளைத்தூவி எம்மை வழிபாடுபுரிந்தாய், (ஆதலால்)
மனுக்குலம் உதித்து உலகு முழுதை ஆளுக என முன்ன
வன் மொழிந்தான் - மனுச்சக்கரவர்த்தியுடைய குலத்திற்
பிறந்து உலகமுழுவதையும் ஆளக்கடவாயென்று (யாவர்க்
கும்) முன்னவராகிய சிவபெருமான் திருவாய்மலர்ந்தருளி
னார். எ - று.

பேசல் எதிர்மறை யேவெவாருமை வினைமுற்று. எ ஓர்
அசைகள். மனுகுலமெனற்பாலது மனுக்குலமென விரிக்கும்வழி
விரிந்தது. மானுடகுலமெனினுமமையும். மனுச்சக்கரவர்த்தி
குரியகுலத்தரசன். ஐயுருபு பிரித்துக்கூட்டப்பட்டது. முற்
றும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. ஆளுக என்னும் வியங்கோ
ளிறுதிக்கெட்டது. (37)

வேறு

அம்மொழி தேர்தனு மாயதொர் கள்வன்
கைம்மிக லுற்ற கலங்கடு ரெய்தி
வீம்மி யிரங்கி வீதிப்பொ டெழுந்தே
யெம்மிறை வற்றொழு திவ்வினை செப்பும்

இ - ள். அம்மொழி தேர்தலும் ஆயதொர் கள்வன் -
அத்திருவார்த்தையை உணர்தலும் அம்முசுக்கலையானது,
கைம்மிகல் உற்ற கலங்கு அஞர் எய்தி விம்மி இரங்கி
விதிர்ப்பொடு எழுந்தே எம் இறைவன் தொழுது - அதிகப்
படுதலுற்ற கலங்குகின்ற துன்பமடைந்து பொருமி இரங்கி
நடுக்கத்தோடெழுந்து எமதிறைவராகிய சிவபெருமானே
வணங்கி, இவ்விவை செப்பும் - இவற்றைச் சொல்லும்.
எ - று.

சத்தமாகிய புலன்கள் பொறிவழிச்சென்று மனத்திற்சார
அதனால் அவற்றை ஆன்மா உணர்தல்பற்றித் தேர்தலும் என்ற
வென்க. ஆயது அது என்னுஞ்சுட்டுப் பெயரின்மருஉ; அது
சுண்டுச் சுட்டுமாத்திரையா நின்றது. ஓர் எ அசைகள். கைம்மி
கல் ஒருசொல். இவ்விவை என்றதில் இ சுட்டுப்பொருளைத்தர
இவை பெயர் மாத்திரையாநின்றது. (83)

துங்களை வைகலும் நோக்கி யுவப்பா
யிங்குறை கின்ற தீகந்து நிலம்போய்
மங்குறு செல்வ வலைப்படு வேனே
லெகாள் பிரான்பினை யெங்ஙன முய்கேன்,

இ - ள். துங்களை வைகலும் நோக்கி உவப்பாய்
இங்கு உறைகின்றது இகந்து - (பரமபிதாவுமாதாவுமாகிய)-
உங்களை எந்நாளும் பார்த்து மகிழ்ச்சியாய் இங்ஙனம்
இருக்கின்றதைவிட்டு, நிலம் போய் மங்கு உறு செல்வ
வலைப் படுவேனெல் - பூயிற்சென்று (பிறந்து) அழிதலுறு
கின்ற செல்வமாகிய வலையிற்படுவேனாயின், எங்கள் பிரான்
பினை எங்ஙனம் உய்கேன் - எங்களிறையவரே (அடியேன்)
பின்னெவ்வாறுய்வேன். எ - று.

உம்மை மூற்றும்மை. உறைகின்றது தொழிற்பெயர். மங்கு
முதனிலைத் தொழிற்பெயர். வலைப்படுவேனெல் என்றது தன்மை

201562

STACKS

யொருமை வினையுற்றினிறுதியில் ஏல் என்னுந் தெரிநிலைவினையெச்சவிகுதிபுணர்ந்து வினையெச்சக் கிளவியாய் நின்றது. அங்ஙனமே வினையுற்றுக்கள் எனின் ஆயின் எனும் என்னுந் தெரிநிலை வினையெச்சவிகுதிகளோடும் புணர்ந்து வினையெச்சக் கிளவிகளாய் நிற்குமென்க. பிரான் அண்மைவிளியாதலின் இயல்பாநின்றது. பின்னே பினையென நகர்த்தொகுத்துநின்றது. உய்கேன் என்னுந் தன்மையொருமை வினையுற்று உய் என்னும் பகுதியும் தன்மை யொருமையையும் எதிர்காலத்தைபுமுணர்த்துக் குவ்விகுதியும்பெற்று அதன்மீது விசுதிமேல் விசுதியாகு ஏன் விசுதியும்பெற்று முடிந்தது. (39)

என்னலு மன்னதை யெம்மிறை கேளா
நின்னுள நன்று நிலத்திடை வைகி
பின்னிவண் மீள்குதி பேதுற லெய்தி
முன்னலை யாது முசுக்கலை யென்றுள்.

இ - ள். என்னலும் அன்னதை எம் இறை கேளா - என்று சொல்லுதலும் அவ்வார்த்தையை எமதிறைவாராகிய சிவபெருமான் கேட்டு, முசுக்கலை-முசுக்கலையே, நின் உளம் நன்று - நின்னுடைய எண்ணம் நல்லது, நிலத்திடைவைகிப் பின் இவண் மீள்குதி - பூமியின்கண்ணே (அங்ஙனம்) இருந்து பின்னர் இங்ஙனந் திரும்பிவருவாய், பேதுறல் எய்தி யாதும் முன்னலை என்றான் - உளம் வேறுபடுதல் அடைந்து யாதுமெண்ணாதேயென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி னார் (சிவபெருமான்.) எ - று.

அன்னது அது வென்னுஞ் சுட்டுப்பெயரின்மறையு. உளம் ஆகுபெயர். மீள்குதி முன்னலை இவ்விரண்டும் எவல் வினையுற்று. யாது என்னும் வினையெயர் ஈண்டு அற்பம் என்னும் பொருடந்து நின்றது. யாதும் முன்னலை என்றதற்கு மிகவினையா திருத்தலன்றி அற்பமும் வினையாதேயென்று பொருள்படுதலின் எச்சவும்மை முசுக்கலை அண்மைவிளியாதலின் இயல்பானது.

பொய்ம்மறை யான புலாலுடல் போற்றி
யம்மையில் வாழ்விடை யற்ற முருமே
யிம்முக னேடுற வேற்கரு ளென்னு
மெய்ம்முக வின்கலை வேண்டிய தன்றே.

இ - ள். பொய் மறை ஆன புலால் உடல் எய்தி
அம்மையில் வாழ்விடை அற்றம் உருமே - மலங்களை
மறைப்பதாகிய ஊனுடலையடைந்து அப்பிறப்பில் வாழ்த
விடத்து (யான்) மறதியுறாமல், இம்முகனேடு உற எற்கு
அருள் என்னு மெய் முசுவின்கலை வேண்டியதன்றே - இந்த
முகத்தோடிருக்க எனக்கருள் புரிவீரென்று மெய்ம்மையா
கிய முசுக்கலையானது வேண்டிக்கொண்டது. எ - று..

உடவின்மேலிடத்துள்ள மெய்யமுகு உள்ளிடத்துள்ள
இரத்தமாகிய மலத்துக்கு இல்லாமைபற்றி அம்மலத்தைப் பொய்
யென்றொன்பது. மறை முதனிலைத்தொழிற்பெயர். அற்றம்,
சோர்வு; ஈண்டு மறதி. உருமே மேகந்து எதிர்மறைவினை
யெச்சம். இம்முகனேடுற என்றது இந்த முகம்போல முகத்தோ
டிருக்க என்றபடி. அருள் ஆய்விசூதி புணர்ந்துகெட்ட ஏவல்
வினைமுற்று. சிவபெருமானால் மெய்யுணர்வருளப் பெற்றமையின்
மெய்ம்முசுவின்கலை என்றார். இன் அல்வழிச்சாரியை. அன்றும்
ஏபும் அசைகள். (41)

அற்றம் இவ்வர மைய னளிக்கப்
பெற்றருள் கொண்டு பேருங்கயி லாயப்
பொற்றையகன்று பொருக்கென விம்பர்
மற்றொர் கணத்தினில் வந்தது மன்வோ

இ - ள். அற்றம் இல் அவ்வரம் ஐயன் அளிக்கப்
பெற்று - குறைவின்மையாகிய அவ்வரத்தைச் சிவபெரு
மான் கொடுக்கப்பெற்று, அருள்கொண்டு - அன்புகொண்டு,
மற்றொர்கணத்தினில் பெரும் கயிலாயப்பொற்றை அகன்று

பொருக்கென இம்பர் வந்ததுமன்றே - ஒருகணப் பொழுதி
னிற் பெருமையாகிய கயிலாயகிரியை நீங்கி விரைவிலே
இப்பூமியில் வந்தது (அம்முசுக்கலை.) எ - று.

அற்றம் மெலிவு; ஈண்டுக்குறைவு. அருள் ஈண்டு அன்பு;
இது “அருளென்னுமன் டீன்குழலி” என்றமையின் காரணத்
தைக் காரியமாகவுபசரித்ததென்பது. பொருக்கென விரைவுக்
குறிப்பு. மற்றும் மன்னும் ஓவும் அசைகள். (42)

ஆரூர் மூழ்கியு மாக்க மீழ்ந்தும்
வாரி சுருங்கியும் வாய்மை நிறுத்தித்
தாரணி யாளரிச் சந்திர னென்போ
னோர்மரு மானென வேயுதித் தன்றே.

இ - ள். ஆர் அரூர் மூழ்கியும் ஆக்கம் இழந்தும்
வாரி சுருங்கியும் வாய்மை நிறுத்தித் தாரணி ஆள் -
நிறைந்த துன்பக் (கடலுள்) மூழ்கியுந் (தன்) செல்வத்தை
யிழந்தும் வருவாய் சுருங்கியும் மெய்ம்மையை நிலைநிறுத்திப்
பூமியையரசாண்ட, அரிச்சந்திரனென்போன் ஓர் மருமான்
எனவே உதித்தன்றே - அரிச்சந்திரனென்பவனது ஒரு
வழித் தோன்றலாகக் தோன்றியது (அம்முசுக்கலை).
எ - று.

ஆரூர், பொறுத்தற்கரிய துன்பமெனினுமமையும்; அது
மனைவியையும் மகனையும் விற்பலாதியவற்றால் வருந்துன்பம்.
மூழ்கியும் என்றதற்கேற்பத் துன்பக்கடலென்றமென்க. கௌசிக
முனிவரதெண்ணப்படி ஒரு பொய் சொல்லின் ஆரூர்மூழ்க
லாதியவை வாராவென்பதையுணர்ந்தும் அவரால் அவையெல்
லாம் வருவதைக் கண்டும் அனுபவித்தும் அசையாது வாய்மை
யாகிய பேரறத்தை நிறுத்தினவன் என்பார் ஆரூர்மூழ்கியும்...
தாரணியாளரிச்சந்திரன் என்றார். ஏ இரண்டும் அசைகள். (43)

மாழக மேழக மற்றுள வெல்லாங்
காயி னேந்தரு காட்சிய தாகிக்
கோமுறை சேர்முசு குந்த னெனுவோர்
நாம வியற்பெயர் நண்ணிய தன்றே.

இ - ள். மா முகமே முசு - பெருமையாகிய முகமே முசுவடிவம், மற்றுள எல்லாம் காமரில் ஏர் தரு காட்சியது ஆகி - பிறிதாகியுள்ள உறுப்புக்களெல்லாம் மன்மதனிலும் அழகைச் செய்கின்ற தோற்றமாகி, கோ முறை சேர் முசுகுந்தன் என ஓர் இயல் பெயர் நாமம் எண்ணியது - இறைமாட்சி சேர்ந்த முசுகுந்தனென்று ஒரு இயற்பெயராகிய நாமதேயத்தை யடைந்தது (அம்முசுக்கலை). எ-று.

ஏகாரம் பிரிசிலை. முசு ஆகுபெயர். காமர் உயர்வினால் வந்த பால்வழுவமைதி. இயற்பெயர் நாமம் இருபெயரொட்டுப்பண்புத் தொகை. நாமவியற்பெயர் என்றதற்கு தனது சாதிப் பெயரை யுடைய வியற்பெயரெனினுமமையும். அன்றும் ஏயும் அசைகள்.()

ஆய வழிப்படு மம்முசு குந்தன்
றுய பொலன்முடி தொன்முறை சூடி
மாயிரு ஞால வளாகம துள்ள
தேய மெலாமோர் செகிற்கொடு காத்தான்.

இ - ள். ஆய வழிப் படும் அம்முசுகுந்தன் - அவ் வழியின்றேன்றிய அந்த முசுகுந்தனானவன், தூய பொலன் முடி தொல் முறை சூடி-தூய்மையாகிய பொற்கிரீடத்தைப் பழைமையாகிய முறைப்படி தரித்து, மா இரு ஞால வளாக மது உள்ள தேயம் எனலாம் ஓர் செகில் கொடு காத்தான் - பெருமையாகிய பூமண்டலத்திள்ள தேயங்களெல்லா வற்றையும் ஒருதோண்மேற்கொண்டு காவல்செய்தான். எ - று.

ஆய அகரச்சட்டின்மரூஉ. வழி, குலம். முடி தொன்முறை
 சூடல் முனிவராகிய பெரியோர்கள் கூடி விசேஷத்தீர்த்தங்களால்
 அபிஷேகித்து முடிதரிக்கப்பெறுதல். மா இரு ஒருபொருட்
 பன்மொழி. வளாகம், வளைந்தவிடம். தீக்கொளுவுவார் நஞ்சிடு
 வார் கருவியிற்கொல்வார் கள்வர் ஆறலைப்பார் சூறைகொள்வார்
 பிறனில் விழைவாராதிய கொடியவர்களால் வருந்துன்பங் களைத
 லாகிய பாரத்தை தேய்க்களிலுள்ளார் தாங்காது சுகமுறத்தானே
 தாங்கிக் காப்பவனென்பார் தேயமெனாமொர் செகிற்கொடு
 காத்தானென்றார். (45)

ஒவறு சீர்க்கரு ஆரிடை மேவிக்
 கோவிய லோம்புறு கொள்கைய னுகித்
 தேவரை யேவல்கொள் சீர்கெழு சூரன்
 காவலி னுணை கடக்கல னுற்றான்.

இ - ள். ஒ அறு சீர்க் கருஆரிடை மேவிக் கோ இயல்
 ஒம்பு உறு கொள்கையன் ஆகி - ஒழிதலில்லாத சிறப்பினை
 யுடைய கருஆரென்னு நகரத்தின்கட் சார்ந்து அரசியலைக்
 காத்தலுறுகின்ற கோட்பாடுடையானுகி, தேவரை ஏவல்
 கொள் சீர் கெழு சூரன் காவலின் ஆணை கடக்கலன்
 உற்றான் - தேவர்களை யேவல்கொண்ட புகழையுடைய
 சூரபன்மனது காவலாகிய ஆணையைக்கடவாதிருந்தான்
 (அம்முசுகுந்தன்). எ - று.

ஒ ஒம்பு இவ்விரண்டும் முதனிலைத்தொழிற்பெயர்கள். இன்
 அவ்வழிச்சாரியை. கடக்கலன் என்னும் எதிர்மறைவினைமுற்று
 வினையெச்சமானது. (46)

சொற்றிறன் மேதகு சூரனும் வெய்யோ
 னுற்றிடும் வைப்பினி லோரிடை தன்னின்
 மற்றொ ரிளம்பிறை வைகிய வாயோற்
 கொற்றவ னொரு குந்த விருந்தான்

இ - ள். சொல் திறல் மேதகு சூர் எனும் வெய்யோன் உற்றிடு வைப்பினில் ஓர் இடை தன்னில் - (புகழ்ந்து) சொல்லப்படுகின்ற வலிமையிற் சிறந்த சூரபன்மனாகிய சூரியன் இருக்கின்றபூமியிலே ஓரிடத்தில், மற்று ஓர் இளம்பிறை வைகியவாபோல் - பிறிதோர் இளம்பிறையானது இருந்தவாறுபோல, கொற்றவன் ஆம் முசுசூந்தன் இருந்தான் - அரசனாகிய முசுசூந்தனிருந்தான். எ - று.

வைகியவாறுபோலெனற்பாலது வைகியவாபோலெனத் தொகுத்தது. சூரியனாலே இளம்பிறை ஒளிமழுங்கியிருத்தல் போலச் சூரபன்மனால் வன்மைகுறைந்திருந்தானென்க. (47)

**சூரனை யெந்தை தொலைத்தது கேளா
வாரஞர் நீங்கி யருஞ்சிறை பெற்ற
மேருவ தென்ன வியன்மிடல் பெற்றுச்
சீரிறை மாட்சி செலுத்தி யமர்ந்தான்.**

இ - ள். எந்தை சூரனை தொலைத்தது கேளா-எந்தையாகிய சுப்பிரமணியப்பெருமான் சூரனை அழித்தருளியதைக் கேள்வியுற்று, ஆர் அஞர் நீங்கி அரும் சிறை பெற்ற மேருவது என்ன வியன் மிடல் பெற்று - சிறைந்த துன்பம் நீங்கி அருமையாகிய சிறையினைப்பெற்ற மேருகிரியைப் போலப் பெருமையாகிய வலியினைப்பெற்று, சீர் இறை மாட்சி செலுத்தி அமர்ந்தான் - சிறந்த இறைமாட்சியை நடத்திக்கொண்டிருந்தான் (அம்முசுசூந்தன்). எ - று.

மேருகிரி, இந்திரனுடைய வச்சிராயுதத்தால் முன்னுள்ள சிறையிழந்தமையின் இவ்வரசன் சூரபன்மனாலே முன்னுள்ள பெருவலி யிழந்திருந்தானென்றும் மலைகளுட்சிறந்த மேருகிரியை யுலமையாக்கினமையின் இவ்வரசன் அரசர்கள் யாவரினும் மேன்மைபுற்றவனென்றும் தொனித்தலுண்டுக. (48)

வேறு

அமரு மெல்லையி னரசன் முன்னரே
யிமைய வர்க்கிறை யேவு தூதர்போய்க்
கமல மன்னபொற் கழல்கள் வாழ்த்தியே
தமது வன்மையாற் சாற்றன் மேயினர்

இ - ள். அமரும் எல்லையின் அரசன் முன்னரே - (அவ்வனம் இருக்குங்காலையில்) அவ்வரசனுக்கு முன்னே, இமையவர்க்கு இறை ஏவு தூதர் போய் - தேவர்கட்கரசுகைய இந்திரன் விடுத்த தூதுவாரசென்று, கமலம் அன்ன பொன் கழல்கள் வாழ்த்தியே - (அவனுடைய) தாமரை மலரை நிகர்த்த அழகிய பாதங்களை வாழ்த்தி தமது வன்மையால் சாற்றல் மேயினர் - தமது உரை வன்மையினாலே சொல்லலுற்றார். எ - று.

எனரங்கள் அசைசிலைகள். கமலம் சூதுபெயர். (49)

உனது நண்பனு யுறுபு ரந்தான்
றனது தூதர்யாந் தாவில் சீர்பெற்றி
நினது சுற்றமு நீயும் வாழிகே
வினிது மங்கல மிசைப்ப வெய்தினேம்.

இ - ள். உனது நண்பனுய் உறு புரந்தரன்றனது தூதர் யாம் - (அரசனே) நினது நண்பனாயிருக்கின்ற இந்திரனுடைய தூதர்யாம், நினது சுற்றமும் நீயும் தாவு இல் சீர் பெற்றி வாழி - நினது சுற்றத்தாரும் நீயுங்கெடுத்த வில்லாத செல்வம்பெற்று வாழ்க, கேள் - (யாம் உரைக்க வந்ததைக்) கேளாய், இனிது மங்கலம் இசைப்ப எய்தினேம் - இனிதாகிய (ஒரு) மங்கலத்தை உரைக்க வந்தேம். எ - று.

சின துசுந்றமும்வாழி நீயும்வாழியென முடிக்க; வியங்கோள்
வினை மூவிடங்கட்கும் பொதுவாயினும் அவ்விடங்களில் தனியே
தனியே ஒவ்வோரிடவினையாய்முடிவதாகலின் சுண்டு முன்னிலை
வினையாய் முடிந்ததெனக்கொண்டு “முன்னிலை கூடிய படர்க்
கையு முன்னிலை” என்ற ஒத்தின்படி ஒருமுடிபாக்கினு மமைய
மென்க. இனி துமங்கலம் என்றதனானே உயர்வொப்பில்வாத
சிறந்தமங்கலம் என்பதுபெற்றும். (50)

அடாத தீமைசெய் தமரர் தஞ்சிறை
விடாத சூரனை வீட்டி வேலவன்
வடாது பூயிவாய் வந்து கூடலின்
குடாது சேர்பரங் குன்றில் வைகினான்.

இ - ள். வேலவன் - வேலாயுதத்தை யுடையராகிய
சுப்பிரமணியப்பெருமான், அடாத தீமை செய்து அமரர்
தம் சிறை விடாத சூரனை வீட்டி - செய்யத்தகாத தீமை
யைச் செய்து தேவச்சிறையை விடுக்காதிருந்த சூரபன்மனை
அழித்து, வடாது பூயிவாய் வந்து கூடலின் குடாது சேர்
பரங்குன்றில் வைகினான் - (அச்சூரனுடைய நகரத்தகக்கு)
வடாதுசையிலுள்ளதாகிய நிலத்தின்கண் வந்து மதுரைபின்
மேற்றிசை நிலத்திற்சேர்ந்த திருப்பரங்குன்றத்திற் தங்கி
யருவினார். எ - று.

அடாததீமைதேவர்களைக்கொண்டி மீன்சுமப்பித்தலாகியவை.
பலயுகங்களினும் நீங்கா திருந்தமைபற்றி அமரர்தஞ்சிறையென்று
அமரருக்குச் சிறையைச் சம்பந்தப்பொருளாக்கினாரென்க. சிறை
சிறைப்பட்டிருத்தல். மகேந்திரபுரி கடலின்கண்ணதாகலின்
வடாதுபூயிவாய்வந்தென்றார். வடாது வடாதுசையிலுள்ளதென்
பதன்மருட; குடாதும் அங்ஙனமென்க. வடாதுபூயி இருபெய
ரொட்டுப் பண்டித்தொகை. (51)

கொற்ற வேற்படைக் குமரற் கீர்தீரன்
 நெற்றெனத் தருந் தெய்வ யானையை
 யிறறை சென்றபி வீகின்றி விது
 சொற்றீடும் படு தூண்டிவு எமை.

இ - ள். இந்திரன் - இந்திரனைவன், தரும் தெய்வ யானையை - (தான்) பெற்ற தெய்வயானையம்மையாரை, கொற்ற வேல் படைக் குமரற்கு - வெற்றியையுடைய வேற்படைக்கலத்தைத் தரித்த சுப்பிரமணியப்பெருமானுக்கு, இற்றை சென்ற பின் தெற்றென ஈகின்றான் - கானைக்கு நிச்சயமாகக் கன்னிகாதானஞ்செய்வான், இது சொற்றீடும்படி எமை தூண்டினான் - இம்மங்கலத்தை (நினைக்கும் பிறர்க்கும்) உரைக்கும்படி எம்மைவிடுத்தான். எ - று.

தெற்றெனவு, தெளி; ஈண்டு நிச்சயம். ஈகின்றான் தெளிவு பற்றிவந்த காலவழுவமைதி. (52)

மாறிவாத வவ் வதுவை காணந்
 யீறில் சேனையோ டெழுந்து தென்றமிழ்க்
 கூறு சீர்ப்பரங் குன்றந் தன்னிடைச்
 சேறி யாவெஞ்ச் சிலந ரோதினார்.

இ - ள். மாறு இவாத அவ்வதுவை காண - உவமை வில்லாத அத்திருக்கவியாணத்தைக் காண, நீ ஈறு இவ் சேனையோடு எழுந்து - நீ முடிவில்லாத சேனைகளோடு டெழுந்து, தென் தமிழ்க் கூறு சீர்ப் பரங்குன்றந் தன்னிடைச் சேறியால் எனாச் சிலநர் ஓதினார் - இசையைுடைய தமிழ்ப்பாக்களாற் கூறுகின்ற புகழையுடைய திருப்பரங் குன்றத்தின்கட் செல்லாயென்று அத்துதுவர்கள் சொன்னார்கள். எ - று.

தமிழ்போல வெண்பா ஆதிய பாக்களும் அவற்றைச் சார்ந்த
ஊரை தாழிசை விருத்தமாகிய பலவகைப் பாவினங்களும் பிறவு
மாகிய ஓசை விகற்பங்களெல்லாம் பிறபாஷைகளினிடத்தின்மை
யிற் றென்றமிழென்றார். தமிழ் ஆகுபெயர். முத்தமிழ்ச்சங்கந்
தழைத்தினிதோங்கிய மதுரையைச் சார்ந்திருத்தல்பற்றி தமிழ்ச்
கூறுசீர்ப்பரங்குன்று என்றார். ஆல் அசை. (53)

ஓத வன்னவ னுவகை சிந்தையின்
மீது பொங்குற மெய்ப வித்தேழீஇத்
துத ரைத்தழீஇச் சோப னம்மிதற்
கேது மில்லையா லீயுமா ரென்றான்.

இ - ள். ஓத - (அத்தூதர்கள் அங்கணம்) கூறு,
அன்னவன் சிந்தையின்மீது உவகை பொங்கு உற மெய்
பனித்து எழீஇ - அவ்வரசன் மனத்தின்மீது சந்தோஷம்
அதிகரித்தலுறத் தேகம் நடுக்குற்றெழுந்து, தூதரைத்
தழீஇ - அத்தூதரைத்தழவி, சோபனம் இதற்கு ஈயும்
ஆறு ஏதும் இல்லையால் என்றான் - (நீவிர் கூறிய) சோபன
மாகிய இதற்குக் கொடுக்குந் தன்மையாகிய பொருள்யாது
மில்லையென்றான். எ - று.

அன்னவன் அவன் என்பதன் மருஉ. பொங்கு முதலிலைத்
தொழிற்பெயர். பொங்குற ஒருசொல்லெனினுமமையும். தன்னி
லுங்கடந்த உகவைநிறைதலினாலே தழுவுத்தகாத தூதரைத்
தழுவினென்பது. சோபனம் சந்தோஷம். ஆல் அசை. ஆறு
ஆகுபெயர். சோபனம் கூறுந் தூதருக்கு அதனைக் கேட்பதனூ
லாகு மகிழ்ச்சியளவாகப் பரிசளித்தல் கடன். இச்சோபனம்
கேட்டதனாலாகிய மகிழ்ச்சிக்கு அளவின்மையின் ஈயும்பரிசும்
அளவின்மையாதல் வேண்டும்; ஆகவே அளவினையுடையபொருள்
ஆதிய அமையாமையின் ஏதுமில்லையாலீயுமா ரென்றென்பது.

சுண்டை மாநிதி யாவு நல்குகோ
காண்ட குங்குடை கவரி நல்குகோ
வாண்டி ருந்தவென் னரசு நல்குகோ
வேண்டு கின்றதென் விளம்பு வீரென்றுள்.

இ - ள். சுண்டை மா நிதி யாவும் நல்குகோ - இங்ஙனம் முள்ள பெருமையாகிய திரவியம் யாவற்றையுந் தருகவோ, காண் தரும் குடை கவரி நல்குகோ - அழகு தகுந்த வெண்கொற்றக்குடையை யுந் சாமரத்தையுந் தருகவோ, ஆண்டு இருந்த என் அரசு நல்குகோ - (யான்) ஆண்டுகொண்டிருக்கின்ற எனது அரசினைத் தருகவோ, வேண்டுகின்றது என் விளம்புவீர் என்றான் - (நீவீர்) விரும்புகின்றதியாது கூறுவீர் என்றான் (அவ்வரசன்). எ - று.

சுண்டை ஐகாரச்சாரியையை இறுதியிற் பெற்ற மென் றொடர்ச் சூற்றுக்காமொழி. அரசன் அச்சோபனங்கூறிய தூதருக்குக் கொடுக்கத்தக்க பொருளொன்று மில்லையென்று முன்னருரைத்துப் பின்னரிங்ஙனங் கூறியது அங்ஙனமாக இல்லையாயினும் உள்ளனவற்றைக் கொடுத்தல்வேண்டும்; கொடுக்காதொழியின் வாளா உபசாரங்கூறினென்று அவர் கருதவுங்கடும்மாதலினைப்பது. நல்குகோ என்பது நல்குக என்னும் வியங்கோள் வினைமுற்றி னிறுதி அகரங்கெட ஓகாரலினை வெழுத்துப் புணர்த்தது. (55)

கோதில் சீர்முசு குந்த விந்தவா
ரேது மெல்லையி லுவகை யுற்றவா
இத ரத்தின தளவை நோக்கிய
தூதராயினோர் வியந்து சொல்லுவார்.

இ - ள். கோது இல் சீர் முசுகுந்தன் இந்தவாறு ஓதும் எல்லையில் - குற்றமில்லாத புகழினை யுடைய அம்முசு குந்தராசன் இவ்வாறு கூறுங்காலையில், அவன் ஆதரத்தி

னது அளவை நோக்கியே - அவனுடைய ஆசையினது அளவைப்பார்த்து, தூதராயினோர் உவகையற்று வியந்து சொல்லுவார் - அத்தூதரானவர் மகிழ்ச்சிமிகுந்து வியந்து கூறுவார். எ - று.

சூரபன்மனையார்க்குள்ள குற்றத்தோடுகூடிய புகழ்போலன் றென்பார் கோதில் சீரென்றார். இந்த இகரச்சட்டின்மருஉ. நோக்கல் ஈண்டு உள்ளத்தாலுணர்தல். (56)

சொல்வி னைப்படுந் தூதர்க் கிவ்வெலா
மொல்வ தன்றிவை யுதவிற் றோக்குமால்
வல்வி ரைந்துநீ வாச வன்முனஞ்
செல்வ தேயெனச் செப்பிப் போயினார்.

இ - ள். சொல் வினைப்படும் தூதர்க்கு இவ்வெலாம் ஒல்வது அன்று - (ஓரரசன் சொல்லுந் சொற்களை அவன தேவலின்படி) சொல்லுந் தொழிலிற்பட்ட தூதராயினார்க்கு (நீ தருகவென்று கூறிய) இவையெல்லா மிசைவ தல்ல, நீ வல் விரைந்து வாசவன் முனம் செல்வதே இவை உதவிற்று ஒக்குமால் எனச் செப்பிப் போயினார் - நீ மிக விரைந்து (எமது தலைவனாகிய) இந்திரனுக்கு முன்னர்ச் செல்வதே இவற்றைத் தந்ததுபோலுமென்று கூறிச்சென்றார் (அத்தூதர்). எ - று.

அன்று என்னும் வினைக்குறிப்புமுற்று உண்டு என்பது போல ஐம்பான் மூவிடங்களினும் வருவதொன்றாகலின் ஈண்டு அஃறிணைப் பலவின்பாலினின்றது; இங்ஙனம்வருவது அஃறிணை ஒன்றன்பாற் படர்க்கை வினைக்குறிப்புமுற்றாகிய அன்று அன் றென்க. உதவிற்று தொழிற்பெயர். ஆல் அசை. எகாரம் பிரிபிலை. (57)

போய தூதுவர் புவியின் மன்னவ
ராய் னோர்க்கெலா மாறு மாழகச்
சேய வன்மணஞ் செப்பி மாதிர
மேயி னோர்க்குமிங் கிதுவி னம்பினார்.

இ - ள். போய தூதுவர் - சென்ற தூதர்கள், மா
ஆறு முகச் சேயவன் மணம்புவியில் மன்னவராயினோர்க்கு
எலாம் செப்பி - பெருமையாகிய ஆறு திருவதனங்களை
யுடைய சுப்பிரமணியப்பெருமானது திருமணத்தைப்
பூமியிலுள்ள அரசராயினார்க்கெல்லா முறைத்து, மாதிரம்
ஏயினோர்க்கும் இங்கிது விளம்பினார் - திக்குகளிலிருப்பவர்
களுக்கும் இதனைக்கூறினார். எ - று.

உம்மை எச்சவும்மை. இங்கிது ஒருசொல். (58)

அகல்வி சும்பிடை யல்க லும்படர்
பகல வன்முதற் பகவர் யாவர்க்கு
மிகவின் மாதவ ரெவர்க்கு மிச்செயல்
விகல மின்றியே விளம்பி யேகினார்.

இ - ள். அகல் விசும்பிடை அல்கலும்படர் பகலவன்
முதல் பகவர் யாவர்க்கும் - அகன்ற ஆகாயத்திலே நாடோ
றுஞ் செல்லுகின்ற சூரியன் முதலாகிய கடவுளர் யாவர்க்
கும், இகல் இல் மாதவர் எவர்க்கும் இச்செயல் விகலம்
இன்றியே விளம்பி ஏகினார் - உவமையில்லாத முனிவர்
யாவர்க்கும் இத்திருமணச்செயலை வேறுபாடின்றி உரைத்
துச் சென்றார் (அத்தூதர்). எ - று.

அல்கலும் என்றதிலும்மை முற்றும்மை. யாவர்க்கும் எவர்க்
கும் என்பவற்றினும்மைகள் எச்சவும்மையோடு முற்றும்மைகள்.
ஏகாரம் அசை. (59)

வேறு

ஆய காலையின் முசுருந்த எப்பதி தன்னின்
மேயி னூர்களுந் தன்பெருஞ் சேனையும் வேற்கை
நாய கன்மணங் காணிய முன்னரே நடப்பான்
பாய்ம தக்கரி மிசைமுர சறைந்திடப் பணித்தான்.

இ - ள். ஆய காலையில் முசுருந்தன் - அச்சமயத்தில் முசுருந்தனானவன், அப்பதிதன்னின் மேயினூர்களும் தன்பெரும் சேனையும் வேல் கை நாயகன் மணம் காணிய முன்னரே நடப்பான் - அந்நகரத்தில் இருப்பவர்களுந் தனது பெருமையாகிய சேனைகளும் வேலாயுதத்தை யேந்திய திருகரத்தினையுடைய சுப்பிரமணியப்பெருமானது திருமணத்தைக் காணுதற்கு முன்னரே நடக்கும்படி, பாய் மதக் கரி மிசை முரசு அறைந்திடப் பணித்தான் - பாய்கின்ற மதத்தையுடைய யானையின்மீது முரசறைந்திடும்படி கட்டளையிட்டான். எ - று.

ஆய அகரச்சுட்டின்மருஉ. ஏ அசை. (60)

அந்த நீர்மையை வள்ளுவ னகன்கரு ஆரிற்
றந்தி யின்மிசை யேறியே தனிமுர சறைந்து
முந்து சீர்க்கம லாலயத் தரன்விழா மொழிந்தே
யிந்தி ரன்றிந் திடுதல்போற் றிரிந்தன னிசைத்தான்.

இ - ள். முந்து சீர்க் கமலாலயத்து அதன் விழா மொழிந்தே இந்நிரன் திரிந்திடுதல் போல் - முதன்மையுற்ற சிறப்பினையுடைய திருவாரூரின்கண்ணே சிவபெருமானுடைய திருவிழாவைக்கூறி இந்நிரனானவன் றிரிதல் போல, வள்ளுவன் அகன் கருவூரில் தந்தியின்மிசை

ஏறியே - வள்ளுவனானவன் அகன்ற கருஆரின் கண்ணே யானையின்மீதேறி, தனி முரசு அறைந்து - ஒப்பற்ற முரசுப் பறையையடித்து, அந்த நீர்மையை இசைத்தான் திரிந்தான் - அத்தன்மையான வார்த்தையைக் கூறித்திரிந்தான். எ - று.

அந்த அகரச்சுட்டின்மருஉ. மேல்வரும் இன்றோன்ன மருஉ மொழிகளையுய்த்துணர்க. நீர்மை ஆகுபெயர். வள்ளுவன் புலையரைச்சார்ந்த வேரிழிந்தசாதியான். அகன் அகலென்பதன் மருஉ. ஏகாரம் இரண்டும் அசைநிலைகள். அரசன்பணியை விளக்குவதாகலிற் றனிமுரசெனப்பட்டது. கமலா ஆலயம் கமலாலயம் எனப்புணர்ந்தது வடமொழித் தீர்க்கசந்தி. இந்திரன் தனது நண்பனாகிய முசுருந்தனுக்குத் தான்பூசித்த கடவுட்டிரு உருவைக்கொடுத்த பாவத்தினாலே புலையனாகி யானையின்மீ திவர்த்துவந்து கமலாலயத்திற் திருவிழாக்களைக்கூறி முரசு றைந்து திரிந்தானென்பது. இந்திரனான பிறப்பிற்றானே புலையன் வடிவமாகியதுபற்றி இந்திரன் றிரிந்திடுதல்போலென்றார். இசைத்தானென்னும் வினைமுற்று வினையெச்சமானது. (61)

வேறு

ஆனதோர் பொழுதிலந் நகரின் மாக்களுஞ்
சேனையின் வெள்ளமுந் திசைக வின்புறம்
போனதோர் பெரும்புறப் புணரிக் கேகுறு
மேனைய கடலென வெழுத லுற்றவே.

இ - ள். ஆனதோர் பொழுதில் அந்நகரின் மாக்களும் சேனையின் வெள்ளமும் - அப்பொழுதில் அந்நகரத்தினுள்ள மனிதருஞ் சேனையாகிய வெள்ளமும், திசைகளின் புறம் போனதோர் பெரும் புறப் புணரிக்கு ஏகுறும் ஏனையகடல் என எழுதல் உற்றவே - திசைகளின் புறம்போனதாகிய பெரிய புறவாழிக்குச்செல்லும் மற்றைய கடல்களைப்போல எழுதலுற்றன. எ - று.

ஓர் இரண்டும் அசைகள். இன் அல்வழிச்சாரியை. திசைகளின் புறத்தேயுள்ளதைப் புறம்போனதென்றது மரபுவழுவமைதி. அண்டச்சுவர்காறுந் திசைகளினிடம் உளவாயினும் புறவாழி திக்குப்பாலகர்களுடைய நகரங்களுக்கு அப்பாற்பட்டது பற்றித் திசைகளின் புறம்போனதோர் பெரும்புறப்புணரியென்றார். ஏனைய கடல்கள் உவர்க்கடலாதிய ஏழுமென்க. ஈராயிர வெள்ளம் பூத சைனியங்களும் இலக்கத்தொன்பது வீரரும் முப்பத்துமுக்கோடி தேவரும் பிறருங்கூடிய கூட்டமிகப் பெரிநாதலின் அதனைப் பெரும்புறப் புணரியென்னு முவமையாற்சுட்டினார். ஏகாரம் அசை. (62)

எண்டிசை யாற்றுவு விபங்க ளாதலி
எண்டமுந் தாந்தவா யயன்ப டைத்தென
விண்டொட நின்றிடும் வேழ மெண்ணில
கொண்டல்கள் சூழிபோற் குலவச் சென்றவே.

இ - ள். எண்டிசை ஆற்றுவு இபங்கள் ஆதலின் - எட்டுத்திக்குகையுந் தாங்குவன யானைகளாதலினாலே, அண்டமும் தாங்குவான் அயன்படைத்தென - அண்டத்தை யுந் தாங்கும்படி பிரமதேவர் சிருட்டித்ததுபோல, விண்டொட நின்றிடும் எண் இல வேழம் - ஆகாயத்தைத்தொடநிற்கின்ற அளவில்லாத யானைகள், கொண்டல்கள் சூழிபோல் குலவச் சென்றவே - மேகங்கள் முகபடாங்கள் போலப் பொருந்தச் சென்றன. எ - று.

இபங்கள் ஐராவதயானையாதிய அட்டகஜங்கள். தாங்குவான் வானீற்றுவினையெச்சம். படைத்தது என என்றபாலது படைத்தென வெனத்தொகுத்தது; படைத்தாலென வெனற்பாலதெனினுமமையும். இங்ஙனம் மேல்வருவனவற்றையு முய்த்துணர்க. விண் ஈண்டு கருநிறமாத்தோன்றுமாகாயம். ஆகாயத்திற் செல்லும் மேகங்களினுள் அவ்யானைகளின்றிலைகள் மறைந்தனவென்பார் கொண்டல்கள் சூழிபோற்குலவ என்றார். (63)

வால்கிளர் கற்றையு மதர்வை நோக்கமும்
பால்கிளர் செவிகளும் பழிப்பில் சென்னியுங்
கால்கிளர் செலவுமாய்க் கால்கள் சென்றென
மேல்கிளர் புரவியின் வெள்ளஞ் சென்றவே.

இ - ள். வால் கிளர் கற்றையும் - வால் (ஆகிய) நிறைந்த (மயிர்த்) தொகுதியும், மதர்வை நோக்கமும் - மதர்ப்பாகிய பார்வையும், பால் கிளர் செவிகளும் - குணமாக விளங்குகின்ற காதுகளும், பழிப்பு இல் சென்னியும் - பழிக்கப்படுதலில்லாத சிரசும், கால் கிளர் செலவும் ஆய்க் கால்கள் சென்றென - கால்களாற் செல்லுஞ் செல்லுகையுமாகிக் காற்றுக்கள் சென்றதுபோல, மேல் கிளர் புரவியின் வெள்ளம் சென்றவே - மேலாக விளங்குகின்ற குதிரை வெள்ளங்கள் சென்றன. எ - று.

மதர்வு செழிப்பு. ஐ சாரியை. பால்கிளர்செவியென்றது கொம்புபோல் நீண்டகாதும் முறுகியகாதுமாகாது நல்வ இலக்ஷணமமைந்த காதுகளென்க. பழிப்பில் சென்னி நன்மை தருகின்ற இரண்டு சுழிகளையுமுடைந்தாய் இலக்ஷணமுற்ற சென்னி. கிளர்தல், பொருந்தல்; ஈண்டுச்செல்லல். வால்கிளர் கற்றையும்...பழிப்பில் சென்னியும் என்றதனாலே உத்தம லக்ஷண முடையன என்பதும் கால்கிளர்செலவுமாய்க் கால்கள் சென்றென என்றதனாலே மிக்கவேகமுடையன என்பதும்பெற்றும். - ள் அசை. (64)

ஐயிரு திசையினு மணிந்து செல்வன
கொய்யுளை வயப்பரிக் குழாங்கள் பூண்டன
வெய்யவ ருத்தீதென விளங்கு காட்சிய
வையமெண் னில்லன வையம் போந்தவே.

இ - ள். ஐயிரு திசையினும் அணிந்து செல்வன - உத்துத்திக்குகளிலும் அணிபடுக்திச்செல்வனவும், கொய்

உளை வயப் பரிக் குழாங்கள் பூண்டன - கொய்யப்பட்ட புறமயிரையுடைய வெற்றியைக்கொண்டகுதிரைக்கூட்டங்கள் பூணப்பட்டனவும், வெய்யவர் உதித்தென விளங்கு காட்சிய - சூரியர்கள் உதித்ததுபோல விளங்குகின்ற காட்சியையுடையனவுமாகிய, எண் இல்லன வையம் வையம் போந்தவே - அளவில்லாதனவாய இரதங்கள் மண்ணிற் சென்றன. எ - று.

பத்துத்திக்குகள் கிழக்குமுதலிய எட்டுத்திக்குகளோடு ஆகாயமும் பூமியுமென்க. ஐயிருதிசையினுமணிதல் இடைப் பக்கத்தால் எட்டுத்திக்குகளிலும் முடியினால் ஆகாயத்திலும் அடியினால் பூமியிலும் அணிபடுத்தல். உம்மை முற்றும்மை. இல்லனவென்னும் வினைக்குறிப்புமுற்றுப் பெயரெச்சமானது. எ அசை. (65)

**வலிபுணர் யாக்கையர் வயங்கொள் வாகையர்
கொலைகெழு பல்படை கூட்டுண் வாட்கையர்
புலியுறழ் மானவப் பொருந ராயினர்
தலைவர்க டம்மொடு தழுவிப் போயினர்.**

இ - ள். வலி புணர் யாக்கையர் - வலிமைசேர்ந்த தேகத்தையுடையவராயும், வயம் கொள் வாகையர் - வெற்றியைக் கொண்டமாலையைத்தரித்தவராயும், கொலைகெழு பல் படை கூட்டுண் வாள் கையர் - கொலைத்தொழிலைப் பொருந்திய பலபடைக்கலங்களைக் கொள்ளுகொண்ட வாட்கையினராயும், புலி உறழ் மானவப் பொருநராயினர் - புலியையுடைய த்தமானவராகிய போர்வீரராயினவர், தலைவர்க டம்மொடு தழுவிப் போயினர் - (தந்தந்) தலைவர்களோடு சார்ந்து சென்றார். எ - று.

யாக்கையர் வாகையர் வாட்கையர் என்னுங்குறிப்புவினை முற்றுக்கள் வினையெச்சமாகி உறழ் என்னும் வினைத்தொகை

யோடு முடிந்தன; அவற்றைப் பெயர்களெனக்கொண்டு பொருள் கூறினுமமையும். வாகை ஈண்டு மாலையென்னும் பொருட்டா நின்றது. கொலை ஆகுபெயர். வில்வீரர் வேல்வீரர் வான்வீரர் ஆதிய பலவகை வீரருங்கூடிச்செல்லுதலின் கொலைகெழுபல் படை கூட்டுண்வாட்கையர் என்றார். கூட்டுண் என்னும் வினைத் தொகையை முக்காலவினைத்தொகை எனக் கொண்டுபொருள் கூறிக்கூட்டுணலை யாவர்க்குமாக்கினுமமையுமென்க. வாட்கை ஈண்டுக்கையென்னும் பொருள்பயந்து நின்றது. வீரார்க்குக் கொல்லுந் தொழிலும் உக்கிரகுணமு முண்மையின் அவற்றையுடைய புவி தொழிலுவமையும் பண்புவமையுமானதென்க. மானவப்பொருநர், இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. மானவர், மானத்தையுடையவர். தலைவர், படைத்தலைவர். (65)

அடல்வலி மானவ ரங்கை யேந்திய
படைவகை மின்னுவ பல்லி யங்களு
மிடியொலி காட்டுவ வீண்டு தானையுட்
கொடி நிரை விசம்புதோய் கொண்ட லாயவே.

இ - ள். அடல் வலி மானவர் அங்கை ஏந்திய படை வகை மின்னுவ - பொருதல்வன்மையினையுடைய வீரர்கள் அகங்கையிலேந்திய படைக்கலவகைகள் மின்னுவன, பல்லியங்களும் இடி ஒலி காட்டுவ - பலவாத் தியங்களின் முழக்கங்களும் இடியொலியைக் காட்டுவன, (ஆதலினால்) ஈண்டு தானையுள்கொடி வகை விசம்பு தோய் கொண்டல் ஆயவே - நெருங்கிய அச்சேனையுட் கொடிவகைகள் ஆகாயத்திற்பொருந்திய மேகங்களாயின. எ - று.

அங்கை “அகமுனர்ச்செவிகைவரினிடையனகெழும்” என்ற ஒத்தின்படி இடையனகெட்டுநின்றது. இயம் ஆகுபெயர். சேனையுட்கொடிவகையை படைவகைமின்னுதலானும் பல்லியம் இடியொலிகாட்டுதலானும் மேகங்களாகச் சம்பாவனை செய்தகையின் தற்குறிப்பணி. படைவகையும் பல்லியமும் கொடிவகையின்

வேறாயினும் சேனையுளடங்கிய ஒற்றுமைபற்றிச் சம்பந்தமாக்கின
ரென்க. (67)

தாளுற கழலினர் சரம்பெய் தூணியர்
தோளுற வில்லினர் தொடையற் குஞ்சியர்
வாளுற தடங்கணர் மருங்கு மன்மத
வேளென வொருசில வீர ரேகினர்.

இ - ன் தாள் உறு கழலினர் - காவிற்பொருந்திய
வீரக்கழலினராயும், சரம்பெய் தூணியர் - அம்புகளையிட்ட
கூட்டினையுடையராயும் - தோள் உறு வில்லினர் - கரத்திற்
பொருந்தியவில்லினராயும், தொடையல் குஞ்சியர் -
மாலையைத்தரித்த குஞ்சியினையுடையராயும், ஒரு சில வீரர் -
சிலவீரர்கள், வாள் உறு தடம் கணர் மருங்கு மன்மத
வேள் என ஏகினர் - வாள்போலும் பெரியகண்களையுடைய
பெண்களுக்குப் பக்கத்தில் மதனவேளைப்போலச் சென்றார்
கள். எ - று.

கழலினர் தூணியர் வில்லினர் என்னுங் குறிப்புவினைமுற்றுக்
கள் வினையெச்சங்களாய் ஏகினர் என்னுந் தெரிவினைமுற்
றோடுமுடிந்தது. போர்க்கோலத்தோடு தத்தம் மனைவியர் பக்கத்
திற்செல்லும்வீரர் போர்க்கோலங்கொண்டு இரதிதேவிபக்கத்தில்
வரப் போர்க்குச் செல்லும் மன்மதனையொத்தாரென்க; பிறர்
பெண்களோடுகூடிப் போர்க்குச் செல்லுத வின்மையின் மன்மத
வேளென ஏகினாரென்றார். மன்மதவேள் இருபெயரொட்டுப்
பண்புத்தொகை. (68)

கறுத்திடு பலகைவாட் கையர் சாலிகை
பொறுத்திடு மெய்யின ராகிப் போகுவார்
மறுத்தவீர் மதிமுக மாதர் நாட்டவே
லொறுத்திடு நம்மையென் றுன்னி னார்கொலோ.

இ - ள். கறுத்திடு பலகை வாள் கையர் - கறுத்த தோற்பலகையையும் வானையும் ஏந்திய கரத்தினரும், சாலிகை பொறுத்திடு மெய்யினர் ஆகிப் போகுவார் -- கவசத்தைத்தாங்கிய மார்பினையுடையவருமாகிச் செல்வார் (சிலவீரர்), மறுத் தனிர் மதி முக மாதர் நாட்ட வேல் நம்மை ஒறுத்திடும் என்று உன்னினர் கொலோ - களங்கம் நீங்கிய சந்திரன்போலும் முகத்தினையுடைய மகளிருடைய விழிகளாகிய வேல்கள் நம்மைக்கொல்லுமென்று (அவர்) கருதினாரோ. எ - று.

மெய் ஆகுபெயர். மறுத்தவிர்மதிமுகம் என்னும் இவ் பொருளுவமையணியும் நாட்ட வேல் என்னும் உருவக அணியும் ஒறுத்திடு நம்மையென்றுன்னினர்கொலோ என்னுள் தற்குறிப்பணிக்கு உறுப்பாதலால் உறுப்பாகிய உவமையருவகங்களுக்கும் உறுப்பியாகியதற்குறிப்பிற்கும் கலப்புண்மையின் உறுப்புறுப்பிக்கலவையணி. கொல் அசை. ஓவை அசையாக்கினுமமையும்.

அடைந்திடு துன்பெலா மாற்றி யர்புளி
மடந்தைமுன் செய்திடு மாத வத்தினர்
ரெடர்ந்திடு பிடியினந் தொலையப் பூமிசை
நடந்தனர் வரம்புலா நகைமென் கொம்பனார்.

இ - ள். அடைந்திடு துன்பு எலாம் ஆற்றி அம் புளி மடந்தை முன் செய்திடு மா தவத்தினால் - சார்ந்த துன்ப மெல்லாவற்றையும்பொறுத்து அழகிய பூமியாகியபெண் முன்னரியற்றிய பெருமையாகிய தவத்தினாலே, தொடர்ந்திடுபிடி இனம் தொலையப் பூ மிசை நடந்தனர் வரம்பு இலா நகை மென் கொம்பு அனார்-தொடர்கின்றபெண்யானையினர் தொலைவுற நிலத்தின்மீது நடந்தார்கள் அளவில்லாத ஒளியையுடைய மென்மையாகிய பூங்கொம்பை நிகர்த்த பெண்கள். எ - று.

அடைந்திடுதுன்பெலா மென்றது வெயில் மழை பனி இவற்றால் வருந்துன்பென்க. தவஞ்செய்வார் அவ்வெய்யிலாதியவற்றால் துன்புறுதபடி பன்னசாலை கட்டிக்கொள்ளுதல் வழக்கு; அன்றேல் பிறர்கட்டிக்கொடுத்தல் வழக்கு. அங்ஙனமின்றி அவற்றையெல்லாம் பொறுத்து கிற்றலின் அடைந்திடு துன்பெலாமாற்றியென்றார். தந்தையினால் அப்பெண்களதுநடையை வெல்லவேண்டுமென்று கருதிப் பின் ரெட்டர்வதென்பார் தொடர்ந்திடு பிடியினம் என்றார். மாதவத்தினால் பூமிசை நடந்தனரென்றும் வரம்பிலா கொம்பனாரென்றும் இயைக்க. தவஞ்செய்தவருக்கு வரும்பயன் சிறப்படைதலே யாதலின் அம்மங்கையர் நடத்தலினாலே பூமிக்குச் சிறப்புண்டாதல்பற்றி அம்புவிமடந்தை முன்செய்திடு மாதவத்தினால் நடந்தனரென்றார். அடைந்திடுதுன்பெலா மாற்றியம்புவி மடந்தைமுன்செய்திடு மாதவம் என்றது தற்குறிப்பணி. புவிமடந்தை என்றது உருவகவணி. மாதவத்தினால் நடந்தனரென்றது ஏதுவணி. தொடர்ந்திடுபிடியினம் என்றது தற்குறிப்பணி. பிடியினஞ்சொலைய என்றது தொலைதலாகிய காரியத்தினாலே மெல்லிய நடையழகாகிய காரணந் தோன்றியகாற் காரியப்புணவிவிபுகழ்ச்சியணி. நகைமென்கொம்பனார் என்றத உவமையணி. இவற்றுள் ஏதுவணி உறுப்பியாக ஏனையன. உறுப்புக்களாதலால் உறுப்புறுப்பிக்கலவையணி.

(70)

ஏரகன் மணந் தனக்கெய்து மாசையால்
வாரச ழுலையுடை மடந்தை மார் பலர்
பாரச மலிதரப் பரளிப் போயினார்
தாரகை விண்ணெறி படருந் தன்மைபோல்.

இ - ள். வார் அக முலை உடை மடந்தை மார் பலர் - கச்சினுட் (பொருந்திய) தனங்களை யுடைய மகளிர் பலர், ஏரகன் மணந்தனக்கு எய்தும் ஆசையால்—திருவேரகமென்னுந் திருப்பதியையுடையராகிய சுப்பிரமணியப் பெருமானது திருமணத்துக்குச்சாரும் ஆசையினாலே,

தாரகை விண் நெறி படரும் தன்மைபோல் - விண்மீன்கள்
விண்ணெறியிற் செல்லுந்தன்மைபோல, பார் ஆகம்
மலிதரப் பரவிப் போயினார் - பூமியினிடத்துப் (பிரகாசம்)
நிறையப்பரவிச்சென்றார்கள். எ - று.

உடைய என்றது உடையெனத் தொகுத்துநின்றது.
மடந்தை ஈண்டுப்பருவங்குறியாது பெண்ணென்னும் பொருளி
னின்றது. விண்மீன்கள் விண்வழியே ஓர்நிறைந்து பரவிச்
செல்வதுபோலப் பெண்களும் மண்ணிலே பிரகாசநிறைந்து
பரவிச்சென்றார்களென்க. இது பண்புவமையுச் தொழிலுவமையு
றாம். ஆசையால் பாரகம்போயினாரென்றியைக்க. (71)

இடையிடை கால்களும் யாறுஞ் சேர்தவிற்
படியிசை நடந்திடு பாவை மார்களை
விடலைக ளேத்தியே மெல்ல ஏகினார்
கடலினும் பெரியதாகி காம மூழ்தவார்.

இ - ள். இடை இடை கால்களும் யாறும் சேர்தவிண் -
(வழியின்) இடையிடையே நீர்வாய்க்கால்களும் யாறுகளும்
பொருந்துதலால், விடலைகள் - காணையர்கள், கடலினும்
பெரியது ஆம் காமம் மூழ்குவார் - கடலினும் பெரியதாகிய
காமசமுத்திரத்தில் மூழ்குபவராய், படியிசை நடந்திடு
பாவைமார்களை ஏந்தியே மெல்ல ஏகினார் - நிலத்தின்மீது
நடக்கின்ற மகளிரை ஏந்திக்கொண்டு மெள்ளச்சென்றார்கள்.
எ - று.

இடையிடை என்னும் அடுக்குவழியினிடையே பலவிடம்
களினுமென்றபடி. பாவை, சித்திரப்பாவை; ஈண்டு உவமவாகு
பெயராய் மகளிருக்கானது. ஏதாரம் அசைநிலை. காணையர்கள்
மகளிர்மீதுகொண்ட அன்பினாலே அவர்களுையெந்தித் தமக்குரிய
இயல்பாகிய ஆண்சிங்கம்போலும் பெருமிதநடையாகச்செல்லின்
ஆம்மகளிருடைய பூவினும் மெல்லிய மேனிகுலுங்கி வாடுமே

யென்றுகருதி அவருக்கு அவ்வாட்டம் வாராது சென்றனரென்பார் வீடில்களேந்தியே மெல்லவேகிஞர் என்றார். மூழ்குதற்கியையக் காமம் காமசமுத்திரமென்று பொருளுரைக்கப்பட்டது. மூழ்குவார் என்னும் வினைமுற்றுவினையெச்சமானது. (72)

தந்திக விண்மிசைத் தைய லாருடன்
மைந்தர்க ளேகிஞர் மாநீ லந்தனி
லந்தமில் சீயி ராணி தன்னெடு
மித்தீர் போவதோ ரியற்கை போலவே.

இ - ள். தந்திகளின்மிசைத் தையலாருடன் மைந்தர்கள் - யானைகளின்மீது மகளிர்களோடு (அவர்களுடைய தலைவர்களாகிய) ஆடவர்கள், மாசிலந்தனில் அந்தம் இல்சீர் அயிராணிதன்னெடும் இந்திரர் போவதோர் இயற்கை போலவே ஏகிஞர் - பெருமையாகிய பூயியிலே (ஐராவத யானையின்மீது) முடிவில்லாத சிறப்பினையுடைய இந்திராணியோடும் இந்திரர்கள் செல்லுதலாகிய தன்மையோலச் சென்றார்கள். எ - று.

தையலாருக்கு உவமைப்பொருளாகிய அயிராணியின் விசேஷணத்தை வருவித்துக் கூறினுமமையும். உவமேயத்திற்கேற்ப உவமையில் ஐராவதபாண வருவிக்கப்பட்டது. ஒவ்வொரு யானையிலே ஒவ்வொரு திராணியோடு ஒவ்வொரு திரர்செல்வது போல என்பதே கருத்தாதலின் அயிராணிதன்னெடுமிந்திரர் என்று ஒருமைபன்மை மயக்கமாகக்கூறப்பட்டது. இது வழுவமைதியின்பாற்படும். தன்னெடும் என்றதிலும்மை சிறப்பு. ஏகாசம் அசைசிலை. (73)

அதித்தூற் றேர்களி லிவை மாகுடன்
கதுமெனப் போயினர் கணிப்பில் காணையர்
மதிமுகத் தாருடன் வரமில் வெய்யவர்
முதுயரைச் சிகரமேன் முடுகிச் சென்றென.

இ - ள். மதி முகத்தாருடன் வரம்பு இல் வெய்யவர் முது வரைச் சிகரம் மேல் முடுகிச் சென்றென - சந்திரன் போலு முகத்தையுடையராகிய பெண்களோடு அளவில் லாதசூரியர்கள் பெருமையாகிய மலைச்சிகரத்தின்மேல் விரைந்துசென்றதுபோல, அதிர் குரல் தேர்களில் அரிவை மாருடன் கணிப்பு இல் காணையர் கதுமெனப் போயினர் - அதிர்கின்ற சத்தத்தையுடைய தேர்களின்மீது பெண்களோடு அளவில்லாத காணையர்கள் விரைவிற்கென்றார்கள். எ - று.

தேரிலேறுவார் தேர்த்தட்டிலேறுவதன்றி முடியிலேறுவ தின்றதலின் வரைச்சிகரம் ஈண்டுத்தேருக்குவமையன்று. முதுமை, பதுமை, ஈண்டுப்பெருமை. சூரியர் உதயகிரிச்சிகரத் தில் தேரிலேயேறிச் செல்வதேயன்றி ஏறாதுசெல்லுதலின்மையின் சூரியர் சென்றென எனவே தேரிலேறியென்றது தானே பெறப்படுதலின் வாளா கூறினாரென்க. தேரிலேறிச்செல்லுந் தொழிலினாலும் ஆபரணத்தோடு கூடிய தேககார்தியாகிய பண்டினாலும் காணையர்க்குச் சூரியருவமை யாயினரென்க. (71)

கூற்றினை வென்றிடுங் கொலைக்க னூர் சிலர்
ரேற்றமில் பிடிமிசை ஏறிப் போந்தனர்
ராற்றல தின்மையா லவர்ந டைக்குமுன்
ரேற்றன நாணியே சுமத்தல் போன்றவே.

இ - ள் கூற்றினை வென்றிடும் கொலைக் கணூர் சிலர் ஏற்றம் இல் பிடி மிசை ஏறிப் போந்தனர் - இயமனையும் வென்றிடுகின்ற கொலைத்தொழிலைப்புரியும் கண்களையுடைய மகளிர் சிலர் உயர்ச்சியில்லாத பெண்யானைகளின்மீது இவாந்துசென்றார்கள், (அதனை நோக்கும்வழி) அவர் நடைக்குமுன் தோற்றன ஆற்றலது இன்மையால் நாணியே சுமத்தல் போன்றவே - அம்மகளிருடைய நடைக்கு

முன்னே தோற்றனவாகிய அப்பிடிகள் ஆற்றாமையினால்
நாணமுற்று (அவரைச்) சுமத்தல்போன்றன. எ - று.

எச்சத்தோடு உயர்வு சிறப்புமாகிய உம்மை விகாரத்தாற்
றொக்கது. ஆண்யானைகளினின்றயரக் குறைவாதலின் ஏற்ற
மில்பிடியென்றார். ஏகாரங்கள் அசைகள். நாணியே என்றதி
லேகாரம் பிரிகிலையெனினுமமையும். (75)

காமரு கொங்கையாற் கரிம குப்பினை
யேழுற வென்றுளார் யானைக் கோடுகண்
மாயருங் கடைதலு மருண்டங் கோடினார்
தாழுதற் செய்வினை தம்மைச் சூழ்ந்தேன.

இ - ள். காமரு கொங்கையால் கரி மருப்பினை ஏம்
உற வென்றுளார் - அழகையுடைய தனங்களினாலே
யானையினது கொம்புகளை மயக்கமுறவென்ற மகளிர்கள்,
யானைக் கோடுகள் மா மருங்கு அடைதலும் தாம் முதல்
செய் வினை தம்மைச் சூழ்ந்தேன அங்கு மருண்டு ஓடினார் -
யானைக்கொம்புகள் பெருமையாகிய தம்பக்கத்துச்சார்தலும்
தாம்முன்னே (ஔருயிர்க்குச்) செய்தவினை (அவ்வுயிரினால்)
தம்மைச் சூழ்ந்ததுபோல அங்ஙனம் மருண்டு ஓடினார்கள்.
எ - று.

உசாரியை. எம்ம என்பது எம் என இடைக்குறையானது.
யானைகளைடைதலைக்கூறாது அவற்றினுறுப்புக்களி லொன்றாகிய
கொம்புகளைத் தாமேயடைதலுமென்றது மரபுவழுவுமைதி. (76)

விரிதரு சேனையில் விண்ணிற் பாய்தரு
பரிகளின் மடந்தையர் பலரங் கேகினார்
கரையறு மமரர்கள் கடைந்த பாற்கடற்
றிரைதனில் வருபல திருவைப் போலவே.

இ - ன். கரை அறும் அமரர்கள் கடைந்த பால் கடல் திரைதளில் வரு பல திருவைப் போலவே - எல்லையற்ற தேவர்கள் கடைந்த திருப்பாற்கடலிடத்துள்ள திரை களிலே தோன்றுகின்ற பல இலக்குமிகளைப்போல, விரிதரு சேனையில் விண்ணில் பாய்தரு பரிகளில் மடந்தையர் பலர் அங்கு ஏகினார்-பாந்தசேனையினுள் ஆகாயத்திற் பாய்கின்ற குதிரைகளிலே பெண்கள் பலர் அங்கனஞ்சென்றார்கள். எ - று.

போர்ப்படைகளுக்குள் மகளிர்செல்லுத வில்லையாதலின் சேனை சுண்டுமாந்தர்கூட்டம். கரை அறும் என்றது சுண்டு அனேகம் என்னும்பொருட்டு. திரை சாதியொருமை. ஏ அசை.

மேகம தூற்றிடு மின்னின் மீயிசைப்
போகிய சிலையொடும் போந்த தன்மைபோற்
பாகினை யன்னசெற பாகை யாந்ந
வாகன மவைகளின் மருவி யேகினார்.

இ - ன். மேகமது உற்றிடு மின் இல் மீ யிசைப் போகிய சிலையொடு போந்த தன்மை போல் - மேகத்திற் பொருந்திய மின்னல் (தானிருக்கும்) இடத்தின்மீது (தங்கிய) இந்திரதனுவோடுசென்ற தன்மைபோல, பாகினை ஆன்ன சொல் பாவைமார் நாவாகனமவைகளில் மருவி ஏகினார் - பாலேசிகர்த்த மொழியினையுடைய பெண்கள் (சிலர்) சிவிகைகளிற் பொருந்திச் சென்றார்கள். எ - று.

மேகம் சிலிகைக்கும், இந்திரதனு சிலிகையினுறுப்புளொன்றாகி மேலேவிரைந்தழங்கிலுக்கும், மின்னல் மகளிருக்கும் உவமை யாயின. சிலிகைக்குமேலேயுள்ள விரைந்தழங்கிலுக்கு இயல் பாகவே மேகத்தினுள்ளிடத்திடப்பட்ட இந்திரதனு உவமை யாகாதாதலின் இல்லீயிசைப்போகியசிலை யென்றார்; இதனைக்

குறித்தே மேகமதுற்றிடுமின்னன்மீயிசை என்று பாடமருளிச் செய்திலர்போலும். இது இல்பொருளுவமை. மேகத்தை உவமை யாக்கினமையில் நீலநீறச்சிவிகையென்க. போகியசிலை இத்திர னுடையவில்லு. போகிய என்றது பெயரடியாகப் பிறத்தபெய ரொச்சம். மீயிசைப்போகிய என்றதற்கு மேலேவளைந்த என்று பொருளுரைப்பினு மமையும். (78)

அவிகையின் மூழுமத் யளிப்பப் பல்பொற்
 குவிகையி லம்புயங் குலவிச் சென்றெனக்
 கவிகையி லாதபங் கர்ப்ப மூடுபொற்
 சிவிகையி லேகினர் தெரிவை மார்கிலர்.

இ - ள். பல் பொறி - பல இலக்குமிகள், அவிகையில் மூழுமதி அளிப்ப - (வெய்யிலினுற்றிருமேனி) அவிதலான பொழுதில் பூரணசந்திரன் (வந்துவெய்யிற்படாது) காக்க, அம்புயம் குவிகையில் - (அதனாலே உறைவிடமாகிய) தாமரைமலர்கள் குவிதலானபொழுது, குலவிச் சென்றென - (அத்தாமரை மலர்களுள்) விளங்கிச் சென்றாற்போல, தெரிவை மார்கிலர் கவிகையில் ஆதபம் கர்ப்ப பொன் மூடு சிவிகையில் ஏகினர் - பெண்கள் சிலர் குடைகளினாலே வெய்யில் (மேற்படாது) மறையப்பொன்னாலாகிய மூடு சிவிகைகளின்மீது சென்றார்கள். எ - று.

அவிகை உஷ்டணித்தல். அவிகை குவிகை அம்புயம் ஆகு பெயர்கள். வெய்யில் மூடுசிவிகையின்மேற்படினும் உள்ளிருப் பார்க்கு வெப்பந்தாக்குமாதலின் மேலே குடைகட்டப்பட்ட தென்க. மூடுசிவிகை சிவிகைகளினோர்பேதம்; அதனைப்பல்லாக்கு என்று வழங்குப. குவிகையிலம்புயம் என்றதற்கு, குவிதலில்லாத தாமரைமலரென்று பொருளுரைத்து கவிகையிலாதபங்கர்ப்ப மூடுபொற்சிவிகை என்றதற்கு குடையினாலே வெய்யில்மறைய மூடிய பொற்சிவிகை என்று பொருளுரைத்தலுமொன்று. (79)

சேற

பரதனங் கவரு மல்குற் பரத்தையர் தம்மைப் பாரா
 விரதநன் முனிவர் தாமும் வேதியர் பலரு மீண்டிச்
 சுரதநன் புடைய ராகுங் கணிகையர் தோளாற் றுளா
 லுரதனந் தன்றூற் றுக்க வுனைந்துனைந் தொதுங்கிப் போனார்.

இ - ள். பரதனம் கவரும் அல்குல் பரத்தையர்
 தம்மைப் பாரா விரத நல்முனிவர்தாமும் வேதியர் பலரும்-
 சிறருடையபொருளைக் கவரும் அல்குலினையுடைய கணிகை
 யரைப் பாராத விரதத்தையுடைய நல்லமுனிவர்களும்
 மறையவர்பலரும், சுரதம் நண்பு உடையர் ஆகும் கணிகை
 யர் ஈண்டி. தோளால் உர தனந்தன்றால் தாக்க உளைந்து
 உளைந்து ஒதுங்கிப்போனார் - புணர்ச்சியில் நேசமுடைய
 ராகிய வேசிகள் காத்தினாலும் பதத்தினாலும் உரத்ததனத்
 தினாலுந்தாக்க (நெஞ்சம்) நொந்துநொந்து ஒதுங்கிச்சென்
 றார்கள். எ - று.

அல்குல்காரணமாகப் பரத்தையர் கவர்தலை அல்குல்கவர்த
 லாக வுபசரிக்கப்பட்டது. அல்குல்பரதனம்கவரும் பரத்தையர்
 என்றியைத்து, அல்குலினாலேபரதனத்தைக் கவரும்பரத்தையர்
 என்றுரைப்பினுமமையும். பாராவிரதம் என்றது பாராதிருத்தலை
 விரதம்போலக்கொண்ட என்றபடி. (80)

வேண்டியமாற்றங்கொள்ளாள் வெகுண்டுசென்றிடுவாண்முன்னை
 மாண்டொரு மதமால் யானை யடர்த்துவந் தீடலு மஞ்சிப்
 பூண்டிடு புலவி நீங்கிக் கணவனைப் புல்லிக் கொண்டா
 டுண்டரு தோளி னுனு மிபத்தினைத் தொழுது நின்றான்.

இ - ள். வெகுண்டு வேண்டிய மாற்றம் கொள்ளாள்
 சென்றிடுவாள் முன்னம் - (தன்றலைவனோடு) பிணங்கிக்
 கொண்டு (அவன் அப்பிணக்கை நீக்குமாறு) வேண்டிக்

கொண்டவார்த்தைகளைக் கொள்ளாதவளாகிச் செல்பவ
 னுக்குமுன்னே, ஆண்டு ஒரு மால் மத யானை அடர்த்து
 வந்திடலும் - அங்ஙனம் ஒரு பெரிய மதயானை நெருக்கி
 வருதலும், அஞ்சி பூண்டிடு புலவிநீங்கிக் கணவனைப் புல்விச்
 கொண்டாள் - அச்சமுற்றுத் (தான்) கொண்டஊடனீங்கி
 அத்தலைவனைத் தழுவிக்கொண்டாள் (அத்தலைவி), தூண்
 தரு தோளினுளும் இபத்தினைத் தொழுது நின்றான் - தூணை
 யொத்த தோளையுடையனாகிய அத்தலைவனும் அவ்
 யானையைத் தொழுதுகின்றான். எ - று.

தருதல் ஈண்டு ஒத்தல். தலைவன்ருன் செய்யத்தொடங்கிய
 காரியமாகிய ஊடனீக்குதல் அவ்யானை பினுதவியால் எளிதின்
 முடிந்ததபற்றி அதனைத்தொழுது கின்றான் என்க. இது எளிதின்
 முடிபணி. (81)

ஏமருங் கலாப மஞ்சை யினமெனச் செல்லு மாதர்
 மாமருங் கிறங்கொ லிற்றூன் மதனர சிறக்கு மென்றே
 காமருங் கவற்சி கொள்ளக் கரத்தினு லவரைப் புல்வித்
 தாமருங் காகப் போரூர் தார்முடி யினைய ராரேர்.

இ - ள். ஏம் மரும் கலாப மஞ்சை இனம் எனச்
 செல்லும் மாதர் மா மருங்கு இறுங்கொல் - இன்பம்
 பொருந்திய தோகையையுடைய மயிலினம்போலச் செல்
 லும் பெண்களுடைய அழகிய இடைமுரியும், இற்றால்
 மதன் அரசு இறக்கும் என்றே - முரிந்தால் மன்மதனுடைய
 அரசிருக்குமிடமாகிய அல்குலும் அழியுமென்று, தார்முடி
 இளையராரேர் - மாலையையணிந்த முடியினையுடைய காரோ
 யர்கள், காமரும் கவற்சிகொள்ளக் கரத்தினால் அவரைப்
 புல்வித் தாம் மருங்கு ஆகப் போரூர் - மன்மதனுங் கவலை
 கொள்ளக் கையினாலே அம்மகளிரைத்தழுவிக்கொண்டு
 தாம் (அவர்கள்) பக்கமாகச் சென்றார்கள். எ - று.

ஏம் ஏமம் என்பது இடைக்குறைந்துநின்றது. மரும் என்றது “செய்யுமெனெச்சவீற்றுயிர் மெய்சேறலும்” என்றபடி மருவும் என்னும் செய்யும் என்னும் வாய்பாட்டெச்சத் தீற்றயலுயிர் மெய்கெட்டுநின்றது. கொல் அசை; ஐயப்பொருளினின்றதெனினுமமையும். ஏ அசை. உம்மை உயர்வு சிறப்பு. யாவர்க்குக் காமத்தை எழுப்புகின்றமன்மதனும் இச்செயலைக்காணிற் காமமேலிட்டிக் சவலைபுறுவானென்பார் காமருங்கவற்சிகொள்ள என்றார். (82)

கணவன்றன் பிழையை யுன்விக் கணன்றிடுங் கணவன் றோனையனைவுரு நீர்மை யுன்னி யழுங்குறு மமல மூர்த்தி மணவினை தன்னை யுன்னி மகிழ்த்திடு மிவ்வா ருகிப் புணர்கயிற் றுசல் போலும் புந்திகொண் டொருத்தி போனாள்.

இ - ள். ஒருத்தி கணவன்றன் பிழையை உன்னிக் கணன்றிடும் - ஒருபெண் தனது தலைவனது பிழையை நினைத்து (ஒருகால்) வெகுளுவாள், கணவன் தோனே அனைவுரு நீர்மை உன்னி அழுங்குறும் - (அக்) தலைவனது தோனேச் சேராததன்மையைநினைந்து (ஒருகால்) வருந்துவாள், அமலமூர்த்தி மணவினை தன்னை உன்னி மகிழ்த்திடும் - நின்மலமூர்த்தியாகிய சுப்பிரமணியப்பெருமானுடைய திருக்கல்யாணஞ் செய்தருளலாகிய தொழிலைக்கருதி (ஒருகான்) மகிழ்வாள், இவ்வாறு ஆகிப் புணர் கயிற்று ஊசல் போலும் புந்தி கொண்டு போனாள் - இத்தன்மையாகிக் கட்டப்பட்ட கயிற்று ஊசல்போலும் மனங்கொண்டு சென்றாள். எ - று.

கணவன்றன்பிழை காமக்கிழத்திய ராதியரிடத்து மனம் வைத்தலாதியவை. மணம் ஆகுபெயர். மணவினை, திருக்கல்யாணஞ் செய்தலெனினுமமையும். ஊசல் ஒருநிலையினிற்றலின்றி அங்குமிங்குந்திரிதலின் ஒருநிலையினில்லாத மனத்துக்குவமை யானதென்க. (83)

கையிலார் கைகள் பெற்றுங் காலிலார் கால்கள் பெற்று
மொய்யிலார்மொய்கள்பெற்று மூங்கைகண்மொழியைப்பெற்று
மையல்சேர் குருட ரானோர் வாள்விழி பெற்றுஞ் சென்ற
ரையன்மே ஐள்ளம் வைத்தார்க் கனையதோ வரிது மாதோ.

இ - ன். கை இலார் கைகள் பெற்றும் - கைகளில்லாதவர்கள் கைகளைப்பெற்றும், கால் இலார் கால்கள் பெற்றும் - கால்களில்லாதவர்கள் கால்களைப்பெற்றும், மொய் இலார் மொய்கள் பெற்றும் - வன்மைகளில்லாதவர்கள் வன்மைகளைப்பெற்றும், மூங்கைகள் மொழியைப்பெற்றும் - ஊமர்கள் பேசுதலைப்பெற்றும், மையல் சேர் குருடரானோர் வாள் விழி பெற்றும் சென்றார் - மயக்கஞ்சேர்ந்த குருடர்கள் ஒளியையுடைய கண்களைப்பெற்றுஞ் சென்றார்கள், ஐயன் மேல் உள்ளம் வைத்தார்க்கு அனையதோ அரிது மாதோ - சுப்பிரமணியப்பெருமான்மீது உள்ளம்வைத்தவர்களுக்கு அத்தன்மையோ அரிது. ஏ - று.

ஒவ்வொருவர்க்குமுள்ள வன்மைகளைநோக்கி மொய்கள் என்று பன்மையாகக்கூறினார். மொழி முதலிலைத்தொழிற் பெயர். கண்ணொளியில்லையாயின் அவர்களுக்கு எல்லாம் இருளாகியிருத்தல்பற்றி மையல்சேர்குருடர் என்றார். ஓகாரம் எதிர்மறை. (84)

விடந்தரு வேற்க ணல்லாள் வெளிப்படு கொங்கை தன்னைப்
படந்தனின் மறைத்த லோடும் பாங்கிலோர் காளை பாராத்
தொடர்ந்தன னவள்பின்போனான் றுணைமுலைப் படத்தீற்றிக்கிக்
கிடந்ததன் மதியை மீட்கக் கிலேசமோ டேகு வான்போல்.

இ - ன். விடம் தரு வேல் கண் ணல்லாள் வெளிப்படு கொங்கைதன்னைப் படந்தனில் மறைத்தலோடும்-விஷத்தை யூட்டிய வேல்போலும் விழியினையுடைய (ஒரு) மாதா

(உத்தரீயத்தினின்று) வெளிப்பட்டதனத்தை அவ்வுத்தரீயத்தால் மறைத்தலும், பாங்கில் ஓர் காளை பாரா - (அவளுக்குப்) பக்கத்தில் ஒரு காளையானவன் (அதனைப்) பார்த்து, துணை முலைப்படத்தில் சிக்கிக்கிடந்த தன்மதியை மீட்கக் கிலேசமோடு ஏசுவான்போல் அவள்பின் தொடர்ந்தனன் போனான் - (அவளுடைய) இரண்டாகிய தனங்களிலிடப்பட்ட அவ்வுத்தரீயத்திற் சிக்கிக்கிடந்த தனது மனத்தை மீட்டுக்கொள்ளக் கிலேசத்தோடு செல்பவன்போல அவளுக்குப்பின்னே தொடர்ந்துசென்றான். ௭ - று.

தருதல் ஈண்டு ஊட்டுதல். தொடர்ந்தனன் என்னும் வினைமுற்றுவீனையெச்சமானது. வெளிப்பட்ட கொங்கையைக் கண்ணுற்ற காளையானவன் காமமயக்கங் கொண்டு நாண்டுறந்து அவள்பின்சென்றதை துணைமுலைப்படத்திற் சிக்கிக்கிடந்ததன்மதியை மீட்கக்கிலேசமோ டேசுவான்போல் என்று சம்பாவனைசெய்தமையின் தற்குறிப்பணி. (33)

**நெய்தலும் கமலப் போது நீலமு நெடுநீர்ப் பொய்கை
கொய்தனர் குமர ரானோர் கொடுங்குழை மடந்தை மார்தங்
கைதனிற் கொடுத்துச் செல்வார் கன்னிமீ ரிவையோ நுங்கண்
மைதிகழ விழிக்குத் தோற்ற மலரெனக் காட்டு வார்போல்.**

இ - ள். குமரரானோர் - காளையானவர்கள். கன்னிமீர் துங்கள் மை திகழ்விழிக்குத் தோற்ற மலர் இவையோ எனக் காட்டுவார் போல் - கன்னியர்களே உங்களுடைய மைவிளங்குகின்ற கண்களுக்குத்தோற்ற மலர்கள் இவையோ வென்று காட்டுவார் போல, நெடு நீர்ப் பொய்கை நெய்தலும் கமலப்போதும் நீலமும் கொய்தனர் கொடும் குழை மடந்தைமார்தம் கைதனில் கொடுத்துச் செல்வார் - நெடிய நீர்ப்பொய்கைகளிலே நெய்தற்பூக்களையும் தாமரைப்பூக்களையும் நீலப்பூக்களையும் கொய்து

வளைந்த குண்டலத்தையணிந்த மாதர்களுடைய கைகளிற்
கொடுத்துச் செல்வார்கள். எ - று.

செய்தல் நீலம் ஆகுபெயர்கள். கொய்தனர் என்னும்
வினைமுற்றுவினையெச்சமானது கோடும் என்பது கொடும்
எனக்குறுகியது. மை கருமையெனினு மமையும். (36)

அரிசன மேனி நல்லா ளனித்துரி லசைவின் கீரற்
கரிசன மன்ன கொங்கை காண்டலுந் தளர்த்தோர் காளை
தெரிசனந் தன்னி லீதென் சிந்தையைப் பிணித்த தென்றூற்
பரிசனந் தனிலென் னுமோ வென்றுயிர் பதைத்து நின்றான்.

இ - ள். அரிசனம் மேனி நல்லாள் அணி துகில்
அசைவின் கீரால் கரிசனம் அன்ன கொங்கை காண்டலும் -
மஞ்சளையணிந்த மேனிபிளையுடைய (ஒரு) தையல் தரித்த
உத்தரீயத்தினது அசைவின்றன்மையினுற் (ரேன்றிய)
யானைக்கொம்பை நிகர்த்த (அவளது) முலையைக் காண்ட
லும், ஓர் காளை தளர்ந்து - ஒருகாளையானவன் சேர்ந்து,
சுது தெரிசனந்தன்னில் என் சிந்தையை பிணித்தது
என்றால் பரிசனந்தனில் என் ஆமோ என்று உயிர் பதைத்து
நின்றான்-இம்முலை காட்சியில் எனதுள்ளத்தைப் (பிறவழிச்
செல்லவிடாது) கட்டியது என்றும் பரிசித்தவில் (இதனால்)
யாதாகுமோ வென்று உயிர் பதைத்து நின்றான். எ - று.

நல்லாள் கொங்கை என இயைப்பினும் அமையும். இல்
இரண்டும் எழனுருபுகள். (87)

கற்பக வல்லி யன்கு ளொகுத்திதன் காதன் முழுகி
யற்பக லேயல் செய்வா னுங்கவள் செல்லும் போதிற்
பொற்புறு படாத்தி னீங்கிப் பூண்முலை சிந்து தோன்றப்
பற்பக ளேற்ற வேண்டும் பரிசில்பற் குறை யொத்தான்.

இ - ள். கற்பக வல்லி அன்னாள் ஒருத்திதன் காதல் மூழ்கி அல் பகல் எவல் செய்வான் - கற்பக வல்லியிற் படருங் காமவல்லியை நிகர்த்தவ னொருத்தியினது ஆசையின் மூழ்கி இரவும் பகலும் (அவளுக்கு) ஏவலைச் செய்பவன் (ஒருவன்), ஆங்கவள் செல்லும் போதில் பொற்பு உறு படாத்தின் நீங்கிப் பூண் முலை சிறிது தோன்ற - அவள் செல்லும் பொழுதில் அழகுபொருந்திய உத்தரீயத்தினின்று நீங்கி ஆபரணத்தை யணிந்த முலை சிறிது தோன்ற, (அதனைக்கண்டு), பற்பகல் நோற்று வேண்டு பரிசில் பெற்றாரை ஒத்தான் - பல நாட்டவஞ் செய்து (தான்) விரும்பியபரிசைப்பெற்றவரை நிகர்த்தான். எ - று.

ஒருத்திகாரணமாக உண்டாகிய காதலைக் காரணகாரியங்களின் ஒற்றுமைபற்றி ஒருத்திதன் காதலெனப்பட்டது. ஆங்கவள் ஒருசொல். பரிசில் பிறர் கொடுக்கக் கொள்ளும் பொருள். காட்சியும் ஐவகையின்பத் தொன்றாகலின் வேண்டும் பரிசில் பெற்றாரை யொத்தான் என்பது. (38)

ஒப்பிலா வொருவேற் காளை யொள்ளையிற் றுறு தாங்கித் துப்புறு பவளச் செவ்வாய் திறக்கலன் சொல்லு மாடா ளப்படி யொருத்தி செல்ல வநங்கவே ளமுதம் வைத்த செய்பிலிற் குறியுண் டாங்கொ றிறக்கலிர் சிறிது மென்றான்.

இ - ள். ஒருத்தி - ஒருதையல், ஒப்பு இலா வேல் ஒரு காளை ஒள் எயிற்று ஊறு தாங்கித் துப்பு உறு பவளச் செவ்வாய் திறக்கலன் சொல்லும் ஆடாள் அப்படி செல்ல - உவமை யில்லாத வேற்படையைத்தரித்த ஒருவிடையி னுடைய ஒள்ளிய தந்தத்தாலாகிய ஊற்றினைத்தாங்கிச் செம்மையிருந்தபவளம் போன்ற செவ்வாயைத் திறவாதவ ளாகியும் உரையுமாடாளாகியும் அவ்வாறு செல்ல, சிறிதும்

திறக்கலீர்-(வாயைச்) சிறிதுநீந்திறக்கின்றிலீர், அநங்கவேள் அமுதம் வைத்த செப்பினில் குறி உண்டாங்கொல் என்றான் - மன்மதன் அயிர்த்தத்தைவைத்த செப்பிலே குறியுண்டோவென்றான் (அவ்விடலை) எ - று.

இலாத என்னும் எதிர்மறைப் பெயரொச்சத்திறுதிடுகட்டது. திறக்கலள் ஆடாள் என்னும் வினைமுற்றுக்கள் வினையெச்சங்களாயின. அநங்கவேளமுதம், மன்மதனது அயிர்த்தமெனினுமமையும். ஆம் கொல் அசைகள். உம்மைகள் இரண்டில் முன்னையது எச்சம்; பின்னையது இழிவுசிறப்பு. (89)

புடைதலி லொருத்தல் புல்லப் போவதோர் பிடியின் மேவு மடவரல் வெருவ லோடு மற்றது கண்டோர் வள்ள விடையக நேரு மாவும் யானையும் படையும் கொண்டிர் கடகரி யொன்றற் கஞ்சங் காரணம் யாதோ வென்றான்.

இ - ள். போவது ஓர் பிடியின் மேவும் மடவரல் - செல்வதாகிய ஒரு பெண்யானையிற்பொருந்தியிருக்கின்ற (ஒரு தையல், படைதனில் ஒருத்தல் புல்ல வெருவ லோடும் - பக்கத்தில் (ஒரு) ஆண்யானையடைய அஞ்சுதலும், ஓர் வள்ளல் மற்றது கண்டு - ஒரு தலைவன் அருகினக்கண்டு, இடை அகல் தேரும் மாவும் யானையும் படையும் கொண்டிர் கடகரி ஒன்றற்கு அஞ்சும் காரணம் யாதோ என்றான் - நடுவகன்ற இரத்தத்தையுந் தூரகத்தையும் யானையையும் படைக்கலத்தையும் கொண்டிருக்கின்றிர் மதயானை ஒன்றற்கு அஞ்சங் காரண மென்றோ வென்றான். எ - று.

போவது தொழில்காரணமாக வந்தபெயர். மற்று ஓ அசைகள். மா என்னும் பலபொருளொருசொல் ஈண்டுத் தூரகம் என்று இனத்தால் விளக்கிற்று. கொண்டிர் வினையாலணையும் பெயர். காரணம் ஈண்டுத் தன்மையென்னும் பொருட்டு. இரதம் அல்குறுக்கும் முலைக்கும் யானைத்ததிக்கை தொடைக்கும்

வேற்படை விழிக்கும் உவமையாதலின் இடையக நேருமாவும் யானையும் படைபுல் கொண்டர் என்றென்க; சிந்தாமணியில் இரதக் குதிரையை முலைக்குவமை கூறியிருக்கின்றார், அச்சார்பு பற்றி எண்டுத் தூரத்தை உவமையாகக் குறித்து அங்ஙன முரைக்கப்பட்டதென்க. பெண்களுடைய வயிற்று மடிப்புக்குத் தூரத்துக்கும் நீர்த்திரை உவமையாதலின் ஒருவாறு ஒப்புச் சம்பந்தமுந் திருத்தல்பற்றி வயிற்று மடிப்பைத் தூரமென்று கூறினு மமையும். அங்ஙனங் கூறுமிடத்து முலையை யானை யென்க. படை வாட்படை யெனினுமமையும். (90)

ஆழியி லமுதம் பொங்கி யலையெறிந் தொழுதிற் றென்ன
வேழிசை நரம்பு கொண்ட மகரயாழிசையப் பண்ணி
வேழமுந் தேரு முர்த்து விறலிய ரோடு பாணர்
நீழலும் பருந்து மென்ன நெறிப்பட விசைத்துப் போரூர்

இ - ள். ஏழ் இசை நரம்பு கொண்ட மகர யாழ் - ஏழிசையைபுடைய நரம்புகளைக் கொண்ட மகரயாழை, ஆழியில் அமுதம் பொங்கி அலை எறிந்து ஒழுகிற்று என்ன இசையப் பண்ணி - பாற்கடலில் அமுதம் பொங்கித் திரையெறிந்து ஒழுகின்றது போல இசையப்பண்ணி, வேழமும் தேரும் ஊர்ந்து விறலியரோடு பாணர் பருந்தும் நீழலும் என்ன நெறிப்பட இசைத்துப் போரூர் - யானைகளையுந் தேர்களையு மூர்ந்து கொண்டு பாடுவிச்சிகள ரோடு பாணர்கள் பருந்தின துபறத்தலையும் நீழலையும்போல முறைமையிற் பொருந்தப்பாடிச்சென்றார்கள். ஏ - று.

சுவையிருதிபற்றி இசையொலிக்கு அமுதத்தை உவமை யாக்கி அவ்வொலி நரம்புகளசைய அவ்வழிபே செல்லுதல்பற்றி அலையெறிந்தொழுகின்றென்ன வென்றார். ஏழிசை சரிகமபதனி என்னும் அட்சரங்களிற் றேன்று மேழிசை இசையப்பண்ணல் பாடவேண்டு மிசைக்கேற்ப முறுக்காணிபால் நரம்புகளை முறுக்குதல். நீழலும் பருந்து மென்னநெறிப்பட விசைத்துப்

போரூர் என்றதனான மிடற்றிசையோடு யாழிசையொப்பம் பாடிச்சென்றொரன்பது பெற்றும். மிடற்றிசைக்குப் பருத்தினது பறத்தலும் யாழிசைக்கு அதனது நிழலு முவமையென்க. (91)

வெங்கரி நுதலி லப்பும் வீரநீத் தூர்மவில் வீச
மங்கையர் மைந்தர் பூணும் படைகளும் வயங்க மாடே
தொங்கலும் கவிதைக் காடுந் துவசமு மிருளைச் செய்யக்
கங்குலும் பகலு மாலைக் காலமும் போலு மாதோ.

இ - ள். வெம் கரி நுதலில் அப்பும் வீர சிந்தூரம்
வில் வீச - ஒருபாலில் கொடுமையாகிய யானைகளின்
நெற்றிகளிலப்பிய வீரத்தைக் குறிக்குஞ் சிந்தூரத்திலகம்
ஒளிபை வீச, மாடே மங்கையர் மைந்தர் பூணும் படை
களும் வயங்க - (ஒரு பாலில் மகளிர் ஆடவர் இவர்க
ளுடைய ஆபரணங்களும் படைக்கலங்களும் ஒளிபினைச்
செய்ய, தொங்கலும் கவிதைக் காடும் துவசமும் இருளைச்
செய்ய - பீசிக்குஞ்சங்களுங் குடைக்காடுங் கொடிகளும்
இருளைச்செய்ய, கங்குலும் பகலும் மாலைக் காலமும் போலு
மாதோ - இராவும் பகலும் மாலைக்காலமும்போலும். எ-று.

பூணை மங்கையர் மைந்தரென்னும் இருபாலினர்க்கும்,
படையை "எற்புழிச்சோட"லால் மைந்தருக்கும் உடைமையாகக்
கொள்க. ஏ அசை, திரன்பற்றிக் காடென்றார். சிந்தூரத்
திலகம் ஒளிவீசுதல் செவ்வானத்தொளியையுடைய மாலைக்
காலத்தையும் பூண்களும் படைகளும் விளங்குதல் பகற்காலத்தையு
ம் தொங்கலுங் கவிதைக்காடுந் துவசமும் இருளைச்செய்தல்
இராக்காலத்தையும் நிகர்த்ததென்க. இது எதிர்நிரணிறை. (92)

கொக்கரை படகம் பேரி குடமுழாக் வெம்பு காளந்
தங்கையன் னு ருநத டாரி சல்லி நீசனந் தான
மெய்க் நறு றுடினா பம்பை வேறுபல் வியழந் தாங்கி
மைக்கடல் வாய்விட் டென்ன வரம்பினா வியம்பிப் போரூர்.

இ - ள். வரம்பு இலோர் - அளவில்லாத மாந்தர்கள், கொக்கரை - சங்குகளையும், படகம் - இரணபேரிகளையும், பேரி - பேரிகைகளையும், குடமுழா - குடமுழாக்களையும், கொம்பு - கொம்புகளையும், காளம் - சிறுசின்னங்களையும், தக்கை - தக்கைகளையும், தண்ணுமை - உறுமிமேளங்களையும், தடாரி - மத்தளங்களையும், சல்லரி - சல்லரிகளையும், நிசாளம் - நிசாளங்களையும், தாளம் - தாளங்களையும், மெய்க் குழல் - வடிவிற் றுளையையுடைய கருவிகளையும், துடியே - உடுக்கைகளையும், பம்பை - பம்பைகளையும், வேறு பல் இயமும் தாங்கி மைக் கடல் வாய்விட்டென்ன இயம்பிப் போனார் - (இவற்றின்) வேறுகிய பலவாச்சியங்களையுந் தாங்கிக் கருமையாகிய கடல் வாய்விட்டொலித்தாற்போல முழக்கிச் சென்றார்கள். ௭ - று.

குழல் ஆகுபெயர். ௭ அசை.

(93)

ஆரண முனிவர் தாம மமரந மகல்வான் செல்வார்
சீரணி முசுருந் தன்மெற் நிநாலர் சிதற லுற்றார்
காரண மில்லா வள்ளல் கடிமணம் தாரங் காண்பான்
சூரணி தன்னிற் செல்லும் தாரகா கணங்கொ லென்ன.

இ - ள். (மலர்களின் வீழ்ச்சியைக் கண்டவர்கள்) காரண மில்லா வள்ளல் கடிமணம் தாரமும் காண்பான் தாரணி தன்னிற் செல்லும் தாரகா கணங்கொல் என்ன - (தாமே யாவற்றுக்குங் காரணரா யிருத்தலன்றிக் தமக்கோர்) காரணமில்லாத வள்ளலாகிய சுப்பிரமணியப் பெருமானுடைய சிறந்த திருக்கல்யாணத்தைத் தாமுங் காணும்வண்ணம் (வீண்ணினின்று) மண்ணிற் செல்லும் விண்மீன் கூட்டமோ என்று சொல்ல, அகல் வான் செல்வார் ஆரண முனிவர்தாமும் அமரரும் சீர் அணி முசுருந்தன்

மேல் திருமலர் சிதறலுற்றார்-அகன்ற ஆகாயத்திற் செல்வா
ராகிய வேதத்தையுணர்ந்த முனிவர்களுந் தேவர்களுந்
கீர்த்தியை (அணியாகத்) தரித்த முசுருந்தன்மீது அழகிய
மலர்களைச் சிதறலுற்றார். எ - று.

செல்வார் வீணையாலணையும்பெயர். (94)

இன்னன சனங்க ளிண்டி யெங்குமா யேகு மெல்லைத்
தன்னுறு கிளைஞர் தாமுந் தந்திரக் கிழவர் யாரு
முன்னொடு பின்னும் பாங்கு மொய்த்துடன் செல்லத் தானோர்
பொன்னெடுந் தேர்மேல் கொண்டு முசுருந்தன் போத லுற்றான்.

இ - ள். இன்னன சனங்கள் ஈண்டி எங்கும் ஆய்
வரும் எல்லைத் தன் உறுகிளைஞர் தாமும் தந்திரக் கிழவர்
யாரும் - இத்தன்மைய வாகிய சனங்கள் நெருங்கி எவ்
விடத்துமாகிச் செல்லும்பொழுதிற் றன்னுடைய சுற்றத்
தவருஞ் சேணையாகிய உரியவர் யாவரும், முன்னொடு
பின்னும் பாங்கும் மொய்த்து உடன் செல்ல - முன்னரும்
பின்னரும் பாங்கருஞ் செறிந்து உடன் செல்ல, தான் ஓர்
பெரன் நெடும் தேர் மேல்கொண்டு போதலுற்றான் முசுருந்
தன்-தானொரு பொன்னாலாகிய நெடிய இரத்தி விவரந்து
கொண்டு செல்லலுற்றான் முசுருந்தராசன். எ - று.

இன்னன இன்ன என்பதன் மரூஉ. சனங்கள் ஈண்டு
மாந்தர்கூட்டம். கிளைஞருள் மந்திரிக ளாதிய அரசியலுக்
குரியவர்களுமடங்குமென்க. ஒடு எண்ணொடு. முன்னொடு என்
றுரைப்பினுமாம். (95)

வேறு

அடவியு மிகந்தன என்கை காட்டுட
விடையிடை யடுக்கலும் யாறு நீங்கினுள்
படர்தலு மவன்வழிப் பரிதி நாயக
எடுவுறு முச்சிமே எண்ணி னுளரோ.

இ - ள். அடவியும் இகந்தனன் - காடுகனையுங் கடந்து; அகணி நாட்டுடன் இடை இடை அடுக்கலும் யாறும் நீங்கினான் படர்தலும் - மருதநில மாகிய நாடுகளுடன் இடையிடையே (உள்ள) மலைகளையும் யாறுகளையும் நீங்கி (அவ்வரசன்) செல்லவும், அவன் வழி நாயகன் பரிதி நடு உறும் உச்சிமேல் நண்ணினாரோ - அவனுடைய குலத்துக்குத் தலைவனாகிய சூரியன் (வானத்தின்) நடுவே பொருந்திய உச்சியிற் சார்ந்தான். எ - று.

இகந்தனன் நீங்கினான் என்னும் வினையுற்றுக்கள் வினையெச்சங்களாயின. இடையிடை என்பது அடுக்குமொழியன்று வழியினிடையே பலவிடங்களில் என்னும் பொருளினின்றது - அரோ அசை. (96)

அண்ணலம் படைகளு மளப்பின் மாக்களு
முண்ணெகி றுவகையோ டொல்லை வந்திடத்
தண்ணீழல் வெண்குடைத் தரணி காவலன்
பண்ணவன் மேவுறு பரங்குன் றெய்தினான்.

இ - ள். அண்ணலம் படைகளும் அளப்பு இல் மாக்களும் - பெருமையாகிய சேனைகளும் அளத்தலில்லாத மாந்தர்களும், உள் நெகிழ் உவகையோடு ஒல்லை வந்திட - உள்ளம் நெகிழ்கின்ற சந்தோஷத்தோடு விரைவில் (உடன்) வர, தண் நீழல் வெண்குடைத் தரணி காவலன் - சூரியன்மையாகிய வெண்கொற்றக் குடையினையுடைய பூமிக்கரசனாகிய முகஞ்சுந்தன், பண்ணவன் மேவுறு பரங்குன்று எய்தினான் - சுப்பிரமணியப்பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கின்ற திருப்பரங் குன்றை யடைந்தான். எ - று.

அம் அவ்வழிச்சாரிபை. அளத்தல் இவ்வளவென்று கணக்கிடுதல். தண் நீழல் ஒருபொருட் பன்மொழி; தண்ணிய நீழலைச் செய்கின்ற எனினுமமையும். (97)

முகமுக முடையவன் முன்னர் வந்துழி
 வசமதி யிறைபுரி மன்ன ரேவரு
 மசைவறு திருவொடு மனிகந் தன்னெடுந்
 திசைதொறுந் திசைதொறுஞ் சென்றங் கெய்தினர்.

இ - ள். முசுமுக முடையவன் முன்னர் வந்துழி - முசுக்குந்தநாசன் முன்னர் வந்தவிடத்து, வசமதி இறைபுரி மன்னர் ஏவரும் - பூமியை அரசுபுரிகின்ற அரசர்கள் யாவரும், அசைவு அறு திருவொடும் அனிகந்தன்னெடுந் திசைதொறும் திசைதொறும் சென்று அங்கு எய்தினார் - சோர்தலில்லாத செல்வத்தோடும் சேனைகளோடும் திசை தோறுந் திசைதோறுஞ் சென்று அங்கனம் அடைந்தார்கள். எ - று.

சுப்பிரமணியப் பெருமானுடைய திருமணத்தைக் காணத் தக்க தெய்வத் தன்மையுடைய அரசர்களது செல்வம் நீங்காது நிலைமையுறுதல் பற்றி அசைவறு திருவொடும் என்றார். திருசுண்டு வெண்கொற்றக்குடை கொடி கவரி ஆதியன. திசை தோறுமுள்ள பலதேசங்களிலுமிருந்து சென்றங் கெய்தின ரென்பார் திசைதொறுந் திசைதொறுஞ் சென்றங்கெய்தின ரென்றார்.

(98)

முறைநெறி யாற்றிடு முசுக்குந் தன்முத
 னிறையவர் யாவரு மீண்டு தானையுங்
 குறைதவிர் சனங்களுங் குன்றஞ் சூழ்த்துற
 நிறுவின ரொன்றிய நெஞ்சங் கொண்டுளார்.

இ - ள். நெறி முறை ஆற்றிய முசுக்குந்தன் முதல் இறையவர் யாவரும் - நீதியாகிய முறையினை (உயிர்களுக் குச்) செய்கின்ற முசுக்குந்தன் முதலாகிய அரசர்கள் யாவரும், ஒன்றிய நெஞ்சம் கொண்டுளார் - (அன்பினால்)

ஒன்றிய உள்ளங் கொண்டுளராய், ஈண்டு தானையும் குறை தவிர் சனங்களும் குன்றம் சூழ்ந்து உற நிறுவினர் - நெருங்கிய சேனைகளையும் குறைதவில்லாத மாந்தர் கூட்டத்தையும் அத்திருப்பரங்குன்றத்தைச் சூழ்ந்து தங்கும்படி கிறுத்தினார்கள். எ - று.

குறை முதலிலைத்தொழிற்பெயர். குறைதவிர், குற்றம் கீங்கிய எனினுமாம். கொண்டுளார் என்னும் வினைமுற்று வினையெச்சமானது. (99)

புழையறு கரங்களாற் போதகஞ் சில
வுழைவரு பிடிதனக் கும்பர் தாருளின்
குழைகளை முறித்தன கொடுத்துக் கோட்டினால்
மழைமுகில் கீறியே வாரி நல்குவ.

இ - ள். சில போதகம் - சில ஆண்பானைகள், உழைவரு பிடிதனக்கு - (தத்தம்) பக்கத்து வருகின்ற பெண்பானைகளுக்கு, புழை உறு கரங்களால் உம்பர் தாருளின் குழைகளை முறித்தன கொடுத்து - துளைபொருந்திய துதிக்கைகளால் தேவர்களுடைய (பஞ்ச) விருகூழ்களினுள்ள தளிர்களை முறித்துக்கொடுத்து, கோட்டினால் மழை முகில் கீறியே வாரி நல்குவ - கொம்புகளாலே மழையைப் பெய்யும் முகில்களைக் கிழித்து நீரைக் கொடுக்கின்றன. எ - று.

சில ஆண்பானைகள் ஒவ்வொன்றும் தத்தம் பிடியானைகளொவ்வொன்றற்கும் தனித்தனியே கொடுத்தல்பற்றி போதகஞ்சில பிடிதனக்கு என்று பன்மையொருமை மயக்கங்கூறினார். அது இடவழுவமைதியின் பாற்படும். கொடுத்தன என்னும் வினைமுற்று வினையெச்சமானது. எ அசை. (100)

படர்சிறை நீங்கிய பாரை வெற்பெலா
மடிகள் னொற்றியே யசைந்து போந்தெனக்
கடிமழ் மும்மதக் கரிக ளோர்சில
விடலருந் தனையொடு மெல்லச் சென்றவே.

இ - ள். படர் சிறை நீங்கிய பாரை வெற்பு எலாம்
அடிகளின் ஒற்றியே அசைந்து போந்தென - பரந்த
சிறைகள் நீங்கிய பருத்தவடியினையுடைய மலைகளெல்லாங்
கால்களாலொற்றி அசைந்து சென்றற்போல, கடி. கமழ்
மும்மதக் கரிகள் ஓர் சில விடல் அரும் தனையொடு மெல்லச்
சென்றவே - மணம் நாறுகின்ற மும்மதங்கனையுடைய
யானைகள் சில நீங்குகவில்லாத விலங்குகளோடு மெள்ளச்
சென்றன. எ - று.

பரு அரை பாரை என மரீஇயது. எல்லாம் எலாம் எனத்
தொகுத்தது. ஒற்றல், நடக்கும் வழக்கப்படி நீட்டி வைக்காது
சமீபத்தில் அடிபெயர்த்து வைத்தல். எ இரண்டும் அசைகள்.
மும்மதம்: கன்னமதம் கைம்மதம் கோசமதம். ஓர் அசை.
அருமை "அறவாழியந்தணன் றுள்சேர்தாரக் கல்லாற் பிறவாழி
நீந்தலரிது" என்றதிற்போல இன்மை என்னும் பொருடந்து
கின்றது. (101)

முடுறு கணமுகின் முழக்க ஓததோர்
கோடுயர் குன்றினைக் குறித்து நோக்கியே
யீடுறு திசைக்கரி யீதென் றுள்ளியே
யோடுவ ததன்மிசை யொன்றோர் யானையே.

இ - ள். ஒன்று ஓர் யானையே - ஒரு யானையானது.
முடுறு கணம் முகில் முழக்கு அருகது கோடு உயர் ஓர்
குன்றினைக் குறித்து நோக்கியே - (மேலே) முடிய கூட்ட
மாகிய மேகத்தின் முழக்கம் நீங்காததாகிய கொடுமுடி

புயர்ந்த ஒருமலையைக் குறித்துப் பார்த்து, ஈடு உறு திசைக் கரி ஈ தென்று உன்னியே அதன் மிசை ஓடுவது - வலிமைபொருந்திய திக்கிலுள்ள யானை ஈதென்று கருதி அக்கிரிமேலோடுகின்றது. எ - று.

மூடுறு, மூடுதலுற்ற எண்ணுமாம். ஏகாரம் மூன்றனுள் மூன்றைய இரண்டும் தேற்றம்; பின்னையது அசை. ஒன்று ஓர் ஒருபொருட்பன்மொழி. திசைக்கரியீதென்றுன்னி என்றது தற்குறிப்பணியின்பாற்படும். (102)

வேறு

கலையக லல்கு லார்பாற் காதலான் முயங்கி வல்லே யுலைவுறு சேக்கைப் போரி லுடைந்திடு குமர ரேபான் மலைபொரு பிடிச னோடு மலைத்துதன் மதநீர் சிந்தி நிலையழி வெய்தி வெள்கி நின்றதோர் நெடுநல் வேழம்.

இ-ள். கலை அகல் அல்குலார்பால் காதலால் முயங்கி உலைவு உறு சேக்கைப் போரில் வல்லே உடைந்திடு குமாரே போல் - மேகலையையணிந்த அகன்ற அல்குலினையுடைய மகளிர்மாட்டு ஆசையினாலே தழுவி (பின்னர்) வருந்துத லுறுஞ் சேக்கைப்போரிலே விரைவில் உடைந்தகாணையர் (நிலையழிந்து நாணமுறுதல்) போல, நெடு நல் ஓர் வேழம் - நெடிய நல்ல ஒரு ஆண்யானையானது, மலை பொரு பிடிச னோடும் மலைந்து தன் மதநீர் சிந்தி நிலை அழிவு எய்தி வெள்கி சின்றது - மலையை நிகர்த்த பெண்யானைகளோடு (கலவிப்போர்) பொருது தனதுமதநீரைச்செகரிந்து நிலை முழிவடைந்து நாணிசின்றது. எ - று.

மேகலை, எண்கோவைமணி; “எண்கோவை மேகலை காஞ்சி யிருகோவை” என்னும் பழம்பாட்டினுட்காண்க; எழுகோவை மணியென்பாருமுளர். சேக்கை, மக்கட்படுக்கை; ஈண்டு அப் படுக்கைவிற்புணரும் புணர்ச்சிமேனிின்றது. ஏகாரம் பிரிநிலை

மலைபொருபிடிகள், மலையொடுபொரும்பிடிகள் எனினும்மையும். மதநீர், ஈண்டுக்கோசமதநீர். மதநீர் சிந்துதலால் கிலையழிவெய்தலும் அப்பெண்யானைகட்குத் தோற்றமையால் நாணுதலுமடைந்தனவென்க. சேக்கைப்போரிலுடைதல், அம்மகளிருடையபோகமுடியமுன்னர்த் தம்போகமுடிதல். (103)

உடம்பிடி புரையு மொண்கண் மோகினி யொருத்திக் காகத்திடம்படு மவுணர் யாருந் திரண்டுடன் சென்ற வாபோன் மடம்படு பீடியொன் றேக மையன்மேல் கொண்டு மாடே கடம்படு மொருத்தல் வேழங் கணிப்பில படர்ந்த வன்றே.

இ - ள். உடம்பிடி புரையும் ஒண்கண் மோகினி ஒருத்திக்கு ஆகத் திடம் படும் அவுணர் யாரும் திரண்டு உடன் சென்றவா போல்-வேற்படையை நிகர்த்த ஒள்ளிய கிழியினையுடைய மோகினி ஒருத்திகாரணமாக வலிமை பொருந்திய அசுரர்கள் யாவருந் திரண்டு ஒருசேர (அவண்மாட்டுச்) சென்றவாறுபோல, மடம் படு பிடி ஒன்று ஏக - மடையொருந்திய பெண்யானையொன்றுசெல்ல, மாடே கடம் படும் ஒருத்தல் வேழம் கணிப்பு இல மையல் மேல் கொண்டு படர்ந்தவன்றே - (அதன்) மாட்டு மதம் பொருந்திய ஆண்யானைகள் அளவில்லாதன (காம) மயக்கமேல்கொண்டு சென்றன. எ - று.

ஒருத்தி காரணமாகச்சென்றதை ஒருத்திக்காகச் சென்ற தென்றார். சென்றவாறு எனற்பாலது சென்றவா எனத் தொகுத்துநின்றது. அமரரும் அசுரருங்கூடிப் பாற்கடலைக் கடைய அமுதந்தோன்றியகாலையில் அதனை அவ்விருபாலாருந் தங்களது தங்களது என்று வாதிட்டுப் போர்புரியத் தொடங்கும் வேளை விஷ்ணுமூர்த்தி ஒரு மோகினியாகி வந்து ஒருபாலார் அமுதத்தையும் ஒருபாலார் என்னையுங் கொள்கவென்ன அமரர்கள் அமுதத்தைக்கொள்ள அசுரர்கள் அம்மோகினியைக் கொள்ள இசைந்து பின்னர் ஒவ்வொருவருங் காமாசைமேலீட்டுத்

திரண்டு அம்மோகினிமாட்டுச் சென்றதை மகாசாத்தாப்படலத் திற்காண்க. அன்றும் ஏ இரண்டும் அசைகள். ஒருத்தல் ஈண்டு ஆண் என்னும் பொருளினின்றது. ஒருத்தல்வேழம், ஒருத்த லாதிய வேழமெனினுமாம். (104)

காழற்ற தந்த மின்னக் கபோலத்து மதநீர் வீழ
வழிப்பே ருருமுத் தன்னை யுமிழ்ந்தென வொலிமீக் கொள்ளக்
கேழுற்ற மணிவில் லென்னக் கிளர்நுத லோடை பொங்க
வேழத்தி லிரைக ளெல்லா வேகம்போ லுலாவு கின்ற.

இ - ள். காழ் உற்ற தந்தம் மின்ன - வைரம்பொருந் திய கொம்புகள் (மின்னுதலைப்போல) ஒளியினைச்செய்ய, கபோலத்து மத நீர் வீழ - கன்னத்தினின்று மதமாகிய நீர் (மழைபெய்தல்போலச்) சொரிய, ஊழிப் பேர் உருமுத் தன்னை உமிழ்ந்தென ஒலி மீக்கொள்ள - உறைகாலத்திலே பெரிய இடியைக்கக்குகின்றதுபோல முழக்கம் அதிகரிக்க, கேழ் உற்ற மணி வில் என்னக் கிளர் நுதல் ஓடை பொங்க - ஒளிமிசுந்த அழகாகிய வானவில்லைப்போல விளங்குகின்ற நெற்றிப்பட்டம் பொலிவுற, வேழத்தின் றிரைகள் எல்லாம் மேகம் போல் உலாவுகின்ற - யானைநிரைகளெல்லா மேகங் கள்போல உலாவுகின்றன. எ - று.

ஒலிமீக்கொள்ளுதற்கும் நுதலோடைபொங்குதற்குங் குறித்த உவமைகள்போலத் தந்தம் மின்னுதற்கும் மதநீர்வீழ்தற்கும் உவமைகள் வருவிக்கப்பட்டன. மின்ன வீழ மீக்கொள்ள பொங்க என்னுஞ்செய்வென் வாய்பாட்டெச்சங்கள் காரணப் பொருட்டாநின்றன. (105)

இருநெடு விசம்பிற் செல்லு மெழிவியை யெயிற்றூற் பாய்ந்து
சொரிதரு புனலை வாரித் துதிக்கையால் விசு கின்ற
பருமணி யோடை யானை பாய்திரைப் பரவை யேழுங்
கரதல மெடுத்துச் சீந்துங் கண்ணுதற் களிற் போலும்.

இ - ள். விசும்பில் செல்லும் இரு நெடு எழிலியை எயிற்றூற் பாய்ந்து சொரிதரு புனலை துதிக்கையால் வாரி வீசுகின்ற பரு மணி ஓடை யானை - ஆகாயத்திற் செல்லு கின்ற பெருமையாகிய நெடிய மேகத்தைத் தந்தத்தாற் கிழித்து (அதனுள்ளிருந்து) சொரிகின்ற மழைநீரைத் துதிக்கையால் வாரி வீசுகின்ற பருத்த அரதனங்களை யழுத்திய நெற்றிப்பட்டத்திணையுடை (ஒரு) யானையானது, பாய் திரைப் பரவை ஏழும் கரதலம் எடுத்துச் சிந்தும் துதல் கண் களிறு போலும் - பரம்புகின்ற திரைகளை யுடைய கடல்களையுந் துதிக்கையால் வாரிச் சிதறு கின்ற நெற்றிக்கண்ணையுடைய யானைமுகக்கடவுளை நிகர்க்கும். எ - று.

கண்ணுதல், கண்ணையுடைய நெற்றியையுடைய எனினு மமையும். உறுப்புக்களிறு சிறந்தமுகம் யானைமுகம்போலு முக மாதல்பற்றி விநாயகக்கடவுளைக் களிறு என்றார். (106)

கன்றொடு பிடிகள் சூழக் கடம்படு கைம்மா வொன்று நின்றிடு கந்திற் சேர்ந்து நிகளத்தோ டமர்ந்த நீர்மை குன்றுகள் புடையிற் சுற்றக் குருமணி நீலப் பொற்றை யொன்றொரு தமிழ் தாகி யுற்றவா ளுத்த தமிழ்மா.

இ - ள். கன்றொடு பிடிகள் சூழக் கடாம் படு கைம்மா ஒன்று நின்றிடு கந்தில் சேர்ந்து நிகளத்தோடு அமர்ந்த நீர்மை - கன்றுகளோடு பெண்பானைகள்சூழ மதசலம் பொருந்திய ஆண்பானையொன்று (அங்கனம்) திற்கின்ற தறியிற்சார்ந்து விலங்கோடுநிற்கின்றதன்மை, குன்றுகள் புடையில் சுற்றக் குருநீல மணிப் பொற்றை ஒன்று ஒரு தமிழ்து ஆகி உற்ற ஆறு ஒத்ததம்மா - சிறுமலைகள் பக்கத் திற்சூழ நிறத்திணையுடைய நீலமணிமலை யொன்று தமிழ் தாகிப் பொருந்தியதன்மையை நிகர்த்தது. எ - று.

கடாம்படுகைம்மா, மதம் உண்டாகின்ற துதிக்கையினை புடையயானை எனினுமமையும். நிகளம், சங்கிலியுமாம். நிகளம் அமர்தற்கு விசேஷணமாதலால் ஓடு அடைமொழிப் பொருளினின்றது. அமர்தல், ஈண்டுநிறல். ஒருதயி ஒருபொருட்பன்மொழி. அம்மா அசை. (107)

எருத்தமே விடிக்கும் பாக ரிசைக்குறி கொள்ளா தாகி மருத்தினும் விசைமேற் கொண்டு வன்கரித் தண்ட நோக்கி யுருத்திடு கொடுஞ்சொற் ருய ரொறுக்கவு மொருவன்மாட்டே கருத்துறு கணிகை நெஞ்சிற் போவதோர் கடுங்கண் வேழம்.

இ - ள். ஓர் கடுங்கண் வேழம் - ஒரு கொடுமையாகிய யானை, எருத்தம் மேல் இடிக்கும் பாகர் இசைக்குறி கொள்ளாது ஆகி - பிடரினமீது (இருந்து) உரப்புகின்ற பாகரது ஒலிக்குறியைக்கொள்ளாததாகி, மருத்தினும் விசைமேற் கொண்டு - வாயுவின்றும் வேகமேற்கொண்டு, வன்கரித் தண்டம் நோக்கி - வன்மையாகிய யானைகள் செல்லும் வழியைநோக்கி, உரித்திடுகொடும் கொல் தாயர் ஒறுக்கவும் ஒருவன்மாட்டே கருத்து உறு கணிகை நெஞ்சில்போவது - வெகுளுகின்ற கொடுஞ்சொற்களையுடைய தாயர்கள் அதட்டுதலும் (அதனை யுள்ளத்திற்கொள்ளாது பொருள் கொடுக்காத) ஒருவன்மாட்டே (புணர்ச்சிக்) கருத்துறுகின்ற வேசியினுடையமனத்தைப்போலச் செல்லுகின்றது. ள் - று.

பாகர் என்றும் தாயர் என்றும் பலபாற்சொற்கள் புணர்த்தமையின் ஒருபாகனுக்கு அடங்காத மத்தயானை என்பதும் ஒரு தாய்க்கடங்காது மீறுகின்ற வேசியென்பதும் பெறப்படுமென்க. பலதாயர், தன்றயோடுடன் பிறந்தவரும் கைத்தாயராதியருமென்க. கொள்ளாதது எனற்பாலது கொள்ளாது எனத் தொகுத்தது. உம்மை உயர்வுசிறப்பு. உருத்திடுதாயர் என இயைக்க. ஏகாரம் பிரிநிலை. (108)

துவகங் கொண்ட சேங்கே முங்குசந் தூண்டு பாகர்
நாவகங் கொண்ட சொல்லா னவிற்துமந் திரத்தால் வாக்காந்
பாவகங் கொண்ட பைங்கட் பாரிடம் வழிப்பட்ட டாங்குச்
சேவகங் கொண்ட பொங்கர் சேர்ந்தன சிலகைம் மாக்கள்.

இ - ள். சில கைமாக்கள் - சில யானைகள், தூ அகம்
கொண்ட செம் அங்குசம் தூண்டு பாகர் நா அகம்
கொண்ட சொல்லால் - தூய்மையைத் (தன்கட்) கொண்ட
செம்மையாகிய நிறத்தினையுடைய தோட்டியைத் தூண்டு
கின்ற பாகர்களது நாவானது (தன்கட்) கொண்டசொல்லி
னாலே, வாக்கால் நவிற்து மந்திரத்தால் பாவகம் கொண்ட
பைங்கண் பாரிடம் வழிப்பட்டாங்கு சேவகம் கொண்ட
பொங்கர் சேர்ந்தன - வாயினாலுச்சரிக்கின்ற மந்திரத்தி
னாலே கொலையைத் (தன்கட்) கொண்ட பசுமையாகிய
கண்ணினையுடைய பூதங்கள் வழிச்சென்றற்போலத் தூயி
லிடம் (அகக்) கொண்ட சோலையிற் சேர்ந்தன. ௭ - று.

தூய்மை, ஈண்டுக்கறையுறது விளக்கமாதல். தூண்டுதல்
ஈண்டுச்செவியிற் கொழுவல். மந்திரத்தால் வாக்கால், என்ற
தற்கு மந்திரத்தோடுகடிய சொல்லினால் எனினுமமையும்.
வழிப்பட்டாலாங்கு எனற்பாலது வழிப்பட்டாங்கு எனத்
தொகுத்தது. (109)

அந்தமீ லாத செல்வத் தவனாருக் கரசன் முன்னம்
வெந்திறற் கால்க டம்மை வியன்சிறைப் படுத்தி யென்னக்
கந்திடைப் பிணிக்கப் பட்ட கடுதடைப் புவி யெல்லாம்
பந்தியீ லொழுங்கு கொண்டு தீன்றன பாங்க ரெங்கும்.

இ - ள் அந்தம் இலாத செல்வத்து அவுணரூக்கு
அரசன் முன்னம் வெம்திறல் கால்கடம்மை வியன் சிறைப்
படுத்தி என்ன - முடிவில்லாத வளத்தினையுடைய அரசர்
கட்கரசனாகிய சூபன்மன் பண்டு வெய்ய வலியினையுடைய

வாயுக்களைப் பெரிய சிறைப்படுத்தியதுபோல, பாங்கர் எங்கும் - பக்கங்கள் எவ்விடத்தும், கந்திடைப் பிணிக்கப் பட்ட கடு நடைப்புரவி எல்லாம் பந்தியில் ஒழுங்குகொண்டு நின்றன - கட்டுத்தறிகளிற் கட்டப்பட்ட வேகமாகிய நடையினையுடைய சூதிரைகளெல்லாம் பந்தியிலே வரிசையாகி நின்றன. எ - று.

இவ்வளவென்று அளவிடுமுடியும் தூற்றெட்டுகங்காறும் அழிவும் இல்லாமைபற்றி அந்தமிலாத செல்வமென்றார். படுத்தியது எனற்பாலது படுத்தி என நின்றது. கடுமை ஈண்டு வேகம். பந்தி, சூதிரைகள் கட்டப்படுமிடம். வாயுக்களை வரிசையாக விலங்குபூட்டிச் சிறைப்படுத்த அவை நின்றதுபோல நின்றன வென்க.

**வீரவேற் றடக்கை வள்ளல் வீழாவினைக் காண விண்ணோ
ரூரொடு திசையு மேனை யலகமு மொருங்குற் றென்னக்
காரினு மொவிமேல் கொண்ட கவினவாம் புரவி பூண்ட
தேர்நிர யந்த கோடி செறிந்தன திசைக ளெங்கும்.**

இ - ள். வீர வேல் தடக்கை வள்ளல் விழாவினைக் காண விண்ணோர் ஊரொடு திசையும் ஏனை உலகமும் ஒருங்கு உற்றென்ன - வீரமாகிய வேற்படைக்கலத்தைத் தரித்த பெருமையாகிய திருக்கரத்தினையுடைய சுப்பிரமணியப்பெருமானது (திருமணச்) சிறப்பைக்காணத் தேவலோகத்தோடு திக்குகளிலுள்ள நகரங்களும் மற்றைய உலகங்களும் ஒருசேரச் சார்ந்ததுபோல, காரினும் ஒளி மேல்கொண்ட கவின வாம் புரவிபூண்ட அனந்தகோடி தேர் நிரை திசைகள் எங்குஞ் செறிந்தன - முகில் முழக்கத்தினின்றும் முழக்கத்தை மேற்கொண்ட கடிவாளத்தை யுடைய தாவுகின்ற சூதிரைகள் பூண்ட அனந்தகோடி தேர் நிரைகள் திக்குகளெவ்விடத்துஞ் செறிந்தன. எ - று.

திசை கார் ஆகுபெயர்கள். காரினும் என்றதனும்மை உயர்வு சிறப்பு. வாவும் என்னுஞ் செய்யுமெனெச்சத்து இடையுயிர் மெய்கெட்டது. (111)

விடங்கெழு வேற்க னுநும் வெலற்கரும் வீரர் தாமுந்
தடங்கெழு தானை வெள்ளத் தலைவரு மேனை யோரு
மிடங்கெழு துளைத்துன் னுரி யிறைதொடுத் திசைக்கப் பட்ட
படங்கெழு மாட கூடத் தாவணம் பரவிப் புக்கார்.

இ - ள். விடம் - கெழு வேல் கணாரும் வெலற்கு அரும் வீரர்தாமும் தடம் கெழு தானை வெள்ளத் தலைவரும் ஏனையோரும் - நஞ்சுபொருந்திய வேல்போலுங் கண்ணினை யுடைய மகளிரும் (பிறரால்) வெல்லுதற்கரிய வீரர்களும் பெருமைபொருந்திய சேனாவெள்ளத்தையுடைய தலைவர் களும் மற்றையோர்களும், இடம் கெழு துளைத் துன்னுசி இழை தொடுத்து இசைக்கப்பட்ட படம் கெழு மாட கூடத்து ஆவணம் பரவிப் புக்கார் - அவ்விடத்திற்பொருந்திய துளையையுடைய துன்னுசியிலே நூலைத்தொடுத்துத் தைக்கப்பட்ட ஆடையாலாகிய மாடகூடங்களையுடைய வீதிகளில் பரவிச்சேர்ந்தார்கள். எ - று.

தலைவர் அரசரெனினுமாம். ஏனையோர்மந்திரிமார் முதலான வர்களுந் குடிசனங்களாகிய ஆடவர்களுமென்க. துன்னுசியை யுன்னுசி. மாடம் கூடம் இவ்விகற்பங்கள். (112)

கன்னெடுந் தாரை கான்ற கார்முகில் வளைப்பச் செங்கண்
முன்னவ விரையைக் காத்த முதுவரை நிலைய தென்னப்
பன்னிறப் பசுங்காய் சிந்தும் பழுமரக் காமர் காவுட்
பொன்னிவர் புனைமாண் கோயில் புரவலற் கமைந்த தன்றே.

இ - ள். நெடும் கல் தாரை கான்ற கார் முகில் வளைப்பச் செம் கண் முன்னவன் விரையைக் காத்த முது

வரை சிலையது என்ன - நெடிய கன்மழையைப் பெய்கின்ற கருமையாகிய முகில்குழச் செம்மையாகிய கண்ணிணையுடைய விஷ்ணுமூர்த்தி (ஒருவிரலாலேந்திப்) பசுக்களைக் காத்த பெருமையாகிய கிரியின்றன்மைபோல, பல் நிறப் பசுங்காய் சிந்தும் பழுமரக் காமர் கா உள்பொன் இவர்புனை மாண் கோயில் புரவலற்கு அமைந்ததன்றே - பல நிறங்களையுடைய செவ்விக்காய்களைச் சிந்துகின்ற ஆலமரங்களையுடைய அழகிய சோலையினுள்ளே பொன்னிறஞ் செறிந்த அலங்கரிக்கப்பட்ட பெருமையாகியகோயில் (ஒன்று) முககுந்தராசனுக்கு அமைக்கப்பட்டது. எ - று.

நிலைமை ஈண்டுத்தன்மை. காய்தோன்றியகாலந்தொட்டுப் பழமாம்வரையிற் பலநிறமமையுமாதலிற் பன்னிறப்பசுங்காயென்றார். பழுமரம், பருத்தமரமெனினு மமையும். பொன் ஆகுபெயர். அமைந்தது படுவிகுதிதொக்க வினைமுற்று. அன்றம் ஏயும் அசைகள். (113)

முத்தமுந் துகிரும் பொன்னு முழுமணிக் கலனுஞ் சந்துந்
சித்திரப் படமு மற்றந் தெற்றிம விரைத்துச் சீர்சா
லுத்தம வணிக் ரூரூ ருணர்ச்சியுங் கற்புந் தூக்கி
யத்தகு பொருளை யார்க்கு மளித்திடுங் கொடையி னூர்போல்.

இ - ள். முத்தமும் துகிரும் பொன்னும் முழுமணிக் கலனுஞ் சந்தும் சித்திரப் படமும் மற்றும் தெற்றிமேல் விரைத்து - முத்துக்களையும் பவளங்களையும் பொன்களையும் முற்றும்மணிகளையழுத்திய ஆபரணங்களையும் சந்தனத்தையுஞ் சித்திரமாகிய ஆடைகளையும் பிறவற்றையுந் துண்ணைகளினமீது விரைத்துக்கொண்டு, உணர்ச்சியும் கற்பும் தூக்கி அத்தகுபொருளை யார்க்கும் அளித்திடும் கொடையினூர்போல் சீர் சால் உத்தம வணிகர் உற்றார் -

அறிவினையுங் கற்ற கல்வியையும் ஆராய்ந்து அத்தகுந்த பொருள்களை யாவர்க்குங்கொடுக்குங் கொடையினர் போலச் செல்வம்விறைந்த உத்தமமாகிய வணிகர்களிருந்தார்கள். எ - று.

கற்பு ஆகுபெயர். உணர்ச்சியுங் கற்புந் தகுதல் அறிவுக்குங் கற்றகல்விக்குந்தக்க தக்கபடி கொடித்தற்கென்க. (114)

மடப்பிடி மான்றேர் நீங்கி வானிடைத் தவறி மின்னின் கொடித்திரள் செல்லு மாபோற் குவலயம் படர்ந்து பொங்க னிடத்தினி லொதுங்கு வெற்பி னெதிரெதிர் கூவி மஞ்சை நடித்திடு மாட னோக்கித் திரிந்தனர் நங்கை மார்கள்.

இ - ள். நங்கைமார்கள் - தைபன்மார்கள், மடப்பிடி மான் தேர் நீங்கி - மடமையையுடைய பெண்பாணைகளிலும் குதிரைகளையுடைய தேர்களிலும் (இருத்தலை) நீங்கி, மின்னின் கொடித் திரள் வான் இடைத்தவறிச் செல்லுமா போல் குவலயம் படர்ந்து - மின்னினது கொடிக்கூட்டம் மேகத்தினி ன்றுதவறி (வீழ்ந்து நிலத்திற்) செல்லுமாறு போல நிலத்தில்நடந்து, பொங்கரிடத்தினில் ஒதுங்கி - சோலையினிடத்துச்சார்ந்து, வெற்பின் எதிர் எதிர்கூவி - மலைகளுக்கெதிரேகூவி, மஞ்சை நடித்திடும் ஆடல் நோக்கித் திரிந்தனர்-மயில்களாடுகின்ற ஆடலைப் பார்த்துத் திரிந்தார்கள். எ - று.

மடப்பிடிமான்றேர்நீங்கி என்றதற்கு மடப்பிடிகளினி ன்றும் நீங்கி எனினுமமையும் மின்னின்கொடித்திரள் என்றதில் ஆறும் வேற்றுமைப் பொருளாகிய குறைப்பொருள் இராகுத்தலை என்றதிற்போல ஒற்றுமையானதென்பது. மின்னின் கொடித் திரள், மின்னலாய் கொடித்திரளெனினுமமையும். செல்லு மாறு எனற்பாலது செல்லுமா என இறுதி குறைந்து சின்றது.

ஒதுக்கல், ஈண்டுச்சார்தல். எதிரெதிர் என்று பன்மைகுறித்
தடுக்கியது. (115)

கோலொடு வில்லும் வாளுங் குந்தமும் வயங்கம் பாத
சாலரங் கழலு மார்ப்பத் தபனிய மணித்தார் தாழ்த்
சோலையி னுலவிச் சார வருவியுஞ் சனையுங் கண்டு
மால்கரி மலைவு நோக்கீ மடங்கலிற் றிரிந்தார் மைந்தர்.

இ - ள். மைந்தர் - ஆடவர்கள், கோலொடு வில்லுங்-
வாளும் குந்தமும் வயங்க - அம்போடு (கூடிய) வில்லும்
வாளும் வேலுங் (கரத்தில்) விளங்கவும், பாதசாலமும்
கழலும் ஆர்ப்ப - பதத்தணிகளும் வீரக்கழல்களும் (கால்
களில்) ஆரவாரிக்கவும், மணித் தபனியத் தார் தாழ் -
அழகிய பொன்னரியமாலை (மார்பிற்) ழாங்கவும், சோலை
சின் உலவிச் சாரல் அருவியும் சனையும் கண்டு மால் கரி
மலைவு நோக்கி மடங்கலில் திரிந்தார் - சோலைகளிலுலாவி
மலைச்சாரலிலுள்ள அருவி நீர்க்களையுஞ் சனையுங்கண்டு
பெருமையாகிய யானைகள் (போர்) பொருதலைப்பார்த்துச்
சிங்கங்கள்போலத் திரிந்தார்கள். எ - று.

பாதசாலம் தண்டைச்சிலம்புகள். தபனியமணித்தார், பொன்
னையும் மணியாலுமாகிய மால்கள் எனினுமமையும். (116)

நரிடைப் படிந்த வண்டு தடமலர்க் குவளை சேர
வரிடைப் படிந்த கொங்கை மாதரு மைந்தர் தாழ்
ழரிடைப் படிந்த சேங்கே முதவ னுருப்பந் தீர
நீரிடைப் படிதல் வேட்டு நெடும்புனற் றுறையில் வந்தார்.

இ - ள். வார் இடைப் படிந்த கொங்கை மாதரும்
மைந்தர் தாமும் - கச்சினுளமர்ந்த தனங்கையுடைய
மல்கையர்களும் ஆடவர்களும், ஊர் இடைப் படிந்த செம்

கேழ் ஆதவன் உருப்பம் தீர நீர் இடைப் படிதல் வேட்டு -
பரிவேடத்தின் நடுவேயமர்கின்ற செம்மையாகிய நிறத்
தினையுடைய சூரியனாண்டாகிய வெப்பம் நீங்க நீர்
னுள்ளே மூழ்கவிரும்பி, தாரிடைப் படிந்த வண்டு நட
குவளை மலர் சேர நெடும் புனல் துறையில் வந்தார் -
(தாங்கள் தரித்திருக்கின்ற) மாலைகளிடத்துப் பொருந்திய
வண்டுகள் பெருமையாகிய குவளைப்போதுகளிற்சேர
நெடிய நீர்த்துறையில் வந்தார்கள். எ - று.

தடாகத்தின்கண்ணே தாமரைமலர்களுமுள்வாகவும் தாரி
டைப்படிந்தவண்டு தடமலர்க்குவளைசேர என்றது என்னை
யெனின், தாமரைமலர் காலைப்பொழுதில் மலர்வது ஆதவின்
அக்காலையிலே அம்மலரிடத்து வண்டுகள் வீழ்த்து தேனையுண்டு
விடத் தேனில்வாத மலராகிய யிருக்குமாகவின் தாரிடைப்படிந்த
வண்டு அம்மலரைச் சாராது மாலையின் மலரும் பருவத்தன்
வாய்க் குமிழ்ப்பு வடிவமாகி மணநாறல் குவளைப் போதுகளிற்
சாருமாதவி நென்பது. தீர என்னுஞ்செயவெனெச்சக் காரியப்
பொருட்டாகின்றது. (117)

வெண்ணிற முகிலி னும்பர் விஞ்சையர் வேந்தர் தாழ
மொன்னுத லணங்கி னேரு மொருங்குடன் நிரண்ட தென்னக்
கண்ணகன் நடாகம் புக்க கனங்குழை மகவீர் மைந்தர்
தண்ணுறு புளல்பாய்ந் தாடித் தலைத்தலை திரித லுற்றார்.

இ - ள். விஞ்சையர் வேந்தர்தாமும் ஒள் துதல்
அணங்கினேரும் - விஞ்சையராசர்களும் ஒள்ளிய நெற்றி
யினையுடைய விஞ்சைய ஸ்திரீகளும், வெள் நிற முகிலின்
உம்பர் உடன் ஒருங்கு திரண்டது என்ன-வெண்மையாகிய
நிறத்தினையுடைய மேகத்தின்மீது உடனே ஒருசேரத்
திரண்டதுபோல, கண் அகன் தடாகம் புக்க கனம் குழை
மகவீர் மைந்தர் - இடமகன்ற தடாகத்திற்கேர்ந்த பாச

மாகிய குண்டலத்தையணிந்த மங்கையர்களும் ஆடவர்களும், தண் உறு புனல் பாய்ந்து ஆடித் தலைத் தலை திரிதலுற்றார் - தண்மைபொருந்திய நீரிற்பாய்ந்து மூழ்கி இடமிடந்தோறுந் திரிதலுற்றார்கள். எ - று.

திரண்டது தொழிற்பெயர். திரண்டதுபோலத் தடாகம் புக்கவென்க. தலைத்தலை அடுக்கியது. தடாகத்திலே ஓரிடத்தினன்று பலவிடத்துமென்று குறித்தற்கென்க. திரிதலுற்றார் திரிந்தாரென்றபடி. (118)

கழியுண்ட ஷவரிக் கானற் கடைசியர் நாட்ட மஞ்சிப் பழியுண்டு மறைந்த வாபோ லொருசிறை பயிலு நெய்தற் குழியுண்ட போதை நோக்கிக் குரைபுனற் றடத்துக் கம்மா விழியுண்டு கொல்லோ வென்றே கொழுநரை வினவு கிளரூர்.

இ - ள். கழி உண்ட ஷவரிக் கானல் கடைசியர் நாட்டம் அஞ்சி பழி உண்டு மறைந்தவா போல் ஒரு சிறை பயிலும் குழி உண்ட நெய்தல் போதை நோக்கி - உப்பளத்தையுட்கொண்ட கடற்கரைச்சோலையில் விளையாடும் நெய்தனிலப்பெண்களுடைய சுண்ணிற்கஞ்சிப் பழியைப் பட்டு ஒளித்தவாறுபோல (அத்தடாகத்தில்) ஓரிடத்துப் பொருந்திய குழியையுட்கொண்ட நெய்தற்பூக்களை (மகளிர்கள்) பார்த்து, குரை புனல் நடத்துக்கு அம்மா விழி உண்டு கொல்லோ என்றே கொழுநரை வினவுகின்றார் - ஒளிக்கின்ற நீரையுடைய தடாகத்துக்குக் கண்ணுண்டோ வென்று கணவரைக்கேட்கின்றார்கள். எ - று.

நாட்டமஞ்சி என்றதற்கு நாட்டத்தையஞ்சி எனினும்மையும். மறைந்தவாறு என்பாலது மறைந்தவா என இறுதி குறைந்தது. அம்மா வியப்புக்குறிப்பு. ஓவும் ஏவும் அசைகள். (119)

பங்கயம் வதன மென்பார் பாசியைக் கூந்த லென்பார்
செங்கிடை யநர மென்பார் புள்ளொலி செப்ப லென்பார்
சங்கினைக் களமே யென்பார் தடாகமு மொருத்தி யல்ல
மங்கையர் பலரே யென்பார் திரைகளை மணித்து சென்பார்.

இ - ள். பங்கயம் வதனம் என்பார் - தாமரைமலர்களை முகங்களையென்று சொல்லுவார், பாசியைக் கூந்தல் என்பார் - பாசிகளைக் கூந்தல்களையென்று சொல்லுவார், செங்கிடை அதரம் என்பார் - செங்கிடைகளை அதரங்களையென்று சொல்லுவார், புள் ஒலி செப்பல் என்பார் - பறவைகளினொலியை மொழிதலையென்று சொல்லுவார், சங்கினைக் களமே என்பார் - சங்குகளை மிடறுகளையென்று சொல்லுவார், திரைகளை மணித் தூசு என்பார் - திரைகளை அழகிய ஆடைகளையென்று சொல்லுவார், தடாகமும் ஒருத்தி அல்ல மங்கையர் பலரே என்பார் - இத்தடாகமும் ஒருத்தியன்று பெண்கள் பலரே என்று கூறுவார் (அத்தடாகத்திலாடும்களில்). எ - று:

அத்தடாகத்தினீராடும்களில் அத்தாமரைமலர்கனாதியவற்றைப் பார்த்து இவைகள் முகங்களே இவைகள் கூந்தல்களே யென்று இங்ஙனங் கூறினாரென்பது. ஏகாரங்கள் தேற்றப் பொருள். களமே என்றதனைகாரத்தை ஏனையவற்றிற்குங் கூட்டியுரைத்துக்கொள்க. பங்கயமாதியவை பலவாதலின் தடாகமுமொருத்தியல்ல, மங்கையர் பலரேயென்பாராயினுரென்க. பங்கயமாதியனவற்றை முகமாதியனவாக உணர்தலால் இது மயக்கணி. (120)

தத்தையை யனைய சொல்லா ளொருத்திதன் வீழ றன்னை
யத்தடந் தன்னி னோக்கி யளியனை யறியா தீண்டோர்
மைத்தடங் கண்ணி னுளை மருவினை யென்று கேள்வன்
கைத்தலந் தன்னை விட்டு வெகுண்டனள் கரையிற் போனாள்.

இ - ள். தத்தையை அனைய சொல்லாள் ஒருத்தி தன் நீழறன்னை அத்தடற் தன்னில் நோக்கி - (தன்றலைவனுடைய கரத்திற் பற்றிக்கொண்டு நீரிலாடுங்) கிளிமொழி போலு மொழியினையுடையளாகிய ஒரு தையல் தனது நிழலை அத்தடாகத்திலே (தமக்கு அணித்தாகக்) கண்டு, அளியனை அறியாது சண்டு ஓர் மைத்தடம் கண்ணினுளை மருவினை என்று வெகுண்டனள் கேள்வன் கைத்தலந் தன்னை விட்டு கரையில். போனாள் - அளியேனையறியாமல் இங்ஙனம் ஒரு கரிய பெரிய கண்ணினையுடையானைப் புணர்ந்தாயென்று கூறிக் கோபித்து அத்தலைவனுடைய கரத்தினை விட்டுக் கரையிற்சென்றாள். ஏ - று.

தத்தை ஆகுபெயர். தான் அணித்தாக நிற்கவுந் தன்னை மதியாது மற்றொருத்தியைக் கூடினெனையில் தான் தலைவியின் பாற்படுவேனல்லெனென்னுங் கருத்தால் தன்னை அளியனென்றாள். வெகுண்டனள் என்னும் வினைமுற்று வினையெச்சமானது.

(121)

குளத்திடைப் புனல்வாய்ப் பெய்து கொப்பளித்திடுவான் நன்னுளத்திடை வெகுளி யெய்தி யூடன னொருத்தி யேகி மே முளைத்திடு கமலக் கானின் முகமலா வுறுப்பு முற்று மொளித்தன னிற்ப நாடிக் காண்கல னுலைத ளுற்றூள்.

இ - ள். குளத்திடைப் புனல் வாய்ப் பெய்து கொப்பளித்திடுவான் நன்மேல் ஒருத்தி உளத்திடை வெகுளி எய்தி உடனள் ஏகி முளைத்திடு கமலக் கானில் முகம் அலா உறுப்பு முற்றும் ஒளித்தனள் நிற்ப - அத்தடத்திலுள்ள நீரை வாயிலிட்டுத் (தன்மீது) கொப்பளித்திட்டவனாகிய தலைவன்மீது ஒரு தலைவி உள்ளத்திற் சினமடைந்து விணங்கிக் கொண்டு (அவனுக்கு அணித்தாகா தப்பாற்)

சென்று (அத்தடத்தின்) முனைத்த தாமரைக்காட்டிலே (தன்) முகமல்லாத உறுப்புக்கள் யாவற்றையும் (நீரினன்) மறைத்துநிற்க, நாடிக் காண்கலன் உலைதல் உற்றான் - (அத்தலைவியை அத்தலைவன்) நேடிக்காணாது உலைதலுற்றான். எ - று.

புனல்வாய்ப்பெய்து குளத்திடைக் கொப்பளித்திடுவான்றன் மேல் எனச்சொல்வகுத்து நீரை வாய்ப்பெய்து தன்னெற்றியிலே கொப்பளித்திடுவான்மேல் என்று பொருள் கூறினுமமைபும். பலர்குழீஇயவிடத்துக் கொப்பளித்தமைபற்றி நாணமேலிட்டுச் சினந்தாளென்க. ஊடினள் ஒளித்தனன் காண்கலன் என்னும் வினைமுற்றுக்கள் வினையெச்சங்களாயின. தலைவியனுடைய முகத்தை தாமரைமலராகவுணர்ந்து அவளைக்காணாது நின்றலால் இதுவும் மயக்கவணி. (122)

தாம்பெறு கொழுநர் தம்மைத் தத்தமக் குரிய புத்தே
ளாம்பரி சுன்னுந் தன்மை யையம தில்லை யெள்ளக்
காம்புறழ் தடந்தோணல்வார் கணவர்மேற் கரத்தா லள்ளிப்
புழ்புனல் வீககின்றார் பூசனை புரிசு வார்போல்.

இ - ள். தாம் பெறு கொழுநர்தம்மைத் தத்தமக்கு உரிய புத்தேதள் ஆம் பரிசு உன்னும் தன்மை ஐயமது இல்லை என்ன - தமக்குக்கிடைத்த நாயகரைத் தத்தமக்குரிய கடவுளாகும்பண்பு (ஆகப்பெண்கள்) நினைக்குந்தன்மை ஐய பில்லையென்று (கண்டோர்) சொல்ல, காம்பு உறழ் தடம் தோள் நல்லார்பூம் புனல் கரத்தால் அள்ளிப் பூசனை புரிசு வார்போல் கணவர் மேல் வீசுகின்றார் - மூங்கிலை நிகர்த்த தோளினையுடைய மகளிர்கள் பொலிவாகிய நீரைக் கைகளால் அள்ளித் (தெய்வத்துக்குப்) பூசனையைச் செய்பவார்போலத் தலைவர்மீது தூவுகின்றார்கள். எ - று.

தம் தாமெனநீண்டது. தாம்பெறு என்றதற்கு மாலையிடுதலாதிவயற்றூற் பெண்களாகவரித்தலு முண்மையின் தாம் பெற்றுக்கொண்ட என்று பொருளுரைப்பினுமமையும். அது பகுசிம்பொருள்விகுதி. (123)

ஞெண்டொடு வராலுஞ் சேலும் யாமையு நிலாவெண் சங்கும் புண்டரீ கத்த டாகங் குடைந்தீடும் பூச லஞ்சித் தெண்டிரை யமுதச் சொல்லார் சிற்சில உறுப்புத் தன்னைக் கண்டு கண் டிரிவ தென்னத் திரிவன கலக்க மெய்தி.

இ - ள். ஞெண்டொடு வராலும் சேலும் யாமையும் நிலா வெண் சங்கும் - ஞெண்டுகளோடுவரான் மீன்களுஞ் சேன்மீன்களும் ஆமைகளும் நிலாவினையுடைய வெண்மையாகிய சங்குகளும், புண்டரீகத் தடாகம் குடைந்தீடும் பூசல் அஞ்சி - அத்தாமரைத்தடாகத்தை (மகளிரும் ஆடவரும்) குடைந்தாடுகின்ற ஆரவாரத்துக்கு அஞ்சி, தென் திரை அமுதச் சொல்லார் சிற்சில உறுப்புத்தன்னைக் கண்டு கண்டு இரிவது என்னக் கலக்கம் எய்தித் திரிவன - தெள்ளிய திரையையுடைய கடலிற்றேன்றிய அமிர்தம்போலுஞ் சொல்லினையுடையராகிய அம்மகளிருடைய சிலச்சில உறுப்புக்களைக் கண்டுகண்டு (தாமவற்றுக்கு நிகராகாமையால் தோல்வியுற்று எதிர்நிற்கலாற்றாது) ஓடுவதுபோலக் கலக்கமடைந்து திரிவன. எ - று.

ஞெண்டுகள் பெண்களுடைய முழந்தானையும் வரால்கள் கணைக்காலையும் சேல்கள் விழியையும் யாமைகள் புறவடியையும் சங்குகள் மிடற்றினையும் கண்டுகண்டு இரிவதுபோலவென்க, ஞெண்டு முதலியவை பலவாதலின் ஒருமுறையில் அவையெல்லாம் காண்டல்கூடாவாகலின் பலமுறையிற்கண் என்பதைக் குறிக்கக் கண்டுகண்டு என்றடுக்கியதென்க. (124)

ஏந்தியை மகளிர் தாழ மைந்தரு மிருநீர் தன்னுட்
பாய்ந்தன ராடு மெல்லைப் பங்கய விலைக டோறுஞ்
சேர்ந்திடு திவலை யிட்டஞ் சிறந்தவர் சேர்த லாலே
பூந்தடம் பொய்கை யாக்கை பொடித்தன போலு மன்றே.

இ - ள். ஏந்து இழை மகளிர் தாமும் மைந்தரும் இரு
நீர் தன்னுள் பாய்ந்தனர் ஆடும் எல்லை - ஏந்துகின்ற
ஆபரணத்தினையுடைய மகளிர்களும் ஆடவர்களும் பெரு
மையாகிய (அத்தடத்து) நீரினுட்பாய்ந்து ஆடுங்காலையில்,
பங்கய இலைகள்தோறும் சேர்ந்திடு திவலை ஈட்டம் - தாமரை
யிலைகடோறுஞ் சேர்ந்த திவலைக்கட்டம், சிறந்தவர் சேர்த
லாலே பூம் தடம் பொய்கை யாக்கை பொடித்தன போலு
மன்றே - சிறந்தவர்கள் (தன்னைச்) சேர்தலாலே பொலி
வாகிய பெரிய அத்தடாகம்மெய்புளகமடைந்ததுபோலும்.
எ - று.

பாய்ந்தனர் என்னும்வினைமுற்று வினையெச்சமானது.
ஏகாசங்களிரண்டும் அன்றும் அசைகள். (125)

நோக்கினு நுழைகு ருத நுண்டுகின் மறைத்த வல்கு
றேக்குதண் பொய்கை யாடுஞ் செவ்வியிற் றெரியத்தோன்ற
நீக்கரும் பெருநாண் கொண்டு நின்றிடா தொருத்தி யோடித்
தாக்கணங் கென்னப் போய்த்தன் கொழுநனைத் தழுவிச்
கொண்டாள்.

இ - ள். நோக்கினும் நுழைகுருத நுண் னுதில்
மறைத்த அல்குல் தேக்கு தண் பொய்கை ஆடும் செவ்வியில்
தெரியத் தோன்ற - பார்வையினுள்ளும் நுழையாத
நுண்மையாகிய ஆடையிலுல் மறைத்த அல்குலானது (நீர்)
சிறைந்த குளிர்மையாகிய தடாகத்திலே முழுகும் பொழு
தில் (யாவர்க்குந்) தெரியத்தோன்ற, நீக்கரும் பெரு நாண்

கொண்டு நின்றிடாது ஒருத்தி தாக்கணங்கு என்ன ஓடிப் போய்த் தன் கொழுநனைத் தழுவிக்கொண்டாள் - நீக்குதற் கரிய பெரியநாணங்கொண்டு (தான் நின்றவிடத்தில்) கில்லாது ஒருதையல்தாக்கும் அணங்குபோல ஓடிச்சென்று தன்னுடைய தலைவனைத் தழுவிக்கொண்டாள். எ - று.

உம்மை உயர்வுசிறப்பு; எச்சவும்மையுமாம். துழைததல் இறுதிசுறைந்தது. தேங்கு தேக்கு எனவலித்தது. தாக்கணகு, மக்களைக்காணின் விரைந்தோடிவந்து பிடித்துக்கொள்ளுந் தெய்வப்பெண். அங்குல் பிறர்க்குத் தெரியாதிருத்தற்பொருட் டித் தழுவிக்கொண்டாளென்க. (126)

உட்டெளி வில்லா நங்கை யொலிபுனர் றடத்தி னுடுங் கட்டழ குளையார் காளை கவிரிதழ் வெருப்பு நோக்கிக் கிட்டியா விற்க வன்றன் கேழ்கிள ரதரத் தெச்சி விட்டனர் யாங் கென்னு வெகுளிவகான் டிகலிப் போனார்.

இ - ள். உள் தெளிவு இல்லா நங்கை - மனந்தெளித வில்லாத ஒருதையல், ஒலி புனல் தடத்தின் ஆடும் கட்டழகு உள ஓர் காளை கவிர் இதழ் வெருப்பு நோக்கி - ஒலிக்கின்ற கீரினையுடைய தடாகத்தில் மூழ்கின்ற கட்டழகுள்ள ஒரு விடலையினது முருக்கமலர்போலு மிதழின் வெருப்பைப் பார்த்து, யான் கிட்டி நிற்க உன்றன் கேழ்கிளர் அநரத்து எச்சில் இட்டவள் இங்கு யார் என்னு வெகுளி கொண்டு இகலிப் போனார் - (நின்னை) யான் கிட்டிநிற்க (என்னை யறியாது) நினது (செம்மை) நிறம்விளங்குகின்ற இதழிலே எச்சிலிட்டாள் இங்கியாரென்று சினங்கொண்டு சண்டை யிட்டுக் (கரையிற்) சென்றாள். எ - று.

தன்றலைவனது போழுகைக்குறித்து அவனைப் பிறபெண்டிருந் தன்னையறியாது தம்வசப்படுத்திவிடுவாரென்று எப்பொழு துஞ் சந்தேகங்கொண்டு நிற்பவனென்பார் உட்டெளிவில்லா

கக்கையென்றார். கட்டழகு, பேரழகு. எப்பொழுதும் ஐயமுடைய
 னாதலினாலே நீரினுள் முழுகினாலும் இதழ் வெளுக்குமென்பதைக்
 கருதாது தான் நீரினுள் முழுகஞ்சமயம்பார்த்து யாரோ ஒருத்தி
 அதரபானஞ்செய்தாளென்று கருதிச் சண்டையிட்டுச் சென்றா
 ளென்க. (127)

வேறு

வெளுத்தன சேயிதழ் விழிசி வந்தன
 வளித்தொகை யெழுந்தன வளகஞ் சோந்தன
 குளித்திடு மலர்த்தடங் கொடிய னாக்கெலாங்
 களித்திடு கணவருங் கள்ளு மொத்ததே.

இ - ள். சேயிதழ் வெளுத்தன - செம்மையாகிய
 இதழ்கள்வெளுத்தன, விழி சிவந்தன - கண்கள் சிவந்தன,
 அளித்தொகை எழுந்தன - வண்டின்கூட்ட மெழுந்தன,
 அளகம் சோர்ந்தன - கூந்தல்கள்சோர்ந்தன, (ஆதலால்)
 கொடி அனூர்க்கு எலாம் - கொடியையநிகர்த்த பெண்களுக்
 கெல்லாம், குளித்திடு மலர்த் தடம் களித்திடு கணவரு
 கள்ளும் ஒத்ததே - (அவர்கள்) நீராடுகின்ற மலர்த்தடாக
 மாணது பெருமகிழ்வுறுகின்ற நாயகனாய்வுங் கள்ளையும்
 நிகர்த்தது. ஏ - று.

கணவரோடு புணரினும் கள்ளைப்பருகினும் நீரில் முழுகினும்
 இதழ் வெளுத்தலாதியவை ஒப்ப நிகழ்தல்பற்றிக் குளித்திடு
 மலர்த்தடங் கொடியனூர்க்கெலாங் களித்திடு கணவருங் கள்ளு
 மொத்ததே என்றார். இம்மூன்றிடத்தும் அளித்தொகையெழுத
 வெவ்வுணமெனின் நீரில் முழுகுமிடத்துக்கூந்தல் நீரிவாழும்
 போதும் கணவரோடு புணருமிடத்துப் புல்லுதல் முதலிய
 தொழிலாற் கூந்தலசையும்போதும் கள்ளினைக்குடிக்கும்போது
 கூந்தலிலுள்ள மலர்மணத்தினின்று அக்கள்ளின்மணம் வீசலே
 அதனிடத்துச் செல்லுதற்கும் கூந்தலினின்று அளித்தொகை
 எழுமென்க. ஏ அசை. (128)

பையர வல்குலார் படியும் பான்மையாற்
றுய்யதோர் குமிழிகள் செறிந்து தோன்றுவ
வையபூந் தடமெலா மவரை நோக்குவான்
மெய்யெலாம் விழிகளாய் விழித்தல் போன்றவே.

இ - ள். அரவுபை அல்குலார் படியும் பான்மையால்
செறிந்து தோன்றுவ துய்யதோர் குமிழிகள் - அரவின்
படம்போலும் அல்குவினையுடைய மகளிர்கள் மூழ்குந்
தன்மையால் நெருங்கித் தோன்றுவனவாகிய தூய்மையை
யுடையவாய் குமிழிகள், ஐய பூந் தடம் அவரை எலாம்
நோக்குவான் மெய் எலாம் விழிகள் ஆய் விழித்தல் போன்
றவே - அழகினையுடைய அம்மலர்த் தடாகமானது அவர்
களை யெல்லாம் நோக்குவண்ணம் மெய்ப்முழுதுங் கண்க
ளாகி நோக்குதல்போன்றன. ஏ - று.

துய்யது குமிழிகள் ஒருமைபன்மை மயக்கம். ஓரும் ஏயும்
அசைகள். தோன்றுவ என்பதைத் தொழிற்பெயராகக்கொண்டு
பொருள்கூறினுமமையும். நோக்குவான் வானீற்றுவினையெச்சம்.

மன்னொடு மகாரும் படிந்த வாசநீர்
செந்நிறக் குங்கும நானஞ் சேர்தலான்
மின்னொடு கூடிய முகிலு மெல்லியற்
பொன்னொடு கூடிய மாலும் போலுமால்.

இ - ள். மன்னரும் மகளிரும் படிந்த வாசநீர் -
தலைவர்களுந் தலைவியர்களும் மூழ்கிய வாசத்தையுடைய
நீர், செம் நிறக் குங்குமம் நானம் சேர்தலால் - செம்மை
யாகிய நிறத்தினையுடைய குங்குமமுங் கத்தூரியுஞ் சேர்தலி
னாலே, மின்னொடு கூடிய முகிலும் மெல்லியல் பொன்னொடு
கூடிய மாலும் போலுமால் - மின்னலோடுகூடிய மேகத்தை

யும் மென்மையாகிய சாயலினைபுடைய திருமகனோடுகூடிய திருமாலையும் நிகர்க்கும். எ - று.

கத்தூரி குங்குமத்தினின்று கனமுடைத்தாதல்பற்றி நீரோடு கலந்து கீழேயறக் குங்குமங்கன மில்லாமையற்றி மேலேயுறுத லாலே மின்னொளி மேலேகூடிய முகிலையும் திருமகள் மார்பின் மீது பொருத்திய திருமாலையும் நிகர்த்ததென்க. ஆல் அசை. ()

வேறு

பூச சாந்தமு கானமும் பொய்கையில்
வாச நீரெங்கு மாகி மணங் கமழ்த்
தாசை யெங்கு முலாவியவ் வானவர்
நாசி யூடு மடுத்து நடந்தவே.

இ - ள். பூச சாந்தமும் நானமும் - (ஆடவர்களும் மகளிர்களும் தங்களுடைய மேனிகளிற்) பூசியசாந்துங் கத்தூரியும், பொய்கையில் வாச நீர் எங்கும் ஆகி மணங் கமழ்ந்து ஆசை எங்கும் உலாவி - அத்தடாகத்திலுள்ள வாசத்தைபுடைய நீரிலெவ்விடத்துமாகி நறுமணங்கமழ்ந்து திசைக ளெவ்விடத்தும்பரந்து, அவ் வானவர் நாசி ஊடு மடுத்து நடந்தவே - அத்தேவர்களது நாசித்துவாரத்தினூடு நிறைந்து சென்றன. எ - று.

வாசனைக்கும் வாசனைப்பண்டத்துக்குமுள்ள ஒற்றுமையற்றி வாசனைசென்றதை வாசனைப் பண்டஞ்சென்றனவென்றார். அவ்வானவர், அத்திசைகளிலுள்ளவானவர். நாசி ஆகுபெயர். மடுத்தல் ஈண்டு நிறைதல். எ அசை. இக்கனம் உலகொழுக் கிறப்ப்புகழ்வது கார்தம் என்னும் குணவலங்காரத்திற் கெளட நெறியார் கொள்கை என்பது. (131)

இன்ன தன்மையி லெக்கெழு மைந்தந
மன்ன மென்சுடை யார்களு மத்தடந்
தன்னி னுடித் தடங்கலை யேறியே
பொன்னின் மான்மலை யூனாடு தாங்கினர்.

இ - ள் இன்ன தன்மையில் வர் கெழு மைந்தரும் அன்ன மெல் நடையார்களும் அத்தடந்தன்னின் ஆடி - இத்தன்மையாக அழகுபொருந்திய ஆடவர்களும் அன்ன கடைபோலும் மென்மையாகிய நடையினையுடைய மகளிர்களும் அப்பொய்கையிலே மூழ்கி, தடம் கரை ஏறியே பொன்னின் மாண் கலை பூண்டு தாங்கினார் - பெருமையாகிய கரையிலேறிப் பொன்னாலாகிய பெருமையை யுடைய ஆடைகளை ஆபரணங்களோடு தரித்தார்கள். எ - று.

இன்ன இகரச்சட்டின்மருஉ. அன்னம் ஆகுபெயர். ஏ அசை. பொன்னின்கலை பீதாம்பரம்; அது பொன்னினாலே மிகமென்மையாகிய தகடியற்றிப் பட்டுநூலிலே நூல்தெரியா வண்ணஞ்சுற்றி அந்நூலாலியற்றப்பட்ட ஆடையென்க. பொன்னைப்பூண்டு மியைத்துரைப்பினுமமையும். (182)

வெளிறு மென்னகைக் மெல்லியன் மாதரு
மொளிறு மேனி யுவாக்களு மொன்றியே
பிளிறு மையற் பிடியும் பெருமதக்
களிறு மென்னக் கடிபொழி லேகினார்.

இ - ள். வெளிறு மெல் நகை மெல் இயல் மாதரும் ஒளிது மேனி உவாக்களும் ஒன்றியே - வெண்மையாகிய சிறியமுறுவலையும் மென்மையாகிய இயலினையுமுடைய மகளிர்களும் ஒளிகொண்டமேனியினையுடைய காணையர்களாகடி, பிளிறும் மையல் பிடியும் பெரு மதக் களிறும் என்னக் கடி பொழில் ஏகினார் - ஆரவாரிக்கின்ற மையலை யுடைய பெண்யானைகளும் பெருமையாகிய மதத்தினையுடைய ஆண்யானைகளும் போல நறுமணத்தினையுடைய சோலையின்கண்ணே சென்றார்கள். எ - று.

மென்னகை என்றதில்மென்மை ஈண்டுச்சிறுமை; வன்மை அன்னதேகத்தினையுடைய ஆடவர்க்குப்போலாது மென்மையான

முறவலெனிணுமமையும். எ அசை. பிளிறுதலையும்மையலையும் ஆண்யானைகளுக்குக்கூட்டிக. மைபல் பெண்யானைகளுக்குக்காம மயக்கம் ஆண்யானைகளுக்கு உன்மத்தமென்க. கடி, சிறப்புமாம்.

ஏகி னூர்க்கவ் வீரும்பொழின் மீச்சேற்
மேக சாலமு மீன்றெகை யிண்டிய
மாக நாடும்வ் வானவர் வந்துசேர்
போக பூமிப் பொதும்பரும் போன்றதே.

இ - ள். ஏகினூர்க்கு அ இரும் பொழில் - சென்றவர் களுக்கு அப்பெருமையாகிய சோலை, மீச் செறி மேக சாலமும் - வானத்தின்கட்பொருந்திய முகிற்கூட்டத்தையும், மீன் தொகை ஈண்டிய மாக நாடும் - விண்மீன்கூட்டம் நெருங்கிய வானிடத்தையும், அவ்வானவர் வந்து சேர் போக பூமிப் பொதும்பரும் போன்றதே - அத்தேவர்கள் வந்துசேரும் போகபூமியிலுள்ள சோலையையும் போன்றது. எ - று.

மேலேயுள்ள ஆகாயந்தோன்றாமல் மறைத்து மறைத்தவிடக் கருமையுற்றுத்தண்மை செய்தலால் மேகசாலத்தையும், கருமையுற்றிருத்தலோடு மலர்கள்நெருங்கி அழகுசெய்தலால் மீன்றெகை மீண்டியமாகாட்டையும், யிக்க இன்பத்தைவினோத்தலாற்போக பூமிப்பொதும்பரையும் போன்றதென்க. எ அசை. (134)

பளிங்கு ஓத்திடு பாங்கரின் வேங்கைவி
விளங்கு சாயையை மெய்யென நோக்கியிக்
குலங்கொள் பூமலர் கொய்துநல் கீரெகுத்
தளர்ந்தொ ருத்தி தலைவனை வேண்டினான்.

இ - ள். பளிங்கு அடுத்திடு பாங்கரின் வேங்கை வி விளங்கு சாயையை நோக்கி மெய் என - பளிங்குப்பாறை சாரந்த இடத்திலே (ஆயலிலுள்ள) வேங்கைமரத்தின் மலர்கள் விளங்குகின்ற நிழலைப்பார்த்து மெய்மையாகிய

மலர்களென்று, ஒருத்தி இக்குளம் கொள் பூ மலர் கொய்து
நல்கீர் எனாத் தளர்ந்து தலைவனை வேண்டினாள் - ஒருதையல்
இக்குளம் (தன்னுட்) கொண்ட பொலிவாகிய மலர்களைக்
கொய்து (எனக்குத்) தருவீரென்றுவாடித் (தன்னுடைய)
நாயகனைவேண்டினாள். எ - று.

பளிங்கு ஆகுபெயர். பளிங்கடித்திபாங்கரின் வேங்கைவீ
என்றதற்குப் பளிங்குப்பாறையினுள் அதனையடுத்த பக்கத்தி
லுள்ள வேங்கைமலர் என்றுரைப்பினுமமையும் மெய் ஆகுபெயர்.
பூவின்மீழலை மெய்ப்பூவென்று அவற்றின்மீது ஆசையுண்டாக
அதுதன்னாற் கொய்தல் கூடாமையினாலும் தலைவனைத்தான்
வேண்டினும் அவன்கொய்து நல்கானே என்னுமையத்தினாலுந்
தளர்ந்து வேண்டினாளென்க. (135)

அங்கொ ருத்தியை நோக்கியோ ரண்ணலுள்
கொங்கை யொத்திடாக் கோங்கலர் கொள்கென
வேங்கை தன்முலைக் கொப்பதெள் றெண்ணியோ
செங்கை யாற்பறித் தீரென்று சீறினாள்.

இ - ள். ஓர் அண்ணல் - ஒருதலைவன், (கோங்கரும்
பினைக்கொய்து கொண்டுவந்து) அங்கு ஒருத்தியை நோக்கி-
அங்ஙனம் ஒருதலைவியைப் பார்த்து, உன் கொங்கை
ஒத்திடாக் கோங்கு அலர் கொள்கென—நினது முலைக்கு
நிகராகாத இக்கோங்கரும்பினைக்கொள்ளுக வென்றுகூற,
(அவள்) எங்கைதன் முலைக்கு ஒப்பது என்று எண்ணியோ
செம் கையால் பறித்தீர் என்று சீறினாள் - எங்கையாகிய
(நாமது) காமக்கிழத்தியின்முலைக்கு நிகராகுவது என்று
கருதியோ செம்மையாகியகரத்தினால் (இதனைக்) கொய்தீ
ரென்று சொல்லிவெகுண்டாள். எ - று.

ஒருதலைவன் தலைவியைப்பார்த்து கோங்கரும்ஊப முலைக்
குவமையென்பர் நினது முலை மார்புமுழுவதையு யிடங்கொண்டு

திரண்டு அண்ணாந்து விம்மிச் சுணங்குபார் திருப்பதாதலின் அத்தனத்துக்கு ஒப்பாகாது தோற்றகோங்கரும்பு என்பான் உன்கொங்கையொத்திடாக் கோங்கலரென்றுகூற; அத்தலைவி அக்கோங்கரும்பு தன் முலைப்பருமையின் மிகச்சிறியதாதலின் அச்சிறுமைபற்றி உன்கொங்கை யொத்திடாக் கோங்கலர் என்று கூறினானெனவுட்கொண்டு அவன் அதனைக் கொய்யும்போது தன் காமக்கிழத்தியின் முலைக்கு ஒப்பென்றே கொய்தானென்று துணிந்து எங்கைதன் முலைக்கொப்பதென் நெண்ணியோ செங்கையாற் பறித்தீரென்று சிறிஞள் என்க. காமக்கிழத்தியை எங்கையென்று முறைகொண்டாடுதல் “போயேதெருவிற் றளி விளையாடும் புதல்வற்புல்ல நீயேதிலையலைசின் மகனேயிவளியு யிவன் றுயேவருகெனச் சேயன்னவாணன் றமிழ்த்தஞ்சைமா னேயேயென நின்றலானறிந்தேன் றன்னையெங் கையென்றே” என்ற “காமக் கிழத்தியைக் கண்டமை பகர்தல்” என்னும் கிளவியினுணர்க. காமக்கிழத்தி தலைவரைப் பின்னர் வரையப் பட்டுத் தன்னினும் இளைமைப்பருவமுடையளாதலின் அவளுக்கு முலைசிறிதாகுமென்று அவ்வனகூறினானென்பது. எங்கை, பின் முறைவதுவைப் பெருங்குலக்கிழத்தி யென்றினுமமையும். ஒத்தி டாத எனற்பாலது இறுதிசூறைந்துரின்றது. அலர் ஈண்டு அரும்பு. கொள்க எனற்பாலதும் இறுதி அகரங்குறைந்தது. ()

வேறு

மலர்ந்த வாண்முக மங்கையர் நோக்கலும் வறிதாய்ப் புலர்ந்து நின்றிடு தருக்களும் பொலிவினை யெய்தி யலர்ந்த வேயெனி னுடவர் தங்களை யன்னார் கலந்த போதுறு மின்பமார் கட்டுரைத் திடுவார்.

இ - ள். மலர்ந்த வாள் முக மங்கையர் நோக்கலும் வறிது ஆய்ப் புலர்ந்து நின்றிடு தருக்களும் பொலிவினை எய்தி அலர்ந்தவே எனின் - மலர்ச்சியுற்ற ஒள்ளிய வதனத்தையுடைய மகளிர்கள் பார்த்தலும் வறிதாகிப்

புலர்ந்து நிற்கின்ற மரங்களும் பொலிவடைந்து அலர்ந்தனவேயெனின், அன்றார் ஆடவர் தங்களைக் கலந்த போது உறும் இன்பம் ஆர் கட்டுரைத்திடுவார் - அம்மகளிர்கள் ஆடவர்களைக் கூடியபோது (அவ்வாடவர்களுக்கு) வருமின்பத்தை (இவ்வளவென்று) யாவர் கூறுவார். எ - று.

மலர்ச்சியுறுதல், பொலிவுறுதல், வறிதாதல், ஈண்டு இலை தளிர்முதலிய இல்லையாதல். சிறந்தமகளிர் நோக்குதலான் மலருமரங்கள் மராமரங்கள். பொலிவ்வினை எய்தல் ஈண்டுத் தளிர்ந்துச் சிறப்புறுதல். ஏசாரம் தேற்றம். கட்டுரைத்தல், ஈண்டுக் கூறுதல். (137)

மேற்ற வத்தெழு தாரகை மேதினி வரைப்பிற்
நேற்று காட்சியோ விங்கிவை யென்னவோர் தோன்றல்
கூற்ற மன்னவேற் கண்ணிநின் கூறெயிற் றிற்குத்
தோற்ற முல்லையி னரும்புகா னிவையெனச் சேன்னான்.

இ - ள். இங்கிவை மேல் தலத்து எழு தாரகை மேதினி வரைப்பில் தோற்று காட்சியோ என்ன - (ஒரு தையல்) இவை விண்ணிடத்தெழுநின்ற விண்மீன்கள் மண்ணிடத்துத் தோன்றுகின்ற தன்மையோ என்று கேட்க, ஓர் தோன்றல் - ஒரு தலைவன், இவை கூற்றம் அன்ன வேல் கண்ணி நின் கூர் எயிற்றிற்குக் தோற்ற முல்லையின் அரும்பு காண் எனச் சொன்னான் - இவைகள் கூற்றுவனை நிகர்த்த வேற்கண்ணையுடையாய்! தின்னுடைய கூர்மையாகிய முறுவலுக்குத்தோற்ற முல்லையரும்புகளே யென்றுகூறினான். எ - று.

காட்சி ஈண்டுத்தன்மை. இங்கிவை ஒருசொல். வேற்கண்ணில் வேல் ஈண்டு உவமைகுறியாறு தின்றது. காண் அசை. (133)

மலையும் வேற்கணு னொருத்திசொல் வினவிமற் றொருத்தி
முலையின் மேல்விழி வைத்தவன் முறிகளு முகையு
யிலையு மாப்பறித் துதவலு முமக்குமா லீந்தா
உலையின் மேலிவை சூட்டுமென் றெறிந்தன டரியாள்.

இ - ள். மலையும் வேல் கணுள் ஒருத்தி சொல் வினவி -
பொருகின்ற வேல்போலும் கண்களையுடையளாகிய ஒருத்தி
(தன்றலைவனை நோக்கிச் சில மலர்களைக் காட்டி அம்மலர்
களைக் கொய்து தருகுவென்று கூற) அச்சொல்லைக்கேட்டு,
(அம்மலர்களைக் கொய்யத் தொடங்கும்போழ்து) மற்ற
ஒருத்தி முலையின்மேல் விழி வைத்தவன் - மற்றொருத்தி
யினது (முலை கச்சினின்று தோன்ற) அம்முலையின்மீது
கட்பார்வையை வைத்தவன், (கட்பார்வையோடு தன்
மனமும் அம்முலையிடத்துச் சென்றமையால் அம்மலர்க
ளென்று) முறிகளும் முகையும் இலையும் ஆப் பறித்து
உதவலும் - தளிர்களும் அரும்புகளும் இலைகளுமாகப்
பறித்துக் கொடுத்தலும், தரியாள் உமக்கு மால் ஈந்தாள்
தலையின்மேல் இவை சூட்டும் என்று எறிந்தனள் -
(அல்தெல்லாவற்றையுங் கண்டு நின்ற அத்தலைவி) பொறுக்
காதவளாகி உமக்கு மயக்கத்தைத் தந்தவளுடைய தலையின்
மீது இவற்றைச் சூட்டுமென்றுசொல்லி எறிந்தாள். எ-று.

விழி ஆகுபெயர். ஆக என்பது ஆ என இறுதிசுறைத்தது.
உதவலும் உம்மீற்று வினையெச்சம். தரியாளென்னும் வினை
முற்று வினையெச்சமானது. (139)

காதன் மங்கைபால் வைத்தகிந் தையன் கரவீர்ப்
போது கொய்யல விலைகொய்து பொற்குரத் தளிப்ப
வேதி ளான்றிற் சேர்தலி விங்கிவை நு வந்து
சாத லேதலை யெனச்சினத் தானொரு தையல்.

இ - ள். காதல் மங்கை பால் வைத்த சிந்தையன் - ஆசையைத் தருகின்ற (வேறொரு மங்கையினிடத்து வைத்த மனத்தையுடையனாகிய தலைவன் (ஒருவன்), கரவிரப் போது கொய்யலன் இலை கொய்து பொன் கரத்து அளிப்ப - அலரிப்பூவைக் கொய்யாது இலைகளைக்கொய்து (தன்றலைவியினது) அழகிய கரத்திற்கொடுக்க, ஒரு கையல் - அந்த ஒப்பற்ற தலைவியானவள், ஏதிலாள நின் சேர்தலின் இங்கிவை நுகர்ந்து சாதலே தலை என்றனர் - அயலவனே! நின்னைச்சேர்தலினின்றும் இவ்விலைகளைப் பொசித்து இறந்துபோதலே முதன்மையென்று வெகுண்டாள். எ - று.

அலரிப்பூக்களைக் கொய்யாது இலைகளைக் கொய்துகொடுக்க அவள் வெகுண்டதனாலே, அவள் அவ்வலரிப் பூக்களைக் கொய்து தரும்படி நுன்னர் வேண்டிக்கொண்டன ளென்பதும், அவன் தான் வேண்டிக்கொண்ட மலர்களைக் கொய்து தராது இலைகளைக் கொய்து தந்தது அவனுடைய சிந்தை வேறொரு மங்கைமாட்டுச் சென்றமையானென்ப துணர்ந்தாளென்பதும் பெறப்பட்டன. கொய்யலன் என்னும் வினைமுற்று வினையெச்சமானது. தன்மீது சிறிதும் அன்பில்லாதவனென்பாள் ஏதிலாள என்றாள். அலரி யிலை நச்சுப்பதார்த்தமாதலின் இங்கிவை நுகர்ந்துசாதலே தலை யென்றாள். இங்கிவை ஒருசொல். (140)

சேற

இங்குள் முலைநேர் குரும்பையிவை யாய்கு யம்போற்
றங்கும் மிளநீ குவையன்னவ டன்னை யின்றான்
கொங்கை நிகரு மடற்பாளைக் குழுவி தென்றோர்
மங்கை நகைப்ப வவைகாட்டியோர் வள்ள லின்றான்.

இ - ள். ஒர் வள்ளல் - ஒரு தலைவனானவன், (தன் றலைவியைப் பார்த்து) உன் முலை நேர் குரும்பை இங்கு

இவை-உன்னுடைய முலைகளை நிகர்த்த தென்னங் குரும்பைகள் இங்ஙனமுள்ள இவையே, ஆய் குயம்போல் தங்கும் இளநீர் உவை - (நின்னுடைய) அன்னையின் முலைகளை நிகர்த்த இளநீர்க ளுவையே, அன்னவ டன்னை ஈன்றான் கொங்கை நிகரும் மடல் பாளைக் குழு இது என்று - அவ்வன்னையைப் பெற்றவளது முலைகளை நிகர்த்த மடலாகிய பாளைக்கூட்ட மிதுவேயென்று, ஓர் மங்கை நகைப்ப அவை காட்டி நின்றான் - அவ்வொரு மங்கையானவள் முறுவலிக்க அவற்றைக் காட்டினின்றான். எ - று.

இச்செய்யுளிலுள்ள இவை உவை இது அவை என்னுள் சுட்டுப்பெயர்களிலுள்ள சுட்டெழுத்துக்கள் சேய்க்கம அண்மையைக் குறித்துச்சுட்டாது ஒருதன்மையாக நின்றன. பிரிதியேகாரங்கள் விகாரத்தாற்றொக்கன. அன்னவள் அவளென்னுஞ் சுட்டுப்பெயரின்மறூஉ. மடற்பாளை இருபெயரொட்டுப் பண்புத் தொகை. மடல், விரியாதபூ. மங்கை ஈண்டுப் பருவங்குறித்து நின்றது. (141)

ஓவாத தெங்கி விளம்பாளையி னென்று தன்னைத் தாவா வொருவன் கொடுவந்தொரு தையன் முன்போய்ப் பாவாய் தமிழே னுயிரேநின் பணைமு லைக்காங் கோவாத முத்தத் தொடையிங்கிது கொள்க வென்றான்.

இ - ள். ஒருவன் தெங்கின் ஓவாத இளம் பாளையின் னுன்று தன்னைத் தாவா கொடு வந்து - ஒருவன் தென்ன மரத்தில் ஒழியாத இளையபாளையிலுள்ள ஒரு மலர்க் காம்பைத் தாவிக்க் (கொய்து) கொண்டுவந்து, ஒரு தையல் முன் போய் - ஒரு நங்கைக்கு முன்சென்று, பாவாய் தமிழேன் உயிரே நின் பணைமுலைக்கு ஆம் கோவாத முத்தத் தொடை இங்கிது கொள்க என்றான் - பாவையே! தமிழேனதுயிரே! நின்னுடைய பருத்தமுலைகளுக்கு (ஏற்ற

அணி)யாகிய கோக்கப்படாத முத்தமணிமாலையாகிய இதனை ஏற்றுக்கொள்ளுக என்றான். எ - று.

மாதந்தோறும் இடையறாது ஒவ்வொன்று தோன்றுதல் பற்றி ஓவாதபாளையெனப்பட்டது. ஒன்று ஆகுபெயர். பாவை உயிர் உவமவாகுபெயர்கள். பாவை, சித்திரப்பாவை. முத்த மாலையோறலின் முத்தத்தொடை யென்றான். இங்கிது ஒரு சொல். (142)

**மின்னார் தமக்கோ ரரசேவெறி வேங்கை வியும்
புன்கை வியும் கொணர்ந்தேன்புனை கிற்றி யென்ன
மன்னு வுனக்குப் பலருண்டுமொன் மாத ரென்னுத்
தன்னுவி யன்னுள் நனைச்சிறியொர் தையல் போனாள்.**

இ - ள். மின்னார் தமக்கு ஓர் அரசே வெறி வேங்கை வியும் புன்கை வியும் கொணர்ந்தேன் புனைகிற்றி என்ன - (ஒரு தலைவன் தலைவியைப் பார்த்து) மின்னலை நிகர்த்த நங்கையர்க்கு ஓர் அரசியே நறுமணத்தையுடைய வேங்கைப் பூவும் புனைப்பூவும் (கொய்து) கொணர்ந்தேன் (இவற் றைச்) சூடுவாயென்று சொல்ல, ஓர் தையல் - அந்த ஒரு தலைவியானவள், மன்னு உனக்கு மாதர் பலர் உண்டுகொல் என்னுத் தன் ஆள் அன்னன்றனைச் சிறிப் போனாள் - தலைவனே! தினக்குப் பெண்கள் பலருளர்போலுமென்று கூறித் தனது உயிரை நிகர்த்த அத்தலைவனை வெகுண்டு (அவனுக்கு அணியளாகாதப்பாற்) சென்றான். எ - று.

தலைவன் உலகத்திலுள்ள பெண்களினின்று மிகுந்தவழகினை யுடையாயென்பான் மின்னார் தமக்கோரரசேயென்றுகூற அத் தலைவி அவன் பண்டொனே தன்னை அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்னும் நான்கிற்கும் காரணமாகத் தனதில்லத்துக்குரிய இல்லா ளாகக் கொண்டதுபற்றிப் பின்னர் காமமொன்றே காரணமாகத் தன்னால் கீறும்பப்பட்ட பெண்களுக்கு அரசியென்று கூறினாள்.

னெனவுட்கொண்டு அவன் கொணர்ந்த மலர்களை ஏற்காது வெகுண்டுசென்றொள்க. கண்டுக்கேட்டுண்டியிர்த் துற்றறிந்தாலன்றிப் பெண்டிருடைய இயல் முழுதுமறிதல்கூடாது இவன் அங்ஙனம் பெண்டிரை அறிந்தே பின்னர்தமக்கோரரசே என்று தன்னை விளித்தானென்று மன்னாவுன்க்குப் பலருண்டுகொன்மாத ரென்னாச்சீறிப் போளுளெனினு மமையும். அரசு, தலைமை; ஈண்டுத் தலைமையுடையாளென்னும் பொருடந்தது. (143)

**பொன்பெற்ற மார்பு ஒருவன்சில போது கொய்து
கொன்பெற்ற வேற்கண் மடவர்கைக் கொடுத்தலோடும்
பின்பெற்ற நங்கை வெகுண்டாள்பழு தென்று பேசி
முன்பெற்றவளு மவைநீந்தி முனிந்து போளுள்.**

இ - ள். பொன் பெற்ற மார்பன் ஒருவன் சில போது கொய்து கொன் பெற்ற வேல் கண் மடவார் கைக் கொடுத்தலோடும் - (இரண்டு மனைவியரையுடைய) அழகினைப்பெற்ற மார்பினையுடையனாகிய ஒரு தலைவன் சிலமலர்களைப் பறித்துப் பெருமைபெற்ற வேல்போலும் விழிகளையுடைய (அவ்விரண்டு) மகளிர்களுடைய கரங்களிற் கொடுத்தலும், பின்பெற்ற நங்கை வெகுண்டாள் - (அம்மலரைப்) பின்னர்ப் பெற்ற தையல் சினத்தாள், முன்பெற்றவளும் பழுது என்று பேசி முனிந்து அவை சிந்திப் போளுள் - முன்னர் (அம்மலரைப்) பெற்றவளும் (அவை) பழுதுடையன வென்று சொல்லிக் கோபித்து அவற்றைச் சிந்திச் சென்றாள். எ - று.

பொன்பெற்றமார்பன், இலக்குமிதங்குதலைப் பெற்றமார்புனெனினுமமையும். பின்பெற்றவன் தனக்குமுன்னே தராமையினால் தலைவன் தன்னினின்றும் அவன் மீது மிக அன்புவைத்தானென்று சினத்தாள். முன்பெற்றவள் அவள் நிலத்திற்சிந்திய மலர்களையுந் தனதுகையிலுள்ள மலர்களையும் நோக்க அணை சிறந்தனவாகத் தன்கைமலர் சிறப்பின்மையன வாகக்கண்டு

அவளுக்குச் சிறந்தவற்றைக் கொடுத்தலால் அவன் தன்னினின்
தும் அவன்மீது மிக்கவன்புவைத்தானென்று வெகுண்டு அவந்
றைச் சிந்தினுளென்க. (144)

அப்புர் விழியா னொருமுவகைத் தாய பூவு
மைப்பூங் குழலிற் புனைந்தாள்தொர் வள்ள வேக்கி
மெய்ப்புவை யன்னாய் மருங்குன்முடி வெய்த மென்கார்
முப்பூ வினைந்த படியென்கொன் மொழிக வென்றான்.

இ - ள். அப்பு ஊர் விழியாள் ஒரு மூவகைத்து ஆய
பூவும் மைப் பூங் குழலில் புனைந்தாள் - அம்பின்றன்மை
யேறிய விழியினையுடையளாகிய (ஒருதையல்) மூவகைத்
தாகியு மலரையுங் கருமையாகிய பொலிவினையுடைய கூந்த
லிற் குடினாள், அது ஓர் வள்ளல் கோக்கி - அதனை ஒரு
தலைவன்பார்த்து, மெய்ப்புவை அன்னால் மருங்குல் முடிவு
எய்த மெல் கார் முப்பூ வினைந்த படி என்கொல் மொழிக
என்றான் - மெய்ப்மை (ஆக) நாகணவாயை நிகர்த்தவளே!
இடையானது இறுதியடைய (நினதுகூந்தலாகிய) மெல்லிய
மேகத்தில் மூவகைப்பூ வினைந்தவாறென்னை கூறுகவென்
றான். எ - று.

அப்பு ஆகுபெயர். மூவகைப்பூ ஈண்டு நால்வகைப்பூக்களுள்
நீர்ப்பூ ஒழிந்த கோட்டுப்பூ கொடிப்பூ புதற்பூ என்க. உம்மை
முற்ற; சோலையினுள் அம்மூவகைப் பூவேயுளவாதலினென்பது.
விளைதல், ஈண்டு அதிகமாகவிருத்தல் கார் முப்பூ வினைந்தபடி
யென்கொல் என்றதற்கு சிலேடையால் கார் காலத்திலே (பனிச்
காலத்தில் விளையும்) முப்பூ என்னுஞ்சரக்கு விளைந்தவாறென்னை
யென்று அற்புதந்தோன்ற உரைத்தானென்பது, மேகத்திற்
(அப்புவிளைவதன்றி) முப்பூவிளைந்தவாறென்னை என்று அற்புதந்
தோன்ற வரைத்தானென்பதும் ஒன்று. இச்சிலேடை அர்த்தங்
களில் விளைதல் உண்டாதல். (145)

இத்தன்மை மைந்தர் பலரும்மிகல் வேற்க னுரு
மெய்த்தண் மலர்க்கா வுலவாவினை யாடி மீண்டு
தத்தம் படமா விகைபுக்கனர் தானு மாங்கே
யத்தம் மயவெற் படைந்தான்கதி ராயி ரத்தோன்.

இ - ள். இத்தன்மை மைந்தர் பலரும் இகல் வேல்
கணுரும் மெய்த் தண்மலர்க் கா உலவா வினையாடி மீண்டும்
தத்தம் பட மாளிகை புக்கனர் - இத்தன்மை (ஆக) ஆடவர்
பலரும் போர்த்தொழிலை யுடைய வேல்போலும் விழியினை
யுடையமகளிரும் மெய்த்மையாகிய குளிர்ந்தமலர்ச்சோலையி
லுலாவி வினையாடித் திரும்பித் தந்தம்முடைய ஆடையா
வியற்றப்பட்ட மாளிகைகளிற் சார்ந்தார்கள், தானும்
ஆங்கே அத்தமய வெற்பு அடைந்தான் கதிர் ஆபிரத்
தோன் - தானும் அத்தமயனகிரிபை யடைந்தான் கிரண
மாயிரத்தையுடையனாகிய சூரியன். ஏ - று.

பலரும் என்றதை வேற்கணரோடுங் கூட்டுக. இகல் ஆகு
பெயர். தானுமென்றதிலும்மை எச்சம். ஆங்கும் ஏயும் அசை
கள். ஆங்கே என்றதற்கு அங்ஐனமென்றுரைப்பினுமையும்.
பலருமிகல் எனற்பாலது பலரும்மிகல் எனவும் அத்தமய எனற்
பாலது அத்தம்மய எனவும் மகரங்கள் விரிக்கும்வழி விரித்தன.

வேறு

ஏலக் காவின் மாக்கள் புகுந்தே யினிதாடுங்
கோலச் செவ்வி நோக்கின னுங்கொல் குடபாவின்
மாலைச் செக்கர் வானம தாகு மலீதன்பூகு
சோலைக் குள்ளே தானு மடைந்தான் கடர்வெய்யோன்.

இ - ள். ஏலக் காவின் மாக்கள் புகுந்தே இனிது
ஆடும் கோலச் செவ்வி நோக்கின னுங்கொல் - ஏலமரங்களை
யுடைய சோலையினுள்ளே மனிதர் புகுந்து இனிதாக வினை

யாடிய அழகை நோக்கினானே, குடபாலில் மாலைச் செக்கர் வானமது ஆகும் மலி தண் பூஞ் சோலைக்குள்ளே தானும் அடைந்தான் சுடர் வெய்யோன் - மேற்றிசையில் மாலைக் காலத்திற்கேன்றுஞ் செவ்வானமாகிய நிறைந்த குளிர்மையாகிய பூஞ்சோலைக்குள்ளே தானும் புகுந்தான் சுடரினை யுடைய சூரியன். எ - று.

எகாங்களும் ஆமும் அசைகள். கோலச்செவ்வி ஒரு பொருட்பன்மொழி. கொல் ஐயப்பொருடந்து நின்றது. அது பகுதிப்பொருள்விகுதி. உம்மை எச்சம். வழக்கப்படி பட்ட சூரியனை அங்கனம் வினையாடுதற்காக அடைந்தானென்றது தற்குறிப்பு. (147)

முந்தைச் செக்க ராகிய புத்தேன் மொய்ப்பிற்குமு
தந்திப் போர்வை போலீது வீட்டஞ் சார்வெய்த
வந்தத் தேவன் மீமிசை யண்டத் தவர்வீசங்
கந்தத் தண்போ தொப்பன தாரா கணமெல்லாம்.

இ - ள். முந்தைச் செக்கர் ஆகிய புத்தேள் மொய்ப்பில் பில் சூழ் தந்திப் போர்வை போல் இருள் ஈட்டம் சார்வு எய்த - பெருமையை யுடைய செவ்வானமாகிய தெய்வம் புயத்திற்போர்த்த யானைத்தோற்போர்வைபோல இருட்கூட்டஞ் சார்தலுற, தாரா கணம் எல்லாம் - (அவ்வாகாயத்திலுள்ள) விண்மீன் கூட்டமெல்லாம், அந்தத் தேவன் மீ மிசை அண்டத்தவர் வீசும் கந்தத் தண்போது ஒப்பன - அத்தெய்வத்தின் மீது தேவர்கள் தூவுகின்ற நறுமணத்தை யுடைய குளிர்மையாகிய மலர்களை ஒக்கின்றன. எ - று.

முந்தை, பழமை; ஈண்டுப்பெருமை. தந்தி ஆகுபெயர். போர்வை, தோல் எனினுமமையும். மீமிசை ஒருபொருட்பன் மொழி. வீசுதல் ஈண்டுத்துவதல். (148)

படையா நேயிப் பண்ணை னுப்பாற் கடலுக்கோர்
தடையா யுற்று நென்றிமை யோர்தன் டயிர்வேலை
கடையா நிற்ப வேதிரள் வெண்ணெய் கடிதேவந்
தடையா நின்றல் போல வுதித்திட் டதுதிங்கள்.

இ - ள். படை ஆம் நேயிப் பண்ணவனார் பால் கடலுக்கு ஓர் தடை ஆய் உற்றார் என்று - படைக்கலமாகிய சக்கரத்தையுடைய விஷ்ணுமூர்த்தி திருப்பாற்கடலைக் கடைதற்கு ஒருதடையாகி (அதில்) இருக்கின்றாரென்று, இமையோர் தண் தயிர் வேலை கடையா நிற்பவே - தேவர்கள் தண்மையாகிய தயிர்க்கடலைக்கடைய, திரள் வெண்ணெய் கடிதே வந்து அடையா நின்றல்போல திங்கள் உதித்திட்டது - திரளுகின்ற வெண்ணெயானது விரைவில் வந்து அடைதல்போல நிலவு தோன்றியது. எ - று.

பண்ணவனார் என்றதில் ஆர் உயர்வுப்பொருடருமோரிடைச் சொல். பாற்கடலுக்கு என்பதின் நடுவில் கடைதலைன்னுஞ் சொற் பெய்துரைக்கப்பட்டது. கடையாநிற்ப என்பவையும் அடையாநின்றல் என்பவையும் ஒருசொன்னீர்மைப்பட்டு முறையே கடைய என்னும்பொருளும் அடைதல் என்னும்பொருளுந் தந்து நின்றன. ஏகாரங்கள் அசைகள்; தேற்றமெனினுமாம். (149)

காணப் பட்டான் விண்மதி யென்னக் காமத்திற்
பூணப் பட்ட மாமதி தோன்றப் புலர்வெய்தி
யாணர்க் கிண்ணத் துண்ணிறை தேற வினிதட்டிப்
பாணிக் கொண்டே மேவுத லுற்றுர் பலமாதர்.

இ - ள். பல மாதர் - பல மகடேஉக்கள், விண் மதி காணப்பட்டான் என்னக் காமத்திற் பூணப்பட்ட மா மதி தோன்ற - விண்ணிடத்துள்ள மதி (மண்ணிடத்துள்ளார்) காணவுதித்தானென்னவே காமவேட்கையிற் பூணப்பட்ட பெரியமதி (தம்முள்ளத்துக்) தோன்ற, புலர்வு எய்தி

யாணர்க் கிண்ணத்துள் நிறை தேறல் இனிது அட்டிப்
பாணிக் கொண்டே மேலுதல் உற்றார் - வாடுதலடைந்து
அழகிய கிண்ணங்களினுள்ளே நிறையுங்கள்வினை நன்றாக
நிறைத்துக் கரங்களிற்கொண்டு அடைதலுற்றார்கள். எ-று.

காணப்பட்டான் என்பதை ஒரு சொல்லாகக்கொண்டு
பொருளுரைப்பினுமமையும். மதி இரண்டனுள் முன்னையது
சந்திரன் எனையது புத்தி. செப்பமாகவடித்து அட்டி என்பார்
இனிதட்டி என்றார். பாணிக்கொண் டென்பதிற்க்காரம்விரிக்கும்
வழி விரிந்தது. ஏ அசை. (150)

வேறு

தூயதன் ருசிய புனலெலா நல்கிய சூழ்ந்த தெங்கின்
காயின்வந் திருபயன் கொள்ளுவார் போறசில காளை மார்க்
ளாயதன் டேறலை யரிவைமார் நுகருவா அருளி யன்னார் -
வாயின்வந் துறமெல்லமிர்தினைக்கொள்வதற்குள்மவைத்தார்.

இ - ள். தூயது அன்று ஆகிய புனல் எலாம் நல்கியே
தெங்கின் சூழ்ந்த காயின் வந்திடு பயன் கொள்ளுவார்
போல் - சுத்தமுடையதன்றாகிய நீர் முழுவதையும் (தெங்க
மரத்துக்கு முன்னர்) நல்கிப் (பின்னர்) அத்தெங்கிற்கூழ்ந்த
காய்களின்கண் வந்தடைந்த இளநீரை (உட்) கொள்ளுவார்
போல, சில காளைமார்கள் - சில காளையர்கள், தண் ஆய
தேறலை அரிவைமார் நுகருவான் அருளி - குளிர்மையாகிய
மதுவினைத் தையலார்கள் குடிக்க (முன்னர்க்) கொடுத்து,
அன்னார் வாயின் வந்து ஊறு மெல் அமிர்தினைக் கொள்வ
தற்கு உள்ளம் வைத்தார் - அவர்களுடைய அதரத்தின்
கண் வந்துறுகின்ற மென்மையாகிய அமிர்தத்தை (உட்)
கொள்வதற்கு மனம்வைத்தார்கள். எ - று.

ஏ அசை. தெங்கின்றலையிற் சுற்றுமுற்றுங் காயிருத்தல்
பற்றிச் சூழ்ந்ததெங்கின் காயென்றார். ஆயதண்டேறல், பனை

முதலியவற்றினீ ராலும் பிறவாலுமுண்டாகிய மதுவெளிநுமாம். நுகர என்னுஞ் செய்வென்வாய்பாட்டு வினையெச்சம் நுகருவான் என்னும் வானீற்றுவினையெச்சமாகத் திரிந்தது. வாய் ஆகுபெயர்.

தெள்ளுபே ரமிந்தநேர் சொல்லினார் தேறல்பெய் கின்ற வெள்ளி வள்ளமா னவையெலாம் பொலிவன வானகத் திடையு தீத்த வெள்ளிதா கியமதி யொன்றினை நோக்கியொண் புலியி னுடே கொள்ளையாய் மதிபல மாறுமா ருயெழுங் கொள்கை போலும்.

இ - ள். தெள்ளு பேர் அமிர்தம் நேர் சொல்லினார் தேறல் பெய்கின்ற வெள்ளி வள்ளமானவை எலாம் பொலிவன - தெளியச்செய்த பெருமையாகிய அமிர்தத்தை நிகர்த்த மொழியினைபுடைய நங்கையர்கள் மதுவினைப் பெய்கின்ற வெள்ளிக்கிண்ணங்களானவை யெல்லாம் மிகுவன, வானகத்திடை உதித்த ஒள்ளியது ஆகிய மதி என்றினை நோக்கி விண்ணிடத்துத் தோன்றிய ஒளிபுடைய தாகிய சந்திரனொன்றைப்பார்த்து, ஒள் புலியினுடே கொள்ளை ஆய் மதி பல மாறு மாறு ஆய் எழும் கொள்கை போலும் - சிறந்த மண்ணினிடத்துக் கூட்டமாகிய மதிகள் பல (அதற்கு) மாறுமாறுகிக் தோன்றுந் தன்மைபோலும். எ - று.

பெய்தல், இடெல், ஈண்டு வாக்குதல் பொலிவன தொழிற் பெயர். புலியினுடு என்பதற்குப் பூமியினுள்ளிருந்து என்று பொருள் கூறினுமமையும். எ அசை. மாறுமாறாய் என்பது தனித்தனிமாறாகி என்னும் பொருளினின்றது. (152)

அளியினுக்குணவதாந்தேறல்வாய்க் கொண்டதோரிவையாற்றுகளிமயக் கெய்துவா ளிற்றுவை நோக்கியீக் கடிய தேறற் றுளியினைக் கோடியே லுளதுமா கள்ளதுந் தொலையு மின்னு மொளியினைப் பெறுதீநின் னுனமுந் தவிர்தியென் றுரைசெய் கின்றாள்.

இ - ள். அளியினுக்கு உணவது ஆம் தேறல் வாய்க் கொண்டது ஓர் அரிவை ஆற்றக் களி மயக்கு எய்துவாள் - வண்டுகளுக்கு உணவாகியமதுவினை வாய்க்கொள்ளுதலை யுடைய ஒருமது மிகவும் வெறிமயக்கு அடைந்து, இந்துவை நோக்கி - சந்திரனைப் பார்த்து, இக்கடிய தேறல் துளியினைக் கோடியேல் உனது மாசு உள்ளதும் தொலையும் - இந்த மணத்தினையுடைய மதுத்துளிகளை (உட்) கொள்ளு வையாயின் நினது களங்கம் (ஆகி) உள்ளதுந் தொலைந்து விடும், இன்னும் ஒளியினைப் பெறுதி - (இயல்பாகிய ஒளியையன்றி) இன்னமும் ஒளியினைப்பெறுவாய், நின் ஊனமும் தவிர்தி என்று உரைசெய்கின்றாள் - நினதுகுறை பாடும் நீங்குவாயென்று கூறுகின்றாள். ஏ - று.

வண்டுகளுக்கு மதுவே உணவாதலின் அளியினுக்குணவதாத் தேறல் என்றார்; மலர்த்தேனும் அவைக்குணவெனின் அதுவும் மயக்கஞ் செய்தலின் மற்றை மதுவினின்றும் வேறுபாடில்லையென்க. கொண்டது தொழிற்பெயர். எய்துவாள் என்னும் வினைமுற்று வினபெச்சமானது. உம்மை எச்சம். ஊனம் அபரபக்கத்திற் கலைக்குரைதல். (153)

கருதியா னுண்டிடு நறவினைக் கண்டுகா மித்து நாளுந் திரிதியான் மதியமே நாண்முற் ருய்கொலோ செப்பு கில்லாய் பரிதியார் தம்மின்வீ ரெய்துவா யன்னதைப் பகிர்வ விங்ஙன் வருதியா லென்றன டேறலாற் றெளிவிலா மையல் பெற்றாள்.

இ - ள். தேறலால் தெளிவு இலா மையல் பெற்றாள் - (உட்கொண்ட) மதுவினாலேதெளிதலில்லாதமயக்கத்தைப் பெற்றவள் (ஒருத்தி,) மதியமே - சந்திரனே! கருதி யான் உண்டிடும் நறவினைக் கண்டு காமித்து நாளும் திரிதியால் - விரும்பி யானுண்கின்ற மதுவைப்பார்த்து இச்சித்து எந்நாளாந் திரிகின்றாய், செப்புகில்லாய் நாணம் உற்றாய்

கொலோ - (அம்மதுவினைத் தருகவென்று) கேட்கின்றிலை (கேட்டுக்கொள்ளாதற்கு) நாணமுற்றாய்போலும், (ஆயினும் யான்) அன்னதைப் பகிர்வன் பரிதியார்தம்மின் வீறு எய்துவாய் இங்கன் வருதியால் என்றனள் - அம்மதுவினை (நினக்கும்) பங்கிட்டுத்தருவேன் (அதனை யுட்கொள்ளுவையாயிற்) சூரியனிலும் வீரூப்படைவாய் (ஆதலால்) இங்கனம் வருவாயென்றாள். எ - று

கருதல் ஈண்டு விரும்பல். ஆல் இரண்டும் ஓவும் அசைகள். பரிதியார் என்பது உயர்வினால் ஒருமைப்பால் பன்மைப்பாலாயிற்று. இங்கன் இங்கனம் என்பதன்மருஉ வருதி எவல் வினைமுற்று. (154)

என்னொடே தோன்றினு யானெனுந் தன்மையா யாதும் வேண்டின்னரு முன்னுமாய் வைகலுந் திரிசுவாய் பிரிசி லாதா [டாய் யின்னரு வுண்கெரு வுதவினுங் கொள்கிலா யென்றெரு ருத்தி தன்னதா நீழலோ டீடினாள் வாடினா டளர்த லுற்றாள்.

இ - ள். ஒருத்தி - (கள்வெறிமயக்கடைந்த) ஒருத்தி, என்னொடே தோன்றினாய் - என்னோடு உற்பலித்தாய், யான் எனும் தன்மையாய் - (வடிவத்தில்) யானே என்று சொல்லுந் தன்மையினையுடையாய், யாதும் வேண்டாய் - (என்னிடத்து) ஒன்றையும் வேண்டுகின்றிலை, பின்னரும் முன்னும் ஆய் வைகலும் திரிசுவாய் - (எனக்குப்) பின்னும் முன்னுமாகி எந்நாளுந் திரிவாய், பிரிசிலாதாய் - (என்னை ஒருக்காலும்) பிரிதல் செய்கின்றிலை இன நறா உண்கெரு உதவினும் கொள்கிலாய் என்று - (இந்த) இனிமையாகிய மதுவினை யுண்கவென்று (யான்) உதவினாலுங் கொள்கின்றிலை (நின்செயலிருந்தவாறென்னை) யென்று, தன்னதா ஆம் நீழலோடு ஊடினாள் வாடினாள் தளர்தல் உற்றாள் -

தன்னுடையதாகிய நீழலோடு பிணங்கி வாடிச் சோர்த
லுற்றாள். எ - று.

எ அசை. நீழல்வீழுந் திசையை நோக்கிச் செல்லும்போது
அந்நீழல்முன் செல்லுதலை முன்றிரிவாயென்றும் அத்திசைக்கு
எதிர்த்திசையை நோக்கிச் செல்லும்போது அந்நீழல் பின்
வருதலைநோக்கிப் பின்றிரிவாயென்றுங் கூறினாள். (155)

அங்கைவள் எந்தவின் மதுவையுண் டயருவா என்ன தற்குட்
செங்கயல்வீழியையும் வாலிதழ்ப்பொலிவையுந் தெரியநோக்கி
யிங்கெனைக் கூடியே கணவர்போ யினர்காலா மென்றெருத்தி
பொங்குநீர் றத்தளா யோடினா னாடினாள் புலர்த லுற்றாள்.

இ - ள். ஒருத்தி-ஒருதையல், அங்கை வள்ளந்தனில்
மதுவை உண்டு அயருவாள் - அகங்கையிற்பொருந்திய
கிண்ணத்துளுள்ள மதுவினைக்குடித்துச்சோர்ந்து, அன்ன
தற்குள் தெரிய செம் கயல் வீழியையும் வால் இதழ்ப்
பொலிவையும் நோக்கி - அக்கிண்ணத்தினுள்ளே தோன்றச்
செம்மையாகிய கயன்மீன்போலும் விழியினையும் வெண்மை
யாகிய அதரத்தின் பொலிவினையும் பார்த்து, இங்கு கணவர்
எனைக் கூடியே போயினர் கொலாம் என்று - இங்கனம்
நாயகர் (யானறியாமல்) என்னைப்புணர்ந்து சென்றார்
போலுமென்று, பொங்கு சீற்றத்தளாய் ஓடினாள் னாடினாள்
புலர்த லுற்றாள் - யிருகின்ற கோபத்தினனாகியோடித்தேடி
வாடுதலுற்றாள். எ - று.

அங்கை அகங்கை என்பதற் ககாவுயிர்மெய் செட்டது.
அயருவாள் ஓடினாள் னாடினாள் என்னும் வினைமுற்றுக்கள் வினை
யெச்சங்களாயின. அயருவாள் வினையாலணையும்பெயரெனக்
கொண்டு அயருவாள் ஒருத்தியென இயைப்பிணைமையும்.
அன்னது அது என்பதன்மருஉ எ அசை; தேற்றமெனினுமாம்
கொல் கொலாம் என விகாரமானது. மதுதுகர்த்தார்க்கும்கணை

ரோடு புணர்ந்தார்க்கும் விழிசிவத்தலும் அதாம் வெளுத்தலு முண்மையாதலின் அவள் தான் மதுறுகர்த்ததாலாகிய விகாரத்தை அம்மதுவெறி மயக்கத்தாற்கணவர் புணர்ந்தமையாலுண்டான விகாரமென்றெண்ணினுளென்க. (156)

வேறு

திருந்திழை மார்சிலர் செவ்வித் தேறலை
யருந்தினர் வெறுத்தன ரமுதந் தன்னையும்
பொருந்திடு கணவரைப் புணரு மாசையால்
வருந்தினர் தழலென மதியை யுன்னுவார்.

இ - ள். திருந்து இழைமார் சிலர் செவ்வித் தேறலை அருந்தினர் - திருந்திய ஆபரணத்தையுடையராகிய மகளிர் சிலர் நல்லமதுவினையுண்டு, பொருந்திடு கணவரைப் புணரும் ஆசையால் - (தம்மைக்) கூடுகின்ற தலைவரைப் புணரு மாசையினாலே, அமுதந்தன்னையும் வெறுத்தனர் - உணவையும் வெறுத்து, மதியை தழல் என உன்னுவார் - சந்திரனை அக்கினியென்று நினைப்பவராய், வருந்தினர் - வருந்தினார்கள். எ - று.

திருந்தல், செப்பமாதல். திருந்திழை வினைத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. களிப்பைத் தருதலிற் செவ்வித்தேறலெனப்பட்டது. அருந்தினர் வெறுத்தனர் உன்னுவார் என்னும் வினைமுற்றுக்கள் வினையெச்சங்களாயின. உம்மை எச்சத்தோடு உயர்வுசிறப்பு. காமநோயுற்றார்க்குத் தண்மையுடையனவெல்லாம் வருத்தஞ்செய்தலின் தழலெனமதியை யுன்னுவாராயினரென்க. (157)

வாடுகின் றூர்சிலர் மகிழ்நர் வந்திட
வூடுகின் றூர்சில குவக்கின் றூர்சிலர்
பாடுகின் றூர்சிலர் பணிகின் றூர்சில
ராடுகின் றூர்சிலர் நறவ மார்ந்துளார்.

இ - ள். நறவம் ஆர்ந்துளார் சிலர் வாடுகின்றார் - மதுவினையுண்ட மகளிர் சிலர் (காமநோய்கொண்டு கணவர் சமீபத்திலில்லாமையால்) வாடுகின்றார், சிலர் மகிழ்நர் வந்திட ஊடுகின்றார் - சிலர் (தம்மிடத்துத்தவ்) கணவர்வர (நீர் இதுகாறும் யாரிடத்துச் சென்றீரென்று) பிணங்கு கின்றார், சிலர் உவக்கின்றார் - சிலர் (தாங்காமவேட்கை கொண்டசமயத்தில் வந்ததுபற்றி) மகிழுகின்றார், சிலர் பாடுகின்றார் - சிலர் (அக்கணவருக்குங் காமவேட்கையுண்டாகும்படி) பாடுகின்றார், சிலர் பணிகின்றார் - சிலர் (தம் வேட்கையைத் தீர்க்க முயலும்படி அவரை) வணங்குகின்றார், சிலர் ஆடுகின்றார் - சிலர் (பெருங்களிப்பினாலே) ஆடுகின்றார். எ - று.

நறவமார்ந்துளார் என்பதை மற்றைச்சிலர் என்பவைக்கு முன்னும் கணவர்வந்திட என்பதை ஊடுகின்ற ராதியவற்றோடுங் கூட்டுக; கணவர்வந்திடஎன்பதைக் கூட்டாதுரைப்பினுமமையும். நறவமார்ந்துளார் என்பதற்கு மதுவினையுண்டமகளிர்களுள் என்றுரைப்பினுமமையும். (158)

அந்தரப் புள்ளொடு மளிக டம்மொடும்
வந்தடுத் தவரொடு மடந்தை மார்சிலர்
சந்தரத் தேறலைத் துய்த்து வாமமாந்
தந்திரக் கிளைஞர்போற் றம்மீ லீண்டினார்.

இ - ள். மடந்தைமார் சிலர்-பெண்கள் சிலர், அந்தரப் புள்ளொடும் அளிகடம்மொடும் வந்தடுத்தவரொடும் - ஆகாயத்திற் பறக்கும் பறவைகளோடும் வண்டுகளோடும் (அப் பெழுது) வந்து சார்ந்தவர்களோடும், சந்தரத் தேறலைத் துய்த்து வாமம் ஆம் தந்திரக் கிளைஞர் போல் தம்மில்

ஈண்டினூர் - அழகிய மதுவினையுண்டு வாமமாகிய சமய நூலையனுசரிக்குங் கூட்டத்தார்போலத் தம்மிற் கூடினூர் கள். எ - று.

வாமசமயிகள்பலர் குலவேறுபாடு கருதாதுகூடிக் கள்ளினையுண்டு களித்துத் தம்மிற்சேர்தல்பற்றி பறவைகளோடும் வண்டுகளோடும் ஆண்டுவந்து சார்ந்தவர்களோடும் கள்ளினையுண்டு தம்மிற்கூடும் பெண்களுக்கொப்பாயினரென்பது. (159)

விள்ளுறு நாணினர் வீழும் தூசின
 குள்ளுறு களிப்பின ருரைம யங்கினர்
 தள்ளுறு தம்முணர் வின்றிச் சாம்பினர்
 கள்ளினு முளதுகொல் கருத்த ழிப்பதே.

இ - ள். விள்ளுறு நாணினர் - (மதுவினையுண்ட அம் மாதர்கள்) நீங்குதலுற்ற நாணத்தினையுடையராகியும், வீழும் தூசினர் - (அரையினின்று அவிழ்ந்து) வீழும் ஆடையினையுடையராகியும், உள் உறு களிப்பினர் - உள் ளத்திற் பொருந்திய வெறிமயக்குடையராகியும், உரை மயங்கினர் - உரைதடுமாற்றமுடையராகியும், தள்ளுறு தம் உணர்வு இன்றிச் சாம்பினர் - (தம்மை நன்னெறியில்) நடத்துகின்ற தம்முணர்வில்லாது வாடினூர்கள், கருத்த ழிப்பதே கள்ளினும் உளது கொல் - எண்ணத்தை அழிக்கவல்ல (தொன்று) கள்ளினும் (பிறிது) உள்ளதே. எ - று.

நாணினர் வீசினர் களிப்பினர் மயங்கினர் என்னுங் குறிப்பு வினைமுற்றுக்கள் வினையெச்சங்களாயின. மயங்கல் ஈண்டுத் தடுமாறுதல். கொல் ஈண்டு எதிர்மறைப்பொருடந்து கின்றது. ஏ அசை. (160)

இத்திற மதுவினை யினிதின் மாந்தினோர்
மத்தரின் மயங்கினர் மனந்தெ ளிந்துழித்
தத்தம திறைவருந் தாமுங் கூடியே
யத்தலை முயங்கின ரர்வ மிக்குளர்.

இ - ள். இத்திறம் மதுவினை இனிதின் மாந்தினோர்
மத்தரின் மயங்கினர் மனம் தெளிந்துழி - இவ்வாறு மது
வினையினிதாக உண்டமகளிர்கள் உன்மத்தர்போல மயங்கிப்
(பின்னர்) மனந்தெளிந்த சமயத்தில், ஆர்வம் மிக்குளர் -
ஆசை மிகுந்தவராகி; தத்தமது இறைவரும் தாமும்
கூடியே அத்தலை முயங்கினர் - தத்தங் கணவருந் தாமுங்
கூடி அங்நனம் புணர்ந்தார்கள். ஏ - று.

இத்திறம் மயங்கினரென இயைக்க. மயங்கினர் மிக்குளர்
என்னும் வினைமுற்றுக்கள் வினையெச்சங்களாயின. தெளிந்த
உழி எனற்பாலது தெளிந்துழி என அகரந்தொகுத்தது. உழி
ஈண்டுச்சமயம். ஏ அசை. (161)

ஏயுறு பரிசன மினைய தன்மையான்
மேயின விங்கிது விளம்பி னுமிவீ
யாயிடை வந்திடு மரசர் செய்கையு
நாயகன் வதுவையு நவிலு வாமரோ.

இ - ள். ஏயுறு பரிசனம் இனைய தன்மையான்
மேயின - (ஆண்டுப்) பொருந்திய பரிசனங்கள் இத்தன்மை
யரசு இருந்தார்கள், இங்கிது விளம்பினும் - இசைக்க
கூறினோம், இனி ஆயிடை வந்திடும் அரசர் செய்கையும்
நாயகன் வதுவையும் நவிலுவாமரோ - இனி அங்நனம்
வந்த அரசர்களுடைய செயலையும் சர்வலோகைகநாயக

ராகிய சுப்பிரமணியப்பெருமானுடைய திருமணத்தையுங் கூறுவேம். ஏ - று.

இனைய இகரச்சட்டின் மருஉ. பரிசனம் உயர் திணைகுறித்த அஃறிணைச் சொல்லாதவின் மேயின என்னும் அஃறிணைப் பன்மைவினைகொண்டது; இது வழுவமைதியின்பாற்படும். இங்கிது ஒரு சொல். அரோ அசை. (162)

கொன்னுனை வேன்முசு குந்த ஓதியா
மன்னவர் யாவரும் வைய நீங்கியே
தன்னிக ரிலாததோர் தலைவன் மேவிய
பொன்னிவர் குடியியம் பொருப்பி லேறினார்.

இ - ள். கொன் னுனை வேல் முசுகுந்தன் ஆதி ஆம் உன்னவர் யாவரும்-அச்சத்தைத் தருகின்ற வேற்படையை யுடைய முசுகுந்தராசன் முதலாகிய அரசர்கள் யாவரும், வையம் நீங்கியே - இராதத்தினின்று நீங்கி, தன் நிகர் இலாததோர் தலைவன் மேவிய பொன் இவர் குடியியம் பொருப்பில் ஏறினார் - (ஒருவிதத்தாலும்) தமக்குச் சமான மின்மையாதலையுடைய இறைவராகிய சுப்பிரமணியப் பெருமா னெழுந்தருளியிருக்கின்ற அழகு ஏறிய சிகரத்திணையுடைய திருப்பரங்குன்றத்திலேறினார்கள். ஏ - று.

கொல் னுனை வேல் எனச் சொல்வகுத்துக் கொல்லுகின்ற னுதியினையுடையவேல் எனினும் அமையும். உம்மை முற்று. ஏ அசை. இலாதது தொழிற்பெயர். பொன்னிவர் என்றதற்குப் பொன் நங்கிய எனினுமாம். வையநீங்கியே என்றதற்குப் பூமியினின்று நீங்கி என்று பொருள் கூறுவாருமுளர். அவ்வரசர்கள் இராதத்தினின்றி நங்கியது முன்னர்க் கூறியிருத்தவின்மையானும் பிறவாற்றானும் அது சிறப்பின்மையாதலுணர்க. (163)

ஏறினர் வெற்பின்மே லெவருந் தேய்வத
நூறெரி கம்பிய னுனித்துச் செய்திடு
மாறக றிருநகர் வளங்கண் டுந்திரன்
சாறயர் வதுவையஞ் சாலை நண்ணினார்.

இ - ள். எவரும் வெற்பின் மேல் ஏறினர் - (அள்
வரசர்கள்) யாவரும் அம்மலையின்மேலேறி, நூல் தெளி
தெய்வத கம்பியன் துனித்துச் செய்திடும் மாறு அகல் திரு
நகர் வளம் கண்டு - (சிற்ப) நூலையறிந்த தேவகம்பியன்
துண்மையாக ஆராய்ந்து இயற்றிய ஒப்பில்லாத திரு
நகரத்தினது சிறப்பைத் தரிசித்து, இந்திரன் சாறு அயர்
வதுவையஞ்சாலை நண்ணினார் - இந்திரன் (சுப்பிரமணியப்
பெருமானுடைய திருமண) விழாவைச் செய்கின்ற
சாலையைச் சார்ந்தார்கள். எ - று.

உம்மை முற்று. ஏறினர் என்னும் வினையுற்று வினையெச்ச
கூனது. துனித்தல், துண்மையாக ஆராய்தல். (164)

அம்முசு குந்தனை யாதி யாகிய
வெம்முடி மன்னரு மிமைய வர்க்கிறை
செம்மல ரடிகளைச் சென்னி சேர்த்தினார்
கைம்முறை தொழுதனர் களிப்பின் மேலினார்.

இ - ள். அம்முசுகுந்தனை ஆதி ஆகிய முடி எம்
கன்னரும் - அந்த முசுகுந்தனை முதலிடத்து (உளர்) ஆகிய
முடியினையணிந்த எவ்வகைப்பட்ட அரசர்களும், களிப்பின்
மேல் உளார் - பெருமகிழ்ச்சியின்மீதுளராய், இமையவர்க்கு
இறை செம் மலர் அடிகளைச் சென்னி சேர்த்தினார் கைம்
முறை தொழுதனர் - தேவர்கட்கரசுகுரிய இந்திரனுடைய
செம்மையாகிய தாமரை மலர்போன்ற பாதங்களைத்

(தத்தஞ்) கிரசுற்சேர்த் திக்கரங்களால் (முறையே) வணங்கினார்கள். எ - று.

அம்முசுருத்தனை யாசியாகிய என்றதற்கு அம்முசுருத்தன் முதலாகிய எனினுமமையும்; ஈண்டு ஐ சாரியை. சேர்த்தினுள் என்னும் வினையுற்று வினையெச்சமானது. கரங்களால் முறையே வணங்குதல், கரங்களைக் கூப்பி வணங்குதல். முறைவணங்கினர் என்றதற்கு முன்வணங்குபவரும் பின்வணங்குபவரும் தத்தமக் கேற்ற முறைப்படி வணங்கினுரெனினுமாம். (165)

கயமலர் குவளையிற் கண்கண் மிக்குளா
 வயலுறு மரசருக் கருளி யாங்கவர்
 செயன்முறை வினவியே சிறப்பி னாகிய
 நயமொழி பலவுட னவீன்று மேவினான்.

இ - ள். கயம் மலர் குவளையில் கண்கள் மிக்குளான் - குளத்தின்கண்ணோ மலர்ந்த குவளைமலர்களைப்போலக் கண்கள் அடிகரித்தவனாகிய இந்திரன், அயல் உறும் அரசருக்கு அருளி - (தன்) பக்கத்திற்சார்ந்த அவ்வரசர் களுக்கு அருள்புரிந்து, ஆங்கவர் செயல்முறை வினவியே - அவர்களுடைய செயன்முறையை வினவி, சிறப்பின் ஆகிய நயமொழி பல உடன் கவின்று மேவினான் - சிறப்புடனாகிய முகமன் வார்த்தைகள் பலவற்றை உடனே சொல்லியிருந்தான். எ - று.

ஆக்கவர் ஒருசொல்; ஆங்கு அசைநிலையெனினுமாம். செயன் முறை, அரசுகொறி. முறை வினவி என்றதற்கு முறையே வினாவியெனினுமாம். * எ அசை. (166)

மேதகு கதீயராய் விசம்பிற் சென்றீடு
 மாதவன் மதீழந லமரர் யாவரு
 மாதிரி விறைவரு மாத வத்தரும்
 பாதல வாணரும் பரங்குன் நெய்தினுள்.

இ - ள். மேதகு கதியராய் விசம்பில் சென்றிடும் ஆதவன் மதி முதல் அமரர் யாவரும் - மேலாகிய கதியினர் களாகி ஆகாயத்திற் செல்லுகின்ற சூரியன் சந்திரன் இவர் முதலாகிய தேவர்கள் யாவரும், மாதிரி இறைவரும் - திக்கு களிலுள்ள தலைவர்களும், மாதவத்தரும் - முனிவர்களும், பாதல வாணரும் - பாதலத்தில் வாழ்பவர்களும், பரங்குன்று எய்தினார் - திருப்பரங்குன்றத்தை அடைந்தார்கள். எ - று.

சேவகதி மனிதகதி நாககதி விலங்குகதி என்னும் நாற்கதிகளுள் மேலானகதியினராதலின் சூரிய சந்திரர் முதலாகிய அமரரை மேதகுகதியரென்றார். மாதிரிவிறைவர், சுப்பிரமணியப் பெருமானோடு கூடி வந்திருக்கின்ற திக்குப்பாலகர் ஒழிந்த பிறதலைவர்களென்க. (167)

வீண்டொடர் பிறங்கலின் மிசையி வர்ந்துபோய்
யண்டரும் பிறருமா யமரர் கோன்றனைக்
கண்டனர் தொழுதனர் களிப்பின் மாதவ
ரெண்டகு மரிக வியம்பி யெய்தினார்.

இ - ள். அண்டரும் பிறருமாய் வீண் தொடர் பிறங்கலின் மிசை இவர்ந்து போய் - (அங்கனம் வந்த) தேவர்களும் பிறருமாகி ஆகாசத்தைத் தொடர்ந்த அத்திருப்பரங்குன்றத்தினமீது ஏறிச்சென்று, அமரர் கோன்றனைக் கண்டனர் தொழுதனர் - தேவர்கட்கரசனாகிய இந்திரனைக்கண்டு வணங்கினார்கள், களிப்பின் மாதவர் என்தரும் ஆசிகள் இயம்பி எய்தினார் - பெருமகிழ்ச்சியினாலே முனிவர்கள் உறுதிபொருந்திய ஆசிர்வாதங்களை அவ்வந்திரனுக்குச் சொல்லிக்கொண்டு சார்ந்தார்கள். எ - று.

தொடர்தல், ஈண்டுச்சார்தல். பிறர் மாதிரிவிறைவரும் பாதலவாணரும். கண்டனர் என்னும் வினைமுற்று வினையெச்ச

மானது. முனிவர்கள் ஆசிகளியம்பியெய்துதல், இந்திரனைத் தூரத்தே சுண்டபொழுதிற்றானே ஆசீர்வாதங்கூறிக்கொண்டு அணித்தாகச்செல்லுதல். எய்தி இயம்பினார் ஒன விசுவதியைப் பிரித்துக்கட்டிப் பொருளுரைப்பினுமமையும். (163)

விறல்வரை மாதரும் விண்ணின் மாதருஞ்
சேறிபுனன் மாதருந் திசையின் மாதரு
முறுதவ மாதரு முரக மாதரு
மறுவகல் புலோமசை வயின்வந் தீண்டினார்.

இ - ள். விறல் வரை மாதரும் - பெருமையாகிய மலைகளிலுள்ள தெய்வமகளிரும், விண்ணின் மாதரும் - விண்ணிடத்துள்ள தெய்வமகளிரும், புனல்செறி மாதரும் - நீரிற்செறிந்த தெய்வமகளிரும், திசையின் மாதரும் - திக்கு களிலுள்ள தெய்வமகளிரும், உறு தவ மாதரும் - மிகுதியாகிய இரடி பத்தினிகளும், உரக மாதரும் - நாகஸ்திரீகளும், மறு அகல் புலோமசை வயின் வந்து ஈண்டினார் - குற்றமில்லாத இந்திராணியிடத்து வந்து சார்ந்தார்கள். எ - று. (169)

சூர மங்கையர் தொல்லை விண்ணவர்
பேர சியற்றிய பிரான்றன் காதலி
சீடி வந்தனை செய்து தேய்வத
வாரண மென்பவன் மருங்கி லெய்தினார்.

இ - ள். சூர் அரமங்கையர் தொல்லை விண்ணவர் பேர் அரசு இயற்றிய பிரான்றன் காதலி சீர் அடி வந்தனை செய்து - தெய்வமகளிர்கள் பழையமையாகிய தேவர்களது பெருமையாகிய அரசினை நடத்திய இந்திரனுடைய மனைவி யாகிய இந்திராணியினுடைய அழகிய பாதங்களை வணங்கி,

தெய்வதவாரணம் என்பவள் மருங்கில் எய்தினார் - தெய்வ யானையம்மையா ரென்பவாறு பக்கத்திற் சார்ந்தார்கள். எ - று.

சூரமங்கையர், சூரசிய அரமங்கையரென்க; இது இரு பெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. சூரபன்மனூல் நெடுங்காலம் அரசியலை யிழந்திருக்கின்றனாதலின் விண்ணவர் பேரரசியற்றிய என்று இறந்தகாலத்தாற் கூறினார். (170)

தெய்வத யானைகே உய சூரயிர்
வவ்விய வேலினான் மனைவி யாதியா
லெவ்வல கிற்றநீ யிறைவி யாமென
வவ்வவ ரடிபணிந் தன்போ டேத்தினார்.

இ - ள். தெய்வதயானை கேள் திய சூர் உயிர் வவ்விய வேலினான் மனைவி ஆதி யால் - தெய்வயானையம்மையே கேள் (நீ சிறுமியாயினும்) கொடிய சூரபன்மனுடைய உயிரைக்கவர்ந்த வேற்படையையுடையராசிய சுப்பிரமணியப்பெருமானுக்கு மனைவியாகின்றாய் (ஆதலின்), எவ்வல கிற்கும் நீ இறைவி ஆம் என - எந்தவுலகத்திற்கும் நீ தலைவி யாகுமென்று சொல்லி, அவ்வவர் அடி தொழுது அன்போடு எத்தினார் - அத்தெய்வமகன்கள்கள் (அவ்வம்மையா ருடைய) திருவடிகளை வணங்கி அன்போடு துதித்தார்கள். எ - று.

சூர் என்னும் பண்புச்சொல் பண்பினை யுணர்த்தினின்றது; இது ஆகுபெயர். ஆல் அசை. எவ்வலகிற்கு மென்றதற்கு சுத்தமாயை அசுத்தமாயை பிரகிருதிமாயை இவற்றூலாகிய எல்லாவுலகங்களுக்குமென்க. ஆரும் என்றது ஆமெனக் குறைத்து நின்றது. அவ்வவர் ஒருசொல். (171)

கயற்புரை நோக்குடைக் கடவுள் யானைபா
லையற்படு திருநல விருக்கப் பின்னருஞ்
செயற்படு கோலமுஞ் சிறிது செய்திட
மயற்பட வுன்னினர் மடநல் லாரெலாம்.

இ - ள். மட நல்லார் எலாம் - மடமையையுடைய
அத்தெய்வ மகளிரெல்லாம், கயல் புரை நோக்கு உடைக்
கடவுள் யானைபால் இயல் படு திரு நலன் இருக்க - கயன்
மீனை நிகர்த்த விழியினையுடைய தெய்வயானையம்மையா
ரிடத்து இயற்கையிற்பட்ட திருவழகு இருக்க, பின்னரும்
செயல் படு கோலமும் சிறிது செய்திட மயல் பட உன்னி
னர் - (அவ்வியற்கையழகின்) மேலும் செயலிற்பட்ட
அழகைச் சிறிதுசெய்ய ஆசையிற் (றம்முள்ளம்) படநினைத்
தார்கள். ஏ - று.

கயல் விழிக்குப் பிறழ்ச்சியாலும் வடிவிலும் ஒத்தலின்
தொழிலுவமையும் பண்புவமையுமாமென்க. மானுடமகளிருக்கு
அன்னையரால் உறுப்புக்களைப் பிடித்தலாதிய செயல்களாற்
றிருத்தப்பட்ட செயற்கையழகுபோலாது தானையுண்டாகிய
அழகென்பார் இயற்படுதிருநலன் என்றார். திரு மகிமைப்
பொருடருமொருசொல். பின்னரும் என்றதில் உம்மை எச்சம்.
இயற்படுசுலன், இயற்கையழகு. செயற்படு கோலம், செயற்கை
யழகு. கோலமும் என்றதிலும்மை இழிவு சிறப்போடு எச்சமு
மென்க.

(172)

பொன்னக மதனிடைப் புராசி சேயினைத்
தன்னக மிசைகொடு தவத்தை யாற்றினுள்
பின்னக மயிர்முடிப் பீணையற் சூழலை
மென்னக விரல்களான் மெல்ல நீக்கினார்.

இ - ள். பொன் நகமதனிடைப் புராசி சேயினைத்
தன் அகமிசை கொடு தவத்தை ஆற்றினுள் - பொன்னகைய

இமயகிரியினிடத்து (இருந்து) சிவபெருமானுடைய புத்திரராகிய சுப்பிரமணியப்பெருமானைத் தமது திருவுள்ளத்தில் (இருத்திக்) கொண்டு தவத்தினைச் செய்தவராகிய அத்தெய்வயானையம்மையாரது, பின்னகம் மயிர்முடிப் பிணையல் சூழலை மெல் நக விரல்களால் மெல்ல நீக்கினார் - பின்னகமாகிய மயிர்முடியிலுள்ள மலர்மலைச் சூழலை மென்மையாகிய நகத்தினையுடைய விரல்களாலே மெல்ல நீக்கினார்கள். எ - று.

இமயமலையும் பொன்மலையாதலின் பொன்னகம் என்றார். சரவணதடாகம் இமயமலைச்சாரலின்கண்ண தாதலின் அத்தடாகத்திலிருந்து தவயியற்றிய அவ்வம்மையாரைப் பொன்னகமதனிடைத் தவத்தை யாற்றினான் என்றார். ஆற்றினான் தெரிநிலை வினையாலணையும் பெயர். பின்னகமயிர்முடி இருபெயரொட்டு.

காசறை விரவிய கடிமென் கூந்தலிற்
பூசினிர் நாவிரெய் புதிய சாந்தமு
மாசறு பளிதமு மற்று நீவியே
நேசமொ டொன்பனி நீர்கொண் டாட்டினார்.

இ - ள். காசறை விரவிய கடிமெல் கூந்தலில் - மயிர்ச் சாந்து பொருந்திய நறுமணத்தையுடைய மென்மையாகிய கூந்தலிலே, நாவிரெய் பூசினர் - நாவிரெய்யைப் பூசி, புதிய சாந்தமும் மாசு அறு பளிதமும் மற்றும் நீவியே - புதிய சந்தனத்தையுங் குற்றமற்ற கருப்பூரத்தையும் பிறவற்றையுந் தடவி, நேசமொடு ஒள் பனி நீர் கொண்டு ஆட்டினார் - அன்போடு ஒள்ளிய பனிநீரினாலே ஆட்டினார்கள் (அத்தெய்வமகளிர்கள்). எ - று.

பூசினர் என்னும் வினைமுற்று வினையெச்சமானது. நாவிரெய், புணுகு: பிற கத்தூரியாதியன. ஏ அசை. ஓடு அடைமொழிப் பொருளினின்றது. நாவிரெய்யைப்பூசி அதனைப்

போக்குதற்காகச் சாந்தமாதியவற்றைத் தடவிப் பின்னர்ப் பணி
நீரினாலே ஆட்டினாரென்க. (174)

சேந்ததோர் வெம்பணி சிற்றத் தாற்கும்
பாந்தனை வாய்க்கொடு பற்று மாறெனப்
பூந்துகிற் கீழ்கொடு புனல்வ றந்திடக்
கூந்தலை யொற்றினர் குறைமென் கொம்பனார்.

இ - ள். குழை மெல் கொம்பு அனார் - தளிர்களை யுடைய மென்மையாகிய வஞ்சிப்பூங்கொம்பை நிகர்த்த அத்தெய்வ மகனீர்கள், சேந்தது ஓர் வெம்பணி சிற்றத் தால் கரும் பாந்தனை வாய்க் கொடு பற்றும் ஆறு என - சிவந்ததாகிய ஒரு வெய்யபாம்பானது கோபத்தினாலே (ஒரு) கரும்பாம்பை வாய்க்கொண்டு கவ்வுமாறுபோல, பூந்துகில் கிழி கொடு புனல் வறந்திடக் கூந்தலை ஒற்றினர் பொலிவாகிய ஆடைத்துண்டுகொண்டு நீர்வற்ற அவ்வம்மையாருடைய) கூந்தலையொற்றினார்கள். எ -று.

சேந்தது வினையாலணையும் பெயர். சிவந்தபாம்பு உவமையாதலின் செந்துகிற் கிழியென்பது பெறப்படும். குழைதல், வாடுதலெனினுமாம். (175)

மாந்தளி ரேயென வனப்பு மென்மையுங்
காந்தியு மெய்தியே கடவுட் டன்மையாற்
ரூய்ந்தீட லின்றியுந் துப்பின் வண்ணமாம்
பூந்துகி லொன்றினைப் புனைந்து டயீஇனார்.

இ - ள். மாந்தளிரே என வனப்பும் மென்மையும் காந்தியும் எய்தியே - மாந்தளிரைப்போல அழகும் மென்மையுங் காந்தியுமடைந்து, கடவுள் தன்மையால் தோய்ந்திடல் இன்றியும் துப்பின் வண்ணம் ஆம் பூந்துகில் ஒன்றினைப் புனைந்து உடையினார் - தெய்வத்தன்மையினாலே

(செயற்கைநிறந்) தோய்தலின்றியும் பவனத்தின் வண்ண
மாகிய பொலிவாகிய ஆடையொன்றை அலங்கரித்து
உடுத்தினார்கள். எ - று.

எகாரம் இரண்டனுள் முன்னையது தேற்றம்; பின்னையது
அசை. மாந்தளிர்யென என்றதற்கு மாந்தளிர்யென்றுசொல்ல
என்று பொருள்கூறினுமமையும். கடவுட்டன்மையாற் றேயந்
திடலின்றியந் துப்பின்வண்ணமாதல் தெய்வத்தினையினாலே
செந்நிறத்தைத்தரும் பொருள்கலந்த நீர் முதலியவற்றிற்
றேய்க்கப்படுதலின்றியும் தானே பவளவண்ணமாதல். புனைதல்,
ஆடையின்கோடு அழகாரிற்பச செய்தலாதியவை. (176)

ஈறு கதிர்க்கு மிம்பர் சேர்தலி
னூருள் யாவையு மஞ்சி யவ்வைதன்
வாரொலி கூந்தலின் மறைபுக் காலெனக்
காரி னறும்புகை கமழ வுட்டினார்.

இ - ள் ஈறு கதிர்களும் இம்பர் சேர்தலின் -
பன்னிரண்டு சூரியர்களும் (சுப்பிரமணியப்பெருமானுடைய
திருமணத்தைத் தரிசித்தற்கு) இங்ஙனஞ் சேர்தலினால்,
ஆர் இருள் யாவையும் அஞ்சி அவ்வைதன் வார் ஒளி
கூந்தலின் மறை புக்கால் என - (உலகத்தில்) நிறைந்த
இருளெல்லாமஞ்சி அவ்வம்மையாருடைய நெடுமையாகிய
தழைத்த கூந்தலிலே ஒளித்தாற்போல, கார் அகில் நறும்
புகை கமழ ஊட்டினார் - கருமையாகிய அகிலினது நறிய
புகையைக் கமழும்படி ஊட்டினார்கள். எ - று.

உம்மைகள் முற்ற. மறை புகுதல் ஒளித்தல். அகிற்புகை
யூட்டுதல் நீராட்டியபின்னர்க் கூந்தலிலுள்ள ஈரம் போக்குதற்
காகக் குடத்தினுள்ளே அகிற்கட்டைகனையிட்டு அக்கினிமூட்டிப்
புகையெழச்செய்த அப்புகையைக் கூந்தலிற்படும்படி பிடித்த
லென்க. (177)

பொலம்புரி யுத்தியும் பொருத மஞ்சையுமும்
வலம்புரி மகரமு மரபில் வானவர்
குலம்புரி தவம்புரை கொம்பின் கூழையி
வலம்புரி மங்கல நவீன்று சாத்தினார்.

இ - ள். பொலம் புரி உத்தியும் - பொன்னாற் செய்யப்பட்ட சீதேவியென்னுந் தலைக்கோலத்தையும், பொருத மஞ்சையுமும் - போர்புரிகின்ற மயில் வடிவாகச் செய்யப்பட்ட தலைக்கோலத்தையும், வலம்புரி - வலம்புரிச் சங்குவடிவாகச் செய்யப்பட்ட தலைக்கோலத்தையும், மகரமும் - சுறாவினதங்காந்தவாய்போலச் செய்யப்பட்ட தலைக் கோலத்தையும், வானவர் குலம் புரி தவம் புரை கொம்பின் கூழையில் - தேவர்குலஞ்செய்த தவப்பயனை நிகர்த்த வஞ்சிப்பூங் கொம்பையொத்த தெய்வயானையம்மையாருடைய கூந்தலிலே, நலம் புரி மங்கலம் நவீன்று மரபில் சாத்தினார் - நன்மையைத் தருகின்ற மங்கல வசனங்கூறி முறைமையாக அணிந்தார்கள். ஏ - று.

பொன் என்னும் பெயரே பொலம் என விகாரமடைந்த தென்று தொல்காப்பியங் கூறுகின்றது; இதனைப் பிற்காலத்து நிகண்டாசிரியர்கள் பொன்னின் பரியாய நாமங்களுள் ஒன்றாகச் சேர்த்தனர். ஆடகம் கிளிச்சிறை. சாதரூபம் சாம்பூரதம் என்னும் நால்வகைப் பொன்களுள் உயர்ந்தது சாம்பூரதமாதலின் ஈண்டுப் பொலம் சாம்பூரதப்பொன்னென்க. வலம்புரியும் என்றதிலும்மை தொக்கது. மகரத் தலைக்கோலம் நெற்றியிலே தங்கும் படி யணிவதென்பது “திலநத்தை இயதேங்கமழ் திருறுதன் மகரப்பகுவாய் தாழமண்ணுறுத்து” என்பதினானுணர். தவம் ஆகுபெயர். மரபிற்சாத்துதல் அவ்வணிகளை வைக்கவேண்டிய விடத்துவைத்துச் சாத்துதல். கொம்பு உவமவாகுபெயர். (178)

விரியினர்க் கோங்கமும் வெட்சியுஞ் சேரீஇ
மருமல ரிதழிடை வைத்து வாசமா
தேரியலுந் தொடையலுந் செறியச்சூட்டியே
சரிமுழன் முடித்தனர் சுழியற் றன்மையால்.

இ - ள். விரி இணர்க் கோங்கமும் வெட்சியும் சேரீஇ - விரிந்ததாதினையுடைய கோங்கையும் வெட்சியையுஞ் செருகி, மரு மலர் இதழ் இடை வைத்து - நறுமணத்தை யுடைய மலர்களினிதழ்களை இடையிடையேயிட்டு, வாசம் ஆர் தெரியலும் தொடையலும் செறியச் சூட்டியே - வாசம் நிறைந்த கோத்தமாலையையுந் தொடுத்தமாலையையும் பொருந்தச்சூட்டி. சரிமுழல் சுழியல் தன்மையால் முடித்தனர் - கரித்தகூந்தலைச் சுருண்முடியாக முடித்தார்கள் (அத் தெய்வமகளிர்கள்). எ - று.

கோங்கம் என்றதில் அம் சாரியை. கோங்கு வெட்சி ஆகு பெயர். எ அசை. சுருண்முடி குழல் கொண்டை சுருள் பணிச்சை முடி என்னும் ஐவகை மயிர்முடியுளொன்றென்க. (179)

ஒருமுயன் முழுமதி யுள்புக் காலென
விருவிழி புருவமா மினைய ஷற்றோடு
கருநிறங் கண்டிடக் காமர் சாந்தினுற்
றிருநுத லதவிடைத் திலகந் தீட்டினார்.

இ - ள். ஒரு முயல் முழு மதி உள் புக்கால் என - ஒரு முயல்போலுங்கழங்கம் பூரணசந்திரனுட் சேர்ந்தாற் போல, இரு விழி புருவம் ஆம் இனையவற்றோடு - இரண்டு விழியும் (இரண்டு) புருவங்களும் ஆகிய இவற்றோடு, திரு துதல்தனிடைக் கரு நிறம் கண்டிடக் காமர் சாந்தினுல் திலகம் தீட்டினார் - திருநெற்றியின்கண்ணே கருமைநிறத்

தோன்ற அழகிய சாந்திலே திலகத்தைத் தீட்டினார்கள்
(அத்தெய்வ மகளிர்கள்). எ - று.

முயல் உவமவாகுபெயர். இரு என்பதைப் புருவத்தோடு
கூட்டுக. இனைய இவை என்பதன்மூல. சாந்து ஈண்டுக்
கருமைநிறமுடைய கன்னரியாதியவை கலந்தசாந்து. (180)

ஊட்டிய நறும்புகை யோதி நின்றூர்இத்
தீட்டிய திருநுதற் றிலகம் சேர்தரப்
பூட்டினர் சுட்டியைப் புயங்க மொன்றுநா
நீட்டிநஞ் கமிழ்தரு நிலைமை யீதென.

இ - ள். புயங்கம் ஒன்று நா நீட்டி நஞ்சு உமிழ்தரு
நிலைமை ஈது ஏன - சர்ப்பமொன்று நாவைநீட்டி நஞ்சினைக்
காலுகின்றதன்மை இதுவேயென்ன, நறும் புகை ஊட்டிய
ஓதி நின்று ஓர்இத் திரு நுதல் தீட்டிய திலகம் சேர்தரச்
சுட்டியைப் பூட்டினர் - (அகிலினது) நறியபுகையைபூட்டிய
கடந்தவினின்று நீங்கித் திருநுதலிற்றீட்டிய திலகத்திற்
சேரச்சுட்டியென்னும் நுதலணியைப்பூட்டினார்கள். (அத்
தெய்வமகளிர்கள்). எ - று.

ஓதி நின்று ஒருவுதல் ஈண்டு அச்சுட்டியின் பின்கடை
கடந்தவினிற்க எஞ்சியபாக மெல்லாம் நெற்றியைநோக்கி
எழுந்துவளைந்து ஆடிநிறல். சுட்டி சர்ப்பத்தையும், அச்
சுட்டியின்முகப்பிற்றுங்கும்மணி சர்ப்பத்தின்நாவையும் நெற்றி
யிற்றிலகம் நஞ்சத்துளியையும்போலிருந்தனவென்க. (181)

கோல்வளை யந்நலர் குழையில் வல்லியஞ்
சூல்வளை மிடற்றினிற் ருடையன் முத்தனி
கால்வளை கஞ்சநேர் கரத்துந் தோளினும்
வால்வளை தொடியிவை வயங்கச் சேர்த்தினார்.

இ - ள். கோல் வளை அம் நலார் - கோவியவளையலை யணிந்த அழகிய அத்தெய்வமகளிர்கள், குழையில் வல்லியம் - (அவ்வம்மையாருடைய) காதிற்காதணிகளையும், சூல் வளை மிடற்றினில் தொடையல் முத்து அணி - சூலினையுடைய சங்குபோன்ற கழுத்திலே மாலைபாகிய முத்தமணியணியையும், கால் வளை கஞ்சம் நேர் கரத்தும் தோளினும் வால் வளை தொடி இவை வயங்கச் சேர்த்தினார் - கால்வளைந்ததாமரைமலரை நிகர்த்த முன்கையிலுந் தோளிலும் வெண்மையாகிய வளையலையுந்தொடியும் விளங்க அணிந்தார்கள். ஏ - று.

கோலம் என்பது இறுதிசூறைந்து நின்றதெனக்கொண்டு கோல்வளை என்பதற்கு அழகியவளையலென்றுபொருள்கூறினுமமையும். அந்நலார் என்பதற்கு அத்தெய்வமகளிரெனினுமாம். காதணி தோடுமுதலியபலவாபரணமென்க. தொடையல் முத்தணி; இருபெயரொட்டுப்பண்புத்தொகை. தோள் ஈண்டு முன்கைக்கு மேலிடம். வால்வளை சங்கவளையல். தொடி ஈண்டுப் பொன்னாற் செய்யப்பட்ட வளையல். (182)

கோட்டினர் கலவைகள் கோங்கை யின்மிசை
மட்டிமீர் பிணையலு மணியின் கோவையு
மட்டினர் படாமுமொன் றதன்கட் சேர்த்தினு
ரிட்டிடை யிடைதனக் கிரக்கம் வைக்கிலார்.

இ - ள். இட்டிடை இடை தனக்கு இரக்கம் வைக்கிலார் - (அவ்வம்மையாருடைய) சிறுமையாகிய இடைக்கு இரக்கம் வைக்கிலாராய், கோங்கையின்மிசைக் கலவைகள் கோட்டினர் - ஸ்தனங்களின்மீது கலவைச்சாந்துகளை அப்பினார்கள், மட்டு இமீர் பிணையலும் மணியின் கோவையும் அட்டினர் - தேன்பொருந்திய மலர்மாலைகளையும் அரதனவடத்தையும் (அவைகளில்) அணிந்தார்கள், ஒன்று

படாமும் அதன்கண் சேர்த்தினார் - ஒருத்தரீகத்தையும் அம்முலைகளிடத்துச் சேர்த்தினார்கள் (அத்தெய்வமகளிர்கள்.) எ - று.

கருப்பூர்க்கலவை கத்தூரிக்கலவை முதலாகக் கலவைகள் பலவாதலிற் கலவைகள் என்று பன்மையாற்கூறினார். மட்டு வாசமுமாம். இமிர்தல், ஏறுதல் ஈண்டுப் பொருந்துதல். அதன்கண் என்றது சாதியொருமை. வைக்கிலார் என்னும் வினைமுற்று வினையெச்சமானது தனங்களே சிறிய இடைக்குப்பெரும்பாடமாகவும் அவற்றின்மீது கலவைகளையப்பியதமையாது மேலும் மேலும் அணிந்து சேர்த்தலின் இட்டிடை யிடைதனக் கிரக்கம் வைக்கிலார் என்றார். (183)

மாடக யாழ்புரை மழலைப் பெண்பிளை
யாடக விரைமல ரனைய தாள்களிற்
பாடகம் பரிபுரம் பாத சாலங்கள்
சூடக முன்கையார் தொழுது சூழ்வித்தார்.

இ - ள். சூடக முன்கையார் - வளையலையணிந்த முன்கையினையுடைய அத்தெய்வமகளிர்கள், மாடக யாழ்புரை மழலைப் பெண்பிளை விரை ஆடகமலர் அனைய தாள்களில் - முறுக்காணியையுடைய வினையினிசையை நிகர்த்தமழலைச்சொற்களைப் பேசுகின்ற பெண்பிள்ளையாகிய தெய்வயானையம்மையாருடைய நறுமணம் (பொருந்திய) பொன்மலரை நிகர்த்த திருவடிகளிலே. பாடகம் பரிபுரம் பாதசாலங்கள் தொழுது சூழ்வித்தார் - பாடகத்தையும் பரிபுரத்தையும் (மற்றுமுள்ள) காலணிகளையும் (அவரை) வணங்கிச் சூழ்வித்தார்கள். எ - று.

யாழ் ஆகுபெயர். ஆடகவிரைமலர் இல்லுவமம். பிற பதத்தணிகள் தன்டை சதங்கைகளாதியன. சூழ்வித்தல், அவ்வணிகள் திருவடியிற்கூழ்ந்திருக்கும்படி கடைப்பூட்டுக்களைப்

பூட்டுதல். சூழ்வித்தார் என்னும் பிறவினை ஈண்டுத் தன்வினைப்
பொருடடந்து நின்றதெனக்கொண்டு சூழ்ந்தாரென்று பொருள்
கூறினுமமையும். (184)

தெய்வத மடந்தையர் திருவின் செல்விபா
லிவ்வகை யொப்பனை யியற்றி யேத்தலு
மைவிரி குவளைநேர் வடிவக் கண்ணினு
னவ்விடை செய்தீடு மமைதி கூறுவாம்.

இ - ள். தெய்வத மடந்தையர் திருவின் செல்வி பால்
இவ்வகை ஒப்பனை இயற்றி ஏத்தலும் - தெய்வமெல்லியர்
கள் திருமகளுடைய மகளாகிய தெய்வயானையம்மையா
சிடத்து இவ்வாறு ஒப்பனை செய்துபோற்றுதலும், மை
விரி குவளை நேர் வடிவக் கண்ணினுள் அவ்விடை செய்
திடும் அமைதி கூறுவாம் - கருமைபரந்த குவளைமலர்களை
நிகர்த்ததேகத்தில் (ஆயிரங்) கண்களையுடையதாகிய இந்
திரன் அங்ஙனஞ் செய்ததன்மையை யுரைப்பாம். எ - று.

திருவின்செல்விபால் என்றது தெய்வயானையம்மையா
ருடைய திருமேனியிடத்து என்றவாறு. குவளைநேர்வடிவக்
கண்ணினுள் என்றதற்கு குவளைமலர்போலும் வடிவத்தினை
யுடைய கண்களையுடையவனெனினுமாம். அமைதி ஈண்டுத்
தன்மை. (185)

வேறு.

மேலை வானவர்க் கிறையவன் விரிஞ்சனை நோக்கிச்
சாலை யாகிய தெவ்வெலாத் தேவருஞ் சார்ந்தார்
மாலை தாழ்முடி யெம்பெரு முதல்வற்கு மணஞ்செய்
காலை நாடியே யிஃதெனக் கழறுதி யென்றுள்.

இ - ள். மேலை வானவர்க்கு இறையவன் விரிஞ்சனை
நோக்கி - மேலாகிய அமரர்கட்கரசாகிய இத்திரன் பிரம்

தேவரைப்பார்த்து, சாலை ஆகியது - திருமணச்சாலை இயற்றப்பட்டது, எவ்வெலாத் தேவரும் சார்ந்தார்— எவ்வகைப்பட்ட எல்லாத் தேவர்களும் (சண்டுவந்து) சேர்ந்தார்கள், மாலை தாழ் முடி எம்பெரு முதல்வற்கு மணம் செய் காலே நாடியே இஃது எனக் கழுறுதி என்றான்— மாலைதங்கிய முடியினையுடைய எமதுபெரிய தலைவராகிய சுப்பிரமணியப்பெருமானுக்குத் திருமணஞ்செய்ய முகூர்த்தத்தை ஆராய்ந்து ஈதென்று கூறுவீரென்று சொன்னான். எ - று.

எழுவகைத்தோற்றத்தினுட் புண்ணியமேலீட்டாற் றேன் றுற் தோற்றத்தினராதலின் மேலைவானவரென்றார். தேவகணத்தவருமடங்க எவ்வெலாத் தேவருமென்றார். தேவரும் என்றதில் முற்றும்மை தேவரும் வந்தார் முசுருந்தனாகிய மானுட அரசரும் வந்தாரென்று பொருள்படுதலின் எச்சப்பொருட்டான தென்க. அவ்வரசர்கள் தெய்வத்தன்மையுடையராதலின் தேவரி லடக்கினுரெனினுமாம். காலே ஈண்டு முகூர்த்தம். ஏ அசை. (.)

அப்பு ரந்தரன் மொழிதனை யம்புயன் வினவிச்
செப்பு சிந்தென் னறுமுகப் பரன்மணஞ் செய்தற்
கெப்பெ ரும்பக லாயினு மினியதே யெனினு
மொப்ப கன்றிடு முகூர்த்தமீவ் வெல்லையென் றுரைத்தான்.

இ - ள். அப்புரந்தரன் மொழிதனை அம்புயன் வினவி - அவ்வீந்திரனுடைய சொல்லைப் பிரமதேவர் கேட்டு, அது முகப் பரன் மணம் செய்தற்குச் செப்புகின்றது என் எப் பெரும் பகல் ஆயினும் இனியதே எனினும் - ஆறுதிரு வதனங்கனையுடைய சுப்பிரமணியப்பெருமான் திருமணஞ் செய்தருளுதற்குச் சொல்லுவதென்னை எப்பெருமுகூர்த்த மாயினும் நன்றே எனினும், இவ்வெல்லை ஒப்பு அகன்றிடு முகூர்த்தம் என்று உரைத்தான் - இம்முகூர்த்தம் (தனக்குச்

சமானம் பிறிதொன்று பில்லையாதலின்) ஒப்பகன்ற முகூர்த் தமேயென்று சொன்னார். எ - று.

எவன் என்னும் வினாவைக் குறிப்பு என்னெனத் திரிந்து சண்டு இல்லை யென்னும் பொருடந்திரின்றது. செப்புசின்ற தென் என்றது சொல்லவேண்டுவ தில்லையென்றவாறு. பசல் எல்லை ஆகுபெயர்கள். ஏகாரம் தேற்றம். (187)

ஈவ தேமுறை யாயுளா யிப்பகல் சிறந்த
தாவ தேயெனின் யான்பெறு மணங்கையின் டளிப்பான்
றேவ தேவனா மறுமுகச் செம்மலைக் கொணரப்
போவ தேகட னெமக்கெனப் புரந்தரன் புகன்றான்.

இ - ள். ஈவதே முறை ஆய் உளாய் - சிருட்டித்தலே (செய்யுஞ் செயன்) முறையாகியுள்ள பிரமதேவரே, இப் பகல் சிறந்தது ஆவதே எனின் - இம்முகூர்த்தஞ் சிறந்த தாகியதேயெனின், யான் பெறும் அணங்கை சண்டு அளிப் பான் - யான்பெற்ற தெய்வயானையை இங்ஙனம் (கன்னிகா தானமாகக்) கொடுத்தற்கு, தேவ தேவன் ஆம் அறுமுகச் செம்மலைக் கொணரப் போவதே கடன் எமக்கு எனப் புரந்தரன் புகன்றான் - தேவர்களுக்குத் தேவராகிய ஆறு திருவதனங்களை யுடைய சுப்பிரமணியப்பெருமானை அழைக்கச் செல்வதே கடனெமக்கென்று அவ்விரந்தரன் கூறினான். எ - று.

ஈவதே என்றதில் ஏகாரம் பிரிசிலை. பகல் சண்டும் முன்னையது. ஆவதே என்றதில் ஏகாரம் தேற்றம். பானீற்றுவினையெச்சம் போவது என்னுந் தொழிற்பெயரோடு முடிதலின் அது பிரமலிஷ்டணுவாதிய பலருடைய வினையாயினும் அவ்விரந்தரனும் போதலுண்மையின் அவ்வெச்சம் வினைமுதல்வினையென்கொண்டதே என்க. போவதே என்றதில் ஏகாரம் பிரிசிலை. (188)

அனைய காலையி லச்சுதக் கடவுளு மயனு
மினிது போதுமென் றிந்திரன் றன்டுமெ முழுந்து
முனிவர் யாவருந் தேவருஞ் சூழ்ந்துமுன் படரப்
புனித நாயக ளைய நோக்கியே போனார்.

இ - ள். அனைய காலையில் அச்சுதக் கடவுளும் அய
னும் - அச்சமயத்தில் விஷ்ணுமூர்த்தியும் பிரமதேவரும்,
இனிது போதும் என்று இந்திரன் றன்டுமெம் எழுந்து -
(நீ கூறியது) நன்று (அங்ஙனஞ்) செல்வேமென்று அவ்
விந்திரனோடுமெழுந்து, முனிவர் யாவரும் தேவரும் சூழ்ந்து
முன் படரப் புனித நாயகன் ஆலயம் நோக்கியே போனார் -
முனிவர்கள் யாவருந் தேவருஞ் சூழ்ந்து முன்னர்ச்செல்லப்
பரிசுத்தராகிய சுப்பிரமணியப்பெருமானது திருக்கோயிலை
நோக்கிச் சென்றார்கள். எ - று.

அனைய அகரச்சுட்டின் மரூஉ. இனிதுபோதும் என்றதற்கு
இனிதாக (அங்ஙனஞ்) செல்வேமென்றுரைப்பினுமாம். யாவரும்
என்றதைத் தேவரோடு மொட்டியுரைக்க. புனிதன் நாயகன்
இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை; புனிதம் எனச்சொல்
வகுத்துப் பரிசுத்தமுடைய என் றுரைப்பினுமமையும். எ அசை.

போந்து மற்றவர் பொலன்மணிக் கோயிலுட் புக்கு
சேந்தன் மாமல ரடிகளை முடிகளிற் சேர்த்திக்
காந்தன் மெல்விரன் மடந்தைபாற் கடிமணம் புரிய
வேந்த வீயவன் வந்திட வேண்டுமென் றிசைத்தார்.

இ - ள். மற்றவர் போந்து பொலன் மணிக் கோயில்
உள் புக்கு - அவர்கள் (அங்ஙனஞ்) சென்று பொன்னாலும்
மணியாலுமாகிய ஆலயத்தினுட்புகுந்து, சேந்தன் மா மலர்
அடிகளை முடிகளில் சேர்த்தி - சுப்பிரமணியப் பெருமா
னுடைய பெருமையாகிய தாமரைமலர்போலுந் திருவடி.

களைத் (தங்கள்) முடிசளிற் சேர்த்து, ஏந்தல் காந்தள் மெல்
விரல் மடந்தை பால் கடி மணம் புரிய அவண் நீ வந்திட
வேண்டும் என்று இசைத்தார்-(எங்கள்) தலைவரே காந்தண்
மலர்போலும் மென்மையாகிய விரலினையுடைய தெய்வ
யானையிடத்துச் சிறந்த திருமணஞ்செய்தருள அங்கனந்
தேவரீர் வந்தருள வேண்டுமென்று கூறினார்கள். எ - று.

மற்று அசை. புரியவென்னுஞ் செயவெனெச்சங் காரியப்
பொருட்டு. ஏந்தல் அண்மைவிளியாதலின் இயல்பானது. (190)

இன்ன வாசகம் வினவலு மிராறுதோ ளுடையோ
னன்ன தாகவென் றருள்செய்து மடங்கலே ருற்றும்
பொன்னின் மாமணி யணையினும் பொருக்கென வெழுந்தான்
றுன்னு வீரரும் பாரிட முதல்வருந் துதிப்ப.

இ - ள். இன்ன வாசகம் வினவலும் இராறு தோள்
உடையோன் அன்னது ஆக என்று அருள் செய்து - இவ்
வார்க்கதையைக் கேட்டலும் பன்னிரண்டு திருப்புயங்களை
யுடையதாகிய சுப்பிரமணியப்பெருமான் அது ஆகுக
வென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி, தன்னு வீரரும் பாரிட
முதல்வரும் துதிப்ப ஏறு மடங்கல் ஆற்றும் மாமணி
பொன்னின் அணையினும் பொருக்கென எழுந்தான் -
நெருங்கிய (இலக்கத்தொன்பது) வீரர்களும் பூதப்படைத்
தலைவர்களும் போற்ற ஆண்சிங்கங்கள் தாங்குகின்ற
பெருமையாகிய அரதனங்கனையமுத்திய பொன்னுசனத்தி
னின்று விரைவிலெழுந்தருளினார். எ - று.

இன்ன இகரச்சுட்டின் மரூஉ. வினவலும் உம்மீற்று வினை
யெச்சம். அன்னது அது என்பதன் மரூஉ. அன்னதாக என்றது
கீவிரவேண்டியவாறு செய்வோமென்றபடி. ஆசனத்தின் கால்
களிலே ஆண்சிங்கத்தின் நலைவடிவாக அவ்வாசனத்தைத் தாங்கு

வதுபோல வியற்றி யிருத்தல்பற்றி மடங்க லேரூற்றும் என்றார். மாமணி மாணிக்கம் எனினுமாம். பொருக்கென விரைவுக் குறிப்பு. (191)

எழுந்து முன்னுறு மஞ்சையஞ் சேவன்மே லேறிச்
செழுந்த விக்கம லத்தய னுதியாந் தேவர்
விழுந்து முன்பணிந் தேத்தியே விரைமலர் மாரி
பொழிந்து பாங்கராய் வந்திட வீதிவாய்ப் போந்தான்.

இ - ள். எழுந்துமுன்உறுசேவல் மஞ்சைமேல்ஏறி - (அங்கனம்) எழுந்து திருமுன்னிலையினிற்கின்ற ஆண்மயி லின் மேலேறி, செழும்தனிக் கமலத்து அயன் ஆதி ஆம் தேவர் முன் விழுந்து பணிந்து ஏத்தியே விரை மலர் மாரி பொழிந்து பாங்கர் ஆய் வந்திட வீதி வாய்ப் போந்தான் - வளவிய ஒப்பில்லாத தாமரைப் பூவிவிருக்கின்ற பிரம தேவர் முதலாகிய தேவர்கள் முன்னர் (நிலத்தில்) விழுந்து வணங்கித் துதித்து நறுமணத்தையுடைய மலர் மழையைப் பொழிந்து பக்கத்தினராகிவர விதியினிடத்துச் சென்றரு ளினார் (அச்சப்பிரமணியப்பெருமான்). எ - று.

முன்னுறும் என்றதற்கு திருவுள்ளக்கூறிப்பை யுணர்ந்து முன்னேவருகின்ற என்றுரைப்பினு மமைபும். ஏறிப்போந்தான் என இயையும். ஏ அசை. (192)

கொற்ற வெண்குடை யெடுத்தனர் குளிப்பவிக் கவரிக்
கற்றை வீரின ராலவட் டங்கொள்கா லசைத்தா
ரொற்றை வர்ப்படை யேந்தின குடுபதிக் கடவுண்
மற்றை யாதவன் மருத்துவன் சலபதி மறலி.

இ - ள். உடுபதிக் கடவுள் மற்றை ஆதவன் மருத்து வன் சலபதி மறலி - சந்திரனும் மற்றைச் சூரியனும் வாயு யும் வருணனும் இயமனும் - வெள் கொற்றக்குடை எடுத்த

னர் குளிர் பனிக் கற்றைக்கவரி வீசினர் ஆலவட்டங்கொள்
கால் அசைத்தார் ஒற்றை வாள் படை ஏந்தினர் - ஆலவட்
டந் தன்னுட்கொண்ட காற்றை அசைத்தார் குளிர்மை
யுடைய திரளாகிய சாமரத்தை வீசினர் சிற்றாலவட்டம்
பேராலவட்டங்களாற் காற்றையசைத்தனர் ஒப்பற்றவாட்
படையை யேந்தினர். எ - று.

சந்திரன் முதலிய ஜவரும் முறையே வெண்கொற்றக்குடை
யெடுத்தலாதிய தொழில்களை இயற்றினாரென்க. (ஆலவட்டங்கள்
என்றதனை சிற்றாலவட்டம் பேராலவட்டமென்னும் இரண்டு
மென்பது பெற்றும்) சந்திரன் முதலிய ஜவரும் வெண்கொற்றக்
குடையெடுத்தலாதிய தொழில்களைத் தனித்தனி முறையே
இயற்றும் வழி அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் இயற்றுந் தொழில்கள்
இடையீடுபடாமல் அவ்வைவருமொத்து நிற்கும் வழிகளினின்று
அவற்றை இயற்றுதல்பற்றி ஒவ்வொருவர் செய்யுந்தொழிலை
ஏனையருஞ் செய்வதாக்கிப் பன்மைவினைகொடுத்து முடித்தா
ரென்க. ஆலவட்டங்களாற் காலசைத்தது சந்திரனுஞ் சூரியனும்
என்னும் இருவராகவே அவர்கள் வினையை ஒரு முடியாக்கும்
வழிப் பன்மைவினைகொடுத்து முடிக்கவேண்டியபடியே ஆலவட்
டங்கள் காலசைத்தார் என்று முடித்திருத்தலின் அம்முடிபுக்கு
மேற்கூறிய கொள்கை இயைவதெங்கனமெனின் அதனையும்
அவ்விருவர் வினைபற்றி வந்தபன்மை வினையெனக்கொள்ளாது
ஏனையருமொத்து நிற்கும் வழிகளினின்று இயற்றுதல்பற்றிவந்த
அவ்வைவருடைய வினையெனக் கொள்ளினியையுமென்க. குளிர்
பனி ஒருபொருட்பன்மொழி. முன்னர்ச்சந்திரனைக்கூறிப் பின்னர்
ஆதவனைக் கூறும்வழி மற்றையாதவனென்றார், அவ்விருவருஞ்
சுடர்களென்னு மோரினமாதலின்.

(193)

ஆழி மாலய னுவணமு மன்னமு மழியா
வழி நாயக னூர்தியீ னெலிகொலென் றுட்கக்
கேழி லாமலர்க் கிஞ்சுகச் சூட்டொடுங் கிளர்ந்து
கோழி நீள்கொடி யார்த்ததெவ் வண்டமுங் குலுங்க.

இ - ள். ஆழி மால் அயன் உவணமும் அன்னமும் அழியா ஊழிநாயகன் ஊர்தியின் ஒலிகொல் என்று உட்க - சக்கரப்படையையுடைய விஷ்ணுமூர்த்தியினதும் பிரம தேவரதம் வாகனங்களாகிய கருடனும் அன்னமும் அழி யாத ஊழிநாயகராகிய சிவபெருமானுடைய இடபவாகனத் தினது சத்தமென்று அஞ்ச, கேழ் இலா கிஞ்சக மலர்ச் சூட்டோடும் கிளர்ந்து நீள் கொடிக் கோழி எவ்வண்டமும் குலுங்க ஆர்த்தது - உவமையில்லாத முருக்கம்பூவை நிகர்த்த சூட்டோடுமுயர்ந்து நீண்டகொடியாகிய கோழி யானது எவ்வகைப்பட்ட அண்டங்களுங் குலுங்க ஆரவா ரித்தது. எ - று.

அழியா ஊழிநாயகனென்றதனை சிவபெருமான் தத்தமக் குரிய வயதுமுடிந்த காலையிலழிவடையும் பிரம விஷ்ணுக்கள் போலாது நித்தியரானவரென்றும், ஊழிகாலங்களிலும் தந் தொழிற்றலைமை குறைவுபடாதிருப்பவரென்றும் தொனித்த லுணர்க. அழியாத இலாத எனற்பாலன இறுதிக்குறைந்து நின்றன. கொல் அசை. ஒலிகொலென்று என்றதற்கு ஒலியோ வென்று என்றுரைப்பினுமமையும். (194)

வேத ரார்த்தனர் வேதமு மார்த்தன விண்ணோர்
மாத ரார்த்தனர் மாதவ ரார்த்தனர் வயவெம்
பூத ரார்த்தனர் பூதமைந் தார்த்தன புடவீ
நாத ரார்த்தனர் நாதமிக் கார்த்தன நகமே.

இ - ள். வேதர் ஆர்த்தனர் - பிரமதேவரும் ஆரவா ரித்தார், வேதமும் ஆர்த்தனர் - வேதங்களும் ஆரவாரித்தனர், விண்ணோர் மாதர் ஆர்த்தனர் - தேவஸ்திரீகளும் ஆரவாரித் தார்கள், மாதவர் ஆர்த்தனர் - முனிவர்களும் ஆரவாரித் தார்கள், வய வெம் பூதர் ஆர்த்தனர் - வெற்றியையுடைய வெய்ய பூதர்களும் ஆரவாரித்தார்கள், ஐந்துபூதம் ஆர்த்தனர்

பஞ்சபூதங்களும் ஆரவாரித்தன, புடவி நாரதர் ஆர்த்தனர்-
பூமிக்கு அரசர்களாயினவர்களும் ஆரவாரித்தார்கள், நகமே
நாதம் மிக்கு ஆர்த்தன - (இவ்வொலிகளாலே அத்திருப்
பரங்குன்றமாதிய) மலைகள் ஒலிமிசுந்து ஆரவாரித்தன.
எ - று.

வேதர் உயர்வுபற்றிவந்த பால்வழுவமைதி. வேதமும்
என்றதிலும்மை முற்றும்மை. எ அசை. (195)

திண்டி பேரிகை தண்ணுமை சல்லரி திமிலை
பண்டி யிற்பெயர் குடமுழாக் காகளம் படகந்
தொண்ட கந்துடி துந்துபி வலம்புரித் தொகுதி
யண்டம் விண்டிட வியம்பினர் பூதரி லநேகர்.

இ - ள். திண்டி - தம்பட்டங்களையும், பேரிகை -
பேரிகைகளையும், தண்ணுமை - ஒருகட்பறைகளையும், சல்
லரி - சல்லரிகளையும், திமிலை - பம்பை மேளங்களையும்,
பண்டியில் பெயர் குடமுழா - பண்டியிற்செல்லுகின்ற குட
முழாக்களையும், காகளம் - எக்காளங்களையும், படகம் -
இரண்பேரிகைகளையும், தொண்டகம் - குறிஞ்சிப்பறைகளே
யும், துடி - பாலைப்பறைகளையும், துந்துபி - துந்துபிகளையும்,
வலம்புரித் தொகுதி - சங்குக்கூட்டத்தையும், பூதரில்
அநேகர் அண்டம் விண்டிட இயம்பினர் - பூதர்களிலநேகர்
அண்டமும் வெடிக்க முழங்கினார்கள். எ - று.

தாங்கக்கூடாத பெரும்பறையாதலின் பண்டியிலேற்றி
யிருத்தல்பற்றிப் பண்டியிற்பெயர் குடமுழாவென்றார். (196)

அஞ்சி லோதியின் மேனகை யுருப்பசி யரம்பை
கிஞ்சு கச்செவ்வாய்த் திலோத்தமை முதலினோர் செழும்
மஞ்ச மீதினு மானத்து நின்றுவாள் விழிக
ணஞ்சு மிழந்திட வழிதெனப் பாடியே நடித்தார்.

இ - ள். அஞ்சில் ஒதியின் மேனகை உருப்பசி அரம்பை கிஞ்சகச் செவ்வாய்த் திலோத்தமை முதலினோர் கெழுமி - அழகிய பொன்வட்டத் தகட்டணியை யணிந்த கூந்தலினையுடைய மேனகையும் உருப்பசியும் அரம்பையும் முருக்கம்பூப்போலுஞ் செம்மையாகிய வாயினையுடைய திலோத்தமையும் முதலான தேவவேசியர்கள் சேர்ந்து, மஞ்சம் மீதினும் மானத்தும் நின்று - மஞ்சங்களின்மேலும் விமானங்களின்மேலும் நின்று, வாள் விழிகள் நஞ்சு உமிழ்ந் திட அமுது எனப் பாடியே நடித்தார் - ஒளியையுடைய கண்கள் நஞ்சத்தை உமிழ் அமுதத்தைப்போலப் பாடிக்கூத்தாடினார்கள். எ - று.

வீதியில் வரும்போது மஞ்சத்தின்மீதுநின்று நடித்தலெவ்வளவு மெனின் வீதியினிருபக்கத்தும் மஞ்சங்களை நிரைத்துவைக்க அவற்றின்மீதுநின்று நடித்தலென்க. அவர்களுடைய நோக்கத்தைக்கண்ட ஆடவர் யாவராயினும் மையல் தலைக்கேரப்பெறாது நிற்குந் திறமுடையரிலரென்பார் வாள்விழிக ணஞ்சமிழ்த்திட என்ருர். எ அசை. (197)

யாணர் வண்டினஞ் சுரும்புட னலமரும் யாமும்
வீண யுங்கரம் பற்றியே விஞ்சையர் முதலோர்
சேண ரம்பையர் களிநடத் தோடுசீர் தூக்கும்
பாணி யும்மிசை வுற்றிட விசைத்தனர் பாடல்.

இ - ள். விஞ்சையர் முதலோர்-விஞ்சையர் முதலான வர்கள் - யாணர் வண்டு இனம் சுரும்பு உடன் அலமரும் யாமும் வீணையும் கரம் பற்றியே-அழகியபெண் வண்டினங்கள் ஆண்டுகளோடு சுழலுகின்ற யாழ்களையும் வீணைகளையும் கரங்களிற் பிடித்து, சேண் அரம்பையர் களி நடத் தோடு சீர்தூக்கும்பாணியும் இசைவு உற்றிட-வானுலகத்தி

லுள்ள தேவஸ்திரீகளது களிப்பினைத்தருகின்ற நடனத்
தோடு ஒத்துப்பாடுகின்ற பாடலுக்குத் (தங்கள்பாடல்)
இசைய, பாடல் இசைத்தனர்-இசைப்பாட்டைப் பாடினா
கள். எ - று.

பின்னர்ச் சுரும்பு என்றமையின் வண்டு பெண்வண்டு என்
பது பெற்றும். இனத்தைச் சுரும்போடுங் கூட்டியுரைத்துக்
கொள்க. அவ்வண்டினங்கள் அவ்வியாழ்வீணைகளினிசையைத்
தம்மினத்தினிசையென்று கருதிவந்து சுழலுமென்பார் யாணர்
வண்டினஞ் சுரும்புடனவமரும் என்றார். யாழ் வீணையினோர்
பேதம். ஏ அசை. சீர்தூக்கல், ஈண்டு ஒத்துப்பாடுதல். அரம்
பையர்கள்நடனத்துக்கிசையவாயாற்பாடுகின்றபாடல்கள் தங்கள்
பாடலுக்கிசைய விஞ்சையராதியர்கள் யாழ்வீணைகளாற்பாடின
ரென்க. பாணியும் என்றதிலும்மை சிறப்பு. பாணியும் என்ற
தற்குப் பாணிக்குமென்று குவ்வுருபுவிரித்துப்பொருள் கூறியு
மமையும். (198)

பொருவில் வீரரும் பூதரும் புரந்தரன் முதலாஞ்
சுரகு மாதவர் யாவரும் பிறருமாய்த் துன்னி
யொருவர் மெய்யினை யொருவர்மெய் நெருக்கவுற் றிடலாற்
றெருவு முற்றமு மிடம்பெரு வாயின சிறிதும்.

இ - ள். பொருவு இல் வீரரும் பூதரும் புரந்தரன்
முதல் ஆம்சுரரும் மாதவர்யாவரும்பிறரும் ஆய்த்துன்னி -
ஒப்பில்லாத (இலக்கத்தொன்பது) வீரர்களும் பூதர்களும்
இந்திரன் முதலாகிய தேவர்களும் முனிவர்கள் யாவரும்
பிறருமாகி நெருங்கி, ஒருவர் மெய்யினை ஒருவர் மெய்
நெருக்க உற்றிடலால் - ஒருவருடைய தேகத்தை ஒருவ
ருடைய தேகம் நெருக்கச் செறிதலாலே, தெருவும் முற்ற
மும் சிறிதும் இடம் பெற ஆயின-விதியும் முன்றிலுஞ்
சிறிதும் (வெளி) இடம்பெருவாயின. எ - று.

பூதரும் என்றதில் பூதப்படைத் தலைவருமடங்கும். பிறர் சுரரொழிந்த பதினேழு கணத்தவர்களும் ஸ்திரீகள் யாவரும் என்க.

(199)

வேறு

இன்ன தன்மைக வியவ வெல்லைதீர்
பொன்னின் விதிவாய்ப் போந்து புங்கவர்
மன்ன னுற்றிய மணத்தின் சாலையின்
முன்னர் வந்தனன் முடிவின் முன்னையோன்.

இ - ள். இன்ன தன்மைகள் இயல - இத்தன்மைபாண சிறப்புக்கள்பொருந்த, முடிவு இல் முன்னையோன் - இறுதியில்லாதமுதல்வராகிய சுப்பிரமணியப்பெருமான், எல்லை தீர் பொன்னின் விதி வாய்ப் போந்து - அளவு நீங்கிய அழகையுடைய வீதியிற்சென்று, புங்கவர் மன்னன் ஆற்றிய மணத்தின் சாலையின் முன்னர் வந்தனன் - தேவர்கட்கரசனாகிய இந்திரனால் இயற்றுவிக்கப்பட்ட திருமணச் சாலையின் முன்னர்வந்தருளினார். எ - று.

இன்ன இசரச்சுட்டின்மருஉ. தன்மைகள் ஆகுபெயர். ஆற்று வித்த என்றதில் பிறவினைப்பொருடரும் விவ்விசுகுதி கெட்டு ஆற்றிய என்று நின்றது. ஏவுதலும் இயற்றுதலுக்குமுள்ள சம்பந்தம்பற்றி ஏவுதலை இயற்றுதலாகக் கூறினாரெனினுமாம். ()

ஆவ தாகிய வண்ண நன்மிசைத்
தாவில் சும்பமேற் தருப்பை தோய்த்தநீர்
தூவி யாசிகள் சொற்று யாதவ
ரேவருந் திரண் டெதிர்கொண் டேத்திலூர்.

இ - ள். ஆவது ஆகிய அண்ணறன் மிசை - அங்கணம் வந்தருளிய சுப்பிரமணியப்பெருமான்மீது, மாதவர் ஏவரும் திரண்டு தாவு இல் சும்பம் மேல் தருப்பை தோய்த்த நீர்

தூவி - முனிவர்கள் யாவரும் கூடிக்கெடுதலில்லாத கும்பங்களின்மேலுள்ள தருப்பைகளிற் றேய்த்த நீரைத் தூவி, ஆசிகள் சொற்று எதிர்கொண்டு ஏத்தினார் - ஆசீர்வாதங்களேக்கூறி எதிர்கொண்டு துதித்தார்கள். எ - று.

ஆவது அது என்பதன்மூல; அது ஈண்டு அங்கனம் வருதற் செயலே உணர்த்தியது. மங்கலத்துக்குரிய கும்பம் என்பார், தாவில் கும்பம் என்றார். (201)

செங்கை தன்னிடைத் தேவர் மாதவர்
நங்கை மாரேலா நாலி ரண்டெனு
மங்க லங்களு மரபி னேந்தியே
யெங்க யையகற் செதிர்ந்து போற்றினார்.

இ - ள். தேவர் மாதவர் நங்கைமார் எலாம் - தேவர் முனிவர்களுடைய மனைவியர்களெல்லாம், நாலிரண்டு எனும் மங்கலங்களும் செம் கை தன்னிடை மரபின் ஏந்தியே - அட்டமங்கலப் பொருள்களையும் செம்மையாகிய கரங்களில் முறைமையாக ஏந்தி, எங்கள் நாயகற்கு எதிர்ந்து போற்றினார் - எங்களிறைவராகிய சுப்பிரமணியப் பெருமானுக்கு எதிர்வந்து வாழ்த்தினார்கள். எ - று.

அட்டமங்கலப் பொருள்: நிறைகுடம் விளக்கு கண்ணாடி மணி சாமரம் கொடி தோட்டி முரசு என்னுமிவை. மங்கலம் ஆகுபெயர். உம்மை முற்று. எ அசை. (202)

பஞ்சி தூயநெய் பனித நாவியாய்
விஞ்சு தீஞ்சுடர் மிளிர் பொற் றட்டைக
ளஞ்சி லோதிய ரங்கை யேந்தியே
செஞ்செவ் வேண்முனஞ் சிறப்பித் தாரரோ.

இ - ள். அம் சில் ஓதியர் - அழகிய கொள்வட்டத் தகட்டணியை யணிந்த கூந்தலையுடையமாதர்கள், பஞ்சி

தூய நெய் பளிதம் நானி ஆய் விஞ்சு திஞ்சுடர் பிளிர்
பொன் தட்டைகள் அம் கை ஏந்தியே - செம்பஞ்சம்
தூய்மையுடைய நெய்யுங் கருப்பூரமும் புலகுஞ் (சேர்ந்
தது) ஆகி மிகுந்த எரியும் விளக்குககையுடைய விளங்கு
கின்ற பொன்னாலாகிய தட்டங்களை அழகாகிய கைகளி
லேந்தி, செம் செவ்வேள் முனம் சிறப்பித்தாரரோ -
செம்மையாகிய சுப்பிரமணியப்பெருமானுடைய திருமுன்
னிலையிற் சிறப்பித்தார்கள். எ - று.

திஞ்சுடர் திஞ்சுடரென இடையுயிர் மெய்கெட்டது. தீயல்,
ஈண்டு எரிதல். ஏயும் அரோவும் அசைகள். செவ்வேள் ஈண்டு
வேள் என்னும் பெயர்மாத்திரையாக நின்றது. சிறப்பித்தல்,
சிறப்பாகச்சுற்றுதல். (203)

காலை யங்கதிர் காலை யங்கதிர்
மேலை விண்முகில் விட்ட கன்றெனக்
கோலஞ் செய்யநங் குமர நாயக
நீல மஞ்சைமே வின்று நீங்கினான்.

இ - ள். அங்கது காலையில் - அச்சமயத்தில், காலையங்
கதிர் மேலை விண் முகில் விட்டு அகன்றென - உதயகாலத்
துச்சூரியன் மேலாகிய ஆகாயத்திலுள்ள மேகத்தைவிட்டு
நீங்கினாற்போல, கோலம் செய்ய நங் குமர நாயகன் நீல
மஞ்சை மேல் நின்று நீங்கினான் - வடிவு செம்மையை
யுடைய எங்கள் சுப்பிரமணியப்பெருமான் நீலநிறத்தை
யுடைய மயில்வாகனத்தின்மேலிருந்து நீங்கியருளினார்.
எ - று.

அங்கது ஒருசொல். இல்லறபு பிரித்துக் கூட்டப்பட்டது.
காலையங்கதிர் என்றதில் அம்மும் மேலை என்றதில் ஐயும் சாரியை
கள். அம் அழகெனினுமாம். சூரியன் இப்பூமியிலுள்ளார்க்கு

மேகத்தைவிட்டு நீங்குதல்போலத் தோன்றுதல்பற்றி கதிர்மேலை விண்முகில் விட்டகன்றன என்றார். அகன்றாலென எனற்பாலது அகன்றென ஆல்கெட்டு நின்றது. செய்ய கோலம் என மாற்றிப் பொருள்கூறினு மமையும். குமரநாயகன், குமரஞ்சிய நாயகன். சிற்றல் சுண்டு இருத்தல். (204)

ஏய மஞ்சைநின் றிழிந்து வேள்விசெய்
கோயின் முன்கடைக் குமரன் சேர்தலு
மாய போழ்தினி லரம்பை மாரொடுந்
தூய தோர்சரி தொழுதங் கெய்தினுள்

இ - ள். குமரன் ஏய மஞ்சை நின்று இழிந்து - சுப்பிரமணியப்பெருமான் ஊர்ந்துவந்த மயில்வாகனத்தினின்றிற்றங்கு, வேள்வி செய் கோயில் முன் கடை சேர்தலும் - (திருமண) வேள்விசெய்யு மண்டபத்தின் றலை வாயிலிற்சார்ந்தருளவும், ஆய போழ்தினில் அரம்பைமாரொடும் தூயதோர் சரி தொழுது அங்கு எய்தினுள் - அச்சமயத்தில் தேவஸ்திரீகளோடும் தூயமையுடையதாகிய குணத்தினையுடைய இந்திராணியானவள் தொழுது கொண்டு அங்கனஞ் சார்ந்தாள். ஏ - று.

சேர்தலும் உம்மீற்று வினையெச்சம். ஆய அகரச்சட்டின் மருஉ. ஆயபோழ்தினில் என்றதற்கு அங்கனமாகிய பொழுதில் என்றரைப்பினுமமையும். நற்குணத்தைத் தூயது என்றார். (205)

எதிர்பு குந்திடு மிந்தி ராணிதன்
புதிய தோர்பசுப் பொழிந்த தீயபா
ளிதியின் கொள்கல நிரப்பி வந்துவேள்
பதயு கங்களிற் பரிவொ டாட்டினுள்.

இ - ள். தன் பசுப் பொழிந்த புதியதோர் தீய பால் சிதியின் கொள்கலம் நிரப்பி வந்து - தனது தெய்வப்பசுப் பொழிந்த புதியதாகிய இனிய பாலைப் பொன்னாலாகிய

பாத்திரத்தில் நிறைத்து வந்து, எதிர் புகுந்திடும் இந்திராணி - சுப்பிரமணியப்பெருமானுக்கு எதிரிலெய்திய அவ்விந்திராணியானவள், பரிவொடு வேள் பதயுகங்களில் ஆட்டினான் - அன்போடு அக்கடவுளுடைய திருவடிகளிரண்டிலும் அபிடேகித்தாள். எ - று.

ஓர் அசை. ஓடி அடைமொழிப்பொருளினின்றது. (206)

ஆட்டித் தீம்பய வலருங் கண்ணியுஞ்
சூட்டி மெல்லடி தொழுது பஸ்கடர்
கூட்டி வைத்தோர் கொள்க லந்தனைக்
காட்டி மும்முறை கடவுட் சுற்றினான்.

இ - ள். தீம் பயன் ஆட்டி - இனிமையாகிய பாவினால் (அங்ஙனம்) ஆட்டி, அலரும் கண்ணியும் சூட்டி - மலர்க்களையும் மாலையையுஞ்சூட்டி, மெல் அடி தொழுது - அம்மென்மையாகிய திருவடிகளை வணங்கி, பல் கடர் கூட்டி வைத்தோர் கொள்கலந்தனைக் காட்டி மும்முறை கடவுள் சுற்றினான் - பல விளக்குகளைச் சேர்த்துவைக்கப் பட்ட தொரு தட்டத்தை (நீட்டிக்) காட்டி மும்முறை அச்சுப்பிரமணியப்பெருமானைச் சுற்றினான் (அவ்விந்திராணி.) எ - று.

அலரைச்சூட்டுதல் திருவடிகளில் மலர்கள்வைத்தல். பல் கடர்கூட்டி வைத்தோர் கொள்கலம், அடுக்குத்தீபமெனினுமாம். கடவுட்சுற்றுதல் பிரதட்சணஞ் செய்தலன்று சிந்தையிலையினின்று தீபங்காட்டு முறைப்படி சுற்றுதல். (207)

இனைய தன்மைக வியற்றி யீந்திரன்
மனைவி வெள்கியே மடமின் னொரொடுந்
தனது மந்திரத் தன்விற் போதலு
மநகன் கண்டதற் கருள்செய் தேகினான்.

இ - ள். இனைய தன்மைகள் இயற்றி - இத்தன்மையான பூசனைக் கிரியைகளைச் செய்து, இந்திரன் மனைவியென மட மின்னாரொடும் தனது மந்திரன் தன்னில் போதலும் - அவ்விந்திரானியானவள் நாணமுற்று மடமையுடைய தேவஸரீகளோடு தன்னுடைய கோயிலிற் செல்லுதலும், அநகன் கண்டு அதற்கு அருள் செய்து எகினை-அச்சப்பிரமணிப்பெருமான் திருநோக்கஞ்செய்து (அவள் செய்த) அப்பூசனைக்குத் திருவருள்செய்து (உட்) சென்றருளினார். எ - று.

இனைய இதரச்சுட்டின் மருஉ. எ அசை. இந்திரன்மனைவியென மடமின்னாரொடுங் கடடிவந்து பூசனைபுரிந்துசென்றது தனியே வந்து அங்ஙனஞ்செய்தற்கு நாணமுற்றன்று. அப்பூசனைக்கு வேண்டிய உபகரணங்களை உடன்கொண்டு வருதற்கென்க. போதலும் உம்மீற்று வினையெச்சம். (208)

கோல மாமணி குயிற்றிப் பொன்னி
மாலை நாற்றியே வனப்புச் செய்திடுஞ்
சாலை புக்கனன் றனக்கு வேறொரு
மூல மில்லதோர் முதலின் வந்துளான்.

இ - ள். தனக்கு வேறு ஒரு மூலம் இல்லதோர் முதலில் வந்துளான் - தமக்குத் (தம்மின்) வேறொரு மூலமில்லதாகிய முதற்பொருளாகிய பரமசிவனிடத்துத் தோன்றிய அச்சப்பிரமணியப்பெருமான், கோல மா மணி குயிற்றிப் பொன் அரி மாலை நாற்றியே வனப்புச் செய்திடும் சாலை புக்கனன் - அழகாகிய பெருமையையுடைய அரதனங்களை அழுத்திப் பொன்னரிய மாலைகளைத் தூக்கி அழகுசெய்யப்பட்ட திருமணச்சாலையுட் சார்ந்தருளினார். எ - று.

அரிய என்பது அரி என இறுதிசூழைந்துகின்றது. ஏயும்
ஒரும் அசைகள். தாமே அநாதியாகியிருத்தலோடு வேறுவேறுகிய
மூர்த்தங்கள் கொள்ளுமிடத்தும் தமதருளினாலே கொள்ளு
முதல்வரென்பார் தமக்கு வேறொரு மூலமில்லதோர்முதல்
என்றார். (209)

வேறு

பக்க மாயி பங்கய ஓதியோர்
தொக்கு வந்திடத் தொன்மணி மண்டபம்
புக்கு நம்பி புரந்தர னுய்த்திடு
மிக்க பீடத்தில் வீற்றிருந் தானரோ.

இ - ள். நம்பி - சுப்பிரமணியப்பெருமான், அரி பங்
கயன் ஆதியோர் பக்கம் ஆய் தொக்கு வந்திட - விஷ்ணு
மூர்த்தியும் பிரமதேவரும் முதலானவர்கள் பக்கத்திற்
(சூழ்தல்) ஆகித் திரண்டுவர, தொல் மணி மண்டபம்
புக்கு - பெருமையாகிய அரதன் மண்டபத்துட்புக்கு
புரந்தரன் உய்த்திடும் மிக்க பீடத்தில் வீற்றிருந்தானரோ -
இந்திரனாவிடப்பட்ட (அழகு) மிகுந்த ஆசனத்தின்மீது
வீற்றிருந்தருளினார். எ - று.

ஆதியோர் தேவர்களும் முனிவர்களும் இலக்கத்தொன்பது
வீரரும் பூதரும். தொல், ஈண்டுப்பெருமை. சுப்பிரமணியப்
பெருமான் அத்திருமணச்சாலையினுள் வந்தருளியபோது சுடி
வந்த இந்திரன்முற்சென்று அம்மண்டபத்திலே அக்கடவுளுக்
காக இயற்றப்பட்டிருந்த ஆசனத்தை எடுத்து நிலையில்வைத்து
இருந்தருளும்படி வேண்டிக்கொண்டானென்பார் புரந்தரனுய்த்
திடுபீடமென்றார். (210)

வீற்றி ருந்தின் வேதனு மாயனுந்
தேற்ற மிக்க முனிவருந் தேவரு
மாற்றல் வீரரு மண்ணற னேவலா
வேற்ற வேற்ற விடந்தொழும் வையினார்.

இ - ள். வீற்றிருந்த பின் - (சுப்பிரமணியப்பெருமான் அங்கனம்) வீற்றிருந்தருளியபின்னர், வேதனும் மாயனும் தேற்றம் மிக்க முனிவரும் தேவரும் ஆற்றல் வீரரும் - பிரமதேவரும் விஷ்ணுமூர்த்தியும் தெளிதன் மிக்க முனிவர்களுந் தேவர்களும் வலிமையையுடைய இலக்கத்தொன்பது வீரர்களும், அண்ணறன் ஏவலால் ஏற்ற ஏற்ற இடந்தொறும் வைகிஞர் - அப்பெருமானுடைய எவலினாலே (தத்தமக்கு) ஏற்ற ஏற்ற இடந்தோறு மிருந்தார்கள். எ - று.

இருந்தபின் என்றதில் பெயரெச்சங் காலப்பெயரெஞ்சுகின்றது. பின் ஈண்டு பிற்காலத்தை யுணர்த்தியது. பிருதிலியாதி சிவரந்தமாகிய முப்பத்தாறு தத்துவஞானத்தெளிவு மிக்கவராதலின் தேற்றமிக்க முனிவரென்றார். ஏற்ற ஏற்ற இடந்தொறும் வைகுதல் சுப்பிரமணியப்பெருமானுக்கு அண்மையிலிருக்கத்தக்கவர் அண்மையிலுஞ் சேய்மையிலிருக்கத்தக்கவர் சேய்மையிலுமிருத்தலென்க. (211)

அந்த வெல்லை யவனியில் வாழ்புக
குந்த நேழதற் கொற்றவர் யாவரும்
வந்து வந்து வணங்கி வழத்திடக்
கந்த நெந்தை கருணைசெய் தானரோ.

இ - ள். அந்த எல்லை - அச்சமயத்தில், அவனியில் வாழ் முசுகுந்தனே முதல் கொற்றவர் யாவரும் - மண்ணுலகத்தில் வாழ்கின்ற முசுகுந்தராசன் முதலாகிய அரசர் யாவரும், வந்து வந்து வணங்கி வழத்திட எந்தை கந்தன் கருணைசெய்தனரோ - வந்துவந்து (தந்திருவடிகளை) வணங்கிவாழ்த்த எந்தையாகிய சுப்பிரமணியப்பெருமான் கிருபை செய்தருளினார். எ - று.

அந்த அகரச்சுட்டின்மருஉ. எயும் அரோவும் அசைகள். வந்துவந்து என்றது அடுக்குமொழியன்று தனித்தனி முறையே வந்து என்னும் பொருளினின்றவென்க. எந்தை எமது தந்தை என்றதன்மருஉ. (212)

ஆன காலையியய ஒடொன
 ஞான நாயக நங்கையுந் தானுமோர்
 மான மேல்கொண்டு மாயிருஞ் சாரதர்
 சேனை சூழ்தரச் சேணிடைத் தோன்றினான்.

இ - ள். ஆன காலையிய - அச்சமயத்தில், அரி அயன் நாடு ஒணு ஞான நாயகன் - விஷ்ணுமூர்த்தியாலும் பிரம தேவராலும் தேடுதல்கூடாத ஞானநாயகராகிய சிவபெருமான், நங்கையும் தானும் ஓர் மானம் மேல் கொண்டு மா இரும் சாரதர் சேனை சூழ்தரச் சேணிடைத் தோன்றினான் - உமாதேவியாருந் தாமும் ஒரு விமானத்தின்மீது இவரந்து பெருமையாகிய பூதசேனை சூழ ஆகாயத்திற்றோன்றி யருளிஞர். எ - று.

ஆன அகரச்சுட்டின் மருஉ. நாடு முதனிலைத்தொழிற் பெயர்; நாட என்பது இறுதி அகரம் தொகுத்ததெனினுமாம். ஒண்ணுத என்பதனிறுதி உயிர்மெய்யும் இடை ணகரமெய்யுங் குறைந்து ஒணு என சின்றது. ஞானநாயகன் நங்கையுந்தானுமோர்மான மேல்கொண்டு தோன்றினான் என்பது ஆண்பாலும் பெண்பாலும் விரவிச்சிறப்பினால் ஒரு முடிபேற்றது. மா இரும் ஒரு பொருட்பன்மொழி. (213)

அம்மை யுந்தன தத்தனும் வந்தது
 சேம்மல் கண்டு சிறப்புடை யோகையாய்
 விம்மி தங்கொண்டு மேநகு மன்றினு
 விம்மெ னக்கடி தேயெழுந் தானிரா.

இ - ள். தனது அம்மையும் அத்தனும் வந்தது செம்மல் கண்டு - தம்முடைய அன்னையாகிய உமாகேவியாரும் தந்தையாகிய சிவபெருமானும் வந்தருளியதைச் சப்பிரமணியப்பெருமான்கண்டு, சிறப்பு உடை ஒகை ஆய் விம்மிதம் கொண்டு - மிகுதியினையுடைய மகிழ்ச்சியாகி அற்புதமடைந்து, மே தகும் அன்பினால் இம்மெனக் கடிதே எழுந்தானரோ - மேன்மையாகிய அன்பினாலே விரைவி லெழுந்தார். எ - று.

வந்தது இறந்தகால இடைநிலைபெற்ற தொழிற்பெயர். உடைய என்பது இறுதி குறைந்தறின்றது. இம்மென விரைவுக் குறிப்பு. இம்மெனக்கடிது என்றது மிக்க விரைவில் என்னும் பொருடடந்தது. எயும் அரோவும் அசைகள். (214)

கண்ண ஆதிக் கடவுள் யாவரு
மெண்ணி லாமுனி வோர்களு மெம்பிர
னண்ணி னைங்கு நாமுய்ந் தனமெனத்
துண்ணெ னெழுந் தார்கை தொழுதுளர்.

இ - ள். கண்ணன் ஆதிக் கடவுள் யாவரும் - விஷ்ணு மூர்த்தி முதலாகிய தேவர்கள் யாவரும், எண் இலா முனி வோர்களும் - அளவில்லாத முனிவர்களும், இங்கு எம் பிரான் கண்ணினான் - இங்ஙனம் எமதிறைவராகிய சிவபெரு மான் வந்தருளினார், (அதனால்) நாம் உய்ந்தனம் என - யாங்களுய்ந்தோமென்று சொல்லி, கை தொழுது உளர் துண்ணென எழுந்தார் - கையாற்றொழுதுளராகி விரைவி லெழுந்தார்கள். எ - று.

இலாத என்பது இறுதி குறைந்தது. துண்ணென என்பது னிறுதியகரம் நீண்டது. கைதொழுதல், கைகூப்பி வணங்குதல். தொழுதுளர் என்னும் வினைமுற்று வினையெச்சமானது. (215)

அனைய காலையி லாதியம் பண்ணவ
விவிது மானத் திழிந்து கணத்துடன்
புனித நீடு பொலன்மணிச் சாலையுள்
வனிதை யாளொடும் வந்துபுக் கானரோ.

இ - ள். அனைய காலையில் ஆதியம் பண்ணவன்
மானத்து கணத்துடன் இனிது இழிந்து - அச்சமயத்தில்
ஆதிகர்த்தாவாகிய சிவபெருமான் விமானத்தினின்று பூத
சேனையோடு இனிதாக இறங்கி, புனிதம் நீடு பொலன்
மணிச் சாலையுள் வனிதையாளொடும் வந்து புக்கானரோ -
தூய்மைமிகுந்த பொன்னாலு மணியாலுமாகிய திருமணச்
சாலையினுள்ளே உமாதேவியாரோடும் வந்து சார்ந்தருளி
னார். எ - று.

அனைய அகரச்சுட்டின்மருஉ. அம் அல்வழிச்சாரியை.
சிவபெருமான் விமானத்தினின்று உமாதேவியாரோடு இறங்கி
மலையில்வரக் கணங்களும் ஆகாயத்தினின்று இறங்கி மலையி
லுடன்வந்ததுபற்றிக் கணத்துடனிறங்கி என்றார். ஆதியம்
பண்ணவன் வனிதையாளொடும் இனிது மானத்திழிந்து கணத்
துடன் புனிதநீடுபொலன்மணிச் சாலையுள்வந்து புக்கான் என
இயைத்துப் பொருளுரைப்பினுமமைபும். அரோ அசை. (216)

வேறு.

அதுகண் டுநடந் தறுமா முகவ
னெதிர்கொண் டுவிரைந் திருவோர் பதமு
முதிரன் பொடுதன் முடிசூ டினனற்
கதீருங் கமலங் களுமே வியபோல்.

இ - ள். மா அறுமுகவன் அது கண்டு நடந்து எதிர்
கொண்டு - பெருமையாகிய ஆறு திருவதனங்கடையுடைய
சுப்பிரமணியப்பெருமான் அதனைக்கண்டு (திருமுன்னிலை

யில்) நடந்து எதிர்கொண்டு, கதிரும் கமலங்களும் மேலிய போல் இருவோர் பதமும் முதிர் அன்பொடு விரைந்து தன் முடி சூடினனால் - சூரியனுஞ் செந்தாமரை மலர்களுஞ் சேர்ந்ததுபோல அவ்வுமா மகேசுவரராகிய இருவருடைய திருவடிகளையும் முதிர்ந்த அன்பொடு விரைந்து தம்முடைய திருமுடியிற் சூடினர். எ - று.

பதமும் என்றதிலும்மை முற்றேறா உயர்வுசிறப்பு. ஆல் அசை. கதிர்முடிக்கும் கமலங்கள் திருவடிகளுக்கும் உவமை டென்க. மேலியது என்னுந்தொழிற்பெயரி னி மறுகெட்டது.

வந்தஞ் சலிசெய் துணங் கியதோர்
கந்தன் றனையங் கவர்கை கொடொடாந்
தந்தம் முானு டிதழீஇ முறையே
முந்தன் பொடுயிர்த் தனர்முச் சிவாயே.

இ - ள். வந்து அஞ்சலி செய்து வணங்கியதோர் கந்தன்றனை - (எதிர்கொண்டு வந்து கைகூப்புதல்செய்து வணங்குதல் (புரிந்த) சுப்பிரமணியப்பெருமானை, அங்கவர் முந்து அன்பொடு கை கொடு எடா - அவ்வுமா மகேசுவரர் முதன்மையுற்ற அன்பொடு திருக்கரங்களாலெடுத்து, முறையே தம் தம் உரனாடு தழீஇ முச்சியை உயிர்த்தனர் - முறையே தத்தமார்பூடு (அணைத்துக்) தழுவி உச்சியை மோந்தார்கள். எ - று.

வணங்கியது தொழிற்பெயர். ஒரும் எ இரண்டும் அசைகள். அங்கவர் ஒருசொல். (218)

முதுவா வவரும் முலிவோ ரெவரும்
மதுகு தனனும் மலர்மே லயனுஞ்
சதவேள் வியனுஞ் சகமீன் றவர்தம்
பதமீ மிசைவந் துபணிந் தனரால்.

இ - ள். முது வானவரும் - பெருமைபாங்கிய தேவர் களும், முனிவோர் எவரும் - முனிவர்பாவரும், மதுசூதன னும் - விஷ்ணுமூர்த்தியும், மலர் மேல் அயனும் - தாமரை மலர்மீதிருக்கின்ற பிரமதேவரும், சதவேள்வியனும் - இந்திரனும், சகம், ஈன்றவர்தம் பதம் மீயிசை வந்து பணிந்தனரால் - உலகத்தையீன்றருளிய அவ்வுமாமகேசுர ருடைய திருவடிகளின்மேல் வந்து வணங்கினார்கள். எ-று.

முதுமை ஈண்டுப்பெருமை. வானவர், வானுலகத்துள்ளவர். முனிவர், சாமாதியை வெறுத்தவர். மதுசூதனன், மதுவென்னு மசுரனைக் கொன்றவன். அயன், பிறப்பில்லாதவன். சதவேள் வியன், நூற்பாகத்தைச் செய்தவன். சகம், ஈண்டு உலகத்தையு ம், உலகத்திலுள்ள உயிர்களுையுமுணர்த்தி சின்றது. மீயிசை ஒருபொருட்பன்மொழி. ஆல் அசை (219)

தாழ்வுற் றிடுவோ ருமைசங் கரனைச்
சூழ்வுற் றுவலஞ் செய்துகூழ் வினையு
டாழ்வுற் றிடுபுள மையகவ றடியேம்
வாழ்வுற் றனமென் றுவழுத் தினரால்

இ - ள். தாழ்வுற்றிடுவோர் - (அங்கனம்) வணங்கிய வர்கள் (பாவரும்), உமைசங்கரனைச் சூழ்வுற்று வலஞ் செய்து - அவ்வுமாமகேசுவரரைச் சூழ்ந்து வலப்பிரதட்சி ணஞ்செய்து, அடியேம் சூழ்வினை ஊடு ஆழ்வுற்றிடு புன்மை அகன்று வாழ்வு உற்றனம் என்று வழத்தினரால் - அடி யேங்கள் சூழ்ந்த வினையினுள்ளே ஆழ்ந்த எளிமைநீங்கிப் (பெரு) வாழ்வையடைந்தேமென்று துதித்தார்கள். எ-று.

அநாதியே பந்தித்த மும்மலத்தனொன்றாகலின் சூழ்வினை என்றார். வினை நல்வினை தீவினையென இரண்டுவகை. அது சஞ்சிதவினை பிராரத்துவவினை ஆகாமியவினையென மூன்று பிரிவாகும். ஆல் அசை. (220)

உன்னற் கரிதா கியுயிர்க் குயிராய்
மன்னுற் றவனை மலைமங் கையுடன்
பொன்னிற் புனையும் புதுமன் றன்மனை
தன்விற் குமரன் கொடுசார்ந் தனனால்.

இ - ள். குமரன் - சுப்பிரமணியப்பெருமான், உன்
னற்கு அரிது ஆகி உயிர்க்கு உயிர் ஆய் மன்னுற்றவனை—
(மனத்தாலும்) நினைத்தற்கரிதாகியும் (எல்லா) உயிர்களுக்குக்
கும் உயிராகியும் நிலைபெற்றிருப்பவராகிய சிவபெருமானை,
மலை மங்கையுடன் பொன்னில் புனையும் புது மன்றல்
மனைதன்னில் கொடு சேர்ந்தனனால் - மலைமகளாகிய உமா
தேவியாரோடு பொன்னினூற் செய்யப்பட்ட புதுமையாகிய
திருமணச்சாலையுட்கொண்டு சேர்ந்தார். எ - று.

அநாதிமல முத்தனாகியும் சிவ்களனாகியும் முதல்கடை
யில்லாதவனாகியும் அசலனாகியும் அவிக்காரியும் அப்பிரமேயனாகிய
யிருத்தல்பற்றி உன்னற்கரிதாய் என்றார். சடமாகிய உடலினுள்
ளுயிரிசன்று அதனை ஆட்டுவதுபோலத் தாஞ்செறிந்து நின்றல்
இல்லையாயின் அசைவில்லாது சடம்போலக்கிடக்குந் தன்மைத்
தாய் உயிரினுட்செறிந்து நின்று ஆட்டுதலால் உயிர்க்குயிராய்
என்றார். ஆல் அசை. (221)

வேறு

ஆகியதொர் போழ்துதனி லானைமுறை தன்னால்
மாகநெறி வந்தொரு மணித்தவிசு நண்ணத்
தோகையுடை மஞ்சொயுறற் தோற்றமுடை மாதோர்
பாசமுற வாயிடை பாபர விருந்தான்.

இ - ள். ஆகியதொர் போழ்துதனில் ஆனைமுறை
தன்னால் ஒரு மணித்தவிசு மாக நெறிவந்து நண்ண -

(அச்செயல்) நிகழ்ந்ததாகியகாலையில் ஆணைமுறையினாலே ஓரிரத்தினுசனம் ஆகாசவழியினால்வந்து (அத்திருமணச் சாலையுட்) சார, ஆயிடை பராபரன் தோகை உடை மன்னை உறழ் தோற்றம் உடை மாது ஓர் பாகம் உற இருந்தான் - அங்ஙனஞ் சிவபெருமான் தோகையினை யுடைய மயிலைநிகர்த்த தோற்றதீனையுடைய உமாதேவியார் ஒருபாகத்திற்பொருந்த விற்றிருந்தருளினார். எ - று.

ஓர் அசை. ஆணை, சிவபெருமானதானை. உடைய என்னு மிரண்டும் உடை என இறுதிகெட்டுசின்றன. ஓர்பாகம், ஈண்டு லாமபாகம். (222)

மங்கையுமை யுஞ்சீவனும் வள்ளறனை நோக்கி
யிங்குவரு கென்றுப் பிண்டித்தினிது புல்லித்
தங்கள்வயின் வைத்துநனி தண்ணவி புரிந்தா
ரங்கது தெரிந்துதொழு தம்புய விசைப்பான்.

இ - ள். உமை மங்கையும் சிவனும் வள்ளறனை நோக்கி இங்கு வருகென்று - உமாதேவியாருஞ் சிவபெரு மானும் சுப்பிரமணியப்பெருமானைப் பார்த்து இங்குவருக வென்றழைத்து, பின் எடுத்து இனிது புல்லித் தங்கள் வயின் வைத்து நனி தண் புரிந்தார் - பின்னரும் எடுத்து இனிது தழுவித் தங்கள் ஆசனத்தின்கண் இருத்தி மிகவு மருள்புரிந்தார்கள், அங்கது அம்புயன் தெரிந்து தொழுது இசைப்பான் - அதனைப் பிரமதேவர் கண்டு வணங்கிக் கூறுவார். எ - று.

வருக என்னும் வியங்கோளி னிறுதிஅகரங்கெட்டது இறத்தது தழீஇய எச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. வயின், இடம்; ஈண்டு ஆசனம். அங்கது ஒருசொல். (223)

முன்னமொரு வைகறனின் முவிரு முகத்தோன்
றன்னையசு ரப்படை தடிந்திட விடுத்தாய்
யன்னபரி சேயவுண ராயுளரை வீட்டி
நென்னலிமை யோர்கிறையு நீக்கியருள் செய்தான்.

இ - ள். முன்னம் ஒரு வைகறனின் முவிரு முகத்
தோன்றன்னை அசுரப் படை தடிந்திட விடுத்தாய் -
(எங்களிறைவவே) முன்னொருநாளில் ஆறுதிருவதனங்களை
யுடைய இச்சுப்பிரமணியப்பெருமானை அசுரப்படையை
அழிக்கும்படி விடுத்தருளினீர், அன்ன பரிசே அவுணர்
ஆய் உளரை வீட்டி நென்னல் இமையோர் சிறையு நீக்கி
அருள் செய்தான் - அத்தன்மையாகவே (இப்பெருமான்)
அசுரராகியுள்ளவரை அழித்து நெருநலிற்றேவரது
சிறையையும் நீக்கியருள் புரிந்தார். எ - று.

படையைக்கூறவே படையையுடைய சூரனாகிய அசுரையு
மென்பது பெற்றும். அன்ன அகாச்சுட்டின்மருஉ எ அசை.
உம்மை எச்சம். (224)

நன்றியீத கைக்கருதி நாங்கள்புரி கைம்மா
நென்றுமீலை யென்னினு முளத்தெழும் விருப்பால்
வென்றியசு ரேசர்களை வீட்டுகும ரேசற்
கின்றமக வான்மகளை யீத்திட நீனைத்தான்.

இ - ள். நன்றி இதனைக் கருதி நாங்கள் புரி கைம்மா
ஒன்றும் இலை என்னினும் - செய்நன்றியாகிய இச்செயலை
எண்ணி யாங்கள் செய்யும் பிரதியுபகாரமொன்றுமில்லையா
யினும், வென்றி அசுரேசர் களை வீட்டு குமரேசற்கு
மகவான் உளத்து எழும் விருப்பால் இன்று மகளை ஈந்திட
நினைந்தான் - வெற்றியையுடைய (சூரனாகிய) அசுரத்

தலைவர்களையும் அவர்களுடைய சுற்றத்தையும் அழித்
தருளிய இச்சுப்பிரமணியப்பெருமானுக்கு இந்திரனானவன்
உள்ளத்தெழுந்த விருப்பினாலே இன்று (தன்) மகளாகிய
தெய்வயானையம்மையைக் (கன்னிகாதானமாகக்) கொடுக்க
நினைந்தான். எ - று.

முழுதுலகுடையவர்க்கு அவ்வுலகிலுள்ளார் கொடுப்ப
தொன்றில்லையாதலின் நாங்கள்புரி கைம்மாறென்றுமீல என்
றார். விஷ்ணுமூர்த்திமுதலிய பலரோடும் போர்புரிந்து வெற்றி
கொண்டவராதலின் வென்றியசுரேசர் என்றார். (225)

அற்றமி விரக்கமுட னுயிர்கண் முற்று
நின்றலு மளித்தருளு நேரிழையு நீயு
மற்றிது பகற்பொழுதில் வந்தவிர்க ளென்றூற்
சிற்றடிய ரேங்கள்செயல் சீருளதை யென்றான்.

இ - ள். அற்றம் இல் இரக்கமுடன் ஆர் உயிர்கள்
முற்றும் நின்றலும் அளித்தருளும் நேர் இழையும் நீயும் -
சோர்தலில்லாத இரக்கத்தோடு (புவனத்தில்) நிறைந்த
ஆன்மாக்கள் முழுவதையும் எந்நாளும் காத்தருளுகின்ற
நேர்மையாகிய ஆபரணத்தையணிந்த உமாதேவியாருந்
தேவரீரும், மற்றிது பகல் பொழுது வந்தவிர்கள் என்றால் -
இற்றைப்பொழுது (ஈண்டு) வந்தருளினீர்களென்றால்,
சிற்றடியரேங்கள் செயல் சீர் உளதை அன்றோ - சிறிய
அடியேங்களுடைய செயல் சிறப்புளதன்றோ. எ - று.

ஆருயிர், அரிய வுயிரெளினுமாம். மற்று அசை இது
என்னுஞ் சுட்டுப்பெயர் ஈண்டுச் சுட்டுமாத் திரையா கின்றது.
பகற்பொழுது இருபெயரொட்டு. ஐ சாரியை. ஐ எதிர்மறை.
அன்றோ என்றது பலாறிதேற்றம். (226)

என்றினைய நான்முக விசைத்திடலு மீச
 னன்றென மகிழ்ச்சிகொடு நாமுமிது காண்பான்
 மன்றன்மலர் கூந்தன்மலை மங்கையுட விங்ஙன்
 சென்றன மிதற்குரிய செய்கவினி யென்றூன்.

இ - ள். என்று இனைய நான்முகன் இசைத்திடலும்-
 என்று இவற்றைப் பிரமதேவர் கூறுதலும், ஈசன் நன்று
 என மகிழ்ச்சி கொடு நாமும் இது காண்பான் மன்றல் மலர்
 கூந்தல் மலைமங்கையுடன் இங்ஙன் சென்றனம் - சிவபெரு-
 மான் நல்லதென்று மகிழ்ச்சிகொண்டு யாமும் இதனைக்
 காணுதற்கு (இயற்கை) வாசனைபரந்த கூந்தலையுடைய
 மலைமகளோடு ஈண்டுவந்தோம், இனி இதற்கு உரிய செய்க
 என்றான் - இனி இத் திருமணத்துக்குரியனவற்றைச்
 செய்யக்கடவீரென்று திருவாய்மலர்ந்தருளிஞர். எ - று.

இசைத்திடலும் உம்மீற்று வினையெச்சம். உம்மை எச்சம்.
 காண்பான் பான்றிவினையெச்சம். மலர்க்கூந்தல் எனற்பா
 லது மலர்கூந்தலென விகாரத்தாற் ககரந் தொகுத்தது எனக்
 கொண்டு மலரை யணிந்த கூந்தலெனினுமாம். இங்ானம் எனந்
 பாலது இங்ஙன் எனநின்றது. (227)

நாதவிவை கூறுதலு நன்குமகிழ் வெய்தி;
 மாதவனு நான்முகனும் வாசவனை நோக்கி
 வேதமுறை யான்முருகன் வேட்டருள வுன்றள்
 கோதைதனை யன்பொடு கொணர்ந்திடுதி யென்றூர்.

இ - ள். நாதன் இவை கூறுதலும் நன்கு மகிழ்வு
 எய்தி - சிவபெருமான் இவற்றைத் திருவாய்மலர்ந்தருளு
 தலும் இனிது மகிழ்வடைந்து, மாதவனும் நான்முகனும்
 வாசவனை நோக்கி - விஷ்ணுமூர்த்தியும் பிரமதேவரும்
 இந்திரனைப்பார்த்து, முருகன் வேத முறையால் வேட்டு

அருள உன்றன் கோதைதனை அன்போடு கொணர்ந்திடுதி
என்றார் - சுப்பிரமணியப்பெருமான் வேதவிதிமுறையினால்
திருமணஞ்செய்தருள நின்னுடைய மகளாகிய தெய்வ
யானையம்மையை அன்போடு கொணர்வாயென்று கூறினார்
கள். எ - று.

கூறுதலும் உம்மீற்று வினையெச்சம். வேதம் ஆகுபெயர்.
முறையால் சூலீற்றுவினையெச்சக்குறிப்பு. (228)

அந்தவமை யந்தனி லதற்கிசைவு கொண்டே
பைந்தொடிநல் வார்களமர் பாங்கர்தனி லேகி
நந்தமை யவீத்தருளு நங்கைவரு கென்னு
வீந்திரன் விளித்திடலு மேந்தியை யெழுந்தாள்.

இ - ள். அந்த அமையந்தனில் - அச்சமயத்தில்,
இந்திரன் அதற்கு இசைவு கொண்டே பைந்தொடி நல்வார்
கள் அமர் பாங்கர்தனில் ஏகி - இந்திரனாவன் (அரியும்
அயனுங்கூறிய) அவ்வார்த்தைக் கிசைதல்கொண்டு பசுமை
யாகிய வளையலையணிந்த மகளிர்களிருக்கின்ற இடத்திற்
சென்று, நந்தமை அவித்தருளும் நங்கை வருகென்னு
விளித்திடலும் - எம்மைக் காத்தருளுகின்ற நங்கையே
வருக என்று அழைத்தலும், ஏந்தியை எழுந்தாள் - ஏந்து
கின்ற ஆபரணத்தையணிந்த தெய்வயானையம்மையார்
எழுந்தாள். எ - று.

அந்த ஆகாசக்கட்டின்மருத. ஏ அசை. நங்கை அண்மை
விளியாதவின் இயல்பானது. வருக என்னும் வியங்கோவினிற்றுதி
கெட்டது. விளித்திடலும் உம்மீற்றுவினையெச்சம். ஏந்தியை
வினைத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. (229)

கல்லுயர் பொநுப்பிவிடை காமரடி சேல்ல
வல்லனகொ லென்றுமணி நூபுர மரற்ற
மெல்லிடை வருந்துமென மேகலை யிரங்க
வெல்லவரு முண்மகிழ வெம்மனை நடந்தாள்.

இ - ள். கல் உயர் பொருப்பினிடை காமர் அடி
செல்ல வல்லனகொல் என்று மணி நூபுரம் அரற்ற -
அழகிய திருவடிகள் கல்லாகிய உயர்ந்த மலையின்கண்ணே
செல்லுதற்கு வல்லனகொலென்று மணிச்சிலம்புகள்
அரற்றவும், மெல் இடை வருந்தும் என மேகலை இரங்க -
மென்மையாகிய இடையானது வருந்துமெயென்று எண்
கோவைமணி இரங்கவும், எல்லவரும் உள் மகிழ - (கண்
டோர்) யாவரும் மனமகிழவும், எம் அனை நடந்தாள் -
சாம்மன்னையாகிய தெய்வயானையம்மையார் நடந்தருளினார்.
எ - று.

வல்லனகொல் என்றது வல்லனவல்ல என்னும் பொருடந்து
கிற்றலின் ஈண்டு எதிர்மறைப்பொருட்டு. மணி அழகு எனினு
மாம். மேகலை அரையிலணியு மாபரணங்கள் எனினுமாம்.
அன்னை அனையென இடை குறைந்தது, அரற்றலும் இரங்கலும்
ஒலித்தலுக்கும் அழுதலுக்கும் பெயராதலின் அச்சொற்களைப்
புணர்த்தி நூபுரமும் மேகலையும் அடிக்கும் இடைக்குமாக
அழுவனவாகச் சம்பாவனைசெய்து அடியின் மென்மையையும்
இடையின் சிறுமையையும் விளக்கினாரென்க. (230)

பஞ்சிதலின் மெல்லடி பனிப்பவரை யின்பாற்
குஞ்சரி நடந்த கூறுபுது மைத்தோ
செஞ்சுடர்வை வேலுடைய செம்மலடி தீயே
னெஞ்சுக வடுக்கலினு நின்றுலவு மென்றால்.

இ - ள். செம் சுடர் வை வேல் உடைய செம்மல்
அடி தீயேன் நெஞ்ச அகம் அடுக்கலினும் நின்று உலவும்

என்றால்-செம்மையாகிய சுடரினையுங் கூர்மையையுமுடைய வேற்படையைத்தரித்த சுப்பிரமணியப்பெருமானுடைய திருவடிகள் • தீமையையுடையேனது மனமாகிய கல்வி னிடத்தும் நிலைபெற்று உலாவுமென்றால், பஞ்சிதனில் மெல் அடி பனிப்ப வரையின்பால் குஞ்சரி நடந்த செயல் கூறு புதுமைத்தோ-பஞ்சியிலும் மென்மையாகிய திருவடிகள் நடுங்க அம்மலையின்கண்ணே தெய்வயானையம்மையார் நடந்தருளிய செயல் சொல்லுகின்ற புதுமையினையுடைத் தாமோ. எ - று.

ஓகாரம் எதிர்மறை. செஞ்சு அகம் இருபெயரொட்டு; செஞ்சாகிய இடமெனினுமாம். பஞ்சிதனிலும் என்றதிலுள்ள உயர்வு சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. அடுக்கலினும் என்றதிலும்மை செஞ்சைசோக்குமிடத்து இழிவுசிறப்பு. நின்றலைசோக்குமிடத்து உயர்வுசிறப்பு. (231)

தந்திமுன் வளர்ப்பவரு தையன்மிக நொய்ய
செந்தளி ரொதுங்கமிளிர் சீறடி யொதுங்கி
யிந்திரையு நாமகளு மேனையரு மேத்தப்
புந்திகளி கூர்தரு புரந்தரன்முன் வந்தாள்.

இ - ள். தந்தி முன் வளர்ப்ப ஒரு தையல் - ஐராவத யானை முன்னர் வளர்க்க வளர்ந்த தெய்வயானையம்மையார், மிக நொய்ய செம் தளிர் ஒதுங்க மிளிர் சீறடி ஒதுங்கி - மிகவும் நொய்ய செம்மையாகிய தளிர்கள் (எதிர்நிற்க லாற்றாது) ஒதுங்கும்படி விளங்குகின்ற சிறிய திருவடிக ளால் நடந்து, இந்திரையும் நாமகளும் ஏனையரும் வத்த - திருமகளும் நாமகளும் ஏனைய மகளிர்களுந் துதிக்க, புந்தி களி கூர்தரு புரந்தரன் முன் வந்தாள் - உள்ளங்களிப்பு மிகுகின்ற இந்திரனுக்கு முன்னே வந்தார். எ - று.

வளரு என்பது இடைருறைந்துகின்றது. தளிரினின்றும் கொய்மையுஞ் செம்மையும் மிளிர்ந்தலுமுடைய அடியென்பார் மிக கொய்யசெந்தளிரொதுங்கமிளிர்சிறடி என்றார். (232)

வேறு.

இன்ன வெல்லையி லீந்திரன் றெய்வதக்
கன்னி தன்னைக் கடிமணச் சாலையின்
முன்ன ருய்ப்ப முனிவருந் தேவரு
மன்னை வாழியென் றேயடி போற்றினார்.

இ - ள். இன்ன எல்லையில் - இச்சமயத்தில், இந்திரன் தெய்வதக் கன்னிதன்னைக் கடி மணச் சாலையின் முன்னர் உய்ப்ப - இந்திரனானவன் தெய்வயானையம்மையாரைச் சிறந்த திருமணச்சாலையின் முன்னே (கொணர்ந்து) விட, முனிவரும் தேவரும் அன்னை வாழி என்றே அடி போற்றினார் - முனிவர்களுந் தேவர்களுந் தாயே வாழ்கவென்று (அவருடைய) திருவடியைப் போற்றினார்கள். எ - று.

இன்ன இகாச்சுட்டின் மருஉ. அன்னை அண்மைவிளியாதலின் இயல்பானது. எ அசை. மிகுதியாகிய உயர்ந்த முனிவருந் தேவரும் போற்றினாரெனவே எனையரும் போற்றினாரென்பது குறிப்பினு னமையுமென்க. (233)

கணங்கொள் பேரவை கைதொழ வான்ருறு
மணங்கு தன்னுட னுதியந் தேவனை
வணங்கி வேலுடை வள்ளலை நோக்கியே
சுணங்கு சேர்முலை துண்ணென வெள்கினார்.

இ - ள். சுணங்கு சேர் முலை - தேமல்சேர்ந்த முலை யினையுடையராகிய அத்தெய்வயானையம்மையார், சுணம் கொள் பேர் அவை கை தொழ ஆண்டு உறும் அணங்கு தன்னுடன் ஆதியந்தேவனை வணங்கி - கூட்டத்தைக்

கொண்ட பெரிய சபையிலுள்ளார் கை (கப்பி) வணங்க அங்ஙனஞ் சார்ந்தருளிய பார்ப்பதிதேவியாரோடு முதற் கடவுளாகிய சிவபெருமானை வணங்கி, வேல் உடை வள்ளலை நோக்கியே துண்ணென வெள்கிஞள் - வேற்படைக்கலத் தினையுடைய சுப்பிரமணியப்பெருமானைப் பார்த்து விரைவில் நாணமடைந்தார். எ - று.

அவை சூகுபெயர். எ அசை. சுணங்குசேர்முலை வினைத் தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை. (234)

மங்கை தாழ்தலும் வாலிதி வேக்கியே
யங்க னுத னருள்செய வண்ணலைக்
கொங்கை யாற்குழை வித்தவள் கோல்வளைச்
சேங்கை யோச்சிச் சிறுபுற நீவிஞள்.

இ - ள் . மங்கை தாழ்தலும் - தெய்வயானையம்மை யார் வணங்குதலும், அங்கண் நாதன் வாலிதின் நோக்கியே அருள் செய - அழகாகிய விழியினையுடைய சிவபெருமான் தூய்மையதாக நோக்கித் திருவருளைப்புரிய, அண்ணலைக் கொங்கையால் குழைவித்தவள் கோல் வளைச் செம் கை ஒச்சிச் சிறுபுறம் நீவிஞள் - அச்சிவபெருமானைத் திருமுனையாற் குழையச்செய்த உமாதேவியார் கோலிய வளைபலையணிந்த திருக்கரத்தை நீட்டி எருத்தத்தைத் தடவியருவி னார். எ - று.

தாழ்தலும் உம்மீற்றுவினையெச்சம். எ அசை. பிறர்க்குப் போலாது நெற்றியிற்றளிக்கண்டேடுகடி முக்கண்ணாகி அழகு செய்தல்பற்றியும் உலகத்துக்கொளியினைச்செய்கின்ற சந்திரா தித்தர் செர்கீக்கடவுளாகிய முச்சடரும் முக்கண்ணாயிருத்தல் பற்றியும் அங்கண் என்றார். அருவினையுடைய நோக்கமாதல் பற்றி அங்கண் என்றொளிணுமாம். (235)

திருத்த குந்திறற் சேயையுஞ் சேண்மிசை
யருத்தி பெற்ற வணங்கையு முற்படும்
பெருத்த பொன்மணிப் பீடிகை மீமிசை
யிருத்தி வைத்தனர் யாவையு மீன்றுளாள்.

இ - ள். யாவையும் ஈன்றுளாள் - எல்லாப் பொருள்
களையு மீன்றருளியவராகிய உமாதேவியார், திருத்தகும்-
திறல் சேயையும் சேண் மிசை அருத்தி பெற்ற அணங்கை
யும் - அழகு தகுந்த வலியினையுடைய (தம்) புத்திரராகிய
சுப்பிரமணியப்பெருமானையும் (அப்பெருமாண்மீது)
மேலாகிய ஆசையைப்பெற்ற தெய்வயானையம்மையாரை
யும், முன்படும் பெருத்த பொன் மணிப் பீடிகை மீ மிசை
இருத்திவைத்தனர் - முன்னர்ப் பொருந்திய பெருத்த
பொன்னாலும் மணியாலுமாகிய ஆசனத்தின்மீது இருத்தி
வைத்தருளினார். எ - று.

சேண் மிசை ஒருபொருட்பன்மொழி. சேண் என்றதற்கு
வானுலகத்துள்ள என்று பொருள் கூறினுமமையும். சேண்மிசை
யருத்திபெற்ற வணங்கையும் என்றதற்கு வானுலகத்துள்ளார்
மேலாகிய ஆசையைப்பெற்ற தெய்வயானையம்மையாரையும்
என்று உரைப்பினுமமையும்; ஈண்டுச் சேண் ஆகுபெயர்.
மீமிசை ஒருபொருட்பன்மொழி. (236)

வேறு

அதிர்கழ லீசனோ டம்மை யிருந்தாங்
கேதிரேதிர் விம்ப மிலங்கிய வாபோல்
வதுவை யணிந்திடு மைந்தனு மாதுங்
கதிர்மணி தோய்கன கத்தவி சுற்றார்.

இ - ள். அதிர் கழல் ஈசனோடு அம்மை இருந்-
தாங்கு - ஒலிக்கின்ற விசக்கழலைத் தரித்த சிவபெருமா

னோடு உமாதேவியாரொழுந்தருளி யிருந்த அவ்விடத்து, எதிர் எதிர் விம்பம் இலங்கியவா போல் - (அவர்களுக்கு) எதிரொதிரே (அவர்களுடைய) பிரதி விம்பம் விளங்கிய வாறு போல, வதுவை அணிந்திடு மைந்தனும் மாதும் கதிர் மணி தோய் கனகத் தவிசு உற்றார் - திருமணக் கோலத்தை யணிந்த சுப்பிரமணியப்பெருமானுந் தெய்வ யானையம்மையாருங் கிரணத்தையுடைய அரதனங்கள் அழுந்தப்பெற்ற பொன்னாசனத்தின்மீது இருந்தார்கள். எ - று.

இருந்த என்றதன் இறுதி அகரந்தொகுத்தது. இலங்கிய வாறு என்றது இலங்கியவா என இறுதிசுறைத்தது. வதுவை ஆகுபெயர். (237)

தெய்வத மாதொடு செங்கதிர் வேலோன்
வெவ்வரி யேற்றனை மேவுதல் காணு
வெவ்வொ ருந்தொழு தேத்தின ின்ற
வவ்வையு மத்தனு மரருள் செய்தார்.

இ - ள். தெய்வத மாதொடு செம் கதிர் வேலோன் - தெய்வயானையம்மையாரோடு செம்மையாகிய கிரணத்தையுடைய வேற்படைக் கலத்தைத் தரித்த சுப்பிரமணியப்பெருமான், வெவ்வரி ஏற்று ஆணை மேவுதல் காணு - கொடிய ஆண் சிங்கங்கள் (தாங்குகின்ற) ஆசனத்தி லிருந்த தலைக்கண்டு எவ்வெவரும் தொழுது ஏத்தினர் - எவ்வெவரும் வணங்கித் துதித்தார்கள், என்ற அவ்வையும் அத்தனும் ஆர் அருள் செய்தார் - (அச்சுப்பிரமணியப்பெருமானைப்) பெற்றருளிய உமாமகேசுவரர்கள் நிறைந்த கிருபை செய் தருளினார்கள். எ - று.

எவ்வெவரும் என்றது எவ்வகைப்பட்ட மேன்மையையுடைய யாவரும் என்றபடி. (238)

அண்டர் தமக்கிறை யாங்கவர் கோலங்
கண்டு புகழ்ந்து கரந்தொழு துச்சி
கொண்டு மிளிர்ந்து குளிர்ந்திடு தேற
லுண்ட சுரும்பினு முன்மகிழ் வறருள்.

இ - ள். அண்டர் தமக்கு இறை ஆங்கு அவர்
கோலம் கண்டு - தேவர்களுக்கு அரசனாகிய இந்திரன்
அங்ஙனம் அவருடைய திருமணக்கோலத்தைக் கண்டு,
புகழ்ந்து - புகழ்ந்து, கரம் உச்சி கொண்டு தொழுது - கரங்
களை உச்சி மேற்கொண்டு வணங்கி, மிளிர்ந்து குளிர்ந்திடு
தேறல்உண்ட சுரும்பினும் உள்மகிழ்வு உற்றான் - விளங்கிக்
குளிர்ந்த மதுவினையுண்ட வண்டினும் மனமகிழ்ச்சியுற்றான்.
எ - று.

ஆங்கு ஈண்டு அவ்வாசனத்திடம் ஆங்கவர் ஒருசொல்லெளி
னுமாம். தேறலுட்கொண்ட சுரும்பு மிக்க மகிழ்ச்சியொன்றே
யுடைத்தாயிருத்தல்போல இந்திரனுடைய உள்ளமும் பிறவழிச்
செல்லாது மகிழ்ச்சியொன்றின் கண்ணே தங்கியிருத்தல்பற்றித்
தேறலுண்ட சுரும்பினுமுண் மகிழ்வுற்றானென்றார். (239)

நெஞ்ச மகிழ்ந்த நெடுந்தகை சொல்லான்
மஞ்சன மாமலர் மற்றுள முற்று
மெஞ்ச விலாவகை யேந்தி யவைக்க
ணஞ்சமு மஞ்ச வருஞ்சகி வந்தாள்.

இ - ள். நெஞ்சம் மகிழ்ந்த நெடுந்தகை சொல்லால் -
(அங்ஙனம்) மனமகிழ்ச்சியுற்ற பெருந்தன்மை யுடைய
னாகிய இந்திரனுடைய சொல்லிலை, அரும் சசி - அருமை
யாகிய இந்திராணியானவள், மஞ்சனம் மா மலர் மற்றுள
முற்றும் எஞ்சல் இலா வகை ஏந்தி - திருமஞ்சனத்தையும்
பெருமையாகிய மலர்களையும் மற்றுமுள்ள பூசனைத்திரவியங்

கள் முழுவதையுங் குறைதவில்லாதபடி ஏந்திக்கொண்டு, அவைக்கண் அஞ்சமும் அஞ்ச வந்தாள் - சபையின்கண்ணே அன்னங்களும் அஞ்சம்படி வந்தாள். ஏ - று.

நெடுமை ஈண்டுப்பெருமை. மற்றுமுள்ளவை ஊபதீபங்க ளாதியவை. அன்னத்தின் நடையினின்றஞ் சிறந்த நடையுடைய னென்பார் அஞ்சமுமஞ்ச வருஞ்சசி வந்தாள் என்றார். (240)

அன்னதொப் காலையி லந்தா நாதன்
பன்னிரு மொய்ப்பு படைத்திடு புத்தேன்
முன்ன ரிருந்து முறைப்பட வன்னான்
பொன்னடி பூசை புரிந்திட லுற்றான்.

இ - ள். அன்னதொர் காலையில் அந்தா நாதன் - அச்சமயத்தில் சுவர்க்கலோகாதிபதியாகிய இந்திரான வன், பன்னிரு மொய்ப்பு படைத்திடு புத்தேள் முன்னர் இருந்து - பன்னிரண்டு திருப்புயங்களைக்கொண்ட சுப்பிர மணியப்பெருமானது திருமுன்னிலையி லிருந்து, அன்னான் பொன் அடி முறைப்பட பூசை புரிந்திடலுற்றான் - அப் பெருமானுடைய பொன்போன்ற திருவடிகளுக்கு முறை மையாகப் பூசைபுரியலுற்றான். ஏ - று.

அன்னது அது வென்பதன்மரூஉ; அது ஈண்டு அகாச்சுட்டு மாத்திரையா சின்றது. ஓர் அசை. அந்தாம் ஆகுபெயர். முறைமை-பூசனை விதிமுறை. அன்னான் அவனென்பதன்மரூஉ.

சொல்லரு நானொடு தேகை மடந்தை
நல்லதொர் கன்ன ளறம்புன லுய்ப்ப
வெல்லவ ரும்பக ழிந்தீர னையன்
மெல்லடி பற்றி விளக்கின னம்மா.

இ - ள். சொல் அரு நானொடு தேகை மடந்தை சல்லது ஓர் கன்னல் நறும் புனல் உய்ப்ப-சொல்லுதற்கரிய

நாணத்தோடு மயில்போலும் இந்திராணியானவள் நல்லதாகிய ஒருகரகத்தினின்று நறிய நீரைவிட, எல்லவரும் புகழ்-இந்திரன் ஐயன் மெல் அடி பற்றி விளக்கினனம்மா - யாவரானும் புகழப்படுகின்ற இந்திரனானவன் சுப்பிரமணியப் பெருமானுடைய மென்மையாகிய திருவடிகளைத்தொட்டு விளக்கினான். எ - று.

சொல் முதனிலைத் தொழிற்பெயர். ஓடு அடைமொழிப் பொருளினின்றது. மடந்தை ஈண்டுப்பருவங் குறியாது பெண்ணென்றும் பொருடந்து சின்றது. இந்திரன் திரிலோகங்களுக்குத் தலைவனாதலின் எல்லவருமென்றது திரிலோகங்களிலுமுள்ள யாவருமென்க. பற்றல் ஈண்டுத்தொடுதல். அம்மா வியப்பின்கட்குறிப்பு; அசைநிலையெனினுமாம். (242)

செம்மல் பதங்கள் செழும்புன லாட்டிக்
கைம்மலி யுங்கள் பந்தனை யூட்டி
யம்மலர் சூட்டி யகிற்பகை காட்டி
நெய்ம்மலி பூஞ்சுடர் நீட்டின னன்றே.

இ - ள். செம்மல் பதங்கள் செழும் புனல் ஆட்டி - அச்சுப்பிரமணியப்பெருமானுடைய திருவடிகளை வளவிய நீரினாலாட்டி, கை மலியம் களபந்தனை ஊட்டி - கையில் நிறைந்த கலவைச்சாந்தையப்பி, அம் மலர் சூட்டி - அழகாகிய மலர்மலைகளைச்சூட்டி, அகில் புகை காட்டி - அகிலினாலாகிய தூபத்தைக்காட்டி, நெய் மலி பூம் சுடர் நீட்டின னன்றே-நெய்நீறிறைந்த பொலிவாகிய தீபத்தை நீட்டினான் (அவ்வந்திரன்). எ - று.

கைநிறைய அள்ளியகளம் என்பார் கைம்மலியுக்களபமென்றார். ஊட்டுதல் ஈண்டு அப்புதல். மலர் ஆகுபெயர். அன்றும் வயும் அசைகள். (243)

இவ்வகை பூசை யியற்றுத லோடு
மவ்வயி ராணி யயிற்படை யோன்றி
செவ்விதி னுட்டிய தீர்த்திகை தன்னைக்
கைவகை யேந்தியொர் காப்பிடை யுய்த்தாள்.

இ - ள். இவ்வகை பூசை இயற்றுதலோடும் - இவ்வாறு இந்திரன் பூசைபுரிதலும், அவ்வயிராணி - அவ்விந்திராணியானவள், அயிற்படையோன் தாள் செவ்விதின் ஆட்டிய தீர்த்திகைதன்னைக் கைவகை ஏந்தி ஓர் காப்பிடை உய்த்தாள் - வேற்படைக்கலத்தை யுடையராசிய சப்பிரமணியப்பெருமானுடைய திருவடிகளைச் செவ்விதாக ஆட்டிய தீர்த்தத்தைக் கைவகையாலேந்தி ஒருபாத்திரத்தில் விட்டாள். எ - று.

இயற்றுதலோடும் உம்மீற்று வினையெச்சம். கைகளாற் பல முறையுமேந்தி யென்பார் கைவகையேந்தி என்றார். இந்திராணி கரகத்தினின்று நீரைவிட இந்திரன் மெல்லடிபற்றி விளக்கினென்று மேற்கூறி சுண்டு அவள் அயிற்படையோன்றளாட்டிய தீர்த்திகை தன்னைக் கைவகையேந்தி என்று கூறியிருத்தலின் ஒரு கையால் நீரைவிட்டு மற்றைக்கையால் ஏந்தினென்று கொள்ளவேண்டும். அங்ஙனம் ஒரு கையால் நீரைவிடெனும் ஒரு கையாலேந்துதலு மரியாதையன்று; ஆதலினது பொருந்தாது. ஆதலின் இந்திரன் மெல்லடிபற்றி விளக்கும்பொழுது நீரைவிட்டாளென்றும் பின்னர் இந்திரன்ருளே முறைப்படி செம்மல்பதங்கள் செழும்புனலாட்டினென்றும் அப்பொழுது அவள் இரண்டுகைகளாலு மேந்தினென்று முய்த்துணர்க. நீரைப் புறத்தேசெல்ல விடாதிருத்தலின் பாத்திரத்தைக் காப்பென்றார்.

அன்னுழி யிந்திர னுறு முகேசன்
நன்னொரு கையிடை தந்தியை நல்கி
நின்னடி யேனின னோர்த்தன னென்னுக்
கன்ன லுமிழ்ந்த கடிப்புன லுய்த்தாள்.

இ - ள். இந்திரன் அன்னுழி ஆறுமுக்கேசன் றன் னொரு கையிடை தந்தியை நல்கி - இந்திரனானவன் அப் பொழுது ஆறுதிருவதனங்களை யுடைய சுப்பிரமணியப் பெருமானது ஒரு திருக்கரத்தின் கண்ணே தெய்வயானையம்மையாரைக் கொடுத்து, நின் அடியேன் இவள் நோர் தனன் என்னாக் கன்னல் உமிழ்ந்த கடிப் புனல் உய்த்தான் - தேவரீருடைய அடியனாகிய யான் இவனைத் தந்தேனென்று கூறிக் கரகமுமிழ்ந்த நறுமணத்தினையுடைய நீரை விட்டான். எ - று.

அன்ன என்னும் அகாச்சுட்டின்மருஉ இறுதிருறைந்து நின்றது. உழி, இடம்; ஈண்டுக்காலம். ஆறுமுக்கேசன் றன் னொரு கையிடை தந்தியை நல்குதல், சுப்பிரமணியப்பெருமானது திருக்கரத்தின் கண்ணே தெய்வயானையம்மையாரது திருக்கரத்தை வைத்தல். (245)

மருத்துவன் மாமறை மந்திர நீரா
லொருத்தி பொருட்டினி லொண்புன னுய்ப்பக்
கரத்திடை யேற்றன னாற்கழல் சேர்ந்தார்க்
கருத்திகொண் முத்தியு மாக்கழு மீவான்.

இ - ள். கழல் சேர்ந்தார்க்கு அருத்தி கொள் முத்தியும் ஆக்கமும் ஈவோன் - (தம்முடைய) திருவடிகளைச் சேர்ந்தவர்க்கு ஆசைகொள்ளுகின்ற மோகத்தையும் சுவர்க்கமுதலாகிய செல்வத்தையும் கொடுத்தருளுகின்ற சுப்பிரமணியப்பெருமான், மருத்துவன் மா மறை மந்திர நீரால் ஒருத்தி பொருட்டினில் ஒள் புனல் உய்ப்பக் கரத்திடை ஏற்றனனால் - இந்திரனானவன் பெருமையாகிய வேத மந்திர முறைமையினால் தெய்வயானையம்மையாரைக் (கொடுத்தல்) காரணமாக ஒள்ளிய நீரை விட்டத் திருக்கரத்திலேற்றருளினார். எ - று.

மறைமந்திரநீர்மை-வேதமந்திரங்களைச் செபித்துக் கொடுக்கு முறை. ஆல் அசை. சேர்தல் ஈண்டு இடைவிடாதுரினைத்தல். அருத்திகொண்முத்தியு மாக்கமுமென்றது, முத்தியிச்சையுடைய வர்க்கு முத்தியும் ஆக்கவிச்சையுடையவர்க்கு ஆக்கமுமென்க. ()

செங்கம லத்திறை சிந்தையி னூற்றி
யங்கையி வீந்திட வான்டகை கொண்ட
மங்கல நாளை மணிக்கள மார்த்து
நங்கை முடிக்கொர் நறுந்தொடை சூழ்த்தான்.

இ - ள். ஆண்டகை - ஆண்டகையாகிய சுப்பிரமணியப் பெருமான், செங்கமலத்து இறை சிந்தையின் ஆற்றி அம் கையின் ஈந்திட கொண்ட மங்கலநாளை - செம்மையாகிய தாமரைப்பூவிவிருக்கின்ற பிரமதேவர் மனத்தினாலியற்றி அழகிய கரத்தினூற்கொடுக்கக் கொண்ட திருமங்கலநாளை, நங்கைமணிக் களம் ஆர்த்து - தெய்வயானையம்மையா ருடைய அழகிய கழுத்திற்கட்டி, முடிக்கு ஒர் நறும் தொடை சூழ்த்தான் - (அவருடைய) முடியின் கண்ணை ஒரு நறியமலர்மாலையைச் சூட்டியருளினார். எ - று.

அங்கையினீக்கிட என்றதற்கு சுப்பிரமணியப்பெருமானுடைய திருக்கரத்திற்கொடுக்க எனினுமமையும். குவ்வுருபு கண்ணுருபின் திரிபு (247)

மாவொடு வாழை வநக்கைகொள் பைங்காய்
தீவிய கன்னல் செறித்திடு செந்தே
இவருன் பாலீவை யண்டர்கள் செம்மன்
முவிரு மாழுகு நைநுகர் வித்தான்.

இ - ள். அண்டர்கள் செம்மல் - தேவராசனாகிய இந்திரனாவன், மாவொடுவாழை வருக்கை கொள் டைங்காய்-மாவும் வாழையும் பலாவுக்கொண்ட பழங்களும்,

தீவிய கன்னல் - இனிமையாகிய கருப்பஞ்சாரும், செறிந்திடு
செம் தேன் - (இனிமை) செறிந்த செந்தேனும், ஆ அருள்
பால் இவை - தெய்வப்பசுகொடுத்த பாலுமாகிய இவற்றை,
மா மூவிரு முகளை துகர்வித்தான் - பெருமையாகிய ஆறு
திருவதனங்கனையுடைய சுப்பிரமணியப்பெருமானைத் திரு
வமுதுசெய்வித்தான். எ - று.

பைங்காய் கன்னல் ஆகுபெயர்கள். சுப்பிரமணியப்பெருமா
னுக்கு ஆறுதிருமுகங்க ளுண்மையின் மாம்பழமுதவிய ஆறு
பதார்த்தங்கனையுந் திருவமுது செய்வித்தா னென்பாருமுளர். ()

வார்த்தொகை சூழ்தரு மந்தளி தக்கை
பேர்த்த வலம்புரி பேரி கவித்த
வார்த்தனர் வீர ரருங்கண நாதர்
தீர்த்தனை வந்தனை செய்து களித்தார்.

இ - ள். வார்த் தொகை சூழ்தரு மந்தளி தக்கை
பேர்த்த வலம்புரி பேரி கவித்த-வார்க்கூட்டஞ் சூழப்பட்ட
மத்தளியுந் தக்கையும் பெருமையுற்ற சங்கும் பேரியு மார
வாரித்தனர்; வீரர் ஆர்த்தனர் - (இலக்கத்தொன்பது) வீரர்
கள் (களிப்பினால்) ஆரவாரித்தார்கள், அரும் கண நாதர்
தீர்த்தனை வந்தனை செய்து உகளித்தார்-அரிய பூதப்படைத்
தலைவர்கள் தூயவராகிய சுப்பிரமணியப்பெருமானை வந்தனை
செய்து குதித்தாடினார்கள். எ - று.

வார்களாலிறுக்கிக் கட்டப்பட்டிருத்தலின் வார்த்தொகை
சூழ்தருமென்றார். பேர்த்த பெருமையென்னும் பண்படியாகப்
பிறந்தபெயரெச்சம். வந்தனைசெய்துகளித்தார் எனச்சொல்
வகுத்துப் பொருள் கூறினுமமையும். (249)

தண்டுள வண்ணல் சரோருக மேலோ
 னெண்டிசை பாலக ரீந்திர னென்போ
 னண்டர்க னேனைய ராங்கவர் கோலங்
 கண்டு சிறந்தது கடபுல மென்றார்.

இ - ள். தண் துளவு அண்ணல் - குளிர்மையாகிய
 துழாய்மாலையை யணிந்த விஷ்ணுமூர்த்தியும், சரோருக
 மேலோன் - தாமரைப்பூவினமீதிருக்கின்ற பிரமதேவரும்,
 எண்டிசை பாலகர் - எண்ணப்படுகின்ற திக்குப்பாலகர்
 களும், இந்திரனென்போன் - இந்திரனும், அண்டர்கள் -
 தேவர்களும், ஏனையர் - மற்றையரும், ஆங்கு அவர்
 கோலம் கண்டு கண் புலம் சிறந்தது என்றார் - ஆங்கனம்
 அச்சப்பிரமணியப் பெருமானதும் தெய்வயானையம்மை
 யாரதுந் திருமணக்கோலத்தைக்கண்டு (எங்கள்) கட
 பொறியாலாகிய புலஞ்சிறந்தது என்று சொன்னார்கள்.
 எ - று.

இந்திரனும் அட்டதிக்குப்பாலகர்களிலொருவனாதவின் எண்
 டிசைபாலக ரென்றதற்கு அட்டதிக்குப்பாலகரென்றல் பொருந்
 தாதென்க. ஏனையர், முனிவரும் தேவகணங்களும் பூலோகத்
 தரசருமென்க. (250)

ஆயது போழ்தினி லம்புய முற்றேன்
 கடையி தந்து கலப்பைகள் கூவித்
 துய மணம்புரி தொன்முறை வேள்வி
 நாயகனைக் கொடு நன்றுசெய் வித்தான்.

இ - ள். ஆயது போழ்தினில் - அச்சமயத்தில்,
 அம்புயம் உற்றேன் காய் எரி தந்து - தாமரைப் பூவிவிருக்
 கின்ற பிரமதேவர் சடுகின்ற அக்கினியை மூட்டி, கலப்பை
 கள் கூவி - (வேண்டும்) உபகரணங்களை வரச்செய்து, தொல்

முறை தூய மணம் புரி வேள்வி நாயகனைக் கொடு நன்று
செய்வித்தான் - பழையமையாகிய (வேத) முறைப்படி
தூய்மையையுடைய திருமணஞ்செய்யும் வேள்வியைச்
சுப்பிரமணியப்பெருமானைக் கொண்டு நன்றாகச் செய்
வித்தார். எ - று.

ஆயது அதுவென்பதன்மரபு; அது ஈண்டு அகாச்சுட்டு
மாத்திரையாகின்றது. எரி வேள்விக்குரிய காருகயத்தியம்
தக்பிணக்கினியம் ஆகவனியம் என்னும் முத்தி. வேண்டியுப
கரணங்கள் சமீதையெய் மலர் தளிராகியன. (251)

உலகருள் காரண னென்னுத லோடும்
வலமுறை யாக வயங்கனல் சூழ்ந்து
சீலையிடை யன்னவள் சீறடி தந்தான்
மலரய னுச்சியின் மேலடி வைத்தான்.

இ - ள். மலர் அயன் உச்சியின்மேல் அடி வைத்
தான் - தாமரைப்பூவினிருக்கின்ற பிரமதேவரது சிரத்தின்
மீது திருவடியைவைத்தருளிய சுப்பிரமணியப்பெருமான்,
உலகு அருள் காரணன் ஒண்ணுதலோடும் வயங்கு அனல்
வலம் முறை ஆக சூழ்ந்து அன்னவள் சீறடி சீலையிடை
தந்தான் - உலகத்தைக்காக்குந் கடவுளாகிய விஷ்ணு
மூர்த்திக்கு மகளாகிய ஒண்மையாகிய நெற்றியிணையுடைய
தெய்வயானையம்மையாரோடும் விளங்குகின்ற ஓ மாக்
கினியை வலமுறையாகச்சூழ்ந்து அவ்வம்மையாருடைய
சிறிய திருவடியை அம்பியின்மீது தூக்கிவைத்தருளினார்.
எ - று.

மலரயனுச்சியின்மேலடிவைத்தான் உலகருள்காரணன் என
இயைத்து பிரமதேவர்முடியிலடிவைத்தவரும் உலகத்துக்கருளுந்
காரணருமாகிய சுப்பிரமணியப்பெருமா னென்னுமமையும்.

ஒண்ணுதல் பண்டித்தொகைப்புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித் தொகை. அன்னவர் அவளென்பதன் மருஉ. தருதல் ஈண்டு இலக்கணை. (252)

மாலினி காளிகன் மாமல ராட்டி
பாலி நிறத்தி பராயினர் சூழச்
சாலினி மங்கலை தன்னொடு கண்டான்
வேலினின் மாலினி வீழ் வெறிந்தோன்.

இ - ள். மாலினி காளிகள் மா மலராட்டி பாலின் நிறத்தி பராயினர் சூழ - கொற்றவையுங் காளிகளும் பெருமையையுடைய தாமரையாளாகிய இலக்குமியும் பால் போலும் வெண்ணிறமுடையளாகிய சரஸ்வதியுந்துதித்துச் சூழ, மங்கலைதன்னொடு வேலினின் மாலினி வீழ் எறிந்தோன் - மங்கலையாகி தெய்வயானையம்மையாரோடு வேற்படையினாலே (சூரனாகிய) மாமரத்தை வீழும்வண்ணம் எறிந்தருளிய சுப்பிரமணியப்பெருமான், சாலினி கண்டான் - அருந்ததியைப் பார்த்தருளினார். எ - று.

மாலினி, கங்கை யெனினுமாம். பராயினர் என்னும் வினை மூற்று வினையெச்சமானது. தெய்வயானையம்மைபாருக்கு அருந்ததியைக் காட்டும் போழ்து தாமும் பார்த்தலின் காட்டுதலை மங்கலைதன்னொடு கண்டானென்றார். எறிந்தோன் வினையாலணையும்பெயர். (253)

இவ்வகை மன்ற வியற்றிய பின்னைத்
தெய்வத மாதொடு செங்கதிர் வேலோ
னவ்வையொ டத்தனை யன்பொடு சூழ்ந்து
செவ்விதின் முழுமுறை சேவடி தாழ்ந்தான்.

இ - ள். இவ்வகை மன்றல் இயற்றிய பின்னை - இவ்வாறு திருமணச்சடங்கைச் செய்தருளியபின்னர், தெய்வத

மாதொடு செம் கதிர் வேலோன் - தெய்வயானையம்மையா
ரோடு செம்மையாகிய கிரணத்தையுடைய வேற்படைக்
கலத்தைக்கொண்ட சப்பிரமணியப்பெருமான், அவ்வை
யொடு அத்தனை அன்பொடு சூழ்ந்து செவ்வீதின் மும்முறை
சேவடி தாழ்ந்தான் - தாயாராகிய உமாதேவியாரோடு
தந்தையாராகிய சிவபெருமானை அன்போடு பிரதக்கணஞ்
செய்து செவ்வீதாக மூன்றுமுறை செம்மையாகிய திருவடி
களை வணங்கினார். எ - று.

மன்றல் ஆகுபெயர், தெய்வதமாதொடு அவ்வையொடத்தனை
என்றவற்றில் ஓடு உடனிகழ்ச்சிப்பொருளிலும் அன்பொடு என்ற
திக் ஓடு அடைமொழிப்பொருளிலும் நின்றன. (254)

வேறு.

அடித்த லத்திலிழ் மக்களை யிருவரு மார்வத்
தெடுத்த னைத்தருள் செய்துதம் பாங்கரி விருத்தி
முடித்த லத்தினி லுயிர்த்துமக் கெம்முறு முதன்மை
கொடுத்து மென்றன ருவகையான் மிக்ககொள் கையினார்.

இ - ள். அடித்தலத்தில் வீழ் மக்களை இருவரும்
ஆர்வத்து எடுத்து அணைத்து அருள் செய்து - (தங்க
டிருவடிகளிற் றுழ்கின்ற மருமகளையும் மகளையும் அவ்வுமா
தேவியாருஞ் சிவபெருமானும் ஆசையினாலே) எடுத்து
அணைத்துத் திருவருள்செய்து, தம் பாங்கரில் இருத்தி -
தத்தம் பக்கத்திலிருத்தி, முடித்தலத்தினில் உயிர்த்து -
உச்சியின்கண்ணேமோந்து, உவகையால் மிக்க கொள்கையி
னார் - மகிழ்ச்சியான் மிக்கதன்மையினர்களாகி, உமக்கு எம்
உறு முதன்மை கொடுத்தும் என்றனர் - நாமக்கு எங்களைச்
சார்ந்த முதன்மையைத் தந்தேமென்று திருவாய்மலர்ந்
தருளினார்கள். எ - று.

அடித்தலம் முடித்தலம் ஒருசொற்கள்; அடியிடம் முடியிடமெனினுமமையும். உமாதேவியார் தெய்வயானையம்மையாரையும் சிவபெருமான் சுப்பிரமணியப்பெருமானையும் எடுத்து அணைத்து அருள்செய்து இருத்தி உயிர்த்துக்கொடுத்துமென்றாரென்க. கொள்கையினர் என்னும் வினையெழுத்து வினையெச்சமானது. ()

மலைமடந்தையு மிறைவனு மைந்தற்கு மகட்குந்
தலைமை செய்தருள் புரிதலுஞ் சாலையு வீருந்த
வலர வன்முத லமரகு முனிவரு மணங்கின்
குலம டங்கலு மவரடி முடியிசைக் கொண்டார்.

இ - ள். மலை மடந்தையும் இறைவனும் மகட்கும் மைந்தற்கும் தலைமை செய்து அருள் புரிதலும் - இமயோற்பருவத புத்திரியாராகிய உமாதேவியாருஞ் சிவபெருமானும் மருமகளாகிய தெய்வயானையம்மையாருக்கும் புத்திரராகிய சுப்பிரமணியப்பெருமானுக்குந் (தத்தம்) முதன்மை கொடுத்துத் திருவருளைச் செய்தலும், சாலையு வீருந்த அலரவன் முதல் அமரரும் முனிவரும் அணங்கின் குலம் அடங்கலும் அவர் அடி முடியிசைக் கொண்டார் - அத்திருமணச்சாலையுனிருந்த பிரமதேவர் முதலாகிய தேவர்களும் முனிவர்களும் தெய்வமடந்தையர் குலமுழுவதும் அவ்விருவருடைய திருவடிகளைச் சிரத்தின்மீது கொண்டார்கள். எ - று.

மலைமடந்தை தலைமைசெய்தது மகட்கும் இறைவன் தலைமை செய்தது மைந்தற்கு மாதவின் இது முறைநிரலிறை. அருள் செய்தது இருவர்க்குமென்க. அவர் - சுப்பிரமணியப்பெருமானும் தெய்வயானையம்மையாரும். அடிமுடியிசைக்கொள்ளல், அடியின் முடிபட வணங்குதல். (256)

அறுமு கன்றனை யணங்கினை யவையுளோ ரெவரு
முறையில் வந்தனை செய்தலு முழுதருள் புரிந்து
கறைவி ளங்கிய கண்டனும் கவுரியுங் கடிதின்
மறைத லுற்றனர் பரிசனந் தன்னொடு மன்னோ.

இ - ள். அறுமுகன்றனை அணங்கினை அவையுளோர்
எவரும் முறையில் வந்தனை செய்தலும் - ஆறுதிருவதனங்
களையுடைய சுப்பிரமணியப்பெருமானையுந் தெய்வயானை
யம்மையாரையும் அச்சபையுளிருந்தயாவரும் முறைமையி
னால் வழிபாடுபுரிதலும்; கறை விளங்கிய கண்டனும் கவுரி
யும் முழுது அருள் புரிந்து - ஆலாகலம் விளங்குகின்ற
திருமிடற்றினையுடைய சிவபெருமானும் உமாதேவியாரும்
பூரணகிருபைபுரிந்து, பரிசனந்தன்னொடு கடிதில் மறைத
லுற்றனர் - (தங்களைச் சூழ்ந்துவந்த) பரிசனர்களோடு
மறைந்தருளிணர்சுள். எ - று.

செய்தலும் உம்மீற்றுவினையெச்சம். மன்னும் ஓவும் அசை
கள். (257)

மறைந்த காலையில் விம்மித ராய்மணச் சாலை
யுறைந்த தேவரு முனிவரு முயர்களுக் குயிராய்
நிறைந்த மேலையோர் நிலைமையை நினைந்துதம் வாயா
லறைந்து கைதொழு தவர்பெய ரெடுத்தெடுத்த தார்த்தார்.

இ - ள். மறைந்த காலையில் - (அங்கனம்) மறைந்
தருளியகாலையில், மணச் சாலை உறைந்த தேவரும் முனி
வரும் விம்மிதராய் - அத்திருமணச்சாலையுளிருக்கின்ற
தேவர்களும் முனிவர்களும் அற்புதமுடையராசி, உயிர்
களுக்கு உயிராய் நிறைந்த மேலையோர் நிலைமையை
நினைந்து - (எல்லா) ஆன்மாக்களுக்கும் பரான்மாவாயிருக்

கின்ற மேலானவர்களாகிய உமாமகேசுவரர்களது தன்மையை நினைந்து, தம் வாயால் அறைந்து - (அதனைத்) தங்கள் வாயாற்கூறி, கை தொழுது - கைகளால் வணங்கி, அவர் பெயர் எடுத்து எடுத்து ஆர்த்தார் - அவர்களுடைய திருநாமங்களை எடுத்தெடுத்து (உரைத்து) ஆரவாரித்தார்கள். எ - று.

ஆன்மாக்களினுள்ளே சிவமுறைதலில்லையாயின் அவையுமுடல்கள் போல இயங்குதலின்மையின் உயிர்களுக் குயிராயென்றார். சிவமுஞ்சத்தியும் அபேதமாயிருத்தலின் உயிர்களுக் குயிராய்கிறைந்த மேலேயோர் என்றார். நிலைமை, ஈண்டுத் தன்மை. (253)

வரைப டைத்தவர் மறைந்துழி வானவர் பலரு
நீரைப டைத்துள முனிவருங் கவன்றது நீத்தார்
திரைப டைத்துள வாழ்கடற் பட்டுளோர் சிறந்த
கரைப டைத்தென வணங்கொடு குமரனைக் கண்டு.

இ - ள். வரை படைத்தவர் மறைந்துழி - வரையீன்ற சிவபெருமானும் உமாதேவியாருமறைந்த காலையில், வானவர் பலரும் நிரை படைத்துள முனிவரும் - தேவர்கள் யாவரும் வரிசையைக்கொண்ட முனிவர்களும், கவன்று - கவலையுற்று, திரை படைத்துள ஆழ் கடல் பட்டுளோர் சிறந்த கரை படைத்தென - திரையினைக் கொண்ட ஆழ்ந்த கடலிடைப்பட்டவர்கள் சிறந்த கரையினைப்பெற்றும் போல, அணங்கொடு குமரனுக் கண்டு அது நீத்தார் - தெய்வ யானையம்மையாரோடு சுப்பிரமணியப்பெருமானைக் கண்டு அக்கவலையை யொழித்தார்கள். எ - று.

வரைபடைத்தவர், மூங்கிலீன்ற சிவபெருமானும் இமயமலை யீன்ற உமாதேவியாருமென்க; கைலாசகிரியைத் தமக்கு உறை

வீடமாகக் கொண்டவர் எனினும்மையும். உழி ஈண்டுக்காலம்.
பலரும், ஈண்டொவரும். (259)

உமையு மீசனு மிருந்திடு பீடிகை யும்பர்க்
குமர நாயகன் றெய்வதக் களிற்றெடுங் கூடி
யமர வன்னது காண்டலு மகிழ்சிறந் தன்னூர்
கமல மெல்லடி தொழுதனர் வழத்தினர் களிப்பால்.

இ - ள். உமையும் ஈசனும் இருந்திடு பீடிகை உம்பர்க்
குமர நாயகன் தெய்வதக் களிற்றெடுங் கூடி அமர - உமா
தேவியாருஞ் சிவபெருமானும் இருந்தருளிய ஆசனத்தின்
மீது சுப்பிரமணியப்பெருமான் தெய்வயானையம்மையா
ரோடுங் கூடியிருந்தருள, அன்னது காண்டலும் - அதனைக்
காண்டலும், மகிழ் சிறந்து - மகிழ்ச்சிமிகுந்து, களிப்பால்
அன்னூர் கமல மெல் அடி தொழுதனர் வழத்தினர்-களிப்பி
னாலே அவர்களுடைய தாமரைமலர்போலு மென்மையாகிய
திருவடிகளை வணங்கி வாழ்த்தினார்கள் (அத்தேவமுனிவர்
கள்). எ - று.

குமரநாயகன், குமாஸிகிய நாயகன்; அது இருபெயரொட்டுப்
பண்புத்தொகை. அன்னது அது என்பதன்மரூஉ. அன்னூர்
அவரென்பதன்மரூஉ. தொழுதனர் என்னும் வினைமுற்று வினை
யெச்சமானது. (260)

இனைய காலையி லரியனைப் பீடநின் றிழியா
வனைவ ருந்தொழு துடன்வர வாறுமா முகத்துப்
புனித நாயகன் மங்கல விசையொடும் போந்து
தனது கோயிலுட் புக்கன விறைவியுந் தானும்.

இ - ள். இனைய காலையில் - அச்சமயத்தில், மா ஆறு
முகத்துப் புனித நாயகன் - பெருமையாகிய ஆறுதிருவத
னங்களுடைய தூயவராகிய சுப்பிரமணியப்பெருமான்,

அரி அணைப் பீடம் நின்று இழியா - சிங்காசனமாகிய பீடத்தினின்றிறங்கி, அணைவரும் தொழுது உடன் வர - (அங்குள்ள) யாவரும் வணங்கி உடன்வர, இறைவியும் தானும் மங்கல இசையொடும் போந்து தனது கோயிலுள் புக்கனன் - தெய்வயானையம்மையாருந் தாமும் மங்கல வாத்திய முழக்கத்தோடு சென்று தமது திருக்கோயிலி னுட் சார்ந்தருளினார். எ - று.

இனைய இகரச்சுட்டின்மருஉ; அது எண்டு அகரச்சுட்டுப் பொருடந்தது. அரியணைப்பீடம் புனிதநாயகன் இருபெய ரொட்டுப் பண்புத்தொகைகள். மங்கலவிசை ஆகுபெயர். (261)

வேலை யன்னதீற் குமரவேள் வேள்விநா யகற்கு
மால யன்முத லமராக்கு மற்றுளார் தமக்கு
மேல வேவிடை தந்துதன் பரிசன மெவையு
மால யந்தவீற் கடைமுறை போற்றுமா றளித்தான்.

இ - ள். அன்னது வேலையில் - அச்சமயத்தில், குமா ரவேள் - சுப்பிரமணியப்பெருமான், வேள்வி நாயகற்கும் மால் அயன்முதல் அகராக்கும்மற்றுளார் தமக்கும் ஏலவே விடை தந்து - யாகாதிபதியாகிய இந்திரனுக்கும் விஷ்ணு மூர்த்தியும் பிரமதேவருமுதலாகிய தேவர்களுக்கும் மற்று முன்னவர்களுக்கும் முன்னர் விடைகொடுத்து, தன் பரி சனம் எவையும் ஆலயந்தனில் கடை முறை போற்றும் ஆறு அளித்தான் - தம்முடைய பரிசனங்களெல்லாந் திருக் கோயிலின் வாயிலே முறையே காக்கும்படி (விடை) கொடுத்தருளினார். எ - று.

அன்னது அது என்பதன்மருஉ; அது எண்டு அகரச்சுட்டு மாத்திரையா நின்றது. இல்லுருபு பிரித்துக் கூட்டப்பட்டது. குமரவேள் இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை; குமரன் சிறப்

புப்பெயர். மற்றுளார் முனிவரும் தேவகணங்களும் பூலோகத்
தரசரும். ஏ அசை. பரிசனம் உயர் திணைப்பொருடருமோ ரீ
றிணைச் சொல்லாதலின் அதற்கியைய எவையுமென்றார். (262)

இன்ன தன்மைய தாகவே யெம்மையின் நெடுத்த
வன்னை தன்னுட னறுமுக னுறையுளி னடைந்து
பொன்னின் மஞ்சமேற் படுத்துமெல் லமளியிற் புவன
மன்னு யிர்த்தொகை யுய்ந்திட முயங்கிவை கினனல்.

இ - ள். இன்ன தன்மையது ஆகவே எம்மை ஈன்று
எடுத்த அன்னை தன்னுடன் அறுமுகன் உறையுளின்
அடைந்து - இத்தன்மையதாக (ஆன்மாக்களாகிய) எங்க
ளைப் பெற்றெடுத்த அன்னையாகிய தெய்வயானையம்மையா
ரோடு ஆறுதிருவதனங்களையுடைய சுப்பிரமணியப்பெரு
மான் திருக்கோயிலினுட்சார்ந்து, பொன்னின் மஞ்ச மேல்
படுத்தும் மெல் அமளியில் புவன மன் உயிர்த் தொகை
உயர்த்திட முயங்கு வைகினனல் - பொன்னாலாகிய மஞ்சத்
தின்மீது இடப்பட்ட மென்மையாகிய சபனத்தின்கண்ணே
புவனங்களிலுள்ள நிலைபெற்ற உயிர்த்துட்டம் உய்யும்படி
(அவ்வம்மையாரைக்) கலந்து வீற்றிருந்தருளினார். ஏ - று.

இன்ன இகரச்சுட்டின்மருஉ. ஏ அசை. சிவபெருமானுக்
குஞ் சுப்பிரமணியப்பெருமானுக்கும் அபேதமுண்மையின் தெய்வ
யானையம்மையார் சுப்பிரமணியப்பெருமானுடைய சத்தியாதலின்
எம்மையின்நெடுத்த அன்னையென்றார். தெய்வயானையம்மையார்
தவஞ்செய்து இவ்வாறு பெரும்பேறுபெற்றமையையுன்னி உயிர்
கள் தவஞ்செய்தல் வீருப்பமுறுதல்பற்றிப் புவன மன்னுயிர்த்
தொகையுய்ந்திடமுயங்கி வைகினன் என்றார்; கற்புக்கைகோள்
உலகினிகழ்தற்குக் காரணமாதல்பற்றி எனினுமமையும்; உயிர்கள்
புணர்ச்சியின்பமுறுதல் காரணமாகவென்பாருமுளர். அதற்கு
முன்னுயிர்கள் அவ்வின்பமுறு திருந்ததில்லை யாதலினதுபொருந்
தாதென்க. ஆல் அசை. (263)

சேனு தீத்திடு தெய்வவக் களிற்றினைச் செவ்வே
 னுனி விர்கட்டி நகரிடைத் தந்துநற் கலன்கள்
 புணு தற்றுறு மங்குசங் கைக்கொடு புயமாந்
 துணு நப்பினித் தணைத்தன னருளெனுந் தொடரால்.

இ - ள். செவ்வேள் - செம்மையாகிய சுப்பிரமணியப்
 பெருமான், சேண் உதித்திடு தெய்வதக் களிற்றினை நாணி
 னில் கட்டி - தேவலோகத்திற் றேன்றிய தெய்வயானையை
 நாணிதாற்கட்டி, நகரிடைத் தந்து - நகர்க்கட்கொணர்ந்து,
 நல் கலன்கள் பூணுதல் துறும் அங்குசம் கைக்கொடு -
 நல்ல ஆபாணங்களைப் பூணுதல் செறிந்த அங்குசத்தைக்
 கைக்கொண்டு, அருள் எனும் தொடரால் புயம் ஆம் தூண்
 உறப் பிணித்து அணைத்தனன் - திருவருளாகிய சங்கிலியி
 னாலே புயமாகிய தூணிற் பொருந்தப் பிணித்து அணைத்
 தருளினார். எ - று.

தெய்வயானையென்னும் பெயருக்கியைய நாணினிற்கட்டி
 நகரிடைத்தந்து அங்குசங்கைக்கொடு தொடரால் துணுறப்
 பிணித்தணைத்தன னென்றார். நாண், மங்கலநாண். நகர்
 கோயில். அங்குசம், அழகாகியதனம். (264)

மருந்து போன்மொழிக் குமரியுங் குமரனு மணந்தாங்
 கிருந்த வெல்லையில் விரிஞ்சனு மாலுமே னையரும்
 விரைந்து தத்தமக் கியன்றதொல் வீடுக்கையின் மேவப்
 புரந்த ரன்பரி சனரொடுந் தன்மனை புக்கான்.

இ - ள். மருந்து போல் மொழிக் குமரியும் குமரனும்
 ஆங்கு மணந்து இருந்த எல்லையில் - அமிர்தம்போலும்
 (இனிமையாகிய) மொழியினையுடைய தெய்வயானையம்மை
 யாருஞ் சுப்பிரமணியப்பெருமானும் அங்நனம் புணர்ந்திருந்
 தருளியகாலையில், விரிஞ்சனும் மாலும் ஏனையரும் விரைந்து

தத்தமக்கு இயன்ற தொல் இருக்கையில் மேன் - பிரம் தேவரும் விஷ்ணுமூர்த்தியும் மற்றையரும் விரைந்து தத்தமக்குப்பொருந்திய பெருமையாகிய இருப்பிடங்களிற் சார, புரந்தரன் பரிசனரொடும் தன் மனை புக்கான் - இந்திரனானவன் பரிசனர்களோடு தனது மாளிகையிற் சார்ந்தான். எ - று.

என்றும் இளமைப்பருவமுடையராதலிற் குமரியுக்குமானு மென்றார். ஏனையர் முனிவரும் இந்திரனெழிந்த ஏனைய திக்குப் பாலகர்களும். (265)

முகிலு யர்த்தவன் முசுருந்த நேமுத லுள்ள
வகில மன்னர்க்குந் தேனுவின் பலபய னருத்தித்
துகிலு மாரமு மணிகளு மிருந்தித் தொகையும்
விகல மின்றியே கொடுத்தனன் யாரையும் விடுத்தான்.

இ - ள். முகில் உயர்த்தவன் - முகில்வாகனத்தை யெழுதிய கொடியையுயர்த்துகின்ற இந்திரன், முசுருந்தனே முதல் உள்ள அகில மன்னர்க்கும் தேனுவின் பல பயன் அருத்தி - முசுருந்தராசனையே முதலாகவுள்ள பூலோகத் தரசர்களுக்குந் தெய்வப்பசுவினது பலபயன்களையுமுட்டி, துகிலும் ஆரமும் மணிகளும் இரும் நிதித் தொகையும் விகலம் இன்றியே கொடுத்தனன் யாரையும் விடுத்தான் - ஆடைகளையும் மணிவடங்களையும் இரத்தினங்களையும் பெருமையாகிய பொற்றிரள்களையும் வேறுபாடின்றிக் கொடுத்து (அவர்கள்) யாவரையும் அனுப்பினான். எ - று.

முகில் ஆகுபெயர். முசுருந்தனே என்றதில் ஏகாரம் தேற்றம். உம்மை தேவர்களாதியவர்களுக்கு வேண்டிய சிறப்புச்செய்து விடைகொடுத்ததன்றி என்றுபொருள்படுதலின் எச்சவும்மை. நேனுவின் பலபயன், தெய்வப்பசு உண்டாக்கிய அன்னமாதிய

201562

STACKS

புணவுகள். விகலமின்றியே என்றதில் ஏகாரம் அசை. கொடுத்தனன் என்னும் வினைமுற்று வினையெச்சமானது. (266)

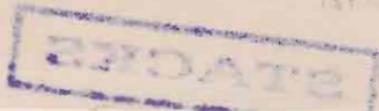
எல்லை யன்னதின் முசுருந்த னுதியா மிறைவர்
கல்ல கந்தனி லழிந்துதஞ் சேனையின் கடலை
யொல்லை கூடியே வேறுபல் புலந்தொறு மொருவித்
தொல்லை யூர்புகுந் திருந்தனர் விடுறந் தொடர்பால்.

இ - ள். அன்னது எல்லையில் முசுருந்தன் ஆகி ஆம் இறைவர் - அச்சமயத்தில் முசுருந்தன்முதலாகிய அரசர்கள், கல்லகந்தனில் இழிந்து தம் சேனையின் கடலை ஒல்லை கூடியே - திருப்பரங்குன்றத்தினின்றிற்றங்கித் தத்தஞ்சேசை சமுத்திரத்தை விரைவிற்கூடி, வேறு பல் புலந்தொறும் ஒருவி - வேறுகியபல இடங்கடோறும் நீங்கி, தொல்லை ஊர்புகுந்து வீடு உறும் தொடர்பால் இருந்தனர் - பெருமையாகிய (தத்தம்) நகரங்களையடைந்து மோகந்தத்தையடையும் பற்றினால் இருந்தார்கள். எ - று.

அன்னது அதுவென்பதன்பொருள்; அது ஈண்டு அகாச்சுட்டுமாத்திரையானின்றது இல்லருபுபிரித்துக்கூட்டப்பட்டது. ஏ அசை. வேறுபல்புலம், தத்தமூர்க்குச்செல்லும் பலவழியிடம். தொல்லை ஈண்டுப்பழமை. தொடர்பு ஈண்டு சுப்பிரமணியப் பெருமான்மீது பற்றுவைத்தல். (267)

மன்னர் யாவரும் விடைகொடு போதலு மகவான்
றன்ன தாகிய கடிமனைக் கிழத்தியந் தானு
மின்ன றீர்தரு போகம தாற்றின விருந்தா
னன்ன பான்மையிற் சில்பக லகன்றன வன்றே.

இ - ள். மன்னர் யாவரும் விடை கொடு போதலும் - (பூமியிள்ள) அரசர்கள்யாவரும் விடைபெற்றுக்கொண்டு செல்லுதலும், மகவான் தன்னது ஆகிய கடி மனைக்கிழத்தி

யும் தானும் இன்னல் தீர்தரு போகமது ஆற்றினன்
 இருந்தான் - இந்திரனானவன் தன்னுடையதாகிய சிறந்த
 மனைக்கு உரியவளாகிய இந்திராணியுந்தானுந் துன்பம்
 நீங்கிய போகத்தைச்செய்து கொண்டிருந்தான், அன்ன
 பான்மையில் சில் பகல் அகன்றனவன்றே - அவ்வாறாகச்
 சின்னொள்கள் கழிந்தன. எ - று.

போதலும் உம்மீற்றுவினையெச்சம். மகவான் கடிமனைக்
 கிழத்தியுந்தானும் ஆற்றினனிநந்தான் என்றது ஆண்பாலும்
 பெண்பாலும் விரவி உயர்வினொருமுடிபேற்றது. இன்னநீர்
 தருபோகம் இன்பத்தைபுடைய காமப்புணர்ச்சி. ஆற்றினன்
 என்னும்வினையுற்று வினையெச்சமானது. அன்ன அகராச்சட்டின்
 மருஉ. அன்றும் ஏயும் அசைகள். (268)

தேய்வயானையம்மை திருமணப்படலம்

மூலமும் உரையும்

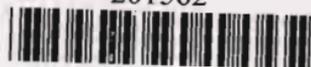
முற்றப்பெற்றன.

கச்சியப்ப சிவாசாரியர் திருவடிவாழ்ச்சி.

University of Jaffna

201562

Library

STACKS

புத்திரம்

திருவள்ளூர் பாலபாடல்களுரை **விலை ரூ. 5.**

இதுவும் இராமநாதபுர சமஸ்தானாதிபதியின் விருப்பத்தின் படி முதல் முதல் (1869) நாவலரால் அச்சிடப்பட்டது. மற்றப் பதிப்புகளெல்லாம் பின்னர் வந்தனவே.

சிவஞானத் தெளிவுபதேசத்திரயம் **விலை அணு 8.**

சிவஞானசுவாமிகளின் முதல் மாணவராகிய கச்சியப்ப முனிவர் பரீடிய பேரூர்ப்புராணம், தணிகைப்புராணம், திருவள்ளூர்க்காப்புராணம் முதலியவற்றில் அவர் விளக்கிய சைவசித்தாந்தக் கருத்துகளமைந்த பாக்களின் தொகுதி.

சமயாசாரியர் சந்தானாசாரியர் சரித்திர சங்கிரகம் **விலை அணு 8.**

இது எளியரடையில் சமயஞரவர் நால்வர் சரித்திரங்களையும் சந்தானஞரவர் சரித்திரங்களையும் சுருக்கமாகக் கூறுவது. இதனோடு நால்வர் நான்மணிமாலை யுரையும், சந்தானஞரவர் மாலைகளும் இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

நன்னூற்காண்டிகையுரை **விலை ரூ. 3 12.**

பல காண்டிகையுரை இருந்தும் இதுவே பி. ஏ. பாடபுத்தகமாக நியமிக்கப்பட்டிருப்பது இதன் சிறப்பைக் காட்டுகின்றது.

பாலபாடங்கள்—முதற்பாலபாடம் **விலை அணு 3.**

இரண்டாம்பாலபாடம் " 5.

மூன்றாம்பாலபாடம் " 10.

நான்காம்பாலபாடம் **ரூ. 1 12.**

தமிழராயுள்ளவர் இந்நான்கு பாலபாட புத்தகங்களையும் படிப்பராயின் தமிழ்ப்பற்றும் சைவப்பற்றும் ஒங்கிவளரும். நான்காம் பாலபாடம் மிகச்சிறந்தது. தமிழ்வசன நடைக்கு எண்பேரூறுள்ளவை இவை யென்பதாம்.

ஸ்ரீஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலரவர்கள்

வித்தியா நுபாலனயந்திரசாலை,

கெ. 300, தங்கச்சாலைவீதி, சென்னை.

பிரகடன பத்திரம்

அபிராமியந்தாதியுரை

விலை அணு 6.

தேவியை உபாசிப்பவர்களுக்கு ஏற்ற அருமையான நூல். உரை மிகச் சிறந்தது. தத்துவார்த்தங்களை விளக்குவது.

நாவலர் பிரபந்தத்திரட்டு

விலை ரூ. 2.

நாவலர் தமிழ் வசனகடையை முதலில் உண்டாக்கியவராகலின் அவர் எழுதிய பல விஷயங்களை மறைந்துபோகாதபடி காப்பாற்றுவதற்காக இத்திரட்டு அவரது தமையனார் மகனாகிய த. கைலாசபிள்ளையால் தொகுக்கப்பட்டது.

நீதிநூற்றிரட்டு

விலை ரூ. 1 8.

” ஆப்பயிண்டு

” 1 12.

ஆத்திராடி, கொன்றையேந்தன், உலகநீதி, சுறுந்தொகை, மூதுரை, நல்வழி, நன்னெறி, நீதிநெறிவிளக்கம் முதலிய நூல்கள் உரைகளோடு புதிய முறையில் அடையத்துள்ளன.

ஆறுமுகநாவலர் சரித்திரம்

விலை ரூ. 1 4.

எழுபத்தாறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னிருந்த நாவலர் பெருமான் சைவசமய பரிபாலனத்திற்கும் தமிழ் வளர்ச்சிக்கும் தமது உடல் பொருள் ஆவி மூன்றினையுந் தத்தஞ்செய்து பல அறநிலைகளை ஏற்படுத்தி அழியாப் புகழ்பெற்றிருப்பது யாவரும் அறிந்ததே. இத்தசைய பெருந்தகையாரின் சரித்திரத்தை எல்லா மாணவரும் மற்றவரும் படித்தறியவேண்டியது அவசியமே.

சைவ வினாவிடைகள்—முதற்பாது

விலை அணு 3.

” இரண்டாம் பாதம்

” 10.

இவ்விரண்டு சிறு நூல்களும் உருவத்தில் சிறியதாயினும் அவற்றுள் விளக்கப்பட்டுள்ள விஷயங்கள் எவரும் படித்து அறியத்தக்கவை.

புரீலுபூர் ஆறுமுகநாவலரவர்கள்

வித்தியாநுபாலனயந்திரசாலை,

நெ. 300, தங்கசாலைவீதி, சென்னை.